הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב״ע – תמליל

מספר הוועדה: 17

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ״ו באלול תשפ״ו (8.9.2026)

מזכיר הוועדה בדיון: רלי חיים

שעת תחילת הוועדה: 9:54

שעות סיום הוועדה: 17:51

התמליל נכתב ע״י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע״י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

יו״ר אליעזר ראוכברגר:
חברים, ההקלטה פועלת, אני רוצה להתחיל. חיים, יוחנן, יוחנן, חיים בבקשה. בוקר טוב לכולם אנחנו בישיבה האחרונה לשנת תשפ״ו, היום יום שלישי כ״ו באלול תשפ״ו, 8.9.2026. אפשר כבר לאחל לכולם שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה, כשם שהשנה עשינו פה הרבה הרבה דברים טובים בוועדה. אני מאחל לכולנו שנמשיך כך גם בשנת תשפ״ז, נמשיך לעשות דברים טובים.

דובר לא מזוהה:
רק דברים טובים?

אליעזר ראוכברגר:
רק דברים טובים. ומי שעשה דברים לא טובים אז שיחזור בתשובה, ויפסיק לעשות את הדברים.

עמנואל זלטס:
יתקן את מעשיו.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא רוצה להגיד, למי אני מתכוון, ולמה אני מתכוון, כל אחד יעשה את חשבון הנפש לעצמו, כולנו אף אחד לא פטור מזה. טוב, נוכחים, אדיר שוורץ, חיים כהן, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואנוכי אליעזר ראוכברגר יושב ראש הוועדה. אילנית, אגב מבחינת השעה והקוורום,

עו״ד אילנית מיכאלי:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
זה בסדר, נכון?

עו״ד אילנית מיכאלי:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
מצוין. כן, כן, אנחנו חמישה.

טליה שוקרון:
בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

עמנואל, אמי, רלי, אילנית, אסף, טליה, מי אחריך?

<u>עו״ד פיני ויקסלבוים:</u>
עו״ד פיני ויקסלבוים ממונה הפקעות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
פיני ויקסלבוים.

<u>טליה שוקרון:</u>
הוא מחליף את,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ממונה, מה? החלפת את ערן,

<u>טליה שוקרון:</u>
את ערן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בהצלחה ברוך הבא. אתה יכול לסמוך על טליה.

<u>עו״ד פיני ויקסלבוים:</u>
אני יודע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם אתה,

<u>עו״ד פיני ויקסלבוים:</u>
באתי לשמוע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כבר למדת את זה כל כך מהר?

<u>טליה שוקרון:</u>
תודה רבה.

<u>עו״ד פיני ויקסלבוים:</u>

אני מכיר אותה כמה שנים,

טליה שוקרון:
הוא היה יועץ משפטי שלי גם אחרי אילנית, ואגב אני הזמנתי אותו גם לוועדה, אז התחלה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
מצוין. ומי אחריך?

צבי וינוקור:
צבי וינוקור.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

צבי וינוקור:
צבי וינוקור מתחבורה לירושלים,

אליעזר ראוכברגר:
תחבורה ירושלים, ורותם, ואמרת לי טל,

רותם פסו:
וטל, חדשה אצלנו בצוות,

אליעזר ראוכברגר:
חדשה, מתלמדת, לומדת, יופי בהצלחה. אנחנו עם תביעה של תיק פיצויים,

רלי חיים:
לא, הפיצויים, רשמתי לכם,

אליעזר ראוכברגר:
זה ירד, נכון,

רלי חיים:
זה ירד,

אליעזר ראוכברגר:

נכון ירד, אז אנחנו בהפקעה, הפקעה בבקשה טליה, או פיני, תחליטו ביניכם.

הפקעה מספר 23/1361

<u>טליה שוקרון:</u>
פיני, אתה רוצה? אתה רוצה פיני להציג, אוקיי, בוקר טוב לכולם, בוקר טוב כבוד יושב ראש הוועדה, תודה רבה. מדובר על תיק מספר 23/1361 הפקעה לפי תוכנית מספר 101-0433805, נתבקשנו ע״י תחבורה לירושלים להפקיע רצועה של קרקע שיש שטח של 10 מטר בבעלות העירייה, השאר בעלים פרטיים, שמדובר כ – 81 מטר מרובע סך הכול, לצורך הרחבת דרך, לטובת הנת״צ. זהו, בקיצור יש שמה בשטח,

<u>חיים כהן:</u>
את יכולה להראות לי בדיוק מה?

<u>טליה שוקרון:</u>
כן, אתה יכול בבקשה להראות לו את התצ״א? אנחנו היינו בסיור בשטח, נפגשנו עם המחזירים,

<u>חיים כהן:</u>
כן, אני לא רואה, תגדילי,

<u>צבי וינוקור:</u>
זה מול טסט – ליין,

<u>עו״ד פיני ויקסלבוים:</u>
זה טסט – ליין.

<u>טליה שוקרון:</u>
טסט – ליין כן.

<u>חיים כהן:</u>
אוקיי,

<u>עו״ד פיני ויקסלבוים:</u>

זה הרחוב גבעת שאול, פה ה - ,

חיים כהן:
כן, כן.

עו״ד פיני ויקסלבוים:
רק היא תחנת דלק,

עו״ד אילנית מיכאלי:
חמאווי,

טליה שוקרון:
חמאווי,

חיים כהן:
כן, כן, מול המצבות.

עו״ד פיני ויקסלבוים:
זה מצבות, זה מצבות, זה מצבות.

חיים כהן:
איפה? ומה יש שמה?

עו״ד אילנית מיכאלי:
למה הם אומרים לך,

חיים כהן:
מהכביש למצבות.

ישראל קלרמן:
מה?

עו״ד פיני ויקסלבוים:
אנחנו מרחיבים,

חיים כהן:

מהכביש שמה,

טליה שוקרון:
כן,

חיים כהן:
שהסיבוב שמה הוא מאוד מסוכן.

עו״ד פיני ויקסלבוים:
בדיוק בגלל הצומת כאן.

טליה שוקרון:
הם יודעים המחזיקים, היינו גם בשטח, מדובר על 81 מטר מרובע בלבד.

אליעזר ראוכברגר:
כן, יש לכם חברים שהם לא?

רלי חיים:
כי אמרתי שהוא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
הערות? אין? מאושר.

טליה שוקרון:
תודה רבה.

עו״ד פיני ויקסלבוים:
תודה רבה.

טליה שוקרון:
שנה טובה לכולם, חג שמח.

אליעזר ראוכברגר:
תודה רבה. אני רק אודיע לפני, אנחנו מתחילים, אני מוריד מסדר היום,

טליה שוקרון:

רלי, תודה רבה.

רלי חיים:
בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:
תודה, שנה טובה.

רלי חיים:
שנה טובה.

ישראל קלרמן:
תודה.

אליעזר ראוכברגר:
רלי,

רלי חיים:
כן,

תוכנית 1259324

אליעזר ראוכברגר:
תקשיבי, גם אמי, אני מוריד מסדר היום תיק 6, 1259324 בשמואל הנביא, אני קיבלתי שמה פנייה, ואני מבין שאנחנו, והמחוזית גם באותו זה, אז אני רוצה ללמוד מה בדיוק המחוזית עשו, וגם,

אמנון ארבל:
השאלה אם זה לא משובץ למחוזית אבל,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמנון ארבל:
השאלה אם זה לא משובץ למחוזית.

אליעזר ראוכברגר:
גם אם זה משובץ, אני, אם הורדתי בגללם, אז הם יידחו את זה.

אמנון ארבל:
אני אבדוק.

אליעזר ראוכברגר:
ואיך קוראים לזה? ואני רוצה ללמוד את הנושא, כי יש שמה בעצם חלקה שלמה, שאנחנו המלצנו לא לבנות בה, והם המליצו כן לבנות.

אמנון ארבל:
לא, בכלל לא הוגשה לנו בתוכנית שעמדה בתנאי סף, ואחרי זה בדיון בוועדה המחוזית זה,

אליעזר ראוכברגר:
הם הכניסו את זה,

אמנון ארבל:
זה הוכנס, וזה שמשהו היום,

יוחנן וייצמן:
מה שמאושר?

אליעזר ראוכברגר:
הכניסו חלקה שלמה שלא הייתה אצלנו.

אמנון ארבל:
אני יכול להראות את זה, זה לא כזה מסובך,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא משנה, לא, לא, אני רוצה, חלקה, חלקה שהיא בייעוד מגורים,

אמנון ארבל:
ייעוד מגורים, בפועל הוא שצ״פ.

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא בפועל היא שצ״פ, אני רוצה ללמוד את הנושא הזה, ולכן אני מוריד מסדר היום. אם הייתי מקבל אתה פנייה, אולי לפני שבוע, או יותר, אז הייתי, היה לי זמן, אבל רק אתמול,

אמנון ארבל:
זה מחר במחוזית.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה? זה מחר במחוזית?

אליעזר ראוכברגר:
כן. אוקיי טוב. וה -, אני אדבר עם, איך קוראים להם? שירה. והדבר השני זה תיק 34, תיק 34, 1362540, גם כאן, דיברו על זה, דווקא הפנייה הייתה יותר קצת יותר וותיקה נקרא לזה, ודיברנו איתך, גם אני דיברתי איתך על התיק הזה, וסיכמנו שאנחנו נוריד את זה, כדי לבדוק אפשרויות נוספות, אתה תבדוק את זה, אני אבדוק, ואמרת שאין לך גם בעיה עם האפשרות הזאת, אתה רוצה לבדוק את זה, אז גם את זה אנחנו מורידים. ובהמשך נראה לפי ה - , לפי הסדר יום. טוב, אנחנו מתחילים מתיק 4, בבקשה.

אמנון ארבל:
אני רק שנייה בודק איזה, מחר בוועדה,

חיים כהן:
אני לא ראיתי שזה מחר,

אמנון ארבל:
אני בודק שזה ביומן. אני בודק את זה, זה מה שרשום בתכנון זמין, אבל לכן אני רוצה לבדוק רגע ביומן, 9.9. מחר וועדה.

יוחנן וייצמן:
יש, יש,

אמנון ארבל:
אין לי סדר היום, אבל רשום באתר שלהם שיש, אז אני לא יודע להגיד לך, אתה רואה פה.

אליעזר ראוכברגר:
דיון (לא ברור).

חיים כהן:
יש וועדת התנגדויות,

אמנון ארבל:
נכון, זה התנגדויות,

חיים כהן:
אז זה בהתנגדויות, זה לא,

אמנון ארבל:
זה בהתנגדויות כן.

חיים כהן:
מה?

רלי חיים:
התיק 6, תיק 7,

יוחנן וייצמן:
כן, זה נמצא מחר בשלוש ורבע,

אמנון ארבל:
זה מחר בשלוש ורבע מחוזית התנגדויות, אליעזר, אליעזר, מחר בוועדה מחוזית,

אליעזר ראוכברגר:
אני אדבר איתם כן, נבקש מהם שיחכו, (לא ברור) יש בינינו חילוקי דעות, אני רוצה לראות את הנושא, למה, איך, או שזה בייעוד מגורים, אבל כמו שאתה אומר, שצ״פ בפועל, מה?

אמנון ארבל:
(לא ברור) התנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, נכון, אם לא, אתה מבין? זה לא אותו. יללה 4.

אמנון ארבל:
תוכנית 4 בסדר היום.

עופר איובי:
איפה אנחנו נמצאים?

אמנון ארבל:
תוכנית 4 בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:
תוכנית 4 בסדר היום, הלאה.

יוחנן וייצמן:
בעצם הראשונה,

1122241

אמנון ארבל:
תוכנית, נכון, השאר זה מוזמנים שיבואו יותר מאוחר. תוכנית 1122241, תוכנית.

דובר לא מזוהה:
בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:
בוקר אור.

אמנון ארבל:
תוכנית 1122241, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מדובר על, אני מזכיר לכם תוכנית גבעת השקד, אפשר לראות פה, יש פה תוכנית שלמעשה אושרה בוועדה המחוזית וקבעה ייעודי קרקע, במסגרת התוכנית, התוכנית נקבעה כתוכנית מתארית בלבד, וקבעה שצריך לעשות תוכנית לאיחוד וחלוקה בסמכות הוועדה המקומית, זה מה שנעשה, והוגשה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית. הוגשו מספר התנגדויות, אנחנו שמענו פה את המתנגדים, ההחלטה של הוועדה הייתה לקבל חוות דעת של השמאית העירונית למעשה, אנחנו קיבלנו חוות דעת של השמאית העירונית היא צורפה לסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:
איפה היא?

אמנון ארבל:
לא, לא שהיא תבוא,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא איפה היא, אני לא ראיתי את החוות דעת,

רלי חיים:
אני העליתי באתר, העלינו את כל החומרים באתר.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא ראיתי,

אמנון ארבל:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא ראיתי את זה, חיפשתי את זה אתמול בנרות.

רלי חיים:
מה? את ה - ?

ישראל קלרמן:
את מה?

אליעזר ראוכברגר:
חוות דעת השמאית, אתמול ישבתי עם עמנואל שעה שלמה על זה,

רלי חיים:
אז למה לא אמרת?

עופר איובי:
למה? באתר.

אליעזר ראוכברגר:
שעה שלמה, שעה שלמה חיפשנו את זה, לא ראינו את זה.

אמנון ארבל:
השמאית, טוב, מה אתה רוצה לעשות? אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא יודע, אני אומר לך את האמת, אני לא,

אמנון ארבל:
השמאית בגדול התייחסה לכל הטענות, כמובן יש פה טבלה מסודרת שהיא התייחסה לכל הטענות, היא דחתה את רוב ההתנגדויות, עם נימוקים שמצורפים פה, התבקשה איזה הבהרה אחת קטנה מהיועצת המשפטית, גם אותה הוספנו. אני, אין לי הרבה מה להגיד בזה, זה שמאות שאין לי הרבה להבין בזה.

אליעזר ראוכברגר:
לא עברתי על זה אפילו.

אמנון ארבל:
בסדר. אנחנו צירפנו, אני לא יודע מה להגיד.

אליעזר ראוכברגר:
אתה ראית את זה?

יוחנן וייצמן:
אני בדיוק בתיק הזה, יצאתי.

אליעזר ראוכברגר:
אתה יצאת, אוקיי, בסדר. אז תוכל גבינה.

ישראל קלרמן:
אכלת גבינה?

יוחנן וייצמן:
כן, אבל,

עופר איובי:
רגע, אמי,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא משנה?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה הראשון התחלנו,

<u>עופר איובי:</u>
מה זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
היה הפקעה, היה הפקעה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
עכשיו אני רואה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
6 הוא ביקש להוריד.

<u>חיים כהן:</u>
מה זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
כי יש, יש איזה מחלוקת בין הוועדה לבין (לא ברור) המחוזית, הוא ביקש לבחון את זה.

<u>עופר איובי:</u>
זאת אומרת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אני רוצה ללמוד מה כתוב שמה, אנחנו שמענו את ההתנגדויות. דרך אגב, דרך אגב בהתנגדויות עד כמה שזכור לי, היה פה בסוף כמעט הסכמה חוץ מאיזה משהו בסוף איזה גברת אחת.

אמנון ארבל:
לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:
שהיא,

עמנואל זלטס:
כן, גם היה,

אליעזר ראוכברגר:
היה, היה,

עמנואל זלטס:
יש שם ממול,

אליעזר ראוכברגר:
היה רק אחת בסוף, היא בעצם טרפה את הקלפים, ככה זכור לי.

עופר איובי:
מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:
ככה זכור לי, זה מהדיון הקודם שהיה,

אמנון ארבל:
ההתנגדויות הן שמאיות לחלוטין,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא דיון ראשון.

ישראל קלרמן:
אני אומר לך,

עופר איובי:
אני מכיר את זה, אני מכיר את זה, אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה לקרוא (לא ברור), לשמוע את התשובות, אני לא, בוא עם כל הכבוד, פשוט נבין מאילנית, זה גם נושא משפטי.

חיים כהן:
מה זה? אתה מדבר עליו?

אליעזר ראוכברגר:
אני אתמול שעה שלמה ישבתי בשביל לדבר עם אילנית, ולא מצאתי את ה - ,

עמנואל זלטס:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
אני רק בודק, אבל, יכול להיות בוא, הרי הוועדה ביקשה, בסיום הישיבה הקודמת,

אמנון ארבל:
חוות דעת של שמאית.

אליעזר ראוכברגר:
אחרי ששמענו את ההתנגדויות, הוועדה ביקשה חוות דעת, אתה רוצה, מתכונן לדיון הזה, אתה צריך לראות את החוות דעת, לקרוא אותה, ללמוד אותה, ואז אם יש לך שאלות, אתה יודע לשאול עליה. אתמול חיפשתי אותה, ולא מצאתי אותה שעה שלמה.

חיים כהן:
עכשיו אני רוצה לשאול משהו,

אליעזר ראוכברגר:
חוות דעת, כן.

חיים כהן:
הדבר הזה,

אמנון ארבל:
כן.

חיים כהן:
אני גם קיבלתי איזה שהוא פנייה שבעצם בהמלצה שלנו, זה מתפרש כאילו שיש חברת, אני מבין זה שלוש גושים שמופרד לשלוש גופים, אם אני מבין נכון,

אמנון ארבל:
לא, היו שלוש התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:
יש שם אפוטרופוס, יש שם גם אפוטרופוס כללי,

אמנון ארבל:
ועוד שלוש.

חיים כהן:
בעצם החברה הזאתי שנמצאת גם כן עם כל מיני בעלויות,

אמנון ארבל:
כן,

חיים כהן:
אני חושב שזה הדבר הנכון למרכז אותם בגוש אחד, ולא לחלק אותם את שלוש הגושים, כי אז בחיים הוא לא יצא מזה.

אמנון ארבל:
כן,

חיים כהן:
אם אנחנו רוצים, שהוא באמת זה יוכל להתקדם, אז בוא תמקד אותנו,

אליעזר ראוכברגר:
זה בדיוק אחד מהדברים שקיבלתי, ובשביל זה אתה צריך לקרוא את החוות דעת, שנייה עופר,

עופר איובי:

איחוד וחלוקה, אני לא מבין.

חיים כהן:
לא,

אמנון ארבל:
היו טענות שמאיות של שלושה מתנגדים, שטענו בין היתר לזכויות שמגיעות להם, חלקם טענו שהם, הרי בסוף זה טבלת איזון ללא הסכמה, הרי שמאי עושה את העבודה, וכל אחד הוא מעריך אותו מה השווי שלו, מצב נכנס, מאשר המצב היוצא. אז היו כל מיני טענות שמאיות, לגבי המיקום במגרש החדשים, אם זה נכון, לא נכון, לגבי קירבה לכביש ראשי, לגבי קירבה לבית ספר, לגבי שווי לא נכון, לגבי כאלה שהיו, לומברוזו למשל שייצג כל מיני חברה שקונה כל מיני קרקעות שמה, שהוא, הוא לא רשום עדיין, הוא ביקש לרכז את כל הזכויות שלו במגרש אחד למשל, שמאות לחלוטין, אני, אני מסכים שהחוק, התקנות קובעות שצריך לעשות קרוב ככל הניתן, אבל לא בהכרח זה השיקול היחידי,

אליעזר ראוכברגר:
אבל למה אתה נותן את הכול במקום אחד? יש לו גם 50%, ואז יש סיכוי שיצא מזה משהו.

אמנון ארבל:
כן, אבל כל שינוי שאתה עושה, בסוף,

אליעזר ראוכברגר:
אם אתה מפזר אותו, אם אתה מפזר אותו, הפרויקט הזה לא יקום.

אמנון ארבל:
אני לא מסכים, אני חושב שזה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:
יפה, בדיוק בגלל שאתה אומר ככה, ואני חושב ככה, ולא ראיתי את חוות הדעת, אז אני רוצה ללמוד את זה, אני רוצה לשבת על זה יחד עם אילנית,

אמנון ארבל:
אני לא,

אליעזר ראוכברגר:
לשמוע אותה מה היא אומרת, הרי בשביל מה ביקשנו חוות דעת בפעם הקודמת?

אמנון ארבל:
לא, אני,

אליעזר ראוכברגר:
בדיוק בשביל זה,

אמנון ארבל:
אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, אני מסכים, אני רק אומר, אני לא אמרתי שאין במה שאתה אומר, אין כלום, רק אני אומר, ביקשנו חוות דעת בשביל להתקדם, אתה רוצה ללמוד את החוות דעת, ולדבר עליה,

אמנון ארבל:
אז להוריד מסדר היום כרגע?

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן.

עופר איובי:
רגע, מאשרים, מה?

אמנון ארבל:
להוריד מסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:
ירד, (לא ברור) את החוות דעת, הוא יבוא לוועדה הבאה.

חיים כהן:
שלא קיבלנו,

עמנואל זלטס:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, יבוא לוועדה הבאה, ועד אז שישלחו אותה, רלי,

<u>אמנון ארבל:</u>
רוצים אבל אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תשלחי את זה לחברי הוועדה,

<u>רלי חיים:</u>
אין בעיה, אין בעיה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא באתר, תשלחי את זה לחברי הוועדה בצורה מסודרת,

<u>רלי חיים:</u>
אני יכולה לשלוח לכם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תשלחי את זה אפילו היום.

<u>רלי חיים:</u>
אני אשלח היום, אני אשלח היום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה,

<u>רלי חיים:</u>
שלחתי את זה שבוע שעבר,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני רק שואל, אליעזר, אתם רוצים שלוועדה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ו- ,

<u>רלי חיים:</u>
יחד עם כל החומר.

אליעזר ראוכברגר:
ו - , איך קוראים לזה? ושכולם ילמדו את זה, ומי שיש לו שאלות,

רלי חיים:
אני אשלח עוד מעט אז,

אליעזר ראוכברגר:
יוכל לשאול גם את השמאית העירונית, גם את אמי, גם את אילנית, כל אחד שיכול לשאול, מי שאין לו שאלות, לבריאות.

אמנון ארבל:
אני רק שואל לוועדה הבאה אתה רוצה שנזמין את יפית שהכינה של חוות הדעת? כדי שיהיה אפשר לשאול את השאלות?

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה קודם כל,

חיים כהן:
תביא את החוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:
בוא רגע, נראה, אם יש לי שאלות או אין לי.

אמנון ארבל:
טוב,

אליעזר ראוכברגר:
יש לנו זמן. הלאה 5.

עופר איובי:
רגע, אז, אז,

רלי חיים:
אז היא יורדת.

<u>אמנון ארבל:</u>
אין לנו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ירד מסדר היום,

<u>עופר איובי:</u>
אז?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ירד מסדר היום,

<u>עופר איובי:</u>
ירד, ומה? מתי זה חוזר?

<u>רלי חיים:</u>
אני אשלח לכם את זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
יבוא לוועדה הבאה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוועדה הבאה, או כן או לא, מתי שנחליט כן. מה?

<u>עופר איובי:</u>
זה זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הלאה,

<u>עופר איובי:</u>
זה חשוב, אמי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין דבר לא חשוב,

עופר איובי:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
אין דבר לא חשוב פה בוועדה, הכול חשוב בוועדה. הכול חשוב בוועדה כן, אמי קדימה.

תוכנית 1506476

אמנון ארבל:
תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1506476, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב יהודה המכבי 16 מקור ברוך, זו תוכנית שבעצם מציעה בניין חדש, התוכנית הופקדה, הוגשה התנגדות אחת שלמעשה קניינית, ואנחנו, הוגשה התנגדות קניינית שאנחנו למעשה מעבירים את זה לוועדה המחוזית שתבדוק את הנושא הזה, כי אנחנו לא, לא יכולים להתייחס,

עופר איובי:
איזה אתה, 5?

אמנון ארבל:
5 בסדר היום.

עופר איובי:
מספר 5?

אמנון ארבל:
כן.

עופר איובי:
תדבר רק לאט, כי אני לא מבין,

אמנון ארבל:
צריך ללמוד מהר, אין מה לעשות,

עופר איובי:

לא, אני רוצה להגיד,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה? אז להקשיב,

<u>עופר איובי:</u>
אני גם לא מבין למה זה ירד, למה לא לשים את זה על תנאי.

<u>אמנון ארבל:</u>
הוא אמר אליעזר, הוא רוצה לקרו את החוות דעת, הוא לא ראה אותה לפני זה, ולכן הוא מבקש להוריד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב, בסדר, נו.

<u>עופר איובי:</u>
אתה למדת את החוות דעת?

<u>אמנון ארבל:</u>
אני, לגבי, מי שכתב את זה של שמאית העירונית, אני בשמאות לא מבין, לכן אני סומך על החוות דעת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עופר על מה שירד מסדר היום, זה לא רלוונטי,

<u>עופר איובי:</u>
לייזר, מחילה מכבודך.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר, בסדר,

<u>עופר איובי:</u>
אני רוצה להבין, אני לא רוצה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני לא, קודם כל, קודם כל מי שרוצה,

עופר איובי:
לדאוג שאני אבין הכול,

אליעזר ראוכברגר:
אני בוודאי, אני מאוד רוצה שתבין, אני רק אומר לך, בסדר, החלטנו להוריד את זה מסדר היום, אתה רוצה אחר כך, (לא ברור).

עופר איובי:
אתה רוצה לראות את החוות דעת שמאית, שלא ראית,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, בדיוק.

עופר איובי:
אוקיי.

אמנון ארבל:
אוקיי, זה רק, זה התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
לא שאני רוצה לראות, זה הוועדה רוצה לראות, הוועדה החליטה שהיא רוצה לראות, והיא לא, בוועדה הקודמת שאתה לא היית,

עופר איובי:
זאת אומרת הייתה החלטה,

אליעזר ראוכברגר:
הייתה החלטה,

עופר איובי:
שהציגו חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, בדיוק.

עופר איובי:

והיא לא הגיעה, אוקיי,

אליעזר ראוכברגר:
והחלטה הזאת בעצם מבחינתי לא קוימה.

עופר איובי:
אוקיי.

אמנון ארבל:
אני רק אגיד לך, הוועדה לא חייבת לקבל את ההמלצה של הדרג המקצועי, לא של מהנדס העיר,

עופר איובי:
ברור,

אמנון ארבל:
ולא של השמאית העירונית,

עופר איובי:
ברור,

אמנון ארבל:
לכן היא צריכה להכיר,

עופר איובי:
זה הוועדה,

אמנון ארבל:
לכן היא צריכה להכיר מה כתוב שם,

עופר איובי:
בשביל זה יש וועדה, ברור.

אמנון ארבל:
אני רק חוזר על תוכנית 5, יש פה התנגדות של דייר מוגנת, מבוגרת, וחולה, שאנחנו התייחסנו לזה גם בהמלצה, אבל בסוף הטענה היא קניינית, ואנחנו מבקשים מהייעוץ המשפטית של הוועדה המחוזית לבחון את זה. תוכנית 6 ירד מסדר היום.

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 7 בסדר היום.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

תוכנית 1241744

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 1241744,

<u>עופר איובי:</u>
רגע, 7 ירד?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
6,

<u>אמנון ארבל:</u>
עכשיו אני אדבר על 7.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
7 עכשיו.

<u>אמנון ארבל:</u>
פנמה 4, אם אתה זוכר, אליעזר, היה לנו דיון עם התושבים פה, יש פה, זה פנמה 4, אושרה פה תוכנית בעבר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
על השצ״פ.

אליעזר ראוכברגר:
על השצ״פ, הם רוצים שזה יהיה מגורים, ואנחנו רוצים שזה יהיה שצ״פ,

יהודה פרוידיגר:
איפה זה לעומת הרכבת?

אליעזר ראוכברגר:
מגורים,

יהודה פרוידיגר:
איפה המרחק מהכביש הראשי?

אמנון ארבל:
הרכבת,

יהודה פרוידיגר:
זה אורה? זה צומת אורה כאילו?

אמנון ארבל:
זה צומת אורה.

יהודה פרוידיגר:
אז על מה זה? מה? המגרש?

עופר איובי:
למה, למה (לא ברור) כעת מראש? מה הרעיון שזה מגיע (לא ברור)?

יהודה פרוידיגר:
מה רוצים שמה?

עופר איובי:
אני רוצה להבין, מה? אני שואל, למה עכשיו מורידים, ולא מראש מקבלים את הסדר יום, הרי חוות דעת שמאית הוגשה, הוא ידע את זה מראש,

אמנון ארבל:

מראש,

עופר איובי:
זה למשל, 34,

רלי חיים:
כל הסדר יום,

עופר איובי:
לא ידעתם לפני, למה? למה מעלים את זה בכלל? זו השאלה.

אמנון ארבל:
אנחנו מפיצים סדר היום,

עופר איובי:
לא, אבל אנחנו רואים את זה,

אמנון ארבל:
בסדר. אנחנו מפיצים שבוע מראש סדר היום, זה החוק. מעלים, אם יש ישיבה שעושה אליעזר,

עופר איובי:
אנחנו רואים את זה,

אמנון ארבל:
שנייה,

עופר איובי:
אני מבקש להוריד,

אמנון ארבל:
מי?

עופר איובי:
הוועדה.

אמנון ארבל:

אבל יושב ראש הוועדה יכול תמיד לבקש להוריד מסדר היום,

עופר איובי:
נכון, אבל למה זה הגיע, שזה יורד.

אליעזר ראוכברגר:
אז אני אענה לך,

עופר איובי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא תשובה שלו, זה תשובה שלי.

עופר איובי:
אוקיי,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו יושבים לפני הוועדה, שבוע, 10 ימים, 9 ימים לא משנה מה,

עופר איובי:
ורואים את זה מה שהולך,

אליעזר ראוכברגר:
ומדברים על כל ה - , כל הסדר יום, כולל מה שנקרא הברוטו, לא הנטו. ואז מחליטים מה נכנס, ומה לא נכנס.

עופר איובי:
יופי.

אליעזר ראוכברגר:
מה הסיבות להיכנס, מה הסיבות לא להיכנס גם בדרך כלל, אנחנו לפעמים יושבים עם גורמים, לא רק אמי, גם רלי, גם מיכל יושבים עוד, הילה, זה תלוי כל פעם לפי הזה. ומה שמחליטים להכניס, מכניסים. יש דברים שאנחנו מסתפקים, מה שמתספקים,

עופר איובי:

רגע עכשיו מה שפה, רגע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע שנייה,

<u>עופר איובי:</u>
הוחלט להכניס, נכון? כאילו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוחלט להכניס, או לפעמים דברים שמסתפקים, רק קודם כל תכניס, עכשיו יש לנו שבוע ימים להחליט,

<u>עופר איובי:</u>
אם (לא ברור) אתה לא יכול,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם זה לא בסדר היום שפורסם שבוע קודם, אני יכול, זה זכותי.

<u>עופר איובי:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
להביא את זה מעל סדר היום, אבל אני מביא מעל סדר היום, רק מקרים מאוד נדירים,

<u>עופר איובי:</u>
הבנתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמו אם צריך פתיחת שנת לימודים לבית ספר, או גן ילדים, או דבר כאלה, ע״פ רוב אני לא מביא מעל סדר היום, כי זה לא בריא להביא מעל סדר היום,

<u>עופר איובי:</u>
לא הבנתי כאן ה - ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

מאה אחוז, אז יש דברים שאנחנו אחר כך מורידים, או שיש דברים כשאנחנו מדברים זה משהו אחד, ואחרי זה פתאום מתברר אחרת, פתאום בא מהנדס העיר מבקש להוריד, זה תלוי מה, מה הדברים.

<u>עופר איובי:</u>
אוקיי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יללה קדימה, בוא.

<u>עופר איובי:</u>
אז רגע פנמה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עכשיו, עכשיו,

<u>אמנון ארבל:</u>
עכשיו פנמה. אני רק מזכיר, פנמה 4 זה הבניין, יש פה שלושה בניינים ברחוב פנמה, הבניין הדרומי והבניין הצפוני, שני הבניינים שכבר עשו תוכנית פינוי בינוי,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
ב – 6, וב – 7,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון, במסגרת התוכנית,

<u>ישראל קלרמן:</u>
כן, לא זכה?

<u>אמנון ארבל:</u>
מה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
על הבנייה.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אמרת שאולי רוצים להוריד, נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון, עזוב.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
מתחשבים.

<u>אמנון ארבל:</u>
התוכנית,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
יכול להיכנס לך ל- , בטעות שם יד.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
המליאה שלנו, או המליאה של המחוזית?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, לא, מליאת הוועדה המחוזית, מליאת הוועדה המחוזית.

<u>אמנון ארבל:</u>
אז 18/ז/1 זה, ישראל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הם משכו את זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
משכו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
משכו, משכו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יללה.

אמנון ארבל:
אני מסביר רגע, התוכנית של פנמה 2 ו – 6, זה שני הבניינים האלה, כבר אושרה בוועדה, הוגשו ביחד, אם אתה זוכר, אליעזר, ישבנו עם הדיירים באמצע שלא רצו להצטרף, התוכנית אושרה בלעדיהם, ואושרו פה שני מגדלים במגרש הצפוני, ושטח חום במגרש, סליחה בדרומי ושטח חום במגרש הצפוני. כרגע התוכנית מציעה פה פינוי לבניין הזה.

עופר איובי:
על השטח חום?

יהודה פרוידיגר:
לא, היה,

אליעזר ראוכברגר:
המבוקשת, כן,

אמנון ארבל:
היום זה בניין מגורים,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
היום זה בניין מגורים,

אליעזר ראוכברגר:
לא, על השטח חום, הוא הציב שני בניינים,

יהודה פרוידיגר:
שני בניינים,

אליעזר ראוכברגר:
של שטח חום,

יהודה פרוידיגר:
3, 30 ומשהו קומות.

אליעזר ראוכברגר:
שטח חום כהפרשה.

יוחנן וייצמן:
25,

אמנון ארבל:
היום קיים בניין מגורים פה, ובניין מגורים פה, והתוכנית עשתה פה שני מגדלים, ופה הרסה ולמעשה הציעה שטח חום, לטובת עיריית ירושלים. הבניין האמצעי כרגע הציע גם כן תוכנית, עשה פה בינוי, מגדל, התוכנית הופקדה בסמכות הוועדה המחוזית, הציעה הפרשה בחלק המערבי. הוגשו פה התנגדויות,

עופר איובי:
הבניין הזה בעצם רוצה להצטרף,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, הוא בעצמו,

אמנון ארבל:
הוא קידם תוכנית נפרדת.

עופר איובי:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
הוא לבד.

אמנון ארבל:
כן. הוא קידם תוכנית נפרדת בפינוי בינוי, והציעה בניין,

אליעזר ראוכברגר:
ומה ההתנגדויות?

אמנון ארבל:
מגדל של 25 קומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:
שני התנגדויות,

אמנון ארבל:
יש פה למעשה התנגדות אחת של מינהל קהילתי גנים, הם מדברים על צפיפות והיקף בינוי בלתי סבירים, מרחק בין המגדלים, העמדת הבינוי, הפרשות ציבוריות, מטלות ובלתי מספקות, שמירה על רציפות וקישוריות להולכי רגל ברכבת הקלה, חיבור חניונים ומתקן פתרון תנועתי משותף. תוספת מרפסות מעבר לשטחי הבנייה המפורטים בתוכנית. חוסר בהירות ביחס להיקף הבינוי התת-קרקעי. התנגדות שתיים, זה מנהל הפרויקט של יהודה רחמים, שזה בעצם הפרויקט ה - , השני של שני הבניינים שאמרתי שם, מיוצג ע״י עו״ד שרון אבני,

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא רוצה?

אמנון ארבל:
הם טוענים, לא, הם לא מתנגדים לתוכנית, הם טוענים שיש פה התעלמות מתוכנית הצל שהוכנה בתוכנית פנמה 2 ו – 6, אשר הציעה כניסה חליפית משותפת לחניון, שיתבצע דרך פנמה 4, ושינוי במיקום ההתחברות של שני החניות, הם רוצים לתאם בין החניונים סך הכול קיבלנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:
זה הגיוני גם,

אמנון ארבל:
אנחנו באמת רוצים שיהיה תיאום,

יהודה פרוידיגר:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
זה גם הגיוני, נכון.

אמנון ארבל:
נכון,

יהודה פרוידיגר:

יהיה כניסה אחת,

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו בגדול,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברור, ברור,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>עופר איובי:</u>
אז מה? מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו בגדול דוחים את רוב ההתנגדויות, אנחנו מקבלים חלקית את ההתנגדות לגבי ההיקף והמכפיל, שהוא מכפיל של 4.9 ו – 25 קומות, אנחנו מבקשים לבחון את המכפיל, הוא יחסית גבוה, ולוודא שאכן יש תמורה של 25 מטר לדירה. אנחנו מקבלים את ההתנגדות לגבי המרחקים בין הבניינים באמת זה כרגע המרחק שמתקבל הוא 10 מטר, יש פה 5 מטר קו בניין בכל תוכנית, ואנחנו חשבנו שנכון להזיז את הבניין צפונה לכיוון השטח חום שהוא בניין הרבה יותר נמוך, כדי לייצר 6.5 מטר, זה יגדיל את זה במטר וחצי, זה לא מאוד משמעותי, אבל זה נכון מבחינת מרחקים בין מגדלים. לגבי ההפרשות לצורכי ציבור, אנחנו ביקשנו שני גני ילדים ולא אחד, וביקשנו לתקן את זה כבר בהפקדה. ביקשנו לבצע את השימוש האפשרי שמבקשים, הם ביקשו פה הפרשה לצורכי ציבור בחלק הצפוני שלא באמת יעילה, ויש שם הרבה מאוד עצים למי שמכיר, יש שמה היום ממש אתם רואים השטח הזה, ולכן ביקשנו לקבוע אותו כשטח חום ירוק, ולא להציע בו בנייה, אלא רק להשתמש כשטח גינון אם צריך ולשמור על העצים הקיימים. לתאם כמו, בין החניונים כמו שאמרתי. ביקשנו להבהיר את העניין של השימושים בתת-הקרקע, שנדמה יש שם איזה שהוא משהו לא ברור, ולכן ביקשנו להבהיר, ודחינו את כל השאר.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
יש פה כן, קרן בניין, נכון?

<u>עופר איובי:</u>
שנייה,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>

יש פה,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה יש?

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
יש פה עוד דירות לקרן בניין?

<u>עמנואל זלטס:</u>
תחזוקה,

<u>אמנון ארבל:</u>
תחזוקה, כן,

<u>עמנואל זלטס:</u>
קרן תחזוקה התכוונת.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני אבדוק, אני אגיד לך,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
ראיתי שכתוב משהו על זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני אבדוק, אני לא יודע.

<u>עופר איובי:</u>
מה זה?

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
מה זה? כשה - ,

<u>עופר איובי:</u>
לא, בכל מקום, כל פינוי בינוי יש את הקרן הזאת של 10 שנים,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>

לא,

<u>עופר איובי:</u>
חייב, מה זה? זה חלק,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה תלוי באיזה שנה אושרה התוכנית.

<u>עופר איובי:</u>
אז מה?

<u>רותם פסו:</u>
אתה מדבר על קרן תחזוקה.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
קרן תחזוקה.

<u>רותם פסו:</u>
למה? כמה קומות?

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
25,

<u>עופר איובי:</u>
25 הוא אומר. רגע למה אתה נגד 25? מה קרה?

<u>אמנון ארבל:</u>
נגד מה?

<u>עופר איובי:</u>
מה אמרת? שאתה נגד?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא אמרתי שנגד, אמרתי שהמכפיל פה גבוהה, וצריך לבדוק אותו,

<u>עמנואל זלטס:</u>

כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו בודקים בכל התוכניות,

<u>עופר איובי:</u>
מה זה לבדוק?

<u>אמנון ארבל:</u>
התבססות שמאית,

<u>עופר איובי:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
שמאית כן.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כמה קומות?

<u>אמנון ארבל:</u>
היות והמספר הקומות, נקבע אך ורק על בסיס השמאי, ולא תכנונית, אמרנו שנכון פה 20 ו – 30, מבקשים לדחות, כי יש התנגדויות בעניין הזה. לגבי תחזוקה,

<u>עופר איובי:</u>
יש התנגדויות על הקומות?

<u>אמנון ארבל:</u>
אני בודק, כן, כן,

<u>עופר איובי:</u>
המינהל הקהילתי?

<u>אמנון ארבל:</u>
המינהל הקהילתי,

עופר איובי:
המינהל כל זה. זה,

אמנון ארבל:
עדיין אנחנו צריכים להתייחס.

עופר איובי:
אני, אני נגד ההחלטה הזאת.

אמנון ארבל:
בסדר.

יהודה פרוידיגר:
כתוב פה ככה - התוכנית תהיה בסוף, דיון חדש להתנגדויות.

אמנון ארבל:
כן, הנה רשום, יש פה, אתה רואה? בסעיף,

יהודה פרוידיגר:
תוספת 3 דירות.

אמנון ארבל:
אני מראה פה, יש, יש, כמו שמקובל, תחזוקה הזכויות מוקנות למגורים, כמו שמקובל בבנייה של מגדלים. יכול להיות כסף, וכמה יחידות דיור. זה, זה הסעיפים המקובלים.

יהודה פרוידיגר:
לא, לא, חוץ מה - , זה להביא דירות בקרן תחזוקה.

אמנון ארבל:
(לא ברור) הדירות, זה המשמעות כן. סכום, אתה רואה קרן תחזוקה של 700 אלף שקל לפחות.

עופר איובי:
מה? זה כלום.

יהודה פרוידיגר:
לא, לא,

אמנון ארבל:
מה שקבע השמאי.

יהודה פרוידיגר:
אבל מה? תראה מה כתוב פה,

אמנון ארבל:
אנחנו לא (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:
בעמוד ה - ,

אמנון ארבל:
איזה עמוד?

יהודה פרוידיגר:
תיאום חדש,

עופר איובי:
מה החוות דעת שמאית אומרת לגבי הקומות כאן?

יהודה פרוידיגר:
עמוד 77,

אמנון ארבל:
לא, התוכנית הופקדה על בסיס בדיקה שמאית שנעשתה פה גם (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:
עמוד 77,

אמנון ארבל:
יש התנגדויות אנחנו מתייחסים להתנגדויות.

עופר איובי:
לא, אבל הם,

אמנון ארבל:
בדרך כלל אנחנו, אנחנו מבקשים לבחון את זה שוב, נכון. כי המכפיל גבוה יחסית.

עופר איובי:
המקומית רוצה לבחון את זה?

אמנון ארבל:
כן, מהנדס העיר, הוועדה,

עופר איובי:
המחוזית אישרה את זה,

אמנון ארבל:
המחוזית אישרה, אבל עוד לא דנה בהתנגדויות, עופר. עכשיו יש דיון בהתנגדויות גם בוועדה המחוזית. קרן תחזוקה רק לטווח ארוך,

חיים כהן:
כן?

אמנון ארבל:
כן, לי כן.

עופר איובי:
אתה אומר אני בדקתי,

אמנון ארבל:
כל מה שאנחנו מקבלים, זה אני, מהנדס העיר,

עופר איובי:
(לא ברור) הוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:
ממליץ לוועדה המקומית, ואנחנו ממליצים לוועדה המחוזית.

עופר איובי:

אוקיי,

<u>אמנון ארבל:</u>
יהודה, יש שלוש דירות לקרן תחזוקה זה מה שנקבע פה. כן.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כמה יש בקודם?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
הוא נותן על זה כסף,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה שווי כסף, וזה יחידות דיור, נכון.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
נכון, עכשיו. זה סיבה לתת את ה – 25 קומות.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא קשור, זה לא קשור, בדיקה (לא ברור), זה מעבר.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
טוב.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש בדיקה כלכלית שאומרת כמה יחידות דיור יש, וזה,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
מעבר ל – 25 קומות, זה יהיה עוד קומה עם 3 דירות?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה כלול כבר, זה כלול,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>

זה כלול, בסדר, אז השמאות צריכה לקחת את זה בחשבון,

אמנון ארבל:
(לא ברור) בחשבון, קרן תחזוקה היא מעבר לשמאות.

יהודה פרוידיגר:
מעבר לשמאות.

אמנון ארבל:
אליעזר, עופר רוצה להוריד את הסעיף שנבדוק את התקן השמאי,

יוחנן וייצמן:
למה?

אמנון ארבל:
עופר, אתה רוצה להסביר?

יוחנן וייצמן:
הפוך, עופר.

עופר איובי:
מה?

אמנון ארבל:
אמרתי שאתה מבקש להוריד את הסעיף,

עופר איובי:
רק ע״פ תקן שמאי,

אמנון ארבל:
לפי מה?

עופר איובי:
ולא זה, צריך לראות מה קורה בסביבה,

יוחנן וייצמן:

אבל יש פטור מהיטל השבחה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר, אתה כמו חביליו, אותו דבר.

<u>עופר איובי:</u>
כן, לא, ההיפך.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יש פה (לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>עופר איובי:</u>
ההיפך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה זה משנה?

<u>עופר איובי:</u>
ההיפך, אני רוצה יותר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>עופר איובי:</u>
זה בדיוק ההיפך.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הפוך,

<u>עופר איובי:</u>
הפוך.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אתה רוצה שיהיה בלי, בלי תקן שמאי,

<u>עופר איובי:</u>
לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם הוא אומר. רק הוא אומר שהתקן השמאי אומר לו - נו מה 4? מכפיל 4?

<u>עופר איובי:</u>
לא, הוא רוצה להוריד,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא רוצה שאפילו שהתקן השמאי אומר, אתה אומר לא,

<u>עופר איובי:</u>
אז אסביר, הוא אמר שהמכפיל גבוה מאוד, ורוצים לבדוק את התקן השמאי, זה אומר כדי להוריד, אני בעד להשאיר ויותר, אני חושב שאם יש בסביבה כבר מגדלים, יהיה 30 קומות ליד, אז לא התקן שמאי עכשיו יגיד לך בגלל ש - , זה לא בתקן השמאי לא עומד, אני אעמוד את זה ל – 10 קומות, לא, שזה יהיה כמו לפי השכונה. זאת דעתי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יוחנן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני מסכים עם עופר מה שהוא אומר, שהנושא של הגובה וכל זה, לא אמור להידבר, אבל פה אם אתה נותן לו את גובה, אנחנו נותנים פטור מהיטל השבחה, זה לא,

<u>עופר איובי:</u>
לא, הפטור הוא מוגבל, על ההפרש, אתה משלם.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, הפטור לא מוגבל.

<u>עופר איובי:</u>
אז את זה צריך לעשות, אי-אפשר.

יוחנן וייצמן:
זה מה שצריך, זה הבעיה,

אליעזר ראוכברגר:
אבל כשיש לך,

עופר איובי:
יש כאן 21,

אליעזר ראוכברגר:
יש לך,

עופר איובי:
חנייה,

יוחנן וייצמן:
אין,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא בסמכותנו, זה סמכות של,

עופר איובי:
אז רק היום צריך להיות,

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה א׳, לא בסמכותנו, ו – ב׳, זה לא כדאי שפטור מהיטל השבחה, זה גם אתה פותח פה פתח, לכל דבר אחר, מה?

יוחנן וייצמן:
אנחנו מסתמכים, אם אנחנו נלך בדרך הזאתי אנחנו הולכים להפסיד הרבה כסף.

אליעזר ראוכברגר:
יש, יש דבר שאתה קובע אותו כמדיניות.

עופר איובי:
נכון, זה מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:
יש דבר שאתה קובע אותו כמדיניות. המדיניות היא בציר רק״ל למשל 30, במגרש מעל דונם וחצי, עד דונם וחצי זה 8, 10, אתה קובע מדיניות כאן, בשביל לחרוג ממדיניות, אתה צריך סיבה, אתה צריך נימוק מספיק זה. עכשיו הנושא של התקן השמאי, נושא שהפוך על הפוך,

עופר איובי:
זה אחד ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
צריך להוריד אותו.

אמנון ארבל:
לא, הוא כרגע היחידי לצורך העניין,

אליעזר ראוכברגר:
כן, לצורך העניין פינוי בינוי, מי שרוצה יכול ללכת במסלול כזה, מי שרוצה יכול ללכת במסלול כזה, ברגע שאתה בוחר מסלול, אתה מחויב לכל אבני הדרך של המסלול. אין מה לעשות.

יוחנן וייצמן:
בהתחייבויות.

חיים כהן:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
כן ברור.

יוחנן וייצמן:
עכשיו אמי, אני, אני חושב,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
תכניס פה שוב, אני קורא כעת את הדו״ח השמאי,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שוב, אני לא מצליחה להבין אותו, כן זה לא בטבלה, אבל זה נראה ששטח ממוצע של (לא ברור) לא טוב, הם קיבלו 100, אז אני אומר שוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה? מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
השטח ממוצע 65, לא, פה הוא גם נכנס, אני ראיתי דרך אגב,

<u>אמנון ארבל:</u>
כתבתי בסעיף 1,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני רוצה לציין לטובה, זה שראיתי כמה פעמים שהכנסת את זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש להבהיר כי התמורה המקסימאלית תהיה כמקובל 24 מטר לדירה, ולא 25.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
25,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה 24? 25.

<u>אמנון ארבל:</u>
25 סליחה, טעיתי.

<u>עופר איובי:</u>
מה? מה?

<u>אמנון ארבל:</u>

25, הדו״ח ייבחן (לא ברור) נכון.

עופר איובי:
מה? אמי, מה אמרת עכשיו?

אמנון ארבל:
לא, התייחסתי למה ש - , וייצמן אמר שהוא חושב שלפי הדו״ח הכלכלי התמורות לדיירים הם יותר מ – 25 מטר. המדיניות פה, מובא לדיירים 25 מטר, זה מה שאתה אומר, בחישוב של הדו״ח.

חיים כהן:
מתי? עכשיו,

עופר איובי:
ע״פ זה נקבע, ע״פ עשו, ע״פ זה עשו את החוות דעת.

יוחנן וייצמן:
ע״פ זה יהיה הפטורים, ע״פ זה כל מה ש - ,

אמנון ארבל:
כרגע מה שקובע (לא ברור) יחידות הדיור וזכויות זה הדו״ח השמאי, אין לנו דרך אחרת, זה לא בגלל תכנון, לא שאמרתי פה נכון לעשות 25 קומות, או 30 קומות, או 20 קומות,

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
ולכן מה שמכתיב לנו כרגע, בתוכנית הבינוי, הדו״ח השמאי.

עופר איובי:
40 קומות אז תתייחס אליו?

אמנון ארבל:
עשינו את זה 50 קומות,

עופר איובי:
כן?

אמנון ארבל:
בדרך חברון. כן.

עופר איובי:
אז זאת אומרת זה,

ישראל קלרמן:
זה יתבטל אולי,

עופר איובי:
מנחה.

אמנון ארבל:
כן, כן, זה לכאורה מחייב, זה לא, זה לא מנחה.

עופר איובי:
אוקיי.

אמנון ארבל:
בסדר, זה בסדר?

יוחנן וייצמן:
כן, כן,

אמנון ארבל:
יללה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב,

אמנון ארבל:
תוכנית 8,

עופר איובי:
אז מה? רגע, מה? זה,

אליעזר ראוכברגר:
בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה להוסיף וכי המלצת הוועדה המקומית תלויה בזה?

אליעזר ראוכברגר:
הצטרפות?

יוחנן וייצמן:
לא, גם לא, לצורך היטל השבחה. אני לא רוצה שיהיה המלצה,

אמנון ארבל:
שמה?

יוחנן וייצמן:
החוק מחייבת שבשביל פטור תהיה המלצת וועדה מקומית,

אמנון ארבל:
אוקיי,

יוחנן וייצמן:
לא מתייחסים לשלב המתן תוקף,

אליעזר ראוכברגר:
הוא מחייב גם בשביל ההכרזה,

יוחנן וייצמן:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
הוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:
לא, משרד השיכון, יכול לעקוף אותך.

אמנון ארבל:
זה המלצת מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אמנון ארבל:
כן.

יוחנן וייצמן:
משרד השיכון יכול לעקוף אותנו, פה לא,

אז מה אתה רוצה להגיד? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:
אני אומר שאם לא, הוועדה המקומית לא ממליצה.

אמנון ארבל:
לא ממליצה מה?

יוחנן וייצמן:
ואז, לאשר את התוכנית,

עמנואל זלטס:
לאשר את התוכנית.

אמנון ארבל:
אם לא מה?

יוחנן וייצמן:
אם הוא קיבל 25 מטר,

אליעזר ראוכברגר:
אם לא נצמדים לסך המטרים,

יוחנן וייצמן:
חצי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
הוא מדבר על זה,

יוחנן וייצמן:
אני לא ממליץ להמליץ על תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר,

יוחנן וייצמן:
ואז הוא יבוא לקרן עוד 3 שנים, יהיה לו חגיגה. הוא יגיד אין לך המלצת המקומית.

אמנון ארבל:
אבל אני שואל, אני רגע מחדד את השאלה, אתה מדבר על ה - , האחוזים בפועל או על ה - , מה שכתוב 21?

יוחנן וייצמן:
(לא ברור).

אמנון ארבל:
שכתוב 25, אתה אומר אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:
לא, אז אי-אפשר להבין את זה מתוך התקן 21,

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אמנון ארבל:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
לא, יש את זה מהנוהל של 2020 שיצא.

<u>אמנון ארבל:</u>
שמה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הנוהל של 2020 מבקש,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
25,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה שעלה, כמו שהיה בתוכנית של מקסיקו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>אמנון ארבל:</u>
אמר אחרי זה היזם בא אלי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, אבל זה לא אותו דבר,

<u>אמנון ארבל:</u>
הוא בא אלי ואמר לי - לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא אותו דבר, שמה היה (לא ברור), פה זה בקטנה שבקטנה.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אבל מה שהוא אמר לי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה אל תשווה ביניהם.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני,

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
אני לא משווה, אני מסביר רגע, אמר לי היזם - למה דוחים את התוכנית? אני בתקן, 1.25 ככה חשבתי, מה אתם רוצים? זה שעל חשבוני נותן לדייר יותר, הוא שם הרבה יותר, לכאורה זה לא בעיה שלכם, אני בתקן עכשיו ב – 25, כך חישבתי. זה מה שהוא אמר לי.

אליעזר ראוכברגר:
אז זה לא,

יוחנן וייצמן:
זה לא בדו״ח.

אמנון ארבל:
לכן שאלתי, זה בדו״ח,

יוחנן וייצמן:
לא, בדו״ח כתוב יותר מ – 25.

אמנון ארבל:
לא, בבדיקה הכלכלית היה רשום, בדו״ח לא תקן 21.

יוחנן וייצמן:
הבנתי.

אמנון ארבל:
יש בדיקה כלכלית,

יוחנן וייצמן:
אני לא הסתכלתי בנספח הנכון.

אליעזר ראוכברגר:
בוא, זה עבודה בעיניים.

אמנון ארבל:
אני לא אמרתי שלא. אני רק אומר, לכן שאלתי אם בתקן 21 או ב - , באחוזים.

אליעזר ראוכברגר:
כן, בסדר.

עופר איובי:
רגע, עכשיו , עכשיו זה חוזר אליכם, הדבר הזה?

אמנון ארבל:
לא, זה עכשיו , ההחלטה שלה וועדה הזאתי, המלצה הוועדה המחוזית, הוועדה המחוזית יכולה לקבל את ההמלצה, יכולה לא לקבל את ההמלצה.

עמנואל זלטס:
זהו,

עופר איובי:
דו״ח של שמאים.

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
מה?

אמנון ארבל:
כן. אם הוועדה המחוזית תקבל, אז זה ייבדק, אם היא תגיד לך, אני לא רוצה לקבל, היא לא תקבל.

עמנואל זלטס:
מה שהופחת.

רלי חיים:
עופר, אתה יכול לראות את ההמלצה (לא ברור)?

יהודה פרוידיגר:
לייזר, ההפרשה הזאת של גן אחד, זה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יהודה פרוידיגר:
ההפרשה לצורכי ציבור, היא קטנה,

אליעזר ראוכברגר:
זה בהתאם, היא בטח למה שהיה, בהפקדה, זה לא הרי להפקדה, זה התנגדויות.

אמנון ארבל:
אנחנו עמוד 39, לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:
זה כבר היה הפקדה. יש הבדל בין דיון להפקדה, לדיון התנגדויות.

יהודה פרוידיגר:
רק את זה?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יהודה פרוידיגר:
רק (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
כולה בניין אחד.

יהודה פרוידיגר:
מכפיל יכול להיות 5.

עופר איובי:
אז מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:
מה אפשר לעשות? בסדר, בוא, בנושא של המכפיל, הנושא של המכפיל הוא לא סמכות שלנו.

יהודה פרוידיגר:
שבשטח הציבורי יעשה גן משהו, לא זוכר השקעה גדולה.

אליעזר ראוכברגר:
כן, בשטח הציבורי זה לא בהפרשה לו, זה הפרשה השנייה, של 2.6,

יהודה פרוידיגר:
הפרשה לצורכי ציבור זה הכול לא שלו?

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי שלא, הוא קטן, מה?

יהודה פרוידיגר:
אבל לא, גם חלק מהשטח שלו,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

יהודה פרוידיגר:
הוא מעביר לשטח שם.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אז הוא נותן את זה מבונה,

יוחנן וייצמן:
והוא עובד על התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
יותר טוב.

יהודה פרוידיגר:
מה הוא נותן מבונה שמה?

אמנון ארבל:
שני גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:
כן, שני גני ילדים.

יהודה פרוידיגר:
מה הוא נותן שמה?

אליעזר ראוכברגר:
שניים,

אמנון ארבל:
שני גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:
שני גני ילדים, יותר מבונה, מה? יותר טוב,

עופר איובי:
שניים זה בסדר,

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה גם יותר טוב, אני רוצה אותו מבונה, כמה שיותר מבונה, אם אנחנו נחכה,

יהודה פרוידיגר:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
הרשאות וכל זה, אתה יודע, גם הולך (לא ברור),

אמנון ארבל:
זה התשריט, זה התשריט, אין הרבה מה לעשות עם השטח חום הזה,

יהודה פרוידיגר:
כן, כן,

אמנון ארבל:
לכאורה הם קבעו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
אני, אתה מכיר, יהודה, אתה מכיר, עופר חדש פה, אתה מכיר גם יהודה, גם אדיר, אתם מכירים את המדיניות שלי, כל מה שאפשר לקבל מבונה,

יהודה פרוידיגר:
במקרה הכי טוב.

אליעזר ראוכברגר:
תמיד עדיף,

יהודה פרוידיגר:
תמיד, תמיד,

אליעזר ראוכברגר:
מכל דבר אחר.

עופר איובי:
חד-משמעית.

אליעזר ראוכברגר:
אפילו טיפה פחות, עדיף לי מזה.

יהודה פרוידיגר:
בטח.

אליעזר ראוכברגר:
מבונה אני אקבל, מה שלא מבונה, זה 10 ציפורים על העץ. אני מעדיף ציפור ביד, מאשר עשרה על העץ.

עופר איובי:
זה נכון.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

1248970

אמנון ארבל:
תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1248970, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שכונת אבו – טור, אני מראה לכם את המיקום פה, יש פה מגרש, הבניין הזה למעשה שאושר לה תוכניות בעבר.

יוחנן וייצמן:
צמצם, תקטין את המפה, שנבין.

אמנון ארבל:
בקצה הצפוני, (לא ברור) אותו, זה הגן הלאומי כבר, יש פה מגרש שאושרה לה תוכנית לבניין הזה, זה בניין לשימור אגב , אושרה לו תוכנית לעשות,

יהודה פרוידיגר:
מדרך חברון זה בדיוק מהצד השני.

אמנון ארבל:
דרך חברון מצד שמאל פה,

יוחנן וייצמן:
כן,

אסף שגיא:
ליד הגשר?

יוחנן וייצמן:
מהגשר, זה מתחם,

אמנון ארבל:
זה דרך חברון,

יהודה פרוידיגר:
איפה בית נחמיה?

<u>אמנון ארבל:</u>
מה זה בית נחמיה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הנכים שמה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבו – טור יותר קרוב,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אתה לא מדבר על נחמיה.

<u>אמנון ארבל:</u>
בית נחמיה זה לדעתי פה, השטח הזה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה הבית, זה הבית ספר, זה?

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כן.

<u>אדיר שוורץ:</u>
ובית נחמיה איפה שהוא למעלה. אבל אמי, אתה יכול להראות את זה ביחס ל - , גיא בן הינום.

<u>אמנון ארבל:</u>
להראות את מה?

<u>אדיר שוורץ:</u>
את המיקום, כאילו לעלות טיפה במפה למעלה ככה.

<u>אמנון ארבל:</u>
פה? זה כל הפיתוח חלק מהגן הלאומי פה, הם רוצים להרחיב גם את הגן הלאומי, אבל,

<u>אדיר שוורץ:</u>
בקיצור, פונה לגיא בן הינום הנכס.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, כן, חד-משמעי, הוא הבניין האחרון בשורה. עכשיו אני רק אגיד, יש פה תוכנית שאישרה כבר בניין, נהפוך את זה לבניין מגורים של 4 קומות, זה תוכנית מאושרת, היוזמה פה כרגע היא להסדיר פה הבניין הזה כמלון, ולא כבניין מגורים. במסגרת התכנון אנחנו הסברנו פה מעבר, היום אפשר לראות שכל השצ״פ הזה שקיים כאן, למעשה משמש כחנייה. אנחנו במסגרת התב״ע למעשה הסדרנו פה כביש גישה, במקום השביל הזה, שהוא בצורה מוזרה, הסדרנו בו כביש שצמוד למגורים פה, כדי להפריע כמה שפחות לשצ״פ. ויהווה גישה לבית המלון. הוגשו פה מספר התנגדויות,

<u>עופר איובי:</u>
זה 4 קומות מלון?

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>עופר איובי:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
בניין קטן לשימור, כן,

<u>עופר איובי:</u>
קטן?

<u>אמנון ארבל:</u>
הוגשו פה למעשה 7 התנגדויות, התנגדות אחת של חכים אבו על,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
משהו מאוד מינורי יחסית.

<u>עופר איובי:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
משהו מאוד מינורי יחסית.

<u>אמנון ארבל:</u>
הם טענו שהיה פה פגמים בהליך תכנוני בשיתוף הציבור, התוכנית לא פורסמה כנדרש, פגמים בטיחות ונגישות. פגישה בזכויות קניניות בגלל המעבר של הדרך. כשלים תחבורתיים ובטיחותיים, שינוי ייעוד מדרך פרטית לדרך ציבורית, פגיעה במבנה היסטורי ומורשת השכונה, המבנה נשוא התוכנית הוא המון היסטוריה בערך רב וחלק בלתי נפרד מהמורשת ההיסטורית של השכונה, (לא ברור) לשימורו, אי – התאמת התשתיות לפרויקט, פגיעה באופי השכונה, שהיא שכונה שקטנה וקהילתית. צורכי קהילה, השכונה נדרשת לפיתוח של שאר תושבי השכונה, שירותים ציבוריים דווקא. ויש התנגדות רחבה של הקהילה, הוא אומר בהתנגדות שלו. התנגדות שתיים של חליד זיר שמתגורר בסמיכות לתוכנית, ״חלק מהתוכנית נכנסת לחלקת האדמה השייכת לו, (לא ברור) מתנגד, התנגדות עקרונית לבניית בית מלון באזור מגורים, תשתיות שכונה שלא מתואמות להיקף הפעילות, פגיעה בתשתיות השכונה, פגיעה בנושא תנועתי, עומס תנועה ומצוקת חנייה, והתנגדות לחנייה הקיימת״. התנגדות שלישית גם כן תושב, שמדבר על פגמים תכנוני, כשלים תחבורתיים, די חוזר על עצמו, העדר (לא ברור) תשתיות. מינהל קהילתי אבו – תור הגיש התנגדות שהמינהל אינו מתנגד לפיתוח וקידום התיירות בירושלים, עבודות הפיתוח חייב להשתלב במרקם העירוני, הם טוענים דברים דומים, העדר מענה תחבורתי, פגיעה בערכי שימור, פגיעה בנוף העיר העתיקה, העדר מענה מספק לתשתיות.

<u>עופר איובי:</u>
איזה פגיעה, המינהל כתב איזה פגיעה תכנונית זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
התנגדות חמישית של הפטריארכיה הארמנית, שמתנגדים, הם בעלים של 8 ו – 9, שבעצם שם אנחנו עושים את הדרך, מסדירים את הדרך. הם לא קיבלו הודעה, הם לא היו שותפים, הם לא חתמו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שנייה אחת.

<u>עופר איובי:</u>
מה זה?

<u>אדיר שוורץ:</u>
תחתום לי גם על משהו סתם.

<u>עמנואל זלטס:</u>

תביא, תביא, אני בודק קודם,

עופר איובי:
מה חתמת, לייזר?

אליעזר ראוכברגר:
על ערבות בנקאית?

עופר איובי:
לייזר, על מה חתמת?

אליעזר ראוכברגר:
שנייה, על משהו סאגה שנמשך לנו עם (לא ברור) בית משפט,

אדיר שוורץ:
אל תסמוך עלי בכלל,

אליעזר ראוכברגר:
וכל זה, ברשות השידור.

עופר איובי:
יפה.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
יללה, התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:
איפה לא היינו עם הדבר הזה מסכנים תאמין לי,

אמנון ארבל:
כן, הם גמרו לבנות בטח, לא?

אליעזר ראוכברגר:

היה פה עתירות משפטיות.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני יודע, אני יודע, על השלביות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
היינו פה, והיינו במחוזית על השלביות, גמרנו עם זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
התנגדות 6 ו – 7,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>צחי ברים:</u>
אבל זה ענייני שמה, מקצועי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מאוד, מאוד מקצועי.

<u>אמנון ארבל:</u>
הבעיה הייתה מראש, החלטה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זהו, גמרנו עכשיו.

<u>אמנון ארבל:</u>
של לקבוע את זה כתנאי זה הטעות. התנגדות 6 ו – 7, מתנגדים המתגוררים בסמוך, גם השכונה שכונת מגורים, הקמת מלון בלב השכונה תשנה באופן מהותי את אופייה, גם עומסי תנועה. אנחנו דחינו את רוב ההתנגדויות, הכול מפורט, סך הכול זה לא לב השכונה, זה שולי השכונה, זה מקום שנצפה לעיר העתיקה, המלון קטן של 4 קומות לא יכול לגרום שום השפעה דרמטית, לא על תשתיות, ולא על תחבורה, ולא לשנות אופי השכונה, חוץ מזה יש איזה שהיא הסדרה של מעבר קטן, יש שמה, אנחנו דחינו את כל ההתנגדויות, והכול, הכול מצורף להמלצה.

<u>עופר איובי:</u>

זה גם כמו שאמר לייזר, זה משהו מנורי, אני לא מאמין שזה משפיע וישפיע לפי כל מה שהם טוענים בהתנגדויות, באמת זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה בדיוק מה שאמרתי.

<u>עופר איובי:</u>
זה משהו קטן.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון, זה בדיוק מה שאמרתי,

<u>עופר איובי:</u>
אז מה זה משנה, ארבעה מגורים, ארבעה בתי,

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו, להיפך, אנחנו מעדיפים שזה יהיה מלון.

<u>עופר איובי:</u>
עדיף שיהיה מלון, בדיוק.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון. תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית,

<u>עופר איובי:</u>
אז רגע זה, המלצה לאשר.

<u>אמנון ארבל:</u>
בהתאם להמלצה, ל - ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בהתאם להמלצת מהנדס העיר, כן.

תוכנית 1304344

אמנון ארבל:
תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1304344, תוכנית לפינוי בינוי בנווה יעקב, אתם רואים את המיקום פה על ה - , על ה – GIS זה בעצם, הקצה נווה יעקב בצד שמאל זה ממש הכניסה לדיפו של הרכבת הקלה, זה הציר של הרכבת הקלה,

עמנואל זלטס:
איפה?

עופר איובי:
מה שהיה שם כשהיינו בהריסה?

עמנואל זלטס:
לא, לא, זה לא שם, זה לא שם.

אליעזר ראוכברגר:
לא קשור, לא קשור.

עופר איובי:
מה?

אמנון ארבל:
אני אראה לך,

עמנואל זלטס:
זה לא שם,

אליעזר ראוכברגר:
זה שתי קצוות,

אמנון ארבל:
אני מראה לכם,

אליעזר ראוכברגר:
זה שתי קצוות של נווה יעקב,

אמנון ארבל:
פה עופר, כאן.

עופר איובי:
יפה, זה יצא.

אמנון ארבל:
זה בהמשך. אנחנו צריכים את זה,

אליעזר ראוכברגר:
שני קצוות של שניהם ביחד.

עמנואל זלטס:
ברור.

אמנון ארבל:
כרגע נדבר על המגרש הזה,

אליעזר ראוכברגר:
בסוף,

אמנון ארבל:
המגרש הזה,

אליעזר ראוכברגר:
בסוף זה בסוף ליד הדיפו,

אמנון ארבל:
מול הדיפו,

אליעזר ראוכברגר:
כל הזמן.

אמנון ארבל:
התוכנית פה למעשה הציעה להרוס את ה - , את המבנה הקיים פה, ולהציע בנייה חדשה, התוכנית הופקדה בסמכות הוועדה המחוזית,

עופר איובי:
כמה קומות?

אמנון ארבל:
זה 13, עד 13 קומות בחתכים שיש פה. יש פה,

עופר איובי:
אין פה את (לא ברור).

אמנון ארבל:
מספר התנגדויות,

עופר איובי:
לעשות משהו,

אמנון ארבל:
מה? תלת מימד?

עופר איובי:
חצי למטה, חצי, לא,

עמנואל זלטס:
לא,

אמנון ארבל:
יש פה, לא, לא מאוד משמעותי.

אליעזר ראוכברגר:
זה יהיה הכול,

אמנון ארבל:
פה, לא מאוד משמעותי. אני יכול להראות אם אתם רוצים,

עופר איובי:
מה זה?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

יוחנן וייצמן:
כן. על פניו (לא ברור). על פניו (לא ברור) עשה לי.

אמנון ארבל:
אלה חתכים של התוכנית למעשה, אפשר לראות, יש פה שלושה בניינים ו - , אלה מספר הקומות, זה מגיע בסוף עד, אמרתי 13 קומות, זה 12, ויש למטה אפס, אז למעשה 13 קומות ב - , שמוצעות פה. יש פה כמה התנגדויות, התנגדות של המינהל הקהילתי של נווה יעקב, המינהל הקהילתי תומך באופן עקרוני בהתחדשות העירונית לאורך רחוב כף החיים בסמוך לרצועת הרכבת הקלה, מדגיש כי התוכנית לא מופקדת, אינה נותנת מענה מספק לצורכי ציבור. לפי התוספת החריגה בהיקף של 224 יחידות, מכפיל 5.7, תוספת של 900 יחידות דיור, המענים הציבוריים לא מספקים. היא עומדת בערכיות בכל הפרשה מבונה לצורכי ציבור. מדברים על תקן החנייה שהוא תקן נמוך שאנחנו חושבים שזה לא נכון, מבקשים לבצע סקר חנייה ומינוע. הם חוששים שהתוכנית תשפיע על התוכנית שמדרום שרוצים גם כן לקדם שמה בינוי. התוכנית מציעה בינוי של 12 קומות, מעל קומת המסחר, בדיוני הוועדה אף חל בינוי של עד 16 קומות, גובה זה אינו תואם את אופי השכונה החרדית, שמה מקובל בינוי של עד 8 קומות בלבד, בנייה גבוהה מגבירה (לא ברור) במעליות, דבר (לא ברור) על תפקוד הבניינים בשבת במצבי חירום. הסיכום עם המינהל הקהילתי מבקש שלא לאשר את התוכנית במתכונת הנוכחית, לפני השלמת המענה לצורכי ציבור, אבטחת תפקוד ההפרשה, והתאמת הגובה לאופי השכונה. התנגדות שנייה של חברת קאר התחדשות עירונית, זה חברה שבעצם מייצגת, את הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה התנגדות עצמית?

אמנון ארבל:
חלקה אחת, לא, זה חברה שמדרום,

יוחנן וייצמן:
זה מצודה.

אמנון ארבל:
יש מתחת לפרויקט שמנסים לקדם, החברה הזאתי. האמת זה יש לה היום שתי תוכניות שהם הגישו התנגדות החברה הזאתי, הם לא מתנגדים באופן עקרוני לפינוי בינוי, אבל חושבים שצריך לעצור את התוכנית, לקדם תוכנית ביחד, שתעשה את כל המתחם הזה ביחד, תבחן את זה ביחד. הם מתייחסים לקווי בניין שהוא קצת בעייתי מבחינת הקרבה אליהם, הם טוענים שהם התוכנית הייתה ביחד, היה אפשר להקטין את מספר הקומות, והם חוששים לפגיעה בחניות. קווי בניין. יש התנגדות עצמית של אייל הנס, ב - , יש לו פה רשימה ארוכה של התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:
תן לי רגע שנייה שאלה רגע, החברה הזאתי, קרן, קארן לא משנה.

אמנון ארבל:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
אתה אמרת שהם פעילים במתחם דרום לזה.

אמנון ארבל:
לא, אמרתי שהם הגישו התנגדות, גם היה לו תוכנית של הרחבות דיור שיש פה.

אליעזר ראוכברגר:
הרחבות דיור זה יגיע בהמשך.

אמנון ארבל:
לא, גם שמה הם הגישו התנגדות שהן רוצות לעשות פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:
אבל רגע שנייה, אני אומר פה הם רוצים לעשות פינוי בינוי,

אמנון ארבל:
כן, על מתחם ליד, דרומית משם.

אליעזר ראוכברגר:
אני שואל, באיזה סטאטוס הם נמצאים, מה זה הם רוצים? הם הגישו עמדו בתנאי סף?

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
יש להם חתימות, הם נמצאים, משהו שהם סתם, אתה יודע הם רוצים,

אמנון ארבל:
לא, לנו לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
ואתה יודע, הם ישבו איתך משהו?

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
כלום?

ישראל קלרמן:
מה אמרת? איפה זה?

אמנון ארבל:
היום, היום ה - ,

עמנואל זלטס:
זה שדרות נווה יעקב, זה,

אמנון ארבל:
זה הקצה של ה - ,

ישראל קלרמן:
כף החיים, כף החיים זה,

אליעזר ראוכברגר:
כף החיים זה בסיבוב.

ישראל קלרמן:

זה הכול זה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
הם רוצים לקדם תוכנית במתחם מדרום, לא ישבו איתם.

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה כאילו?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה, אבל, מה זה נקרא הם רוצים, השאלה באיזה סטאטוס נמצאים. יכול להיות שהם יביאו רק בעוד שנתיים שלוש,

<u>אמנון ארבל:</u>
יכול להיות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
או שמחר הם עומדים בתנאי סף, אני לא יודע, לכן שאלתי אותך, מה הסטאטוס שלהם.

<u>אמנון ארבל:</u>
גם אם היו במצב יותר מתקדם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חכה עוד שנייה נגיע לזה.

<u>אמנון ארבל:</u>
גם היום המצב יותר מתקדם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש התנגדויות, יש הפקדה. נשאר בהפקדה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, אבל איפה? איפה?

אליעזר ראוכברגר:
מה? לא, אני רוצה להוריד,

עמנואל זלטס:
אבל איפה הפער? מה מפריע בתוכנית? פה שלא יהיה שם?

ישראל קלרמן:
לא בטוח.

אמנון ארבל:
הוא חושש משני דברים, אחד שימוש בשטחים שהם היום חניונים, שהם לוקחים חלק מהחניונים הציבוריים, לוקחים חלק קטן פה, וחלק קטן פה, אז הוא חושב ש - , שתיים, לגבי קווי הבניין שלהם, ושלוש הוא טוען,

עמנואל זלטס:
לא, כאילו מה לוקחים מפה? מה לוקחים מפה?

אליעזר ראוכברגר:
זה עמד בתנאי סף, זה אחרי הפקדה והתנגדויות.

אמנון ארבל:
הם לוקחים רק כרגע חלק קטן,

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:
לא, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:
יש לו רוב.

ישראל קלרמן:
גם כשיש רוב, אנחנו,

אמנון ארבל:

רק חלק קטן מהחנייה פה הם לוקחים, זה כרגע מסומן פה, זה לא בקו הכחול מסומן. אנחנו ביקשנו בתוכנית לעשות פה שטח חום והוועדה המחוזית הורידה את זה.

עמנואל זלטס:
מה יעשה (לא ברור) גם. למה?

אמנון ארבל:
תשאל אותם.

עמנואל זלטס:
נשמע לי את זה עוד דבר,

אליעזר ראוכברגר:
מינהל קהילתי לא, חברת קאר, הוא רוצה לעשות פרויקט ליד,

עמנואל זלטס:
זה גבוה שאין לו סטייה.

אליעזר ראוכברגר:
הוא רוצה לעצור, בוא נעשה תוכנית,

אמנון ארבל:
אנחנו לא עושים בדרך כלל במצב של כבר דיון בהתנגדויות של תוכנית בשלה, לקדם גם, גם היה מתקדם יותר, ואפילו היה מגיש תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
קל וחומר.

אמנון ארבל:
אני לא רואה איזה יתרון גדול בלצרף אותו כרגע, כי זה חלקה צרה וארוכה, אז אני לא רואה איזה,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא צרה? אין לו חתימות שמה.

אמנון ארבל:
גם אם הוא היה אני אומר, לא הייתי מעכב את זה כרגע,

אליעזר ראוכברגר:
אז אמרתי, אז אמרתי קל וחומר.

אמנון ארבל:
אני אומר יש מקומות, אגב גם פה למשל, פה התעקשנו למשל, את הסיפור הזה אליעזר. אליעזר, התעקשנו פה אם אתה זוכר, התעקשנו פה זה לצרף את הבניין השמאלי הקטן לתוכנית הזאתי, כי הוא הפריע לנו. לצרף את זה לזה, לא עושה יתרון גדול, סביר להניח יש פה חניון גדול, לסמן מתנגדים בשצ״פ הזה לפה, יבנו על ציר רכבת קלה בהמשך לזה,

אליעזר ראוכברגר:
תעשה תוכנית,

אמנון ארבל:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

אמנון ארבל:
אני לא רואה יתרון לצרף אותו בשלב הזה.

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי.

אמנון ארבל:
יש מקומות אני אומר, יש היגיון לצרף חלקות כבר בשלב ההפקדה פה,

יוחנן וייצמן:
כתוצאה מהתוכנית הזאתי? או שצ״פ?

אמנון ארבל:
לא,

עמנואל זלטס:
אנחנו בהפקדה, קיבלנו אותו,

יוחנן וייצמן:
אולי,

אמנון ארבל:
זה המצב המאושר היום. סליחה, יש פה שצ״פ קטן, יש פה, וייצמן, הנה אני מתקן, יש פה שצ״פים במצב הנכנס קטן זה,

יוחנן וייצמן:
לא, רציתי להציע שיותר שימוש מתחת לחנייה, לא במצב שלנו,

אמנון ארבל:
לא, לא,

יוחנן וייצמן:
לא, לא,

עמנואל זלטס:
לייזר, אני אומר משהו נוסף, בדיון להפקדה שהיה פה, אנחנו אמרנו שפה בתיק הזה, יש שטח חום נוסף. (לא ברור) פה דיונים, שלוש בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:
נו, בסדר, זה חלק מההתנגדות של המינהל הקהילתי.

עמנואל זלטס:
נכון. המחוזית הורידה את זה.

אליעזר ראוכברגר:
אני יודע, זה החלק של ההתנגדות של המינהל הקהילתי, נו.

עמנואל זלטס:
זה היה,

אליעזר ראוכברגר:
אתה לא שמעת את אמי, לכן,

אמנון ארבל:
הם טענו ש - , אין מספיק מענה ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:
אמי, אמי הקריא את ההתנגדות של המינהל הקהילתי, ושמה זה מוצע, מה שאתה, מה שאתה אמרת, אנחנו המלצנו על, על מעונות וגני ילדים, ובית כנסת, והם הורידו את הכול, אני רוצה לחזור על זה.

אמנון ארבל:
לא, אני רק אגיד שהשטח החום הזה, שפה באמת הם הורידו היום הוא מגרש חנייה, כן זה השטח הזה.

אליעזר ראוכברגר:
לא משנה, אני מדבר עכשיו על ההפרשות.

אמנון ארבל:
זה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, הפרשות,

אמנון ארבל:
תחזיר למה שביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אמנון ארבל:
אין שאלה,

אליעזר ראוכברגר:
זה מה שאני אומר,

אמנון ארבל:
בכל התוכניות, בכל התוכניות.

אליעזר ראוכברגר:

זה ממש בדיחה רק שלוש מעונות.

<u>אמנון ארבל:</u>
אוקיי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אנחנו ביקשנו גם בית כנסת,

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו ביקשנו שלוש כיתות גני ילדים, שלוש כיתות מעון יום, ושני בתי כנסת, שלוש מעונות יום היום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז לחזור על זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אוקיי,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אגב אני אזכיר על הסף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
חזרתי על זה,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אני אקריא בנוסף,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כתבת את זה בהמלצה?

<u>אמנון ארבל:</u>
סעיף 2 בוודאי,

<u>עמנואל זלטס:</u>

לייזר, כשהיה פה בדיון אמי, נכון תקן אותי אם אני טועה, זה היה בדיון פה, על X יחידות דיור, כשזה הגיע למחוזית אחר כך, הם ביקשו להוסיף עוד, ואז יעל אמרה להם, מאיפה, איך, איך הגעתם לזה? כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני אומר שוב, תראו, אני אגיד מה שאמרתי למרות שזה נווה יעקב, המכפיל פה, הוא מכפיל 5.7, גם בנווה יעקב המכפיל גבוה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה? כמה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
5.7 זה גבוה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, שנייה, כמה המכפיל בתוכניות אחרות בנווה יעקב?

<u>עמנואל זלטס:</u>
היה פה בקשה לפני שבועיים,

<u>אמנון ארבל:</u>
לפחות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שנייה רגע,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה שעכשיו יצא לביצוע, אני יכול לבדוק רגע, מה (לא ברור) התייחס מה שזה, התוכנית הזאת, בוא נראה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה שהיה עכשיו הריסה.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, זה מה שאני מדבר, אני בודק את המספרים.

אליעזר ראוכברגר:
פה אתה אומר שהם מגישים, החברת קרל הזאתי גם יש בעוד מקומות שמגישים, אם שמה הם כן התקדמו, כמה המכפיל שלהם שם? אז בוא נראה,

אמנון ארבל:
לא, גם שמה לא התקדמו, גם שמה הוא רק, הוא רק מתנגד, הוא עוד לא הגיש תוכנית. הוא אמר שיציג לך את התוכנית שהוא רוצה להגיש.

אליעזר ראוכברגר:
מישהו הציג איזה חברה.

אמנון ארבל:
זה חברת קרל.

יוחנן וייצמן:
זה זאת?

אמנון ארבל:
הוא יהיה, הוא יהיה פה, הוא יהיה פה היום זה הוא. תראו, התוכנית המאושרת שאושרה, היא אושרה ב – 2021 אגב, של מנדי,

אליעזר ראוכברגר:
מאז תשומות הבנייה עלו,

אמנון ארבל:
לא, סתם, היה פה, הריסה של 521 ו – 111,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא מרכז, זה לא רוממה, ולא מרכז העיר.

אמנון ארבל:
פה מכפיל 4.7, זה מכפיל 5.7, זה מכפיל גבוה, אין לי מה,

עמנואל זלטס:
אגב שמה לקחו קרקע.

אמנון ארבל:
שמה לא, לא לקחו קרקע, למה?

עמנואל זלטס:
בטח שלקחו קרקע.

אמנון ארבל:
פה?

עמנואל זלטס:
בטח, כל זה תסתכל. החלק הזה פה, זה החלק מהתוכנית הם לקחו את זה מהשטח החום הגדול.

אמנון ארבל:
(לא ברור),

עמנואל זלטס:
כן, כן,

אמנון ארבל:
לא משנה, המכפיל הוא מכפיל, זה לא משנה, אנחנו ב - ,

עמנואל זלטס:
צריך להתייחס גם, יחידת דיור,

אמנון ארבל:
נכון, אתה מסדר אותם כרגע.

אליעזר ראוכברגר:
אני א׳, את הנושא של ה - , הפרשות של (לא ברור) הזה. ב׳, בנושא הגובה, אני חושב שצריך להתאים את זה למקובל,

אמנון ארבל:
מה זה אומר אבל?

אליעזר ראוכברגר:
מקובל בשכונה.

אמנון ארבל:
מה זה אומר?

אליעזר ראוכברגר:
מה אכפת לי? אם 8, ולא לא אכפת לי יישאר דופלקס יהיה 9, אבל עם המעלית זה 8.

יוחנן וייצמן:
אם נעשה 8, ונישאר באותם שטחים,

אליעזר ראוכברגר:
רק שנייה, אם מורידים את זה,

אמנון ארבל:
אתה לא יכול להשאיר פה.

אליעזר ראוכברגר:
שנייה רגע, רגע שנייה שנייה, אם מורידים את זה ל – 4.7,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
כמה, אולי אם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
זה 20%.

אמנון ארבל:
אני אגיד לך, אם יש פה היום,

יוחנן וייצמן:
15%,

אליעזר ראוכברגר:
15%?

יוחנן וייצמן:
קומה וחצי, שתי קומות.

אליעזר ראוכברגר:
זה משמעותי?

יוחנן וייצמן:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
משמעותי מ – 12 ל – 10.

יוחנן וייצמן:
אם טיפה נעבה את הבניינים, אז,

אליעזר ראוכברגר:
אם טיפה תכסית יותר, זה יכול להגיע עד 9. ל – 8 פלוס,

יוחנן וייצמן:
ל – 8.5 שלך.

אליעזר ראוכברגר:
כן, נבדוק, לא, זה לא רלוונטי, זה אותה דירה.

יוחנן וייצמן:
כן, כן,

אמנון ארבל:
מה?

(מדברים ביחד ברקע)

עמנואל זלטס:
הוא רוצה לראות של (לא ברור) של שדרות נווה יעקב,

<u>אמנון ארבל:</u>
אז לקבל את ההתנגדות למעשה לעניין הקומות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
לקבל את ההתנגדות לעניין, מציע 12 קומות, ככה לכתוב?

<u>עמנואל זלטס:</u>
שנייה רגע,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני חושב גם תסביר איך, אני הייתי מציע שתסביר.

<u>אמנון ארבל:</u>
אין לנו איך.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז אני אסביר, א׳ זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אין לי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אם אנחנו נפחית.

<u>אמנון ארבל:</u>
אין לי לאן להגדיל את התכסית, תסתכל את הבינוי שיש פה היום, זה הבינוי שיש פה היום.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה המרחק בין הבניינים? בואו, מה קווי בניין?

<u>אמנון ארבל:</u>
תסתכל זה, מינימאלי לחלוטין, זה הבניין, זה המרחק פה, זה וזה המרחק פה, זה אולי 6 מטרים.

יוחנן וייצמן:
איזה קומות?

אמנון ארבל:
התכסית פה מאוד גבוהה. הוא אומר אם אפשר להישאר באותם זכויות, לא ניתן להישאר באותם זכויות.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, בוא נראה,

אמנון ארבל:
אוקיי. חוץ מזה?

אליעזר ראוכברגר:
מה כתבת? תראה לי.

יוחנן וייצמן:
אני כן הייתי חושב, את ההחלטה הזאתי היא תהיה,

אמנון ארבל:
9.

יוחנן וייצמן:
את ההחלטות גם אתה יודע.

אדיר שוורץ:
זה הטריטוריה של קלרמן,

יוחנן וייצמן:
שטח שיפוט.

עמנואל זלטס:
רגע שנייה אבל אמי, תסתכל על סעיף 9 לא סותר את זה.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה.

עמנואל זלטס:
שנייה.

אמנון ארבל:
9,

עמנואל זלטס:
סעיף 9 גם כתוב לגבי התוכנית, זה אומר שכנראה לקבל,

אמנון ארבל:
מה? כן אין בעיה.

עמנואל זלטס:
אמי, תסתכל את סעיף 9.

אמנון ארבל:
לא, זה לא, זה משהו אחר, הוא טען שאם ה - , אם יהיה ביחד, אי-אפשר לעשות, להפחית מספר קומות זה לא משנה, אני כתבתי, כל המתחם יש טופוגרפיה משמעותית, ולא (לא ברור) בצד חיבור לפרויקטים יאפשר תוספת קומה אשר פוגעת כלא מקובל, סתם מתקדם, לעצור פרויקט שמצוי בשלב הפקדה, כדי להרחיב את הקו הכחול של הבניינים שטרם הציגו תכנון להתקדמות, ויכולים התכנון, לא התייחסו למספר קומות.

עמנואל זלטס:
אז כן לכתוב, שבהמשך לסעיף הקודם.

יוחנן וייצמן:
אני בעד,

עמנואל זלטס:
זה החלטה,

ישראל קלרמן:
קודם כל זה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

כי זה כן,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

ישראל קלרמן:
על זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
אתה אומר אתה חייבת 7 תכסית,

ישראל קלרמן:
אז תגיד את זה, תגיד,

אמנון ארבל:
אין, אי-אפשר פה, אי-אפשר פה.

עמנואל זלטס:
תוסיף את זה.

יוחנן וייצמן:
אמי אומר שאי-אפשר תכסיות.

אליעזר ראוכברגר:
גם ב – 7.

יוחנן וייצמן:
6 מטר בין הבניינים,

אמנון ארבל:
7 עכשיו שיניתי. סעיף 7 מה ששיניתי.

חיים כהן:

כן?

<u>אמנון ארבל:</u>
1304344,

<u>עמנואל זלטס:</u>
3?

<u>אמנון ארבל:</u>
44. אני, אני לא חושב שזה יהיה מאוד מעשי, אבל בסדר, מה אני אגיד לכם? אני לא קלרמן, לא נכנס,

<u>ישראל קלרמן:</u>
למי?

<u>אמנון ארבל:</u>
לשיקולים שלכם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז שיבדקו את זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
בסדר.

<u>עמנואל זלטס:</u>
שנייה, שנייה אמי, שנייה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה מצלם את זה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 10 בסדר היום,

<u>עמנואל זלטס:</u>

שנייה המרפסות, אמי יש פה הכול?

ישראל קלרמן:
שמה?

יוחנן וייצמן:
אני אעשה את הכול,

עמנואל זלטס:
לא, כתוב מה הופקד אבל,

אמנון ארבל:
(לא ברור) שלך.

עמנואל זלטס:
מה הופקד.

יוחנן וייצמן:
למה אתה לוקח את זה?

עמנואל זלטס:
זה בהפקדה, זה יותר קל.

ישראל קלרמן:
למה? למה?

יוחנן וייצמן:
לא ילך. צריכים לחשוב על איך מה ילך.

עמנואל זלטס:
אני אומר רק שנייה. לא, אגב,

יוחנן וייצמן:
לא, הוא יודע מה שאתה לא יודע.

ישראל קלרמן:

כן.

עמנואל זלטס:
עוד דבר נוסף, בתקנון של התב״ע לא כתוב ש - , כתוב יותאם (לא ברור) יחידות דיור, תותר.

יוחנן וייצמן:
איפה? בנווה יעקב? מה אכפת לי? לא, באמת נווה יעקב, מקור ברוך,

עמנואל זלטס:
אמיתי?

יוחנן וייצמן:
כן,

עמנואל זלטס:
אתה יודע מה יקרה פה אחר כך?

יוחנן וייצמן:
מה?

עמנואל זלטס:
יהיה לך מרפסות ברזלים מתקפלת, כי יגידו צריך סובה,

ישראל קלרמן:
מה השאלה? מרפסות סוכה, הוא סתם צוחק אותך,

יוחנן וייצמן:
לא, אני אומר

ישראל קלרמן:
מה? לא כתבתם את זה? אמי. אין מרפסות סוכה פה?

אמנון ארבל:
בתקנות, לא ההתנגדות הזאת.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לחייב,

עמנואל זלטס:
לחייב.

יוחנן וייצמן:
אני אומר לחייב אזורים חרדים,

ישראל קלרמן:
בטח שנחייב.

אמנון ארבל:
דרך אגב הוספתי פה הערה של מחלקת נכסים, שיש פה איזה גריעה קטנה של שטח ציבורי,

ישראל קלרמן:
מה?

אמנון ארבל:
שצריך להתייחס לזה.

עמנואל זלטס:
(לא ברור) אותו למטה.

ישראל קלרמן:
לחייב, למה לא?

עו״ד אילנית מיכאלי:
לחפור.

ישראל קלרמן:
תחזירי לי את זה בבקשה, אילנית.

אליעזר ראוכברגר:
תהיינה לא, לא את אותה, תהיינה.

עמנואל זלטס:

כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תהיינה, או תמצא מילה אחרת.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אגב גם גמישות לצורך זה, קווי בניין.

<u>אמנון ארבל:</u>
התוכנית תקבע, יהיו מרפסות,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה?

<u>עמנואל זלטס:</u>
יש את הכול,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) בפנים,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אתה רוצה?

<u>עמנואל זלטס:</u>
כל הדירות,

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בחריגה מקווי הבניין המוצעים,

<u>אמנון ארבל:</u>

הוא אמר שיש,

עמנואל זלטס:
יש, לא, לא, מטר וחצי, לצורך זה, רק לצורך סוכות יינתן גמישות,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי,

עמנואל זלטס:
מעבר לקווי הבניין.

אדיר שוורץ:
(לא ברור) עכשיו עברו.

עמנואל זלטס:
מה זה? פה כתוב, הכשרה מעבר לקו הבניין.

יוחנן וייצמן:
כבר כתוב. אם זה כתוב, אין סיבה (לא ברור).

אמנון ארבל:
רק הוספתי פה הערה של מחלקת נכסים, לגבי המצב הנכנס שיוצא, שיש פה איזה 30 מטר פער, וצריכים לטפל בזה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
כן נכון יש.

אמנון ארבל:
טוב, תוכנית 10?

עמנואל זלטס:
מה ההפרשות פה? אין בית כנסת, נכון?

אליעזר ראוכברגר:
חכה, רק התחלנו.

אמנון ארבל:
ביקשתי שתי, בסעיף 2 תראה, ביקשנו להחזיר את ההפרשה.

יוחנן וייצמן:
להחזיר את ההחלטה.

עמנואל זלטס:
אבל זה בשטח חום, זה לא באמת בונה? אז אם ככה, תשים גם קו בניין לארון קודש.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, יללה קדימה.

עמנואל זלטס:
הוא עולה והוא מעל זה.

אליעזר ראוכברגר:
יללה, בואו, חשבתי שנהיה כבר הרבה יותר קדימה לקראת ההתנגדויות.

אמנון ארבל:
כרגע יש פה תוכנית שקבעה את זה בוועדה המחוזית אגב.

עמנואל זלטס:
לא קבעו את זה, כן?

תוכנית 1469246

אמנון ארבל:
תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1469246, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב עין גדי תלפיות. זה מצגת. אנחנו נמצאים כאן זה דרך חברון.

(מדברים ביחד ברקע)

ישראל קלרמן:
אין פה התנגדות של שכנים,

אליעזר ראוכברגר:
אין פה התנגדות של שכנים,

עמנואל זלטס:
מה זה? אמי שלביות ביצוע, של הפרויקט. שלביות של הריסת המבנה, זה לא, זה לא היה בפנים, הם כן הכניסו, לייזר, נכנס ו - ?

אליעזר ראוכברגר:
הם כבר הורדנו.

עמנואל זלטס:
מה עכשיו זה נהיה שצ״פ אחד גדול יותר?

ישראל קלרמן:
שטויות, אל תעשה,

אמנון ארבל:
מה?

עמנואל זלטס:
מי מפתח את זה?

אמנון ארבל:
היזם.

עמנואל זלטס:
אז בוא אמי, צריך להוסיף פה עוד משהו.

יוחנן וייצמן:
מה אני יכול לעשות?

עמנואל זלטס:
לשלב לכיוון (לא ברור), יש פה היום,

אמנון ארבל:
(לא ברור) יש את הקו הכחול עכשיו, ברגע שזה,

עמנואל זלטס:
לא קו כחול,

אמנון ארבל:
מה?

עמנואל זלטס:
יש פה בצבע, גישה,

אמנון ארבל:
יש שמה מעבר, ברור. בסדר בפועל יהרסו את זה, וגם את זה יש עבירת בנייה. האמת שהתחלתי פשוט לסמן וזה, אני אתייחס גם לזה, שזה קשור לבניין,

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
צריך לסמן את זה להריסה.

עמנואל זלטס:
לא, אבל אם אתה, אנחנו לא יכולים, לפתח את זה באופן שיהווה שילוב למעבר קיים למטה?

אמנון ארבל:
זה נעשה בשלב הפיתוח. ברור שנפתח את זה בחלק,

עמנואל זלטס:
יש מעבר משמעותי.

אמנון ארבל:
אבל פה כשאתה מסתכל על זה, אני צריך להעיר פה ש - , בנווה יעקב,

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

<u>אמנון ארבל:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן. הלאה,

<u>עמנואל זלטס:</u>
הנה פה אתה רואה? אמי, שימשיך הלאה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל קודם כל שזה יפותח, זה התפקיד שלנו, מה?

<u>עמנואל זלטס:</u>
סליחה רגע.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש רציפות שהשטחים לא עומדים,

<u>עמנואל זלטס:</u>
בסדר, בסדר.

<u>אמנון ארבל:</u>
חלקה 38.

<u>אדיר שוורץ:</u>
מה? זה ריצ׳ ר׳צ׳?

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, עד 10.

<u>עמנואל זלטס:</u>
יצירת הפרטים למי להצביע בדיוק, בשביל מה.

<u>ישראל קלרמן:</u>

הוא מצביע, מה אתה (לא ברור).

<u>אדיר שוורץ:</u>
הציבור החרדי,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מאז שהם (לא ברור), אתה מצביע ג׳ בכנסת, לא (לא ברור) בכלל לעירייה.

<u>אמנון ארבל:</u>
טוב, תוכנית 10 בסדר היום, אני חוזר למצגת, תוכנית ש - ,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה?

<u>אדיר שוורץ:</u>
ברור שלא.

<u>ישראל קלרמן:</u>
מי?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הלאה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו בתוכנית 10 ברחוב עין גדי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני מראה לכם מצגת, אנחנו נמצאים פה דרך חברון מה שנקרא צומת הבנקים, יש פה היום למעשה שלוש בניינים, אחת, שתיים ושלוש,

<u>אדיר שוורץ:</u>
ההערות שלכם, לוקח אותנו (לא ברור).

אמנון ארבל:
אז אני תיכף, טיפה שינינו את זה, אבל הקו הכחול למעשה לא כולל פה חלקה של המינהל שהיא חלקה ריקה, שביקשנו לצרף אותה. יש פה מגבלה נוספת, זה שלושת הבניינים שהם קיימים היום. יש פה מגבלה, נקרא להם מעניינת של השגרירות, כן זה כל הבניינים מסביב, זה לא כזה מעניין, אבל יש פה מגבלה של השגרירות האמריקאית, שלמעשה גורמת לזה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:
כמה מרחק?

אמנון ארבל:
רוב המגרש, זה בדיוק בגבול של ה – 300 מטר.

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי,

אמנון ארבל:
זה הקו האדום הזה, זה הקו של 300 מטר. כתוצאה מזה, הם מציעים פה למעשה, לא מציעים בנייה חוץ מקומה מסחרית, מקומת מסחר, פה מציעים מגדל צר וארוך, זה המגדל, כמעט 50 מטר אורך, ברוחב יחסית צר.

יוחנן וייצמן:
הסיבה שזה שגרירות?

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה גועל נפש של בניין.

יוחנן וייצמן:
אי-אפשר לשבת עם השגרירות להגיד להם בוא נעשה איזה משהו? ה – 300 הזה,

אליעזר ראוכברגר:
זה גועל נפש.

אמנון ארבל:

אין סיכוי,

<u>אדיר שוורץ:</u>
לא, אמי זה באמת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
שאנחנו ביקשנו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עם השגרירות עזוב, זה לא לשבת עם השגרירות, בוא זה, זה הרבה מעל המקומיים פה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, ברור המקומיים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בשעתו, בשעתו זה הגיע אז, סגן שר החוץ האמריקאי ב - ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לפחות שם היו פה בהתנגדויות, הם עשו פה בלגאן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא, זה הגיע עד לרמה של סגן שר החוץ, בוא עם כל הכבוד.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עכשיו אני רוצה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ביטחון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אבל עזוב בוא, בוא נדבר על התוכנית, זה בניין גועל נפש.

<u>אמנון ארבל:</u>
אז תראו, אז מה שאנחנו,

<u>אדיר שוורץ:</u>
צריך להגיד שההדמיה היא, היא מראה את המצב הקיים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שהיא קיימת,

<u>אדיר שוורץ:</u>
ולא עוד מגדלים מסביב כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה נראה מזעזע, בוא, הצורה של המגדל, לא מדבר על הגובה.

<u>אמנון ארבל:</u>
ואז נצטרך לעבור מגדל, נגיד פרופורציה של 25, 25, 30 על 30, פה זה יוצא, לא יודע בערך,

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה יוצא כמו קיר,

<u>אמנון ארבל:</u>
50 ומשהו מטר, מה שאנחנו הצענו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמו עיפרון כזה.

<u>אמנון ארבל:</u>
מה שאנחנו הצענו בהמלצה, חלקה של, (לא ברור) וגם לצרף אותו לקו הכחול, ואז לבחון אפשרות בניין אחד, המגבלה של, הם בחרו כרגע לא לבנות שום דבר שצריך כאן, זה קומה מסחרית, (לא ברור) את המגדל. לבחון חלופה שמציעה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל זה לא בתוך ה – 300?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה בתוך ה – 300,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לכן הוא ברח מזה.

<u>אמנון ארבל:</u>
ניתן לבנות 7 קומות. שכרגע לא קיים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תוריד מהמגדל?

<u>אמנון ארבל:</u>
לכן אנחנו ביקשנו לבחון אפשרות של לנסות לצרף את זה לקו הכחול כמו שאמרתי, לעשות פה בניין שהוא 7 קומות, ו – 7 קומות ולהנמיך בצורה משמעותית ולהפריד לשני בניינים, וחלופה ש -, לדעתנו תהיה יותר טובה, ולפחות צריך לראות מה התוצאה שכנראה שמחליטים,

<u>אדיר שוורץ:</u>
חייב,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה שעכשיו ראינו זה מכוער בצורה זוועתית.

<u>אדיר שוורץ:</u>
בוא אני אגיד את זה, אמי,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבל בסוף גם ה – 31 פה הוא קצת, לכיוון החזירי, כן? זה אזור גם,

<u>אמנון ארבל:</u>
מספר הקומות?

<u>אדיר שוורץ:</u>
עם ערכי קרקע טובים, על קו כחול,

<u>אמנון ארבל:</u>
נתנו לזה התייחסות,

<u>אדיר שוורץ:</u>
בארנונה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
הם לא צריכים פה את ה – 31 קומות טוטאל הזה, הדירות פה הן ענקיות, יש פה הרבה הרבה מאיפה לצמצם, ולסדר כמו שאמרת, העמדה אחרת,

<u>אמנון ארבל:</u>
התוכנית כרגע מציעה מכפיל גבוה יחסית של 4.3 מדובר באזור שערכי הקרקע גבוהים, יש לבחון את התקן השמאי, יש לצמצם את זכויות הבנייה ויחידות דיור בהתאם. מעבר לזה, אני,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הכנסת לפה, את הסעיף של החדש של ה – 25?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה גם כתבתי, כן כתוב פה, הנה אתה רואה, אני ארשום פה על הלוח, פתרון לדיירים לא יעלה על 25 כמקובל בירושלים, כתוב במסגרת הבדיקה השמאית יילקח בפרוגראמה השינויים המוצעים ותמהיל יחידות דיור לגבי הגודל שאמרת, כי ביקשנו,

<u>אדיר שוורץ:</u>
ואז אני אומר לחזק את זה, למה 10? תגדיל,

<u>אמנון ארבל:</u>
של מה?

אדיר שוורץ:
אפילו יותר,

אמנון ארבל:
עושים 10% 55, ו – 10% 80.

אדיר שוורץ:
בסדר.

אמנון ארבל:
שזה הסביר בעיני.

יוחנן וייצמן:
זה המדינה אגב, לא?

אדיר שוורץ:
הסטנדרט כן.

יוחנן וייצמן:
המדינה מה היא מבקשת? יש איזה הנחייה של המדינה.

אמנון ארבל:
יש כעיקרון הנחייה שאומרת, שאנחנו רוצים מעל 100 יחידות דיור 20% דירות 55 מטר, והיו כבר לא מעט מקרים, שעשינו 10% כזה, 10% כזה, גם במחוזית, אז זה,

אדיר שוורץ:
הם אגב כדאי להם, כדאי להם לעשות מה שאנחנו אומרים, הם יהיה להם יותר קל למכור את הדירות האלה.

אמנון ארבל:
הם לא חושבים ככה, ישבנו איתם כמה פעמים, ולכן חשבתי שלבחון את החלופה הזאתי לעומק, לפני קידום התוכנית במתכונת המוצעת, ורק לחילופין, ככל וחלופה של שני בניינים של (לא ברור), יש כבר הוראות בתקנון התוכנית, לעת היתר בנייה ייקבע הוראות ויזואלי שגם מסה באמצעות חומרים (לא ברור) הבינוי.

יוחנן וייצמן:
עכשיו אני רוצה רק שגם תכתוב,

אמנון ארבל:
כן.

יוחנן וייצמן:
תעזור, עו״ד מיכאלי או לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:
כן.

יוחנן וייצמן:
שוב, אנחנו לא ממליצים על התוכנית הזאתי, זאת אומרת היטל השבחה וכולה.

אמנון ארבל:
מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:
אתה כעת ממליץ, הוועדה המקומית ממליצה על תוכנית של שני הבניינים, אל תגיד לי אחרי זה שהמלצתי על תוכנית של 31, של ה - , 31 קומות האלה, או של ה – 25 קומות האלה, מדבר לצורך היטל השבחה,

אמנון ארבל:
לא, תראה, אנחנו אומרים פה כרגע לבחון את החלופה הזאתי לעומק, לתאם עם מהנדס העיר וככל שלא ניתן, כן להתקדם עם התוכנית, זה המשמעות.

יוחנן וייצמן:
אז אני מציע ככל שלא ניתן לא להתקדם, שיחזרו אלינו.

אמנון ארבל:
זה שהמחוזית לא יחכה לך.

יוחנן וייצמן:
שלא תחכה.

רלי חיים:
לשנות את ה - ?

אמנון ארבל:
מה זה אומר?

יוחנן וייצמן:
זה אומר שאין לו היטל השבחה, בסדר?

אמנון ארבל:
ש - ?

יוחנן וייצמן:
שאין לו פטור מהיטל השבחה,

אמנון ארבל:
למה?

יוחנן וייצמן:
כי אין המלצת וועדה מקומית,

אמנון ארבל:
אבל יש המלצה.

יוחנן וייצמן:
אז אני, זה מה שאני מציע, בוא נחסום את זה,

אמנון ארבל:
איך אפשר לעשות את זה משפטית, אילנית, אני לא יודע. הוא אומר בעצם,

יוחנן וייצמן:
אנחנו (לא ברור),

אמנון ארבל:
מה שאתה בעצם אומר, אני מתלה את ההצטרפות, לא הצטרפות,

יוחנן וייצמן:
את ההמלצה שלי.

אמנון ארבל:
לא, גם הוא צריך להצטרף בגלל החלטה של המינהל אגב, אז נשים את זה רגע בצד, הוא אומר באופן עיקרי, אני כרגע, אני כוועדה מקומית ממליץ על תוכנית להפקדה. אם בסוף לא יקרה מה שאני רוצה, אני לא רוצה שזה יהיה עם פטור מהיטל השבחה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אנחנו אומרים את זה כל הזמן, לכן אנחנו,

יוחנן וייצמן:
איך עושים את זה? איך נועלים את זה?

עו״ד אילנית מיכאלי:
לכן אנחנו,

רלי חיים:
שבמידה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
אני ממליץ על תוכנית A, אם הוועדה המחוזית תחליט על תוכנית B לא זה מה שהמלצתי, זה מה שאני אומר,

אמנון ארבל:
כן, אבל למה אתה קושר את זה לפטור מהיטל השבחה?

יוחנן וייצמן:
ברור.

אמנון ארבל:
למה?

יוחנן וייצמן:
כי אם יאושר שכל אדם בעולם ידע, גם היזם, גם הוועדה המחוזית, אתה יכול לאשר,

אמנון ארבל:
כן, אתה בעצם אומר, סליחה שאני,

יוחנן וייצמן:
הסמכות אצלך.

אמנון ארבל:
אתה בעצם אומר לוועדה המחוזית, אתם לא יכולים לשנות את ההמלצה שלי.

יוחנן וייצמן:
נכון.

עו״ד אילנית מיכאלי:
לא, אתה אומר אני מאשר בכפוף לאישור,

יוחנן וייצמן:
אני אומר כן,

עו״ד אילנית מיכאלי:
אז אולי,

אמנון ארבל:
לא, זה מה שהוא אומר, הוא אומר הוועדה המחוזית זה לא יכולים (לא ברור) את ההמלצה שלי, כי זה בא לפה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אולי בכפוף לאישור נוסף. אתה לא אומר,

יוחנן וייצמן:
לא לתת להם המלצה, ברור, נתתי המלצה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אם יהיה שותף לזה,

יוחנן וייצמן:
זה GO, שחררתי את עצמי.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אם תעשו משהו אחר, אני לא שותף. תראה, אנחנו לא באים להגיד להם,

אמנון ארבל:
לא שאני לא שותף.

יוחנן וייצמן:
אני לא ממליץ.

עו״ד אילנית מיכאלי:
שאנחנו דוחים את, אנחנו מאשרים, נדרוש חתימה נוספת בהמשך שלנו.

אמנון ארבל:
אין צורך,

יוחנן וייצמן:
זה לא חתימה,

אמנון ארבל:
לא,

יוחנן וייצמן:
זה המלצה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
המלצה אישור,

יוחנן וייצמן:
חוק ההתחדשות העירונית,

אמנון ארבל:
לא, במקרה הזה אני כן צריך להוסיף חתימה, גם כי,

יוחנן וייצמן:
זה לא משנה, אתה מדבר כעת,

אמנון ארבל:
קרקע של המדינה, אבל,

עו״ד אילנית מיכאלי:
איזה שהוא אישור נוסף,

יוחנן וייצמן:
זו הנקודה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
כדי שנוכל להיות,

יוחנן וייצמן:
אני מדבר,

עו״ד אילנית מיכאלי:
(לא ברור).

יוחנן וייצמן:
יש חוק התחדשות עירונית, חוק ההתחדשות העירונית, יש פה חוץ מהסעיפים של רותם, יש גם סעיפים שאומרים מתי יש פטור מהיטל השבחה, והסעיפים האלה דורשים וועדה מקומית,

אמנון ארבל:
אוקיי,

יוחנן וייצמן:
אני אומר אין וועדה מקומית,

עו״ד אילנית מיכאלי:
ההצטרפות היא בתנאים, אני לא יודעת כמה זה יתפוס אצלהם,

יוחנן וייצמן:
לא הצטרפות, ההמלצה.

עו״ד אילנית מיכאלי:

המלצה ו - ,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אבל אני אומר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
להמליץ על A ולא על B.

<u>אמנון ארבל:</u>
הוא אומר משהו אחר, אני כרגע לצורך העניין קיבלתי המלצה, שאני רוצה לבחון חלופה אחרת, אני, אם, אם זה לא מתקבל, אני בעצם אומר לוועדה המחוזית, אני לא יכול לאשר את ההחלטה שלה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני אומר,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה המשמעות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, הוועדה המחוזית יכולה לעשות משהו אחר.

<u>אמנון ארבל:</u>
ואז לא יהיה אפשרות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לתת לו עוד 12 קומות.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לא אכפת לה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אתה רק בונה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לעשות שמאות חדשה.

אמנון ארבל:
אז לא יהיה פטור.

יוחנן וייצמן:
כן, שייתן 50 קומות ולא יהיה פטור.

אמנון ארבל:
השאלה איך קושרים בין העניין של הפטור לבין התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, הוא רוצה דבר אחד,

אדיר שוורץ:
בוא ננסח את זה,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר אני רוצה לסנדל את הוועדה המחוזית.

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
נכון,

יוחנן וייצמן:
זה הכוח החוקי שלי.

עו״ד אילנית מיכאלי:
לא, אז בסדר, ואם אתה עושה פטור,

אמנון ארבל:
אתה מסנדל את הזה, גם את הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, זה ברור,

אדיר שוורץ:
בוא ננסח, בוא ננסח שחייבים להראות לנו את החלופה, ושכל,

עו״ד אילנית מיכאלי:
אז אולי תדחה את זה,

אדיר שוורץ:
שמתנים בהיתר להצגת החלופה, ומשם תתקדמו.

יוחנן וייצמן:
אז בוא לא נקרא,

עמנואל זלטס:
היה פה דיון לאשר,

עו״ד אילנית מיכאלי:
את הפטור,

יוחנן וייצמן:
אתה יודע מה?

עו״ד אילנית מיכאלי:
אל תיתן עכשיו, תחכה.

יוחנן וייצמן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
אני מציע משהו אחר בהתאם למה,

יוחנן וייצמן:
שאדיר הציע?

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני רוצה לחדד את זה טיפה. שהוועדה, הוועדה המקומית מבקשת,

אדיר שוורץ:
דורשת.

אליעזר ראוכברגר:
דורשת, איך שאתה רוצה, יותר טוב מילים הרכות, כי זה יותר נחמד, להיות נחמדים לא עולה כסף. היא מבקשת אם הוועדה המחוזית מקבלת החלטה לשנות מהחלטה, או מהמלצת הוועדה המקומית, שהנושא שההמלצה או החלטה או הכיוון של הוועדה המחוזית יבוא פעם נוספת לאישור ולבחינה בוועדה המקומית, ובזה מותנה ה - ,

יוחנן וייצמן:
אני יכול לשכלל את מה שהצעת?

עו״ד אילנית מיכאלי:
כרגע אל תאשר, תאשר בפעם הבאה,

יוחנן וייצמן:
בדיוק,

עו״ד אילנית מיכאלי:
אחרי שתדע מה (לא ברור).

אמנון ארבל:
לא, זה להוריד מסדר היום,

יוחנן וייצמן:
לא, אז לא, אז הוועדה המקומית, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:
בוא אני אומר לאשר, אני אומר ככל והוועדה המחוזית רוצה לשנות מהמלצת הוועדה המקומית, הוועדה המקומית דורשת שיבוא לאישור, יבוא לבחינה ולאישור מחודש,

יוחנן וייצמן:
תן לי לשחרר, תן לי לשחרר.

אדיר שוורץ:
באופן אמיתי, גם חשוב שנראה את החלופה.

אליעזר ראוכברגר:
זה מה שאני רוצה, זה מה שאני רוצה,

יוחנן וייצמן:
מה (לא ברור) לאשר זה שוב, זה ברכת הדרך שיכול להיות שתברח לנו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
למה?

יוחנן וייצמן:
אני מציע הצעה אחרת, עו״ד מיכאלי,

אליעזר ראוכברגר:
לאישור,

עו״ד אילנית מיכאלי:
אישור,

אליעזר ראוכברגר:
אישור על תנאי,

יוחנן וייצמן:
אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
זה אישור על תנאי, לא,

עו״ד אילנית מיכאלי:
תנאי שיהיה,

יוחנן וייצמן:
אנחנו מציעים הוועדה המקומית מציעה,

עו״ד אילנית מיכאלי:
האישור מותנה,

יוחנן וייצמן:
הוועדה המקומית מבקשת להציג בפניה תוכנית של 1, 2, 3, 4, להציג בפניה, בפני המחוזית הוועדה המחוזית תוכנית שמה שאמי אומר, בוא נגיד זה, כרגע לא ממליצים,

עו״ד אילנית מיכאלי:
את התוכנית, אבל אמי,

יוחנן וייצמן:
כלום, כרגע לא ממליצים כלום.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, אם הם מקבלים את זה, מה אכפת לי?

עו״ד אילנית מיכאלי:
התוכנית המאושרת עדיין מחוזית, ורק אחר כך,

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
אם מקבלים את מה שאמי אומר, מה אכפת לי לאשר?

יוחנן וייצמן:
לא, אבל מה אז נעשה אם לא יקבלו?

אליעזר ראוכברגר:
אז כמו שאמרתי, אתה חוזר על מה שאני הצעתי,

יוחנן וייצמן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
אתה חוזר על מה שאני הצעתי. ככל ולא יקבלו, אז להמשיך את מה שאני אמרתי, נו מה אתה רוצה?

עו״ד אילנית מיכאלי:

אתה מותנה ב - ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
אפשר לכתוב את זה בהמלצה?

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
למה לא?

<u>אמנון ארבל:</u>
אני שואל, אני לא יודע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא אותו מותנה, ככל ו - ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ככל ולא מקבלים את ההמלצה שלו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש, יש להחזיר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז אנחנו לא ממליצים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
להחזיר לוועדה, לוועדה המקומית על מנת להציג את החלופה שהוועדה המחוזית מוציאה, זה הכול.

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל אם היא תחליט על להפקיד, להפקיד את זה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שתחליט, אז שיגיע לקרן, אין בעיה,

<u>אמנון ארבל:</u>

אין מה להציג,

יוחנן וייצמן:
הוא לא יקבל פטור, הוא לא יקבל פטור. אז אני אומר אם אנחנו מכניסים בהחלטה, שאנחנו לא ממליצים על תוכנית,

אמנון ארבל:
לא, אני רגע מחדד, כי אני גם לא לגמרי מבין. כרגע אנחנו מציעים חלופה אחרת, היזם לא מעוניין, הוא כתב לנו, ״אני לא חושב שזה תורם לי, זה לא טוב, זה לא נכון, אני לא חושב שזה נכון״. סביר להניח שהוועדה המחוזית, תקדם את התוכנית כמו שהוגשה לצורך העניין, ומה אז יקרה?

אליעזר ראוכברגר:
גם אותו, יכול להיות שהם יקבלו משהו אחר, לא שלך, ולא שלו.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אז תדחה את ה - ,

אמנון ארבל:
אין יותר,

אליעזר ראוכברגר:
אולי משהו אחר,

עו״ד אילנית מיכאלי:
הבחינה של הנושא הזה.

אליעזר ראוכברגר:
לא יודע, לא יודע.

אמנון ארבל:
עושים את זה אין בגלל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
למה? אולי הם יחליטו להוריד את המגדל ללא קשר?

אליעזר ראוכברגר:

ולעשות מה?

אליעזר ראוכברגר:
לעשות את זה מרכז, מי אומר? מי אומר? למה אין תוכנית?

אמנון ארבל:
איך אנחנו יכולים להוריד אותו, זה המקום היחידי שאפשר לבנות בו.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אבל כמה קומות עכשיו מציעים?

אמנון ארבל:
31,

אליעזר ראוכברגר:
אז זה יורד 25, סתם אני אומר דוגמא.

אמנון ארבל:
ואז זה כן בסדר?

אליעזר ראוכברגר:
נורמאלי,

אמנון ארבל:
אוקיי.

יוחנן וייצמן:
גם לא,

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה הבניין נראה יותר, יותר שפוי,

אמנון ארבל:
אוקיי,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מוריד את זה מ – 31 ל – 25, ברור שהבניין יראה יותר, יותר הגיוני, פה זה היה נראה עכשיו משהו דוחה לגמרי.

<u>אדיר שוורץ:</u>
לא, אבל גם זה אין סיבה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני מדבר עכשיו בנראות, אני לא בורח.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אנחנו צריכים לסגור את זה משפטי טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני מדבר על נראות, אדריכלות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אחרי זה ירוץ לבתי משפט וועדות ערר ו - ,

<u>אדיר שוורץ:</u>
גם את זה הוא יכול,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
אני חושבת ש - ,

<u>אדיר שוורץ:</u>
הוא יכול להוריד אפילו,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
רק להתנות את הפטור לבחינה נוספת, רק זאת הדרך.

<u>אמנון ארבל:</u>
אז יכול להיות הוועדה המחוזית לא תאמץ את ההחלטה הזו, מה אנחנו, מה? אתם רוצים להגיד?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוועדה המקומית ממליצה שלא להפקיד את התוכנית, ככל,

אמנון ארבל:
אתם בעצם רוצים להוריד את ההצעה השנייה, שככל שזה לא זה, זאת אומרת זה, להשאיר רק את מה שכתבתם,

יוחנן וייצמן:
להשאיר את מה שאתה רוצה, ולנעול את מה שאתה רצית.

אדיר שוורץ:
אני רוצה שיבינו שאנחנו לא נגד הבניינים,

אמנון ארבל:
לא, אני עוד פעם אני מבהיר, אנחנו המלצה של מהנדס העיר, היא לבחון את החלופה הזאתי, ואם מסתבר שהיא לא יותר טובה, נישאר עם החלופה שמוגשת כרגע,

יוחנן וייצמן:
אז יחזרו (לא ברור),

אדיר שוורץ:
לא, אז לכן אני אומר אנחנו עושים צעד קדימה,

יוחנן וייצמן:
מה שאדיר הציע, זה בסדר.

אדיר שוורץ:
אנחנו עושים צעד קדימה מכם, אנחנו אומרים, הדבר הזה לא יכול להיות.

אמנון ארבל:
אוקיי,

אדיר שוורץ:
אבל אנחנו בעד,

יוחנן וייצמן:
הסעיף הזה,

אדיר שוורץ:

שיעשו פינוי בינוי במרחב,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה מה ש - , זה מה ש - ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הסעיף החדש שניסחת הוא מעולה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אוקיי. אז זה לייזר, תראה רגע את כל מה שרשום פה, תראה שזה מקובל.

<u>אדיר שוורץ:</u>
יש, וייצמן, יש ערך בלחדד את זה עוד? לרבות עניין היטל השבחה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, ההצעה של עו״ד מיכאלי היא מעולה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אוקיי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אתה רואה את השורות האדומות האחרונות?

<u>ישראל קלרמן:</u>
שמה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אין לו פתרון, אין, אין, אין פתרון משפטי שנועל אותך.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני הייתי כותב, אני הייתי כותב, ככל וההתנגדות, הוועדה המחוזית לא תאמץ את החלטה זו, הוועדה המקומית בדיון נוסף שתקיים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני מציע שטרם יהיו (לא ברור), בסדר, טרם, נכון.

אני איתך אני אגיד לך מה הבעיה, לפי מה שאתה אומר, הם בעצם הם יגידו במחוזית, יש בינתיים החלטה כזו היא לא השתנתה עדיין,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אבל אני דורש שיביאו לי את החלופה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שלא להפקיד טרם דיון נוסף.

אילנית שיהיה ברור שאתה לא מסכים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, אפשר, מה שכתוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
יש החלטה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אחרי המילה התוכנית, אמי,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>רלי חיים:</u>
לא להפקיד.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אחרי המילה התוכנית, תוסיף את המילים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם למשל, אם למשל, הם לא ייתנו את החלופה הזאת, לא יביאו לנו 25, יכול להיות,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

לא, פה, פה, ההחלטה תשאיר כמו שכתבת, לפני הנקודה תוסיף, ״טרם דיון נוסף״, זה מה שאני מציע.

<u>רלי חיים:</u>
טרם דיון נוסף בוועדה המקומית.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון, בדיוק. ומבחינת, טרם, טרם בחינת החלופה שמציעה הוועדה המחוזית, טרם דיון לחלופה, דיון, דיון בחלופה שמציעה הוועדה המחוזית כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
ככה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
טרם דיון, טרם דיון נוסף.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, טרם דיון נוסף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טרם דיון נוסף. נכון. בסדר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לדיון, למילה דיון יש משמעות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בדיוק. זהו, בסדר, אוקיי.

<u>רותם פסו:</u>
אני אגיד שמבחינה חברתית התהליך היה יחסית תקין, זאת אומרת הגישו את החומרים בזמן, עשו כנס ייעודי לאזרחים וותיקים, עשו כנס חלופות תכנון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לפחות את זה חסכנו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל אני אומר גם אם לא יקבלו החלופה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, היזם הזה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יראה לנו שהוא עושה רק 24 קומות למשל. יכול להיות שזה כן היה, כי אז האיום ונורא שראינו עכשיו יהיה הרבה פחות איום ונורא. הרבה פחות גועל נפש. מה שראינו עכשיו באמת היה הזוי.

<u>רותם פסו:</u>
מופע, מופע ממש (לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב,

<u>אסף שגיא:</u>
רגע אז יהיה פה עוד דיון בתוכנית?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
אלא אם כן הוועדה המחוזית תקבל את ההחלטה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אלא אם כן הם יקבלו את ההמלצה שלנו.

<u>אסף שגיא:</u>
אז אולי צריך להגיד שזה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבל אני רוצה שנראה את החלופה,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, שנייה.

אסף שגיא:
זה בתוך פוליגון של התחנת דלק, וכרגע מוצע (לא ברור) חדשה, כרגע, סקר היסטורי,

רלי חיים:
אמי.

אמנון ארבל:
מה? מה?

אסף שגיא:
לכתוב שהתוכנית (לא ברור).

אמנון ארבל:
איכות סביבה קיבלתי, קיבלתי חוות דעת, ולדעתי הכנסתי את זה כן. כל החוות דעת של איכות סביבה הוספתי.

אדיר שוורץ:
טוב.

אסף שגיא:
זה גם לפרוטוקול, נראה מה יהיה בעתיד.

אמנון ארבל:
טוב.

יוחנן וייצמן:
לאט לאט נסדר.

אמנון ארבל:
תראו, רק הוספתי פה הערות של מחלקת נכסים,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
אוקיי תוכנית 11 זה אחרי זה זה הקו החום של הרכבת הקלה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מוצע,

תוכנית 1225861

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו סעיף 12, סעיף 12 בסדר היום, תוכנית 1225861, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב יוסף חיים 4 מחנה יהודה, תוכנית שמבקשת תוספת בנייה מבנה מגורים, אנחנו זה תוכנית שכבר הומלצה בעבר, בסמכות וועדה מקומית, ובגלל שינוי הוראות שימור היא עברה למחוזית, ואנחנו בעצם חוזרים, חוזרים על אותה המלצה, בסמכות וועדה מחוזית.

תוכנית 1562578

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 1562578, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב אברהם (לא ברור) מלחה, זה שלושה מגרשים בשכונת מלחה, שהתוכנית מציעה תוספת זכויות בנייה, אנחנו ממליצים להפקיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
14 בסדר היום, כן, נכון, ויש שם סיפור של קברים, וקיר תמך שלקח חלק מהמגרש, ולכן היה צריך התאמות, ביקשנו לעשות שמה. תוכנית 14 בסדר היום,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הקטע קברים פטור?

<u>אמנון ארבל:</u>

מה?

יוחנן וייצמן:
הבעיה של הקברים נפתרה?

אמנון ארבל:
לא, פשוט בנו שמה קיר שלוקח חלק מהמגרש.

יוחנן וייצמן:
סוגר אותם.

אריאל גולן:
איזה? איזה תוכנית זה? רגע.

אמנון ארבל:
13,

אריאל גולן:
13? מה? אני יכול לראות אותה?

יוחנן וייצמן:
מה אתה רוצה? נווה יעקב או מלחה?

אריאל גולן:
לא, לא, סחייק במלחה.

ישראל קלרמן:
של מי זה?

אריאל גולן:
היה שמה, איפה שבתי כנסת מעל גני ילדים, הקברים שמה גזלו שמה חלק גדול מהשטח, מהשטחים החומים.

אמנון ארבל:
נכון,

אריאל גולן:
כן,

יוחנן וייצמן:
בוא נבין מה התוכנית בעצם,

אריאל גולן:
כן, אני רוצה, יש שמה, כמעט בנו שמה דברים, ולא היה בית כנסת בשכונה בסוף זה כמעט.

ישראל קלרמן:
איפה ראיתי את זה?

אמנון ארבל:
אלה המגרשים, אתם יכולים לראות פה ב - , נעשה קצת שקיפות,

יוחנן וייצמן:
אפשר לראות את (לא ברור)?

אמנון ארבל:
אתם רואים את הקיר שנבנה פה לצורך העניין, למעשה גזל חלק מהשטח של השטח החום, פה יותר משמעותי, פחות, אבל הקיר הזה למעשה הוא קיר תמך מאוד גבוה, שהתוכנית כרגע מציעה למעשה לבנות ביתר המגרשים. אני יכול להראות לכם את התוכנית כן.

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה לשמוע מאמי עכשיו, אני אמרתי שאני רוצה לשמוע מאמי, נו.

אמנון ארבל:
אפשר לראות כאן את הבינוי למעשה, הם מציעים פה אתם רואים, זה הקיר תמך שלמעשה לקח חלק מהמגרשים את הקברים.

יוחנן וייצמן:
שסגרת קברים,

אריאל גולן:
כן,

אמנון ארבל:
כן, אין לי, אין לי יכולת לשנות פה ייעוד, אחרי זה נשאר בשטח חום, רק שהוא לא אפקטיבי כשטח חום, כי בפועל זה שטח, שטח פתוח.

אריאל גולן:
שטח (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
הוא לא לשימוש.

אמנון ארבל:
מה?

אריאל גולן:
צבע לשטח בית קברות?

אמנון ארבל:
א׳, כן, אבל אני לא חושב, זה בסמכות וועדה מקומית, לכן אני לא יכול לעשות שינוי. התוכנית למעשה מציעה חתכים שאפשר לראות כאן, כרגע התוכנית מציעה למעשה בין 3 ל – 4 קומות, אנחנו בעצם ביקשנו מהמלצה, זה הקיר, אתם רואים זה הקיר תמך, אנחנו ביקשנו בעצם לעלות עוד שתי קומות,

אריאל גולן:
נכון,

אמנון ארבל:
כדי שהבינוי יעלה מעל, מעל המפלס הזה, כדי שיהיה גישה גם מאחורה לשכונה.

אריאל גולן:
נכון.

אמנון ארבל:
ואז זה בעצם יתחבר בכל הבניינים,

אריאל גולן:
נכון,

אמנון ארבל:
בין החיבור, בין השכונה מלחה, מלחה לשכונה למלחה הישנה. ביקשנו גם להתייחס ל - , לחור הזה פה, שלא כל כך הבנו למה עשו פה, ולא הצמידו את הקיר, כדי זה פחות סימפטי הדבר הזה. לכן המשמעות של לעשות פה 6 קומות בכל אחד מהחתכים האלה, והוספנו, קבענו שימושים מגוונים לכולם,

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה לדבר על השימושים?

אריאל גולן:
אני רוצה להוסיף סעיף,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
מה שהתוכנית אומרת,

אריאל גולן:
יש שמה בית כנסת קיים במקום.

אמנון ארבל:
עכשיו בבנייה אולי.

אריאל גולן:
איך?

אמנון ארבל:
עכשיו בבנייה אולי,

אריאל גולן:
לא, לא בבנייה, בית כנסת,

חיים כהן:
זה שטח פתוח,

אריאל גולן:
לאישור ה - ,

אמנון ארבל:
היום זה שטח חום, לא, היום הוא כבר בנייה.

חיים כהן:
זה בנייה, השטח הזה, אז זה לא קיים,

אמנון ארבל:
זה כבר נמצא בבנייה, וגם זה נמצא בבנייה.

חיים כהן:
זה מה שאני אומר,

אמנון ארבל:
זה וזה בנייה, שני אלה.

אריאל גולן:
לא, לא, יכול להיות שזה רלוונטי, תוריד את זה.

אמנון ארבל:
לא, זה, זה בשצ״פ הבנתי, לא, אז הוא לא אמור להיות שם.

אריאל גולן:
מה אמור להיות שם?

אמנון ארבל:
הוא יקבל מענה אחרי זה ב - ,

אריאל גולן:
בזמני,

חיים כהן:
בזמני, לא קו כחול בכלל.

אמנון ארבל:
בסדר?

אריאל גולן:
זאת אומרת למה בכל המגרשים מוסיף שמה עוד קומות עד למעלה.

אמנון ארבל:
זה בכל המגרשים,

אריאל גולן:
בכל ה - , בכל המגרשים שם.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) שיש עוד שני קומות,

אמנון ארבל:
כן, 6 קומות לכל המגרשים מבחינתי.

יוחנן וייצמן:
עכשיו תגיד לי,

אמנון ארבל:
השימושים שמוצעים כרגע ב - ,

אליעזר ראוכברגר:
אני שואל אותך, עכשיו בתוכנית המורדות בזמנו,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
אחרי שהם ביטלו, ביטלו את ספדי,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
דובר, אתה זוכר את אלישע פלג עם הצעקות שלו, שלא עוברים את הגובה. אתה ממליץ,

אליעזר ראוכברגר:
צעקות זה הדירה שלו האישית.

יוחנן וייצמן:
בסדר, אבל הוא דיבר על, הוא דיבר על מה שבתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
הוא טען שזה סותרת אותם.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) מאז שמדיניות 2000,

אמנון ארבל:
כן.

יוחנן וייצמן:
שסוכם על מורדות של כל השכונות, לא עוברים את הקו גובה, ואין הסתרה של ה – , הצד השני של הכביש. פה שתי הקומות האלה זה פיגוע?

אריאל גולן:
לא, אנחנו רוצים שזה יעלה עד למעלה.

יוחנן וייצמן:
אנחנו רוצים, השאלה אם זה תואם את ה - ,

אמנון ארבל:
זה התוכנית, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
אז הוא טען, אז הוא טען לא, אז הוא טען שזה נגד התב״ע.

אמנון ארבל:
תראו, תסתכלו,

אליעזר ראוכברגר:
אבל הפסיד בכל הערכאות.

אמנון ארבל:
תסתכלו רגע,

אריאל גולן:
אנחנו רוצים שזה יעלה, שזה כן יהיה מחובר לכאן,

אמנון ארבל:
כרגע, כרגע הבינוי שהם הציעו הוא מתחת לקיר תמך הזה, וכמו שאתם זוכרים, כל השכונה הזאתי כל מורדות מלחה יושבת על הכביש הזה,

אריאל גולן:
כן,

אמנון ארבל:
למעשה מנותקת ממלחה למעלה, המשמעות של כרגע לעלות עם עוד שתי קומות מעל המפלס הזה למעשה, תוכל לייצר גישה גם לפה.

יוחנן וייצמן:
לשכונה,

אריאל גולן:
כן.

אמנון ארבל:
עכשיו מבחינת המפלס, אני רק אומר, רגע מפלס נניח כאן הוא 735, והמפלס כאן הוא 744, זאת אומרת מהמפלס הזה יש 9 מטר,

אליעזר ראוכברגר:
זה 3 קומות, שתי קומות עדיין שומר,

אמנון ארבל:
זה יהיה יותר נמוך.

אליעזר ראוכברגר:
זה עדיין, זה עדיין בהתאם להוראות התב״ע.

יוחנן וייצמן:
המדיניות הכללית הזאתי,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא מדיניות, זה תב״ע,

אסף שגיא:
(לא ברור) כאילו יעברו כל מלחה, יעברו,

אליעזר ראוכברגר:
שמה היה ויכוח, שמה היה ויכוח,

אסף שגיא:
תהיה בעיה,

אמנון ארבל:
כל מה שאתה רואה פה היום, כל השטח הזה שכולם חונים פה, וכל הדבר הזה שיש זה, זה הכול פלישות ועבירות בנייה. זה שטח ירוק, כל מה שאתה רואה כאן,

יוחנן וייצמן:
זה שטח ירוק?

אמנון ארבל:
חוץ מבניין אחד שמי שכרגע ציינתם,

יוחנן וייצמן:

החוצפה הזאתי של התושבי מאה שערים פה, היא נוראית.

<u>אמנון ארבל:</u>
חוץ ממי שציינתם כרגע שבאמת לא עשיתם את ההרחבה, רואים את הגריעה שלה פה, אתם רואים כל הדבר הזה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שומר החוק היחיד צריכים לברר למה.

<u>אמנון ארבל:</u>
כל זה פלישות, זה די מטורף, אבל כל הבנייה פה וכל החצרות האלה, זה שצ״פ.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא יש מישהו אחד,

<u>אמנון ארבל:</u>
כמו שאמרתי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אלישע,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא היחיד,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אלישע הוא היחיד שלא?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא, זה מה שהוא טען, הוא אומר - אני היחיד שומר חוק, ואותי דופקים.

<u>חיים כהן:</u>
(לא ברור),

אמנון ארבל:
והוא כאן,

אריאל גולן:
בוא נודה על האמת, השאלה מתי זה היה ירוק, זה נהיה ירוק אחרי שבנו את זה, או,

אמנון ארבל:
כאן, אתה רואה?

אריאל גולן:
אמי, זה נהיה ירוק אחרי שבנו את זה?

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אמנון ארבל:
מה פתאום, זה התוכנית שקבעה את זה ירוק.

יוחנן וייצמן:
זה שצ״פים,

אריאל גולן:
זה נבנה אחרי, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:
זה ביחד, זה באותה תוכנית,

אמנון ארבל:
אותה תוכנית שקיבלתם, קבעת שצ״פ, קבעת בניינים.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, נכון,

אמנון ארבל:
כל החצרות האלה, זה של,

אריאל גולן:
רציתי,

אליעזר ראוכברגר:
כולם סיפחו, כולם סיפחו לעצמם.

יוחנן וייצמן:
כולם השתלטו לעצמם?

אליעזר ראוכברגר:
כולם עשו סיפוח.

אסף שגיא:
כל המלמעלה פשוט יעברו מהבניין הזה למטה.

אמנון ארבל:
אבל זה שצ״פ.

אסף שגיא:
מי שיגור בו, לא, אבל ברגע שאתה יוצר מעבר שהוא מעולה,

אמנון ארבל:
נכון.

אסף שגיא:
זה ימשוך,

אמנון ארבל:
אבל זה ישמש אותם את הילדים שלהם, את ה - ,

אסף שגיא:
אני רק חושב,

אריאל גולן:
לא, הם רוצים את זה, הם רוצים את זה, למטה, והתושבים למעלה רוצים את זה,

אמנון ארבל:
לא,

אריאל גולן:
גם מלמעלה, וגם מלמטה.

אסף שגיא:
לא, אני חושב נגיד,

אמנון ארבל:
אסף,

אריאל גולן:
הייתי שם כמה פעמים,

אסף שגיא:
כשהם נועלים,

אמנון ארבל:
לא, לא,

אריאל גולן:
לא, לא, הם רוצים,

אמנון ארבל:
איזה גודל של שצ״פ, הם עכשיו פה מהרחוב הזה, יורדים דרך השצ״פ הזה לפה, באמת (לא ברור),

אסף שגיא:
למי שגר בבניין הזה?

אריאל גולן:
לא, זה שטחים חומים.

אמנון ארבל:
זה לאלה, ועוד בניינים.

<u>אסף שגיא:</u>
לא, לא, לבניין הזה החדש.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה חומים רק,

<u>אסף שגיא:</u>
אני רוצה,

<u>אריאל גולן:</u>
נכון, זה חום,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה רק חומים,

<u>אסף שגיא:</u>
זה רק חום?

<u>אריאל גולן:</u>
כן, כן,

<u>אדיר שוורץ:</u>
ברור לגמרי שצריך לעלות שם למפלס, אבל בוא נגיד שגם מי שגר בבית מזכוכית עם פלישות לא, שלא יבוא בטענות.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון. טוב,

<u>אריאל גולן:</u>
אבל המעלית היא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אפשר להבין מה, רק מה החלוקה בין השימושים?

<u>אריאל גולן:</u>
אמי, למה (לא ברור) מה שהוא מעלה בשטח הירוק, נכון?

יוחנן וייצמן:
לא, אני לא רואה, אני לא הצלחתי להבין.

אמנון ארבל:
הנה, הנה התקנות.

יוחנן וייצמן:
אז אין פה חלוקה, כתוב פה שאין.

אמנון ארבל:
נכון, כי אנחנו רוצים לשמור על גמישות.

אריאל גולן:
זה היה כתוב מה,

אמנון ארבל:
כרגע זה חינוך, דת, רווחה, קהילה וחברה, היה איזה המון התכתבויות, אם לכתוב בית כנסת גודל כזה, ובית כנסת מעל זה, ואני חושב שזה פתוח לנו, זה שלנו הרי של העירייה, חלק נמצא בבנייה, וחלק רוצים להוסיף, אני בעד לשמור על גמישות חד-משמעי.

אריאל גולן:
פה לא כתוב כמה זכויות הכול.

אמנון ארבל:
לא, הזכויות ייקבעו, כי יש טבלה סעיף 5, עכשיו,

אריאל גולן:
החלוקה בין הפונקציות.

יוחנן וייצמן:
הטבלה היא נוראה לא ברורה,

אמנון ארבל:
הטבלה היא כללית עם זכויות, עכשיו אני אוסיף את הזכויות, עכשיו נוסיף את הזכויות בנייה כך מוסיפים עוד שתי קומות, אבל כן, אני בעד לשמור על הגמישות הזאתי.

אריאל גולן:
תוספת, כאילו,

אמנון ארבל:
לא, זה מאוד משמעותי, אני אגיד לך למה, כי בתוכנית המאושרת, ידעתי שתשאלו את זה, אז אני צילמתי את זה,

יוחנן וייצמן:
הקודמת.

אמנון ארבל:
הקודמת כן. התוכנית המאושרת היה מותר מגרש 201 רק גן ילדים, והוא נתן לשניהם רק שלוחת מתנ״ס, ו – 203 רק,

אריאל גולן:
אבל לכולם יש שמה סעיף שאפשר לעשות את הבית כנסת יהיה מעל הפונקציות הציבוריות.

אמנון ארבל:
כן ברור, זה מקובל, אנחנו עושים את זה בכל מקום,

אריאל גולן:
כן,

אמנון ארבל:
זה לא בעיה, נראה לי מספיק הוגן, וסביר והגיוני, ואנחנו,

אריאל גולן:
יצטרכו להוסיף זכויות, כאילו בהתאם ל - ,

אמנון ארבל:
נכון, בוודאי, להוסיף שם זכויות,

יוחנן וייצמן:
זה התב״ע, לכן אנחנו פה.

אמנון ארבל:
בשביל זה התב״ע,

אריאל גולן:
את המעלית היא לא, היא לא בשטח ירוק, נכון? כאילו מה?

אמנון ארבל:
המעלית כרגע בשטח ירוק, כן היא מוצעת,

אריאל גולן:
למה?

אמנון ארבל:
(לא ברור) הפרשי הטופוגרפיה, מי שרוצה לבוא, לא,

אריאל גולן:
למה שלא תהיה בשטח החום?

אמנון ארבל:
כי סביר להניח שמגרש החום לא יהיה פתוח כל הזמן, ש - , מי שרוצה לבוא ברגל,

אריאל גולן:
זהו, אז זה פה הבעיה.

אמנון ארבל:
מה?

אריאל גולן:
זה בדיוק הירוק הזה, עכשיו הזמני הבית כנסת נמצא שמה באופן זמני.

אמנון ארבל:
אותו צריך להעיף,

אריאל גולן:
לא, בסדר שיעיף אותו, אבל שימצאו פתרון כאילו ב - ,

אמנון ארבל:
אז ייבנה בית כנסת אחר.

אריאל גולן:
אז שייבנה אחרי ה- , נכון, אז אל תעשה מעלית, אתה עושה בית כנסת עכשיו,

אמנון ארבל:
אני לא (לא ברור), אני אתייחס בשלביות הביצוע לבנייה שלא חוקי,

אריאל גולן:
לא,

אמנון ארבל:
שלביות ביצוע שישמור עליו לפני (לא ברור).

אריאל גולן:
אמי, זה לא חוקי,

אמנון ארבל:
וגם השצ״פ לא חוקי,

אריאל גולן:
לא משנה לא,

אמנון ארבל:
לא משנה,

חיים כהן:
תהיה התחשבות,

אריאל גולן:
רק אני אומר שאני לא רוצה שיהרסו,

אמנון ארבל:
זה בידיים שלכם, ההיתרים מגיעים אליכם.

אריאל גולן:
אני אומר הוועדה תוסיף סעיף שהבית כנסת פה,

אמנון ארבל:
אני לא יכול,

חיים כהן:
לא, תהיה התחשבות בבית כנסת,

אריאל גולן:
כן,

חיים כהן:
הזמני.

אריאל גולן:
הזמני כן, אני לא רוצה שהמעלית ייבנה, יבוא יראה עכשיו אנחנו רוצים לחשב לו המעלית,

חיים כהן:
הייתה איזה שהוא התייחסות על בית כנסת, זה לא נולד, הרי מה קורה, הרבה פעמים אומרים לך, אחרי התב״ע זה נולד ההיתר,

אמנון ארבל:
כן,

חיים כהן:
אז כאילו שאנחנו באים ואומרים אנחנו יודעים שקיים דבר כזה, לכן צריך להתייחס לזה, זה, זה מה שאני רוצה, שלא נולד בין התב״ע,

חיים כהן:
אבל למה באמת בשטח הירוק? אמי, סתם אני שואל אותך, השטח הירוק,

אמנון ארבל:
אז איפה תשים את זה?

אריאל גולן:

בשטח חום, לא יודע,

חיים כהן:
היה שטח חום,

אמנון ארבל:
זה יהיה בתוך בניין, אז זה,

אריאל גולן:
אז יהיה בתוך הבניין.

אמנון ארבל:
שזה יהיה מעבר,

אריאל גולן:
מחוץ לבניין, לא יודע, שאישרנו משהו בטוח פה, העמדה, יש שמה את הרווח הזה, אתה יודע, הראית שמה רווח בין הבניין,

אמנון ארבל:
אתה ראית את הקירות,

אריאל גולן:
קיר תמך,

אמנון ארבל:
ראית את הקיר תמך שיש פה,

אריאל גולן:
כן, אני יודע,

אמנון ארבל:
להגיד לו עכשיו מעלית פה, מה הבעיה?

אריאל גולן:
בין הקיר תמך לבין הבניין,

אמנון ארבל:
נכון פה,

אריאל גולן:
כן, אז אני אומר אם יש רווח, עם הרווח הזה,

אמנון ארבל:
אבל סביר להניח שהמעלית תהיה צמודה פה לקיר.

אריאל גולן:
הרווח הזה בין הקיר, בניין שיש, שהראית אמרת לא ברור לי הרווח הזה, בין הקיר תמך לבניין.

אמנון ארבל:
לא, לא, לא, יש לי, זה לא מפריע,

אריאל גולן:
מאחר שזה הבית כנסת היחיד אני אומר שקיים שמה היום,

אמנון ארבל:
כן.

אריאל גולן:
זה מה ש - , אני לא רוצה שיפגעו בו.

אמנון ארבל:
אני שמח,

עמנואל זלטס:
כן, אבל לא בטוח, לא בטוח, לא בטוח,

אריאל גולן:
יכול להיות שמסתדרים שמה, ראיתי שיש שמה הרבה שיחות. אני לא רוצה שייפגע הבית כנסת.

אמנון ארבל:
רוצים להוריד מסדר היום בשביל זה,

אריאל גולן:
איך?

אמנון ארבל:
בסדר, מה אתה רוצה לכתוב? אני לא יודע, אני אומר,

יוחנן וייצמן:
התוכנית תסדיר,

אמנון ארבל:
מה?

אריאל גולן:
שיהיה הסדרת שימוש, שהמעלית תיבנה בתיאום עם מנהלת מבני דת,

יוחנן וייצמן:
כן, תנאי להיתר לזה, תיאום.

אמנון ארבל:
תבנה את המעלית בשצ״פ? מה?

רלי חיים:
איזה תוכנית אנחנו?

יוחנן וייצמן:
אם זה, אם זה המקום של מבני דת,

חיים כהן:
אמי, לא, לא, אמי,

אמנון ארבל:
מה?

חיים כהן:
מה שאני מבקש הוא תעשה יותר פשוט,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>חיים כהן:</u>
אני רוצה שתהיה התייחסות שהמבנה הזה קיים זמני בגלל הפרויקט, לא שנולד אחרי התב״ע,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה לכתוב? חבר׳ה, עזבו, מה לכתוב?

<u>חיים כהן:</u>
אנחנו רואים, לא, אנחנו רואים,

<u>אריאל גולן:</u>
השטח הירוק קיים בית כנסת,

<u>חיים כהן:</u>
אנחנו לא, לא, אל תכתוב,

<u>אמנון ארבל:</u>
הוועדה רואה חשיבות,

<u>חיים כהן:</u>
חשיבות.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>חיים כהן:</u>
בשווה השלביות של ה - ,

<u>אריאל גולן:</u>
(לא ברור),

<u>חיים כהן:</u>
שהבניין ה - , של הבניין,

אמנון ארבל:
במסגרת שלביות הביצוע,

חיים כהן:
שלביות, לא לפגוע ב - ,

אמנון ארבל:
לא ייפגע בית כנסת הקיים.

חיים כהן:
הזמני בדיוק.

אריאל גולן:
בית כנסת הזמני.

חיים כהן:
הזמני בדיוק, ואז, אז בעצם,

אריאל גולן:
מצוין, זהו, גמרנו.

תוכנית 1547728

אמנון ארבל:
יפה. תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1547728,

אליעזר ראוכברגר:
יש התנגדויות?

אמנון ארבל:
אתם רוצים?

אליעזר ראוכברגר:
כן, כבר 11 ורבע אנשים מחכים 20:11, אז הגענו עד 14.

תוכנית 1045541

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 1 בסדר היום, תוכנית 1045541,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חברים.

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זיכרון יעקב 5 ברוממה. יש פה, אני אראה איפה רגע, ואני אפתח את המסמכים. תוכנית שמציעה למעשה הרחבות דיור, יש פה התנגדויות של,

<u>חיים כהן:</u>
חכה, אני עובר, אני עובר.

<u>אמנון ארבל:</u>
רגע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חיים בבקשה.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש התנגדות אחת עו״ד אגסי בשם חזקיהו ברנשטיין, מתגורר בבניין, יש לו טענות מאוד ארוכות לגבי עבירות בנייה, לגבי אי – שוויון, לגבי, היה עוד דברים. ויש התנגדות נוספת, זה של המגישים, אז יש פה למעשה התנגדות אחת. בוא נכניס אותם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בבקשה קדימה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני אפתח בינתיים את ה - , אחת, רוממה. אנחנו ביקשנו שנוריד מסדר היום, ביקשו להגיע להסדר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הנה כתוב.

רלי חיים:
צד אחד המתנגדים, צד אחד המבקשים.

יוחנן וייצמן:
כן, זה פחות חשוב לנו.

רלי חיים:
מבקשים?

אמנון ארבל:
מי?

עמנואל זלטס:
אדריכל פה כאילו?

רלי חיים:
חשבתי שאמרת על 13.

אליעזר ראוכברגר:
עו״ד אגסי,

עו"ד אהרון אגסי:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
רוצה להציג את ההתנגדות? אתה רוצה להציג את ההתנגדות?

רלי חיים:
בשלב הבנייה הכוונה?

עו"ד אהרון אגסי:
בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:
בוקר אור.

רלי חיים:
רגע, אתה רוצה לחכות (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:
עוד שנייה, עד שיגיד בוקר טוב, עד שזה, הוא יגיע כן.

עו״ד אהרון אגסי:
אולי אני אשאל שאלה אם אפשר.

אליעזר ראוכברגר:
אפשר לשאול שאלות תמיד. למרות שאנחנו לפני ראש השנה וסוכות לא פסח, אבל אפשר.

עו״ד אהרון אגסי:
הפוך, בגלל שאנחנו בערב ראש השנה, אני אציג,

אריאל גולן:
פוליטיקאים לא עונים תשובות, בתקשורת לאחרונה, נגמר התשובות.

עו״ד אהרון אגסי:
אני ערוך להציג את ההתנגדות, אני רוצה לשאול שאלה, מאחר ואנחנו נמצאים בערב ראש השנה, אם הדבר בגדר סוד, שהמלצת מהנדס העיר (לא ברור) בעינה. מאחר ואנחנו יודעים שההמלצה היא לעשות סיור בשטח, אם כוונת הוועדה להגיע בסופו של דבר לעשות סיור, אני מציע אולי אפשר להסתפק בזה, ונמנע, להימנע מה שנקרא מהטחת האשמות, אחד מול השני בערב ראש השנה. אם הוועדה רוצה לקיים את הדיון, אני אפתח את דברי.

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי. עכשיו אני יכול לשאול שאלה? אני לא יודע אם זה נכון או לא, אין לי מושג, רק כשאתם עמדתם בחוץ, וחיכתם אנו דנו בתוכניות שהיו לנו פה בסדר היום, אז לא יודע מי בא ואמר שאתם לפני איזה שהוא הבנות, או הסכם, או משהו כזה, יש בזה משהו? זה נכון? כי אם כן, הרי אנחנו תמיד בעד שיהיה הבנה, ותמיד בעד,

אריאל גולן:
(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בעד שלום בין שכנים, ובעד,

עו״ד אהרון אגסי:
אני,

אליעזר ראוכברגר:
שכל דבר יגיע בהסכמה.

יוחנן וייצמן:
כל מילה,

אריאל גולן:
אני רוצה לתקן,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אריאל גולן:
לא הוועדה תבוא לסיור, הפיקוח צריך לבוא לסיור.

עו״ד אהרון אגסי:
הפיקוח, אני יודע, אני יודע, אני ערוך לזה.

אריאל גולן:
הוועדה, הפיקוח זה דברים שונים.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, אני עכשיו, אני עכשיו,

עו״ד אהרון אגסי:
אני ערוך לזה שהפיקוח יבוא לסיור, אני מאוד אשמח גם שהוועדה תקבע שהסיור יהיה בנוכחות הצדדים, מאוד חשוב.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא בטוח שהפיקוח אוהב את זה.

עו״ד אהרון אגסי:
בסדר, הוועדה אבל היא זו שצריכה לקבל החלטה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, זה נעשה בדיון פנימי,

עו״ד אהרון אגסי:
כדי שבפניה יונח,

אליעזר ראוכברגר:
הבנתי, הבנתי,

עו״ד אהרון אגסי:
מסמך,

אליעזר ראוכברגר:
זה נעשה בדיון פנימי,

עו״ד אהרון אגסי:
משקף,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר. ולשאלתי, שנייה ישראל, ולשאלתי,

עו״ד אהרון אגסי:
לשאלת אדוני היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:
ישראל,

עו״ד אהרון אגסי:
אני אשיב כדלהלן, אני מייצג שני מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

עו״ד אהרון אגסי:
מתנגד אחד זה פתיר, המתנגד השני זקוק לעוד זמן, ואני הצעתי את זה למבקש, אם הוא רוצה ששנינו ביחד נבקש להוריד את התיק הזה לסדר היום מסדר היום לתקופה של עוד,

אליעזר ראוכברגר:
עד מתי? עד מתי? על מנת לתת את הזמן שהוא אומר שהוא זקוק.

עו״ד אהרון אגסי:
כי מה שקרה, הזמן, אני אומר לאדוני, מה שקרה, הזמן שעמד לרשות הצדדים, המתווך שהיה בפנים, ואני גם דיברתי איתו עכשיו, זה היה בתקופת בין הזמנים. העסק הזה היה קצת מקרטע, אחרי זה נכנסנו לאלול,

אליעזר ראוכברגר:
הזמנים זה בין הזמנים.

עו״ד אהרון אגסי:
בדיוק ככה, עכשיו אם יש באמת רצון,

אליעזר ראוכברגר:
הבנתי, הבנתי.

עו״ד אהרון אגסי:
אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:
עו״ד אגסי, הבנתי, לא צריך להאריך, אז בוא עכשיו נעזור לצד השני, לשמוע מה הוא אומר,

חזקיהו ברנשטיין:
אם, אם אתה רואה שיש כיוון בצד השני, שיש נוכחות, אני מסכים לעוד חודש ימים מקסימום,

רלי חיים:
מה שמך רגע?

חזקיהו ברנשטיין:
אם אתה ראית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, סליחה, סליחה, כבודו, עוד חודש ימים זה גם בין הזמנים. עכשיו זה בין הזמנים של ראש השנה, של יום כיפור, מתי אתה רוצה שהוא יעשה ביום כיפור? בערב יום כיפור? בין תקיעת שופר למושא, מה אתה רוצה?

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
שיפרק את הסוכה, אני מדבר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לכן אני, איך אומרים? 30 יום זה בסדר, זה בדרך כלל מספיק, אבל,

<u>אריאל גולן:</u>
(לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם צריך קצת לרווח בגלל הימים שאנחנו נמצאים לפניהם.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני אומר אחרי שנפרק את הסוכה, היום החופשי של הבחירות, יהיה במניין הימים.

<u>חזקיהו ברנשטיין:</u>
אני חושב שהזמן הכי טוב, מבחינת חשבון הנפש, שמחכים עכשיו 25 דיירים, ולסבך אותם בחג, ולהגיד להם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני חושב שדרך אגב את הסוכה, אני לא מסכים איתו, כי הכי טוב זה לשבת בסוכה, לאכול חתיכה עוגה, לשתות לחיים, וזה מקרב בין הצדדים, זה מקרב בין הנפשות.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
רעיון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
רעיון מבורך,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא אגיד איזה סוכה של מי זה, תחליטו ביניכם, אני מתאר לעצמי שגם פגישה אחת לא מספיקה, אפשר לעשות רוטציה פעם בסוכה של זה, פעם בסוכה של זה.

עו״ד אהרון אגסי:
שטח מאושר.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אוקיי, אני, אני בעד, אני בעד הדבר הזה.

אריאל גולן:
בסוכות אנחנו לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
אני בעד , ואני חושב שכל דבר שיסתיים,

חזקיהו ברנשטיין:
אני מכבד.

אליעזר ראוכברגר:
באהבה ואחווה, ושלום ורעות, הכי טוב שיש, ואני מניח שבאווירה שלפני ראש השנה, אף אחד גם לא יחלוק עליו בדבר הזה.

עו״ד אהרון אגסי:
אני אמרתי לאדוני, אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר,

אריאל גולן:
שאתה מייצג את שתיים, ומה עם השאר? זה השאלה,

עו״ד אהרון אגסי:
אני מייצג את שניהם, אנחנו נבוא לפה,

אריאל גולן:
שניהם מתנגדים?

עו"ד אהרון אגסי:
או שאני,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אמר לך אחד כבר,

אריאל גולן:
כן, לא, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:
אבל השני צריך עוד זמן,

עו"ד אהרון אגסי:
השני צריך להתפשר קצת.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

רלי חיים:
מה שמך אדוני? מגיש התוכנית, מה שמך רק?

אליעזר ראוכברגר:
הוא מייצג שני מתנגדים.

ישראל קלרמן:
כן אבל, זה שיושב?

אליעזר ראוכברגר:
אחד, מה זה משנה מי זה?

ישראל קלרמן:
הוא לא,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא שואל שאלות, אני יש פה עו״ד,

ישראל קלרמן:
אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:
הוא מייצג, אני חושב שאם הוא מייצג, הוא מייצג אותם נאמנה.

עו״ד אהרון אגסי:
אני,

ישראל קלרמן:
שאלתי רגע,

עו״ד אהרון אגסי:
אני מייצג אותם גם כן, ואני מדבר פה בשם שניים,

אליעזר ראוכברגר:
מדבר בשם שניהם, מה?

עו״ד אהרון אגסי:
בן אדם, ויש לי שתי כנפיים, ולא,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה אכפת לך אם אחד קוראים לו רובין, אחד קוראים לו שמעון? מה (לא ברור)?

אריאל גולן:
לא, השאלה אם זה כל המתנגדים.

עו״ד אהרון אגסי:
בדיוק ככה.

אליעזר ראוכברגר:
אז הוא אומר - כן, כן, כן, תסתכל בחומר, יש רק שתיים.

ישראל קלרמן:
לא, השאלה מה,

אליעזר ראוכברגר:
רבותי אני מקבל את ההצעה, אני מברך אתכם על ההצעה, ואני גם מברך אתכם שתגיעו להסכמה, ותגיעו להבנה הדדית בין הצדדים.

עו״ד אהרון אגסי:
כמה זמן? 60 יום?

אליעזר ראוכברגר:
נעשה את זה בדיון הפנימי, אבל ברור שנתחשב בחגים, זה ברור לגמרי, בוא, אף אחד לא חושב שבראש השנה אפשר לשבת ולזה, וגם לא ביום כיפור, ולא בערב יום כיפור, וגם לפני סוכות, אנשים רצים, גם לבנות סוכה, גם לולב, אתרוגים, בואו נעשה את זה בצורה,

עו״ד אהרון אגסי:
יש אתרוגים?

אליעזר ראוכברגר:
נעשה את זה בצורה הכי טובה לכולם. לא למשוך זמן, כדי שהם לא ייפגעו, ולא ניתן,

ישראל קלרמן:
מה? אנחנו לא פוגעים,

אליעזר ראוכברגר:
ואתם לא תיפגעו, לא ניתן זמן מועט כדי שהם לא ייפגעו,

עו״ד אהרון אגסי:
אני אומר שצריך,

אליעזר ראוכברגר:
נעשה משהו רציונאלי.

ישראל קלרמן:
אהרון רוצה 60, הגשת רשימות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני אמרתי שצד אחד, אני אמרתי שצריך לקחת בחשבון גם את היכולת של התנועה בכבישים, שזה גם מכביד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אהרון, די, תודה רבה.

<u>אמנון ארבל:</u>
תעשו פגישה בזום.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה. ואני מאחל לכם בהצלחה, נגיע להבנה, דרך אגב אם תגיעו להבנה, לא צריך בכלל (לא ברור) על זה, נעשה את זה כשוטף רק תביאו לנו את המסמך שיהיה חתום,

<u>רלי חיים:</u>
הסכם שלכם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שיהיה חתום, ומוסכם ע״י שני הצדדים, לא רק על ידך, אני רוצה גם אותם. כי איך אומרים? זה אתה, בסדר, אבל גם אמצע.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני לא מדבר את עצמי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חד-משמעית, אתה לא מדבר עם עצמך.

<u>רלי חיים:</u>
תודה רבה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תודה,

ישראל קלרמן:
תודה.

אליעזר ראוכברגר:
שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

ישראל קלרמן:
בדרך כלל אתה (לא ברור) את זה.

עו״ד אהרון אגסי:
עו״ד אהרון אגסי:
מה זה?

ישראל קלרמן:
בדרך כלל אתה מקדים,

עו״ד אהרון אגסי:
משתדל, בסוף שנה.

ישראל קלרמן:
שתגיד את זה,

עו״ד אהרון אגסי:
מה? אני רק אקח כוס מים, ואני יוצא.

אליעזר ראוכברגר:
בשמחה, תעשה ברכה בקול, יענה כולם אמן.

רלי חיים:
אבל אליעזר לא היה.

ישראל קלרמן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
מה לא הייתי?

רלי חיים:
כשהוא היה סגן.

ישראל קלרמן:
הוא לא היה סגן, הוא לא היה חבר, הוא היה,

אמנון ארבל:
זה של לופליאנסקי,

עו״ד אילנית מיכאלי:
הוא לא היה חבר וועדה,

רלי חיים:
לא יודעת, אני זוכרת שהוא היה תמיד.

אמנון ארבל:
הוא היה עוזר לו,

עו״ד אילנית מיכאלי:
לא, היה עוזר לו.

עמנואל זלטס:
קלרמן גם אתה, הוא לא היה,

עו״ד אילנית מיכאלי:
הוא היה יושב,

רלי חיים:
הוא לא היה סגן ראש העיר?

עמנואל זלטס:
הוא ביקש,

יוחנן וייצמן:
לא, הוא היה דודו.

ישראל קלרמן:
דודו של כחלון, נכון.

אמנון ארבל:
טוב, תוכנית 2 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שנייה, צריך לעשות דיון פנימי.

אמנון ארבל:
סליחה.

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב, אני חושב שצריך לתת,

אמנון ארבל:
לדעתי שנתיים.

ישראל קלרמן:
לייזר, אני אומר לך את האמת,

אליעזר ראוכברגר:
אני מציע,

ישראל קלרמן:
לייזר, אני יכול משהו, הוא לא היה מסכים, שהוא מסכים,

אליעזר ראוכברגר:
קודם כל, קודם כל אני מקבל את המלצת מהנדס העיר בנושא של הפיקוח. ועד שאם הוא ביקש, הפיקוח יבוא במעמד הצדדים, אני לא חושב שזה נכון.

אמנון ארבל:
אז כן לשלוח פיקוח?

ישראל קלרמן:

לא, לא, למה?

רלי חיים:
לא בנוכחות הצדדים.

אליעזר ראוכברגר:
אם מגיעים להסכמות.

ישראל קלרמן:
כן, לא,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר. אז בעצם,

אמנון ארבל:
עבירות בנייה.

אריאל גולן:
לייזר, בגלל המלצה,

אליעזר ראוכברגר:
ההמלצה, בוא,

אמנון ארבל:
יורד מסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא,

יוחנן וייצמן:
את הסכסוכים שמה.

אמנון ארבל:
אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר, בסדר? ואנחנו נותנים להם,

רלי חיים:
לדחות את ההכרעה עד ל - ?

ישראל קלרמן:
45 יום אני חושב.

אריאל גולן:
45.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני מציע שאנחנו ניתן להם 30 יום.

אמנון ארבל:
30 יום,

ישראל קלרמן:
מה? אחרי החגים?

אליעזר ראוכברגר:
מאחרי החגים.

אמנון ארבל:
אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:
מי, מי?

רלי חיים:
מה זה אחרי החגים?

אמנון ארבל:
לא אכפת לנו.

עו״ד אילנית מיכאלי:

מהראשון לנובמבר.

רלי חיים:
מה זה אחרי החגים? מהראשון לנובמבר?

ישראל קלרמן:
לא, צריכים לדון בזה, מה?

אליעזר ראוכברגר:
לא, צריך לגמור את הסאגה הזאת. בוא, באיזה שהוא מקום צריך לעשות. 60 יום? אז 60 יום.

עו״ד אילנית מיכאלי:
סוכות, שמחת תורה זה 3 ל - ,

רלי חיים:
3 לאוקטובר.

עו״ד אילנית מיכאלי:
3 לאוקטובר,

אליעזר ראוכברגר:
זה כמו היום, היום 8, זה לא משנה, שליש וחמישי.

עו״ד אילנית מיכאלי:
נכון, 60 יום.

אליעזר ראוכברגר:
אז 60 יום.

ישראל קלרמן:
לא, אז,

אליעזר ראוכברגר:
60 יום זה 30 יום מאחרי סוכות.

עו״ד אילנית מיכאלי:

נכון. 60 יום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא, אחרי זה צריך לפרק סוכה, בסדר.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
עד ה – 8 לזה,

<u>רלי חיים:</u>
60 יום אנחנו לא רושמים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
60 יום,

<u>רלי חיים:</u>
עד מתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
60 יום בסדר.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, אז שזה יבוא לפנימי, תגיד יבוא לפנימי.

<u>רלי חיים:</u>
הוא יבוא לפנימי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אם זה, אם זה מגיעים,

<u>אמנון ארבל:</u>
חייבים לשמוע אותם.

<u>רלי חיים:</u>
אם מגיעים להסכמות.

<u>אמנון ארבל:</u>

חייבים לשמוע אותם.

ישראל קלרמן:
לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:
לא,

ישראל קלרמן:
אם יש הסכמה, לא חייב לבוא,

רלי חיים:
שאפשר להביא,

אמנון ארבל:
הסכמה שיש לה הסכמות לשינוי תוכנית, גם צריך לשמוע.

אליעזר ראוכברגר:
לא, למה? הם מושכים את ההתנגדות.

ישראל קלרמן:
לשמוע לא, לקבל בכתב.

אמנון ארבל:
(לא ברור) למשוך את ההתנגדות.

ישראל קלרמן:
הוא מושך.

אמנון ארבל:
אם מושכים את ההתנגדות,

רלי חיים:
אבל אם הוא מתנגד,

אמנון ארבל:

אם התוכנית מקבלת תוקף (לא ברור). אם ההסכמות יגידו שצריך,

<u>אריאל גולן:</u>
בסדר, 106/ב,

<u>אמנון ארבל:</u>
צריך לשמוע אותם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר,

<u>אמנון ארבל:</u>
יעשו 106/ב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר.

<u>אריאל גולן:</u>
בוא נשמע, אולי יגיעו.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אפשר גם בכתב, לא?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא. זה סמכות מקומית, אתה חייב לשמוע.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, עוד פעם, כי אין התנגדות אתה לא חייב לשמוע.

<u>אמנון ארבל:</u>
חייב, חייב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אם אין התנגדות אתה,

רלי חיים:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
הוא מקבל תוקף מיד, 108/ג.

אמנון ארבל:
אם אין התנגדות, אתה לא משנה כלום בתוכנית, ישראל.

אליעזר ראוכברגר:
108/ג קיבל מיד תוקף.

אריאל גולן:
לא, אם השינוי, תעשה 106/ב,

ישראל קלרמן:
אבל זה לא נכון. כי קיבלנו, אנחנו מקבלים את ההתנגדות,

אמנון ארבל:
אבל לא שמעת אותה.

ישראל קלרמן:
כן, בכתב גם,

אמנון ארבל:
אז איך אתה מקבל את ההתנגדות, אם לא שמעת אותה?

אליעזר ראוכברגר:
אמי,

ישראל קלרמן:
בכתב גם טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, תן לאילנית להחליט.

<u>אמנון ארבל:</u>
בבקשה.

<u>רלי חיים:</u>
אם יש שינוי בתוכנית,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני פשוט מייעץ לה.

<u>רלי חיים:</u>
לשמוע אותם?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, זה בסדר.

<u>רלי חיים:</u>
או רק מספיק מכתב הסכמות?

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
אז תלוי איזה שינוי, אבל מהותיים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שינוי מהותי יצטרכו בכל מקרה 106/ב,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
נכון, צריך לפרסם, כאילו לתת להם אפשרות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב, בוא נראה שאין שינוי מהותי, אומר אמי בגלל שזה תוכנית בסמכות מקומית, צריך לשמוע אותו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
קח לך את זה, זה חדש.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

זה לא מספיק בכתב.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, בסמכות מקומית לא מספיק בכתב, אבל אם, אם זה לא שינוי מהותי אז אתה כבר, לא שמענו אותם עכשיו, אז כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא שמענו בכלל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
צריך לשמוע.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
כי לא שמענו אותם עכשיו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז כמו תמיד אמי צודק.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא תמיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה אכפת לך שאני מפרגן לך, גם אתמול פרגנתי לך.

<u>עמנואל זלטס:</u>
חוץ ממתי (לא ברור) תגיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקיי, בואו נעבור להתנגדות הבאה.

תוכנית 1205186

<u>אמנון ארבל:</u>

כן, תוכנית 2 בסדר היום, תוכנית 1205186, תוכנית בסמכות מקומית, אפרתה 33 בתלפיות מזרח, תוכנית שביקשה להוסיף מרפסות, שינוי קו בניין עבור מרפסות, יש שכן שמתנגד, לפי הבחינה שלנו, השכן יחסית מאוד רחוק מבחינת המרחקים המקובלים, ואנחנו דחינו את ההתנגדות שלו, אבל בוא נשמע פה.

<u>רלי חיים:</u>
.2

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בהתנגדויות.

<u>עופר איובי:</u>
הוא עכשיו רק,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש פה שעה, יש מוזמנים לשעה מסוימת.

<u>עופר איובי:</u>
זה מעל הגן,

<u>רלי חיים:</u>
אם בעצם הוא מוריד את התנגדות, לא צריך.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, אם הוא בלי התנגדות, זה כמו כל תיק שאין לו התנגדות.

<u>רלי חיים:</u>
כן, אבל אם הוא שינה.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
עכשיו לא שמענו.

<u>עופר איובי:</u>
יש להם את הבית כנסת הזה.

<u>אריאל גולן:</u>

מה?

עופר איובי:
בזכותי יש להם את הבית כנסת הזה.

אריאל גולן:
עם המקווה.

אמנון ארבל:
רלי, הם טוענים, אגסי טוען שהוא מייצג גם את נווה יעקב, הוא טוען שהזימונים נשלחו לשעה שתיים,

עו״ד אילנית מיכאלי:
יש אחד בשתיים, כן,

רלי חיים:
לא זה, זה,

עו״ד אילנית מיכאלי:
יש משהו,

רלי חיים:
תסתכל, אני אסתכל רגע,

עופר איובי:
קלרמן, אתה פה?

אמנון ארבל:
למה הם לא יושבים? אתם יכולים לשבת.

עופר איובי:
לא, לא, אל (לא ברור), לא, לא, תן לדברים לשקוע.

אמנון ארבל:
כן, אתם יכולים להתקדם כאן אין בעיה.

דוברת לא מזוהה:

איזה תוכנית זו?

<u>אמנון ארבל:</u>
.3

<u>רלי חיים:</u>
,2

<u>אמנון ארבל:</u>
זה שתיים,

<u>רלי חיים:</u>
לא, אתה אומר שהם אמרו לשעה שעתיים.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, הם טוענים שזה לא 12, זה לא זה, זה לא ב – 12, קיבלו זימון.

<u>רלי חיים:</u>
של התוכנית השלישית?

<u>אמנון ארבל:</u>
כן.

<u>רלי חיים:</u>
תוכנית שלישית, בוא נראה.

<u>אמנון ארבל:</u>
גם פה אגב האדריכל, איזה אדריכל פה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
והשלישית כל הצדדים פה?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אגסי, אגסי טוען.

<u>רלי חיים:</u>

זה יוצא באופן אוטומטי קשה לי להאמין, אבל בוא נראה.

אמנון ארבל:
באיזה שעה.

אליעזר ראוכברגר:
מה? לא הגיע, לא הגיע המבקש?

אמנון ארבל:
לא.

רלי חיים:
לשעה 12,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי, טוב.

רלי חיים:
זה לשעה 12 בוודאות.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, מה שעכשיו דנו בתוכנית הזאת. אבל יש מתנגד.

רלי חיים:
ואמרו לו.

יוחנן וייצמן:
מתנגד כבר?

רלי חיים:
לא, גם השעה נקבעת, ועל סמך זה יוצא זימון, אני לא יכולה לשנות את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו בשעון, עובדים לפי השעה, מה?

אריאל גולן:

שבמחשב לא היה מאופס.

רלי חיים:
כן.

עופר איובי:
למה?

אליעזר ראוכברגר:
גברת חנה רוזנבאום,

חנה רוזנבאום:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה תציגי את ההתנגדות.

חנה רוזנבאום:
בעצם התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:
אריאל,

רלי חיים:
רגע מה שמך? סליחה,

אליעזר ראוכברגר:
חנה רוזנבאום.

עופר איובי:
רגע הוא לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
כן.

חנה רוזנבאום:

לא, זה בסדר.

עופר איובי:
הוא על הפרסום.

חנה רוזנבאום:
אין לי מה להוסיף לעומת המכתב שכתבנו.

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי,

חנה רוזנבאום:
אני מייצגת את הדיירים, אחד במיוחד אחד מהדיירים הוותיקים, שגר בבניין מאז הקמתו, היה מאוד בחרדה בכך שבזמן הקמת הבניין היו ב - , לפי כאמור, איזה מלבד שטאבו זה הסכם לא כל כך ברור בעירייה, והוא מאוד חושש, ואני מייצגת אותו במיוחד,

אמנון ארבל:
רגע, שנייה גברתי, אתם גרים בבניין שמבקשים את התוספות, או בבניין שכן?

חנה רוזנבאום:
אנחנו,

אמנון ארבל:
אתם גרים באפרתה 33?

חנה רוזנבאום:
אנחנו המתנגדים,

אמנון ארבל:
אני יודע, אני שואל באיזה בניין אתם גרים, שאתם מתנגדים? הבניין שכרגע מבקש,

אליעזר ראוכברגר:
איזה מספר? באיזה רחוב בית הערבה, איזה מספר?

חנה רוזנבאום:
12, 14,

אליעזר ראוכברגר:
12, 14 אוקיי.

אמנון ארבל:
הבניין שהגיש את התוכנית זה הבניין הזה.

חנה רוזנבאום:
כן,

אמנון ארבל:
אפרתה 33. איפה אתם גרים?

חנה רוזנבאום:
ב – 12, 14,

אמנון ארבל:
שזה איפה? את יודעת להגיד לי?

ליאון רוזנבאום:
איפה שאני,

אמנון ארבל:
זה הכביש ללא מוצא, וזה השביל.

ליאון רוזנבאום:
ראינו,

אמנון ארבל:
אז איפה אתם נמצאים? הבניין הזה?

ליאון רוזנבאום:
זה היה, בדיוק,

עופר איובי:
אולי אתה יכול לשים להם, אצלך, רגע אתם תראו את זה חי, כן,

חנה רוזנבאום:
פשוט אני לא מבינה,

עופר איובי:
כן, את צודקת.

אמנון ארבל:
שנייה,

עופר איובי:
אני גם לא.

אליעזר ראוכברגר:
תעלה GIS,

עופר איובי:
הוא יעלה לך GIS, אתם תראי את הבניינים, ואז את תוכלי לענות בצורה מסודרת. אמי, הם לא בבניין הזה.

אמנון ארבל:
חכה,

אליעזר ראוכברגר:
ברור, תקרא את ההתנגדות תבין שהם לא גרים בבניין. הם גרים בבניין ליד.

אמנון ארבל:
ככה זה עוזר לכם? זה הבניין שהגיש את התוספות של המרפסות. זה הכניסה לחנייה.

עופר איובי:
ואיפה הם גרים?

חנה רוזנבאום:
איפה בית הערבה?

אמנון ארבל:

בית הערבה לדעתי זה, רגע.

עופר איובי:
את לא מזהה את הבניין שאת גרה בו?

אליעזר ראוכברגר:
תעשה משולב, תעשה משולב,

חנה רוזנבאום:
לא, הבניין שלנו הוא הארוך.

אליעזר ראוכברגר:
אמי תעשה משולב,

אמנון ארבל:
זה הבניין החדש ליד השביל? של על יסודאי?

חנה רוזנבאום:
לא, לא, אני בית הערבה, הסתכלנו הבוקר ב - ,

אמנון ארבל:
בית הערבה.

חנה רוזנבאום:
הנה, הנה,

אמנון ארבל:
זה בית הערבה.

עופר איובי:
הנה, הנה.

אליעזר ראוכברגר:
הנה, זה בית הערבה.

אמנון ארבל:

אוקיי,

עופר איובי:
אוקיי.

אליעזר ראוכברגר:
זה הבניין והם מאחורה, נו.

חנה רוזנבאום:
כן, זה פה, אני חושבת שזה כן.

עופר איובי:
איפה אתם גרים?

אליעזר ראוכברגר:
הנה, פה, פה.

אמנון ארבל:
אתם גרים בבניין הזה?

אליעזר ראוכברגר:
הם גרים פה, חכה, הם גרים פה, והבניין המבקש הוא פה.

חנה רוזנבאום:
אז אני, אני מסבירה שאני פה,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור).

חנה רוזנבאום:
במיוחד אחד מבעלי הדירות שהוא לא בבריאות טובה, ובזמנו כשהקימו את הבניין, זה מדברים על איזה הרבה שנים אחורה, שהיה איזה שהוא הסדר לא כל כך ברור, והוא חשש אז בזמנו שהבניין שלנו היה מקופח, והוא מאוד בחרדה, שהקיפוח הזה תמשיך.

אמנון ארבל:
מה הקיפוח אבל?

חנה רוזנבאום:
אני לא הבנתי את מה,

אמנון ארבל:
אז למה? מה ההתנגדות?

חנה רוזנבאום:
אז,

אמנון ארבל:
התוכנית, התוכנית שכרגע, אני רק אסביר שנייה, תוכנית,

עופר איובי:
אם מסתכלים,

אמנון ארבל:
אני רק אסביר, התוכנית כרגע שמציעה, היא מציעה תוספות של מרפסות בבניין, זה כל מה שהיא מציעה.

חנה רוזנבאום:
נכון.

אמנון ארבל:
המרפסות לפחות את מה שאנחנו מבינים, הם מאוד רחוקות מהבניין שלכם,

חנה רוזנבאום:
נכון.

אמנון ארבל:
והן לא מפריעות. לכן אני שואל למה אתם מתנגדים. ואנחנו אומרים,

ליאון רוזנבאום:
מכיוון שהיה לנו ניסיון מר עם הבניין הזה,

אמנון ארבל:

כן,

ליאון רוזנבאום:
שהוועדה הזאת התירה בניית מרפסות,

אמנון ארבל:
כן,

ליאון רוזנבאום:
שבעצם פוגעות מאוד,

אמנון ארבל:
נכון, זה לא המקרה כרגע, זה מקרה,

עופר איובי:
אתם רחוקים מזה.

ליאון רוזנבאום:
אנחנו מדברים על בניין הזה, ולכן חששנו,

אליעזר ראוכברגר:
המלצת מהנדס העיר,

ליאון רוזנבאום:
בצורה לגיטימית,

אליעזר ראוכברגר:
ממש הם רחוקים, מה? אתה רואה את זה בתמונה.

חנה רוזנבאום:
כי הפגיעה של ה - , הפגיעה שבזמנו, הייתה חמורה ביותר.

אמנון ארבל:
כן, אבל אפשר לראות, תסתכלי רגע פה, הבניין, הבניין כרגע, של המרפסות המוצעות בגבול המגרש בניין שיש פה, זה מעל 7 מטרים מגבול החלקה, בערך 10 מטרים מהבניין, וזה מרחקים, עם הרבה מעבר (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
זה רחוק מאוד, זה רחוק מאוד.

עופר איובי:
גברת זה לא יפריע לכם.

ליאון רוזנבאום:
לנו לא הייתה גישה,

חנה רוזנבאום:
אבל,

ליאון רוזנבאום:
לתוכנית כפי שהיא,

אמנון ארבל:
הבנתי.

ליאון רוזנבאום:
עכשיו אנחנו מבינים שהפגיעה היא פחותה ממה שהיה,

אמנון ארבל:
זה מרחק,

אליעזר ראוכברגר:
רחוקה מאוד.

עופר איובי:
רחוק, רחוק.

חנה רוזנבאום:
אבל, נשלחו, היה פגיעה חמורה בזמנו, תראה עוד פעם את הבניין.

אריאל גולן:
אוקיי.

חנה רוזנבאום:
אנחנו, בעלי הדירות מאוד,

אמנון ארבל:
היא מדברת על זה, שבנו את הבניין החדש הזה, כשבנו את הבניין החדש הזה.

עופר איובי:
של כל הבניין, לא עשו שם מרפסות, בניין שלם.

אמנון ארבל:
לא, הייתה פה טענה לגבי המרפסות, אלה שמאוד התקרבו,

אליעזר ראוכברגר:
לא, הם מדברים על 35,

עופר איובי:
זה מול, זה עכשיו לא שם.

חנה רוזנבאום:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
לא 33, 33 זה רחוק.

עופר איובי:
כן.

חנה רוזנבאום:
אבל אני לא אפספס הזדמנות לוועדה הנכבדת שיושבת פה, להגיד שבזמנו פנינו לעורכי דין, ואנחנו היינו המומים שהיה אישור לעשות כזה,

אליעזר ראוכברגר:
מה שהיה, היה, אנחנו לא,

חנה רוזנבאום:

מה שהיה היה, ומי יודע מה יהיה. נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אנחנו מקווים שעכשיו לא יהיה אותו דבר.

<u>אמנון ארבל:</u>
מרחק,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כי מה שאנחנו מאשרים, זה רחוק.

<u>חנה רוזנבאום:</u>
אני זה,

<u>עופר איובי:</u>
כן, זה רחוק.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש גם עצים שמסתירים.

<u>חנה רוזנבאום:</u>
אני לא אפספס את ההזדמנות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר, אז הנה אמרת.

<u>חנה רוזנבאום:</u>
של הוועדה, שנתתם אישור לדברים שקשה להאמין,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אנחנו לא נתנו, מי שהיה אז נתן.

<u>חנה רוזנבאום:</u>
אוקיי, אבל הוועדה היא פה בשם וועדה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

נכון. תודה רבה, שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה. הרבה בריאות.

עופר איובי:
מה?

דובר לא מזוהה:
אני עורך הבקשה,

אמנון ארבל:
כן, סיימנו.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו סיימנו, תודה רבה.

עופר איובי:
סיימנו, סיימנו.

אליעזר ראוכברגר:
סיימנו, תודה רבה. סיימנו את הדיון, אנחנו, אנחנו ניכנס עכשיו לדיון פנימי.

רלי חיים:
מה שמך רק שאני אדע.

דובר לא מזוהה:
אם יש איזה משהו שאני יכול להגיב כאן?

אליעזר ראוכברגר:
לא,

עופר איובי:
לא, לא,

אמנון ארבל:
אליעזר ראוכברגר:
הבהרנו להם את הנושא,

עופר איובי:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
הם הבינו שזה,

עופר איובי:
הכול,

דובר לא מזוהה:
כל התכנון שמה נעשה בתיאום עם המחלקה.

אליעזר ראוכברגר:
הם הבינו את הנושא, בסדר. בסדר, דרך אגב זה שנעשה תיאום עם המחלקה זה לא רלוונטי לוועדה, אבל זה בסדר.

עופר איובי:
נכון,

דובר לא מזוהה:
אוקיי, מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:
תודה רבה, שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

דובר לא מזוהה:
ביי, ביי.

אמנון ארבל:
למה לא רלוונטי? אליעזר.

יוחנן וייצמן:
לא, אם יש,

אליעזר ראוכברגר:
לא רלוונטי, כי אנחנו יכולים, אנחנו יכולים להחליט אחרת, מה?

עופר איובי:
נכון, בשביל זה וועדה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון. אני מציע לקבל את המלצת מהנדס העיר, כמו שהיא, המלצה נכונה, טובה, ולדחות את ההתנגדות ולאשר את הבקשה. מקובל על כולם?

עופר איובי:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
כן, קדימה.

אמנון ארבל:
תיק 14 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, מתי התיק הבא של ההתנגדויות?

ישראל קלרמן:
12.

אמנון ארבל:
12.

עופר איובי:
מספר?

אליעזר ראוכברגר:
מה השעה? יש לנו זמן.

ישראל קלרמן:
20 ל – 12,

עופר איובי:

20 דקות. מספר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יללה קדימה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו ב – 14,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אנחנו ב - ,

<u>עופר איובי:</u>
תיק 14?

<u>אמנון ארבל:</u>
תיק 14,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רק שנייה, בוא נראה, תיק 14 קדימה.

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1547728, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, תוכנית פינוי בינוי, אני מראה לכם את המיקום שלה, זה גם כן בנווה יעקב, זה מגרש הזה כאן.

<u>עופר איובי:</u>
איפה?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה ציר רכבת הקלה, זה למעשה מול הפרויקט, כי שאלת אותי מקודם, לפרויקט שעכשיו נמצא בהריסה, זה הפרויקט הזה למעשה.

<u>עופר איובי:</u>
אוקיי,

<u>אמנון ארבל:</u>
ומעבר הצד השני,

<u>אריאל גולן:</u>
התנגדויות איפה הוא?

<u>אמנון ארבל:</u>
זהו זה, זה,

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לדעתי זה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה זה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה יבוא בהמשך.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה תוכנית שיש בהמשך בהתנגדויות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה התוכנית ב – 12 בהתנגדויות.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש פה בניין שמציע להרוס את הבניין, לעשות פינוי בינוי, הבניין נמצא בין ציר רכבת הקלה לבין ה - , מה שמטושטש פה זה בסיס של פיקוד מרכז. התוכנית למעשה מציעה פה, פחות רלוונטי בהתייחס למה שהחלטתם קודם, אבל זה התוכנית כרגע שהוצגה, יש פה איזה שהוא רעיון לייצר, זה המיקום, מתקרב,

<u>ישראל קלרמן:</u>
תראה לנו את הזה, את הבניין,

עופר איובי:
עושים (לא ברור) אנחנו לא,

אמנון ארבל:
מה? את הבניין?

ישראל קלרמן:
כן,

יוחנן וייצמן:
כן, עוד אחד אחורה.

עופר איובי:
מה זה הבניין הזה?

יוחנן וייצמן:
כמה קומות זה?

ישראל קלרמן:
מה זה, בית מלון?

עופר איובי:
מה זה זה, זה ספינה.

ישראל קלרמן:
לא, המיקום,

עופר איובי:
זה זה,

ישראל קלרמן:
מה זה? תסבירו לי.

עופר איובי:
לא, הייתה סדרה.

ישראל קלרמן:
יש פה מגדלים אבל?

עופר איובי:
הייתה סדרה, נו בבנייה.

אמנון ארבל:
(לא ברור).

עופר איובי:
ספינת האהבה.

אמנון ארבל:
תראו, אני רק אגיד, אנחנו לא אוהבים את התכנון פה, והתייחסנו לזה, אבל רגע אני אראה את המצגת שנייה. התוכנית פה למעשה מציעה, פינוי בינוי לבניין הזה. אמרתי הנה הציר של הרכבת הקלה לכביש אחורי שהוא כביש ללא מוצא, זה הכביש הקטן הזה, התוכנית למעשה מציעה ייעודי הקרקע,

ישראל קלרמן:
למה לא יצרו בבניין הזה? איפה הבניין? תחזור רגע אחורה.

עמנואל זלטס:
יש שם תמ״א, פה יש, מימין יש תמ״א.

אמנון ארבל:
לא, פה יש תמ״א/38,

ישראל קלרמן:
עשו כבר?

אמנון ארבל:
פה, פה,

עמנואל זלטס:
יש תמ״א שעשו,

<u>אמנון ארבל:</u>
פה אנחנו,

<u>ישראל קלרמן:</u>
את זה אני יודע, אבל השמאלי יותר.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני חושב שכן נכון לצרף גם את הבניין הזה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
בדיוק, השמאלי אני לא מבין למה לא.

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל כרגע זה הקו הכחול של התוכנית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע תנו לאמי לדבר, נו בחייכם.

<u>עופר איובי:</u>
עזוב אותו.

<u>אמנון ארבל:</u>
התוכנית כרגע, התוכנית כרגע מציעה 193 יחידות דיור, 300 מטר מסחר, דופן מסחרית, הם מציעים פה איזה שהיא דופן מסחרית. הרעיון של התוכנית, אני, תיכף תראו את זה גם בהדמיה, מייצר פה איזה שהוא כניסה מאוד דרמטית לשטח פנימיש הוא לא כל כך איכותי כי בקומות (לא ברור) זה בעצם מקורה, והמרחקים בין הבניינים תיכף תראו, מאוד מאוד נמוכים, יש שם בניינים שלדעתי הם לא יעילים, יש פה, אתם רואים בניין עם שתי דירות בקומה, עוד בניין עם שתי דירות בקומה, עוד בניין עם שתי דירות בקומה, ועוד בניין עם שתי דירות בקומה. ובסוף מה שתקבל, זה המסחר שיושב על הרחוב, שהוא גם לא לגמרי ברור, אבל, זה מה שהתוכנית מייצרת.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
על הרחוב, זה רחוב.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, בוודאי, בוודאי שנכון, אקראיות ולא רציפות הזאתי לא כל כך ברורה,

אליעזר ראוכברגר:
מה? שיש שם את המרחקים?

אמנון ארבל:
כן, לא, זה היה צריך להיות רציף.

אליעזר ראוכברגר:
זה היה צריך להיות רציף, ברור.

אמנון ארבל:
בסו, כמו שאפשר לראות פה, הכניסה המאוד משמעותית שהם מציעים לפנים, היא בהתחלה חצר שראיתם למטה, היא רק בקומה הזאתי, ומעל זה, זה מתקרב מאוד, וזה החצר מאחורה. זאת אומרת אין פה בעצם חצר, ולכן התכנון לא מיטבי מה שנקרא,

אריאל גולן:
שזה מכובד,

אמנון ארבל:
והתייחסנו כמובן בהמלצה.

עופר איובי:
אז מה המלצתכם?

אמנון ארבל:
כתוב, הכול רשום, עופר,

עופר איובי:
אני לא רואה את זה,

ישראל קלרמן:
למה אתה לא בא עם הכול? תבוא עם הכול.

עופר איובי:
שיביאו לי,

ישראל קלרמן:

מה זה שיביאו לי?

<u>אמנון ארבל:</u>
מה זה יביאו, מי יביא לך?

<u>ישראל קלרמן:</u>
המזכירה שלך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש לך שבוע ימים עופר, תתחיל לעבוד.

<u>עופר איובי:</u>
אני לא קיבלתי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תתחיל להבין שאתה,

<u>עופר איובי:</u>
רק אתמול קיבלתי.

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה עבודה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תבוא עם שינוי פאזה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
כן,

<u>עופר איובי:</u>
רק אתמול קבילתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין חיה כזאת, מה זה רק אתמול?

<u>עופר איובי:</u>

רק אתמול.

אליעזר ראוכברגר:
אין דבר כזה, קיבלת את זה במייל כמו כולם, אתה לא שונה.

ישראל קלרמן:
זה שבוע, זה היא שלחה את זה לפני שבוע.

רלי חיים:
עופר, עופר, שלחתי את זה שבוע לפני,

עופר איובי:
גם לי?

רלי חיים:
צריך להגיד לאסף אולי שידפיס.

עמנואל זלטס:
קיבלת את זה ב – 1.9.

רלי חיים:
אני אגיד לאסף להוסיף אותך.

אמנון ארבל:
עופר, אנחנו מחויבים ע״פ סדר היום שבוע לפני,

עמנואל זלטס:
ב – 1.9 היא שלחה.

אמנון ארבל:
על פי חוק, אז הכול, הכול נשלח שבוע לפני.

עופר איובי:
טוב, מה אתם ממליצים?

אמנון ארבל:

אני תיכף אגיד, אני רק מראה, שאתם רואים זה,

רלי חיים:
אתה רוצה להשתמש בשלי?

עופר איובי:
זה הדמיה של הבניין?

אמנון ארבל:
כן, כן,

עופר איובי:
אני לא חושב שזה מתאים לאופי המקום שם.

אמנון ארבל:
אני מסכים,

עופר איובי:
סתם להבין,

אליעזר ראוכברגר:
הדמיות, הדמיה זה לא הנושא, קודם כל יש תוכנית, צריך לראות את התוכנית,

אמנון ארבל:
נכון, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:
שפה הוא 25,

עופר איובי:
זה לא מתאים לאופי של המקום.

אליעזר ראוכברגר:
זאת אומרת שהאזור החמש,

אמנון ארבל:

זה יורד ככל שמתקרב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, זה מכפיל שמקובל כנראה בשכונה בכל זאת,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא 5.7,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא 5.7, בסדר, 5, 5.2, אבל זה לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
5.7,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, אבל כנראה שמאז עלו תשומות הבנייה וכל זה,

<u>עופר איובי:</u>
מה הייתי עושה,

<u>אמנון ארבל:</u>
צריך לראות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ההוא, ההוא משנת 20, מאז היה לנו קורונה, שתי מלחמות, בוא העולם התהפך מאז. מה?

<u>עופר איובי:</u>
זה זה? הנה.

<u>אמנון ארבל:</u>
תראו אני, רגע, אני לא חושב שהעיצוב הזה יפה, אבל זה לא עניין יפה או לא יפה, זה לא יעיל הבניינים, כי יש פה המון שטחי שירות, יש פה קרבה מאוד גדולה בין הבניינים, לכן אני חושב, אין פה שאלה מוקדמת, יש פה שאלה מוקדמת למה כן, אם אתם גם פה רוצים לעשות 8 קומות, זה משהו אחר לחלוטין, זה שאלה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

ואני אמרתי (לא ברור) 9 בהדמיה,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, יש פה יותר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה? 9, היה בהדמיה.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, יש פה יותר,

<u>עופר איובי:</u>
למה לא לעשות 12?

<u>עמנואל זלטס:</u>
אגב האדריכל פה,

<u>אמנון ארבל:</u>
עם התוכנית הקודמת אתה לא יכול,

<u>עמנואל זלטס:</u>
של ההיתרים הפרויקט ממול,

<u>עופר איובי:</u>
לא טוב 12 שם? עכשיו זה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
השכנים לא רוצים,

<u>ישראל קלרמן:</u>
בנווה יעקב השכנים לא רוצים.

<u>עופר איובי:</u>
כן?

<u>ישראל קלרמן:</u>

אבל אני רוצה רגע להבין,

<u>אמנון ארבל:</u>
תראו אנחנו למעשה,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמי, אני רואה שלא, לא התייחסת אבל לצורך בינוי,

<u>עמנואל זלטס:</u>
שמה יש, שמה יש טופוגרפיה,

<u>עופר איובי:</u>
יש את ה- ,

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן, שמה זה 3, 4 קומות פער.

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא,

<u>עמנואל זלטס:</u>
ופה זה קומה אחת אולי.

<u>אמנון ארבל:</u>
נראה,

<u>עופר איובי:</u>
אבל זה, זה כאילו שווה ליזם?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני ספרתי 9,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה עלה רק אחרי זה, אני אראה לך עוד פעם את התוכנית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

זה המספר, ספרתי בהדמיה, אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:
תעלה ב - ,

אליעזר ראוכברגר:
תעלה אולי,

עופר איובי:
הנה ההדמיה אחריך, לייזר.

אמנון ארבל:
אני אראה את המסמכים,

עופר איובי:
תעשה, תעשה רגע את ההדמיה.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
אני אעשה את התוכנית, לא את ההדמיה, ההדמיה היא פחות חשובה, אני מעלה.

אליעזר ראוכברגר:
ההדמיה היא פחות חשובה,

אמנון ארבל:
זה הדמיה, אבל אני רגע,

עמנואל זלטס:
לייזר, שנייה,

אמנון ארבל:
התוכנית,

עמנואל זלטס:

אמי, שנייה, אמי שנייה, אמי,

ישראל קלרמן:
למה?

עמנואל זלטס:
שנייה, בקומות בתקנון שהם הגישו,

עופר איובי:
לייזר, זה 9 ו- ,

עמנואל זלטס:
לא, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
זה המסחר זה עוד אחד,

ישראל קלרמן:
לא,

עופר איובי:
לא, לא, לא,

ישראל קלרמן:
אחרי זה גם בגג, בנסיגה.

עופר איובי:
גג נסיגה.

ישראל קלרמן:
זה 11.

עופר איובי:
יש לך 11 קומות.

ישראל קלרמן:

בדיוק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
11?

<u>עופר איובי:</u>
11.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, לא,

<u>עופר איובי:</u>
מקו אפס,

<u>עמנואל זלטס:</u>
לייזר, לייזר,

<u>אמנון ארבל:</u>
יש חבר׳ה,

<u>עופר איובי:</u>
מהאפס,

<u>אמנון ארבל:</u>
יש חתכים,

<u>עמנואל זלטס:</u>
הערות לטבלה, שהם הגישו מופיע 8 קומות מגורים מעל הקומת קרקע העליונה, שתי קומות של דירות טריפלקס, שהכניסה אליהם היא קומה 8,

<u>עופר איובי:</u>
11, 11,

<u>ישראל קלרמן:</u>
שמענו 11.

יוחנן וייצמן:
מקומה 8, שהיא 9,

ישראל קלרמן:
8 ו – 9, 10, 11,

עמנואל זלטס:
מקומה שמונה.

עופר איובי:
לא,

יוחנן וייצמן:
מקומה תשע.

אליעזר ראוכברגר:
8 טריפלקס אז זה 10,

יוחנן וייצמן:
אבל הם משקרים, זה לא,

ישראל קלרמן:
לא, אבל זה שתי קומות להוריד,

עמנואל זלטס:
זה מעל קרקע עליונה,

יוחנן וייצמן:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
שתי קומות נו.

עמנואל זלטס:
אז זה 9,

אליעזר ראוכברגר:
יישאר,

עמנואל זלטס:
זה 9,

ישראל קלרמן:
לא, מה – 9,

יוחנן וייצמן:
כן,

ישראל קלרמן:
זה 10 קומות,

עופר איובי:
8 מעל המסחר זה 9, ועוד שתיים בזה, זה 11.

ישראל קלרמן:
הגג של המסחר,

עופר איובי:
11 מהקרקע.

עמנואל זלטס:
התשיעית טריפלקס.

עופר איובי:
עמנואל זה 11 מהקרקע.

עמנואל זלטס:
כן, אבל זה קומה של 3 קומות.

ישראל קלרמן:
לא,

עמנואל זלטס:
זה הכניסה לקומה היום תשע,

עופר איובי:
לא משנה, הגובה הוא גובה, מה זה קשור?

עמנואל זלטס:
זה משנה,

ישראל קלרמן:
מה שאמי זה מה שנכון,

עופר איובי:
אותו דבר זה,

אמנון ארבל:
אני פותח את החתך שנייה.

עופר איובי:
יללה.

אליעזר ראוכברגר:
שלא יהיה ויכוחים, לפחות על העובדות.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוחנן וייצמן:
זה קומה חריגה, אני חושב.

אמנון ארבל:
לא, העובדות לפחות אבל שלא יהיה ויכוחים.

אדיר שוורץ:
אני עדיין לא מבטיח,

<u>אמנון ארבל:</u>
אוקיי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, אפשר.

<u>אמנון ארבל:</u>
תראו, כרגע,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
צריך בנווה יעקב שעולה 30, מצליחים לעשות,

<u>אמנון ארבל:</u>
כרגע מהכניסה העליונה, אתם רואים זה רכבת הקלה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ככה זה העיר שעולה 60 עד 100 צריכים מכפיל 4, זה אני לא רוצה.

<u>אריאל גולן:</u>
אפשר שאלות?

<u>אמנון ארבל:</u>
איפה? פה מכפיל 5 אמרנו.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אני יכול להגיד לך משהו, הפרויקטים האלה שמה, כולם ייבנו וכולם יימכרו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן,

<u>עמנואל זלטס:</u>
מקומות אחרים אני לא בטוח.

<u>אמנון ארבל:</u>
תראו פה אפשר לראות, הנה זה החתך, תראו, זה הרכבת הקלה כאן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, שנייה,

<u>אמנון ארבל:</u>
יש לנו פה 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 קומות ברכבת הקלה. ברחוב העליון שהוא יותר גבוה, כי אתם רואים את הרכבת, יש פה 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, גם 13 קומות, 12 קומות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עוד פעם על מה אתה מדבר?

<u>אמנון ארבל:</u>
1, 2, 3, 4,

<u>ישראל קלרמן:</u>
מה זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
5, זה הבניין, מה זה מה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
זה לא מה שנראה אז,

<u>עופר איובי:</u>
הדמיה זה לא מה ש - ,

<u>אמנון ארבל:</u>
עזבו הדמיה, פה,

<u>עמנואל זלטס:</u>
6, 8, 9, ו – 3.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה קומה אחת יותר.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה 12 סך הכול.

יוחנן וייצמן:
זה לא טריפלקס,

אמנון ארבל:
זה הרחוב העליון, זה הכניסה העליון, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,

עמנואל זלטס:
אמי, אז כנראה מה שהם כתבו בתקנון שלהם, שמעל הקומה הזו,

אמנון ארבל:
8,

עמנואל זלטס:
זה 8,

אמנון ארבל:
בסדר, אני לא,

עמנואל זלטס:
וזה טריפלקס.

יוחנן וייצמן:
אבל זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:
הקומה הזו היא מסחר?

אמנון ארבל:
לא,

יוחנן וייצמן:
הצד הזה,

אריאל גולן:
זה רכבת,

עמנואל זלטס:
המסחר הוא פה,

אמנון ארבל:
המסחר הוא פה,

אמנון ארבל:
כן. זה הרכבת,

עופר איובי:
איפה המסחר מתוכנן?

אליעזר ראוכברגר:
בצד ימין.

יוחנן וייצמן:
פה.

עופר איובי:
זה?

אמנון ארבל:
בציר של הרכבת.

עמנואל זלטס:
כן, אמי,

אליעזר ראוכברגר:
על הרחוב,

עמנואל זלטס:
עכשיו זה המוצע, זה אחורי זה לא,

אליעזר ראוכברגר:
זה,

עופר איובי:
מה זה הקומות העליונות? זה נסיגה, קומה בנסיגה? כאילו מה זה?

אמנון ארבל:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה כאילו דופלקס כזה. כן,

אמנון ארבל:
זה לא מחייב, אבל דופלקס,

עופר איובי:
זה בית אחד כאילו בטריפלקס?

עמנואל זלטס:
דירה אחת.

אמנון ארבל:
טריפלקס לכאורה כן.

אליעזר ראוכברגר:
דירה אחת, ו - ,

עופר איובי:
תשאיר את זה, אז אתה לא יכול להשאיר את זה כ – 3 קומות. זה קומה אחת.

אליעזר ראוכברגר:
לא, דופלקס זה קומה אחת, וטריפלקס זה שתי קומות.

עופר איובי:
לא, אבל ה – , כדייר,

אמנון ארבל:
ראינו את זה, קווטרפלקס,

אליעזר ראוכברגר:
דייר אחד,

עופר איובי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אבל לדייר, ראינו,

אמנון ארבל:
(לא ברור) פלקס ראינו.

אליעזר ראוכברגר:
בדיחה.

עופר איובי:
לא, אבל זה דייר אחד,

אליעזר ראוכברגר:
דייר אחד שיש לו שלוש קומות,

עמנואל זלטס:
אמי, תראה שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
כמו וילה.

עופר איובי:
זה לא נחשב.

עמנואל זלטס:
בתקנון שלהם מופיע,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל השאלה (לא ברור) כלכלי,

עמנואל זלטס:
הכניסה הקובעת,

אליעזר ראוכברגר:
נווה יעקב אנשים משאירים, אבל זה דירה, זה אנשים עשירים, דירה כזאתי זה דירה של, אני יודע כמה? 250 מטר, לחלק את זה כל אחד 90, כל אחד 80 כל קומה, כל, כל קומה נאמר 80, 90 מטר, 9 כפול 3 270 מטר, מי יש לו בנווה יעקב 270 מטר? זה לעשירים, מה? 270 מטר?

עופר איובי:
אז, אבל אם היזם רוצה את זה,

עמנואל זלטס:
מה?

עופר איובי:
מבחינה כלכלית,

אליעזר ראוכברגר:
או שאנחנו לא מבינים, או אחר כך, כן לך תדע.

יהודה פרוידיגר:
עוד הפעם?

עופר איובי:
גם זה קורה.

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי.

אריאל גולן:
כן,

יהודה פרוידיגר:
זיכרון יעקב.

אמנון ארבל:
לא, אני באופן אישי אין לי בעיה עם הקומות, אני יש לי בעיה עם התכנון שלא טוב.

אליעזר ראוכברגר:
איפה ה- , איפה ההמלצה? איזה סעיף?

ישראל קלרמן:
מה?

אמנון ארבל:
בהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:
9?

אמנון ארבל:
לא, לא, ממש בהתחלה. רגע.

אליעזר ראוכברגר:
סעיף 9, אני רואה סעיף 9.

אמנון ארבל:
14,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
סעיף 9.

אמנון ארבל:

נכון. עכשיו זה נכון אני קיבלתי את זה רק מאוחר, ולא חשבתי על זה, אני סביר מאוד להניח שאם נצטרף לתוכנית גם החלקה הזאתי, אז זה יהיה, יהיה, מגרש יותר רגולארי לתכנון מה שנקרא, את הבניין,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל אתה אומר שפה אסור,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה בניין מגורים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שעשו פה תמ״א,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, עשו פה תמ״א.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
(לא ברור) ללוינשטיין,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא, וזה לא,

<u>עמנואל זלטס:</u>
בניין גדול יחסית.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
לשיקום.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני יכול להראות.

<u>עמנואל זלטס:</u>
הוא לא ייתן לו הרבה, כי הוא יהיה די גדול.

אמנון ארבל:
כן, אבל הוא כן יהיה הכי, דווקא זה יגדיל את הרחב, זה הקטע הרחב של המגרש.

אליעזר ראוכברגר:
הוא מגדיל את יכול התמרון.

יהודה פרוידיגר:
אני לא יודע לעשות שיקום, אין לי מה לעשות.

אמנון ארבל:
זה תוכנית שלא תואמה איתנו אני חייב להגיד, אני חושב שהתכנון לא טוב פה, לייצר בניינים.

אליעזר ראוכברגר:
מי זה האדריכל פה?

אמנון ארבל:
מי האדריכל, לא מוכר.

עמנואל זלטס:
הוא עשה את ההיתרים בפרויקט,

ישראל קלרמן:
פרוימוביץ׳?

עמנואל זלטס:
שהיה,

אמנון ארבל:
זה הבניין ליד,

עמנואל זלטס:
בבית שמש.

אמנון ארבל:
אליעזר, זה הבניין ליד.

ישראל קלרמן:
של תמ״א?

עמנואל זלטס:
בהיתרים,

יהודה פרוידיגר:
הוא עובד ב - ,

אמנון ארבל:
אבל הוא כן מייצר מגרש יותר רגולארי, לתכנון, כי אז אפשר לרווח בין הבניינים, לייצר בניינים יותר, לא עם שתי דירות, לא, לא רק זה, רק הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:
רק הרכבת,

עמנואל זלטס:
לא פה.

עופר איובי:
למה לא משלבים גם את זה?

אמנון ארבל:
אז זה מה שעכשיו אנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:
זה מה שמדברים עכשיו,

אמנון ארבל:
מה שמדברים עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה למה? חתימות משמה, מה זה למה? אבל זה אם הדיירים לא חותמים, מה זה משנה?

יהודה פרוידיגר:

(לא ברור) כזה?

<u>אמנון ארבל:</u>
אני לא יודע אם בנוי היום בכלל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון, זה סיפור בפני, נכון.

<u>עופר איובי:</u>
אלי לפנות אותו לשם.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
אני רוצה,

<u>אמנון ארבל:</u>
וזה כבר עשה תמ״א/38/ 1,

<u>עופר איובי:</u>
זה הכי נכון,

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אבל אמי גם ההפרשות פה, יש פה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה כותב פה בסעיף 10, אמי, אתה כותב בסעיף 10 - מדובר בחלקה 3.5 דונם, ואין כל בנייה לפיה שלושה בניינים. מדבר על,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה עדיין בלי זה, כן, זה חלקה גדולה. אני חושב ש -, בסופו של דבר יש פה בעיה של כלכליות, לייצר בניינים שהם שתי דירות בקומה עם כל אחד חדר מדרגות זה לא יעיל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני רוצה מה שהיה קודם, 8 פלוס אחד,

אמנון ארבל:
זה זה, לדעתי במקרה הזה זה להוריד מסדר היום, להגיד 8 פלוס אחד לצרף את החלקה, ולהגיש תוכנית, חייבים. זה הרבה יותר דרמטי, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה.

אמנון ארבל:
אם זה המגבלה שלכם 8 קומות, אתה צריך להגיד איזה משהו אחר.

ישראל קלרמן:
טוב, אז תגיד, אז תגיד דברים אחרים שאמרת,

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אמנון ארבל:
זה לא רלוונטי.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה לא רלוונטי,

אמנון ארבל:
זה לעשות תוכנית אחרת, זה לעשות תוכנית אחרת.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:
לא, לא כולל אותו,

אליעזר ראוכברגר:
הוועדה סבורה שמבחינה תכנונית, התוכנית מציעה תוכנית גרועה, כן? התוכנית שמציעה פה היא תוכנית גרועה, תוכנית שאיננה (לא ברור), לכן הוועדה ממליצה לצרף את הבניין השני, וכשמצרפים

את הבניין השני, להגיש תוכנית שכוללת את הבניין השני, ואז התוכנית תהיה עם הרבה יותר משופרת, זה הכול.

<u>עופר איובי:</u>
עוד לנסות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לבינתיים להוריד את זה מסדר היום, שיגיש תוכנית משופרת, הכולל המגרש ההוא, עם הנימוקים למה עם המגרש ההוא זה יותר טוב, זה הכול.

<u>עופר איובי:</u>
מה מבחינת הפרשות וזה שם? כל ה - ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא רלוונטי עכשיו.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה לא,

<u>עופר איובי:</u>
לא, אבל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם מצרפים עוד זה, אז צריך הפרשות אחרות.

<u>אמנון ארבל:</u>
הפרשות ש - , כן.

<u>עופר איובי:</u>
לא, אז זה צריך להיות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה מגדיל את השטח, ברור.

<u>אמנון ארבל:</u>
הפרשות שפה,

עופר איובי:
צריך להיות דיון,

אמנון ארבל:
הפרשות שביקשה פה המחלקה למדיניות תכנון, זה לא מוצעים בסדר היום, כי קיבלתי את זה אחרי, אבל זה שלוש כיתות מעון יום, ובית כנסת של 250 מטר, ו – 500 מטר עבור חברה קהילה, תרבות, וצריכים לשלב את זה, כי הם לא הציעו כלום. בסדר, אז אני, אני אשנה את ההחלטה אחר כך, אליעזר.

עופר איובי:
אז מה? אז בעצם אתה,

אמנון ארבל:
זה להוריד מסדר היום כרגע, ולתאם מחדש.

עופר איובי:
מחדש.

אמנון ארבל:
טוב,

אליעזר ראוכברגר:
רגע מה כתבת?

אמנון ארבל:
אני אכתוב, אני אכתוב את זה אחר כך, אליעזר. זה ייקח זמן.

עופר איובי:
אוקיי, עכשיו מה?

אמנון ארבל:
עכשיו 15.

רלי חיים:
את 15 הורדנו,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, 14.

<u>עופר איובי:</u>
לא, 14, 14 הורדנו.

<u>רלי חיים:</u>
יש לך את הטבלה, ראשון,

<u>אמנון ארבל:</u>
למעלה,

<u>רלי חיים:</u>
למעלה, כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
תעביר, תעביר עוד אחד, עכשיו עוד, עוד, זה ההמלצה,

רלי:
עוד אחד,

<u>אמנון ארבל:</u>
עוד,

<u>רלי חיים:</u>
זה המלצה.

<u>עופר איובי:</u>
כל אלה זה כאילו,

<u>רלי חיים:</u>
סעיפי המלצה,

<u>אמנון ארבל:</u>
עוד, עוד, אתה רואה, עוד אחד,

רלי חיים:
אוקיי, למעלה, אתה רואה את המספרים.

אמנון ארבל:
עכשיו למעלה רשום 15, אתה רואה במקום פה?

רלי חיים:
פה מצד ימין.

עופר איובי:
אוקיי, מספר סידורי.

אמנון ארבל:
טוב, חברים.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, אתה יכול לראות מה כתבת.

אמנון ארבל:
לא, אני אכתוב את זה אחר כך,

רלי חיים:
כן,

אמנון ארבל:
כמו שאמרנו נכתוב,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, ברוח הדברים שאמרת.

אמנון ארבל:
ברוח הדברים.

אליעזר ראוכברגר:
מצוין, הלאה.

תוכנית 1530955

<u>אמנון ארבל:</u>
עכשיו אני בתוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1530955, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מדובר פה על רחוב ברזיל, אני אראה לכם את המיקום, יש פה תוכנית שאושרה, בוועדה המחוזית לפינוי בינוי, במתחם שלם, זה בנייני שיכון גדולים. זה הקו הכחול של התוכנית. התוכנית המאושרת בעצם הציעה להרוס פה 1, 2, 3, 4, 5 שיכונים. התוכנית הציעה להרוס חמישה שיכונים, בעצם לעשות פה בנייה של ארבעה מגרשים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
פנמה כעת?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, מה פנמה?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אנחנו בברזיל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אנחנו בברזיל.

<u>אמנון ארבל:</u>
ברזיל.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ברזיל, סליחה.

<u>עופר איובי:</u>
פנמה דיברנו כבר.

<u>רלי חיים:</u>
ראית ש – 14 יורד?

יוחנן וייצמן:
התבלבלתי בדרום אמריקה, הכול בסדר.

רלי חיים:
מה עוד היה?

אמנון ארבל:
התוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:
חיים כהן לא פה, אז,

עמנואל זלטס:
אתה יוצא מזה כל כך טוב, למרות שאתה זה.

אמנון ארבל:
תראו, התוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:
חיים כהן לא פה, אני יכול להרשות לעצמי.

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
התוכנית המאושרת למעשה הרסה פה חמישה בנייני שיכון אופייניים,

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
וגדולים, אישרה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית של שני מגדלים פה, ושני מגדלים פה, ושטח חום באמצע,

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה כבר קיבל תוקף.

אמנון ארבל:
נכון.

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
שהם כבר רוצים,

אליעזר ראוכברגר:
כבר עכשיו.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
לא,

עמנואל זלטס:
בהיתרים,

יוחנן וייצמן:
יש פה תב״ע מקומית לשנות קווי בניין, לשנות, כן,

עופר איובי:
למה?

אריאל גולן:
(לא ברור) גובה.

אמנון ארבל:
תן לי להסביר, אני אסביר,

יוחנן וייצמן:
סוכות.

אמנון ארבל:
התוכנית שאושרה למעשה קבעה במסגרת, הבינוי, יש פה אמרתי שני מגדלים פה, ושני מגדלים פה, שטח חום באמצע. התוכנית בנספח הבינוי שאושר בוועדה המחוזית, הראתה,

אליעזר ראוכברגר:
גם היה עוד אחד למגדל בודד.

אמנון ארבל:
נכון, זה בודד 14.

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

אמנון ארבל:
והיה בועז ביטמן. וזה היה גלרי.

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אמנון ארבל:
התוכנית כמו, כמו שאושרה למעשה הציגה בנספח הבינוי מרחקים של 12 מטר בין כל מגדל למגדל, בפועל כשבא להוציא היתרי בנייה, אמרו שזה לא נכנס, ולכן הם מבקשים למצות עד תום את קווי בניין בתשריט, שזה 8 מטר בין מגדל למגדל. אמרה להם אדריכלית העיר ובצדק, וגם מהנדס העיר זה לא מקובל, יש לנו מגדלים במרחקים 8 מטר,

אליעזר ראוכברגר:
8 מטר?

אמנון ארבל:
אחד מהשני,

עופר איובי:
ממש לא, זה טעות.

אליעזר ראוכברגר:

מעט מידי,

<u>עופר איובי:</u>
טעות פתאלית,

<u>אמנון ארבל:</u>
ולכן ביקשנו, שיגישו תוכנית וירחיבו את זה ל – 12, כמו שהיה בתוכנית בינוי, המשמעות כמובן כמו שאתם מבינים זה לעלות לגובה, ואחרת התוכנית מציעה להוסיף 5 קומות לכל אחד מהמגדלים.

<u>עופר איובי:</u>
כמה זה היום?

<u>אמנון ארבל:</u>
היום זה נדמה לי 20,

<u>אריאל גולן:</u>
.27

<u>אמנון ארבל:</u>
מעל ה - , אני אראה לכם את החתך, אבל, יש פה הפרשי טופוגרפיה של בערך 7 קומות בין הבניינים, למה? כמה?

<u>עופר איובי:</u>
כמה? כמה יש פה היום?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני לא חושב שהפטנט הזה, נותנים ליזם.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא פטנט.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
משהו אחד, והיה לנו את זה גם,

<u>עופר איובי:</u>
אולי באמת שמאית זה נכון, לייזר. אמרת,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא קשור לשמאית עכשיו.

יוחנן וייצמן:
שמאי זה לא משנה.

אמנון ארבל:
(לא ברור) זכויות בנייה.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא קשור לשמאות.

עופר איובי:
אני אומר.

יוחנן וייצמן:
אין טבלה.

אליעזר ראוכברגר:
לא קשור, זה לא קשור שמאות, זה קשור לתכנון.

עופר איובי:
למה אם אתה, אם אתה, אם אתה זז מ – 8 ל - ,

אליעזר ראוכברגר:
כל השיטה,

עופר איובי:
ל – 12,

אמנון ארבל:
כל השיטה,

אמנון ארבל:
לצמצם את הבניין, (לא ברור) מטרים, נכון?

עופר איובי:
ואז אתה רוצה לשים,

אמנון ארבל:
איפה כל הקומות? אתה מאבד את המטרים.

עופר איובי:
ואין לך, אין לך,

אמנון ארבל:
אין (לא ברור).

אריאל גולן:
מה המשמעות (לא ברור)?

עופר איובי:
אם הבניין,

אמנון ארבל:
אליעזר,

עופר איובי:
אם הבניין ה – 14 הזה,

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
אם הוא היה גם בפנים,

אמנון ארבל:
אותו דבר, זה לא,

עופר איובי:
זה היה מקום לזוז?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, לא,

<u>עופר איובי:</u>
לא, גם?

<u>אמנון ארבל:</u>
יש שם עוד מגדל, זה לא עוזר,

<u>עופר איובי:</u>
זה לא עוזר?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, 14 כבר נסע.

<u>עופר איובי:</u>
לא, לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל אליעזר, מה הפתרון, מה אנחנו עושים? הם כרגע יכולים באופן תיאורטי, להוציא היתרי בנייה,

<u>עופר איובי:</u>
למה, למה להתנגד? לייזר,

<u>אמנון ארבל:</u>
ויכול להיות שהוא בנה בהיתר.

<u>עופר איובי:</u>
מה אכפת לך כמה?

<u>אמנון ארבל:</u>
ולא נוכל להגיד להם - לא, כי זה,

<u>עופר איובי:</u>
מה?

אליעזר ראוכברגר:
זה שיטת הסלאמי הזאתי, לא,

עופר איובי:
מה ההבדל?

אליעזר ראוכברגר:
לא עניין של הבדל,

עופר איובי:
מה ההבדל ביניהם?

אליעזר ראוכברגר:
השיטה,

עופר איובי:
כמה זה?

אליעזר ראוכברגר:
אין הבדל, אין הבדל, לא משנה, זה לא הנושא של הגובה, ולא הנושא של הקומות, הנושא של השיטה. השיטה הזאתי שזה כבר אתה חדש פה, לכן זה אנחנו כבר לא פעם, ולא פעמיים, גם באו אליהם, גם בשטרן, גם ביהודה רחמים בא באיזה מקום,

אמנון ארבל:
לא, עכשיו הייתה בעיה אחרת.

אדיר שוורץ:
הם מוסיפים,

אליעזר ראוכברגר:
רגע שנייה, הם (לא ברור) אמי, גם אדון עקיבא בא לנו עם, איך קוראים לזה שמה?

עופר איובי:
תחנת הקמח.

אליעזר ראוכברגר:
תחנת הקמח, כל הזמן באים אלינו, אומרים - תשמע, עכשיו יש לי 30, אבל אני רוצה עוד, לא כלכלי, לא יכול להוציא היתרים, לא יכול, כל שיטת הסלאמי הזאתי. ודרך אגב, גם יש לנו עוד בעיה בנושא של ההפרשות, הוא אומר - מאיפה אני אביא לכם עכשיו הפרשות נוספות? ואתה אומר לי, רגע שנייה, הרי אתה אומר לי בגובה. מה אני אעשה הוא יכול להפריש משהו בקומה 30? מה ניתן קומה 30? גן ילדים? מה ניתן שמה, מעון יום? (לא ברור).

אריאל גולן:
הוא לא משנה בזכויות, אותם זכויות.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אריאל גולן:
זה אותם זכויות בנייה נשארות פה.

אליעזר ראוכברגר:
לא משנה, בסדר, אבל עדיין,

אריאל גולן:
אתה מדבר על השיטה,

אליעזר ראוכברגר:
אני מדבר על השיטה, אני מדבר על השיטה הזאתי, (לא ברור), שאנחנו כוועדה באופן עקבי, אנחנו מתנגדים לשיטת הסלאמי, ואין פה שום הבדל, ולא משנה אם זה, תוכנית של פלוני או של פלמוני, זה לא חשוב, השיטה הזאתי היא לא מקובלת, דרך אגב גם בוועדה המחוזית לא אוהבים את זה, מאוד לא אוהבים את זה.

אמנון ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
היה איזה תוכנית אחת, בוועדה המחוזית הוא אמר לו, הוא אמר לו דן, דן אמר לו, צמח לי פה שערות על היד, ולא תקבל. ככה היה,

אמנון ארבל:

אני רוצה להסביר את ההבדל אבל, אליעזר, אני רוצה רגע להסביר את ההבדל. נכון שיש פה כמה תוכניות, שבאו ואמרו, תקשיבו, התוכנית שאושרה לקווי הבניין תכסית וגובה, לא נכנס בזכויות הבנייה לכן אני רוצה להוסיף קומות מעבר, זה לא המקרה. פה לכאורה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כי,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני מסביר למה, היום ע״פ התוכנית המאושרת שיש להם בתשריט, קו בניין הוא 8 מטר, אז הוא יכול, הוא יכול היום לבקש להוציא היתר בנייה - 8 מטר. מהנדס העיר אמר - תקשיב, לא, אני לא מוכן, זה לא מקובל עלי, אני רוצה שתגיש תוכנית, כי אני לא חושב שהגיוני לעשות פה בניינים של 25 קומות בקו בניין 8 מטר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני מסכים עם זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני רוצה,

<u>עופר איובי:</u>
זה לא בא מנו,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני רוצה של 20,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל התוכנית אושר במחוזית.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ואצלנו גם, מה? לא ראינו את זה בתב״ע?

<u>עופר איובי:</u>
למה, למה זה ברח בשתי וועדות?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא ברח,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא שתי וועדות, זה לא שתי וועדות, זה הפקדה, זה התנגדויות גם פה,

<u>עופר איובי:</u>
למה אז לא העירו את ההערה הזאת? צודק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אם יש תשריט, אז זה היה בתב״ע.

<u>עופר איובי:</u>
חד-משמעית.

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו כן יוצאים מתוך נקודת הנחה, שהזכויות בנייה שהאדריכל מציג בנספחי הבינוי, תואם למה שמוצג בזכויות הבנייה, במקרה הזה, זה לא היה תואם, נכון, כי זה הראה בנספחי הבינוי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
השאלה אם זה לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
12 מטר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
השאלה אם זה לא יהיה תקדים, שיבוא ויגידו - למה כאן, כאן וזה, ואנחנו הרי,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אני אגיד למה זה לא יקרה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אנחנו איפה ואיפה ראינו, לא רק שלא רוצים לעשות,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני אגיד לך למה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם לא יכולים לעשות.

<u>אמנון ארבל:</u>
<u>אמנון ארבל:</u>
אני אגיד לך למה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא יגיד - נתת לראובן, למה אתה לא נותן לי?

<u>עופר איובי:</u>
אגב מה שקורה פה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני אגיד לך למה זה לא,

<u>עופר איובי:</u>
שהיזם אומר אין בעיה, אני תן לי את זה עם ה – 8 מטר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>עופר איובי:</u>
הם, הם מבקשים את ה - ,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון, זה ההבדל, זה ההבדל בין?

<u>עופר איובי:</u>
הוא יכול להגיד - אוקיי, עזוב אותי, אין בעיה אתה רוצה 8, אני אבנה מה שאתה רוצה.

אמנון ארבל:
נכון,

עופר איובי:
אל תרחיק אותי.

אמנון ארבל:
הוא אמר שהוא יעשה, אם הוא לא, אם לא נאשר את התוכנית,

עופר איובי:
זה מה שהוא יעשה,

אמנון ארבל:
8 מטר,

עופר איובי:
וזה צריך לחשוב, לייזר,

אמנון ארבל:
התושבים יפסידו,

עופר איובי:
על זה צריך לחשוב.

אמנון ארבל:
כי זה יהיה תכנון פחות טוב.

עופר איובי:
שמי נפגע בסוף?

אמנון ארבל:
זה ה - ,

עופר איובי:
הוא לא נפגע היזם. מי שנפגע זה התושבים.

אריאל גולן:
אתה יכול להשאיר את סעיף 2?

אמנון ארבל:
מה?

אריאל גולן:
סעיף 2 בהמלצה, לא הבנתי אותו.

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
רגע שנייה, בוא, בוא רגע,

אמנון ארבל:
יש המלצות בכלל.

אריאל גולן:
(לא ברור), אני לא יודע.

עופר איובי:
לא, אני חושב ש - ,

אריאל גולן:
בינתיים יחשבו על הרעיון,

עופר איובי:
מה שקורה פה,

אמנון ארבל:
לא, אני חושב שזה (לא ברור),

עופר איובי:
לא מה שהוא טוען,

<u>אמנון ארבל:</u>
נדחה את התוכנית,

<u>עופר איובי:</u>
הרי אם אתה אומר לנו, הוא אין לו בעיה, תבנה עם 8, הוא לא אכפת לו, מה שיקרה בסוף שהתושבים יסבלו, אתה יודע מה זה? תראה במאיר גרשון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
התושבים, התושבים יודעים בכלל מהתוכנית הזאת?

<u>עופר איובי:</u>
אבל אני אומר לך, אבנר גרשון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני שואל, התושבים יודעים מהתוכנית?

<u>עופר איובי:</u>
לא, אבל תסתכל בגרשון אבנר, שגם עשו מבניין הזה לבניין,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה למען התושבים אליעזר,

<u>עופר איובי:</u>
טעות.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה למען התושבים, הם 8 מטר,

<u>עופר איובי:</u>
(לא ברור), זה אשכול עשה טעות,

<u>אמנון ארבל:</u>
להתרחק 12 מטר שזה נכון גם להם. הם צריכים לשמוח מזה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל מצד שני בן אדם בא אומר, תשמע, מוסיפים לי שכנים, מוסיפים לי עומסים,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, לא מוסיפים שכנים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה? הוא לוקח עוד קומות בטח שהוא מוסיף,

<u>עופר איובי:</u>
לא, הוא מוסיף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא מוסיפים, לא מוסיפים כמות יחידות דיור.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אגב מוסיפים זכויות בנייה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין דבר כזה,

<u>עופר איובי:</u>
איך לא יוסיף?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זכויות בנייה,

<u>אמנון ארבל:</u>
תכסית יותר נמוכה, אתה מוריד,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אגב לגבי ממ״דים מוסיפים זכויות בנייה, דיוריות מוסיפים פה מעבר,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, דיוריות גם היה בתוכנית הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי, בוודאי שהוא מוסיף,

אמנון ארבל:
אם הוא מקטין את התכסית הוא מקטין בקומה כמות יחידות דיור, מעלה אותם למעלה, אין פה תוספת יחידות דיור בתוכנית.

עופר איובי:
איפה הוא מקטין יחידות דיור?

אמנון ארבל:
התכסית קטנה מככה לככה, אז אתה פחות יחידות דיור.

עופר איובי:
הבנתי, הבנתי, לייזר,

אמנון ארבל:
אנחנו לא מוסיפים פה יחידות דיור,

עופר איובי:
כאילו אם היה 5 בקומה, עכשיו זה יהיה 4, היה 4, יהיה 3. בגלל (לא ברור) האלה, זה מצמצם. הבנתי.

אמנון ארבל:
ואני חושב שזה, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא רוצה לצמצם,

אמנון ארבל:
מבחינתנו,

אליעזר ראוכברגר:
זה מה שאני לא רוצה,

עופר איובי:

לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
קודם כל היה לנו פה מקרים כאלה, שעשינו, וגם מקרים שלא נכנסו לזכויות בנייה, כי מה לעשות, הוא עשה תקן שמאי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אולי היינו מבקשים,

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) הפעם הראשונה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה עשינו, זה עשינו לפני שהוא קיבל תוקף.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אולי נבקש חתימות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא היה אחרי שקיבל תוקף,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
חתימות פוזיטיביות של הדיירים.

<u>אמנון ארבל:</u>
היה לנו כבר 4,

<u>עופר איובי:</u>
שמה?

<u>אמנון ארבל:</u>
לפחות, 4, 5 תוכניות,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שמסכימים לזה.

אמנון ארבל:
רגע, רגע, אגב, הוספת קומות הם לא נכנסו.

עופר איובי:
אני חושב פה הטענה שלך,

יוחנן וייצמן:
אנשים עושים לך תרגילים, עושים לך טבלה אחרת,

אמנון ארבל:
אבל אני רוצה, אני בסוף רוצה להסתכל על תכנון נכון,

יוחנן וייצמן:
נכון,

אמנון ארבל:
גם החיובי, גם לעיר וגם לתושבים, לתכנן, באמת הוא צודק שהם ייבנו את זה ב – 8 קומות, 8 מטר, הפסדנו.

עופר איובי:
כן, אז לא עשינו כלום, לא, זה לא, אתה, מה שאומר לייזר,

אמנון ארבל:
אני רוצה את ה – 12,

עופר איובי:
אני מסכים איתו, לפעמים יש סחיטה, שאומר לך - לא כלכלי, תן לי עוד קומות,

אמנון ארבל:
לא, פה אנחנו ביקשנו,

עופר איובי:
זה לא המקרה.

אמנון ארבל:
פה אנחנו ביקשנו.

עופר איובי:
כי פה ב – 8 יכל להגיד לך - אין בעיה, עזוב אותי, אתה רוצה שנעשה.

אמנון ארבל:
הוא רוצה להוסיף יותר מ – 8. אנחנו הצענו איתו,

עופר איובי:
אז אין פה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא בחדש, בישן.

אמנון ארבל:
כמה? מספר הקומות?

אליעזר ראוכברגר:
על כמה אתה חושב ש – 8 לא מספיק?

אמנון ארבל:
אני אגיד לך, היום זה 25, זה היה 20 קומות מעל ברזיל, ועוד 7 קומות מתחת, כאילו 21 ו – 27 בצד השני.

עמנואל זלטס:
אבל השאלה אם התושבים מודעים לשינוי שעושים להם פה.

אמנון ארבל:
מה זה משנה? אני, אני שומר (לא ברור), אני שומר עליה.

עמנואל זלטס:
תכנונית.

אמנון ארבל:
ברור.

עמנואל זלטס:

בסדר, אבל שיהיה מבחינת,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה שינוי תכנוני אבל.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אגב כשעושים תב״ע כזאת, צריך עם חתימות דיירים נוספות? זה סתם שאלה טכנית, יש לנו תב״ע שאושרה, לא צריך לעמוד ברוב קנייני,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
על פניו,

<u>עמנואל זלטס:</u>
בתב״ע כזו צריך גם רוב קנייני?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא משתמש עם (לא ברור) שני.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא תוכנית פינוי בינוי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, זה כתוב לפינוי בינוי.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא,

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן, הוא הוגדר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זאת שקיבלה תוקף, כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
היא כן, אבל זאתי לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז עכשיו הוא משתמש במה?

<u>אמנון ארבל:</u>
בהסכמים שהיה פה, (לא ברור) שלו, אם הוא, תקשיב, אם הוא (לא ברור) של היתרי בנייה, כי הוא רוצה להוציא היתרי בנייה, יש לו מאה אחוז הסכמות.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, אני שואל שאלה אחרת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה ברור שיש לו, יש לו,

<u>עופר איובי:</u>
עמנואל, לא, אבל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל יש לו מאה אחוז (לא ברור),

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בפרויקטים,

<u>עופר איובי:</u>
גם הוא צודק.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, התב״ע שם.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני לא חושב,

עופר איובי:
זה 8,

עמנואל זלטס:
תב״ע ללא, עזוב זה תב״ע 60% הסכמות שכנים.

אמנון ארבל:
היום יש לו כבר,

עמנואל זלטס:
התב״ע יש הסכמות או אין הסכמות?

עופר איובי:
יש מאה אחוז אומר לך, הוא,

עמנואל זלטס:
אני לא יודע,

אמנון ארבל:
מרפסות סוכה,

עופר איובי:
אתה אומר מאה אחוז?

אמנון ארבל:
כן, הוא בשלב היתר, הוא חייב שיהיה לו מאה אחוז.

עופר איובי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
ברור, אבל יש לו מאה אחוז לקודם, לא לזה.

אמנון ארבל:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
שקיבל תוקף, בטח, יש הבדל גדול, מה שהוא קיבל תוקף, יש לו מאה אחוז ברור.

עופר איובי:
כן, אבל צריך שיסביר לתושבים,

אמנון ארבל:
שחשוב בכלל.

עופר איובי:
אתה צודק, וגם במקרה הזה,

אמנון ארבל:
כי זה לא משנה.

עופר איובי:
זה לא היזם בא לסחוט, הוא אומר - אין בעיה.

אמנון ארבל:
(לא ברור) תוכנית,

עופר איובי:
עזוב אותי תן לי לבנות, עד שיגיע.

אמנון ארבל:
אבל לפי דעתי הוא כן, כי היה לו הרבה, הרבה זמן עם התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא זוכר מה שהיה בדיון, כי זה לפני המון המון שנים, הייתי עושה פה שלוש או ארבע.

אמנון ארבל:
של מה?

אליעזר ראוכברגר:
בניינים.

אמנון ארבל:
של 35, 40 קומות?

אליעזר ראוכברגר:
כן. 35, מה אכפת לי? מה ההבדל בין 30 ל – 35?

עופר איובי:
מה? כדי להגדיל את השטח?

אליעזר ראוכברגר:
לא, ואז להגדיל יותר את המרחב.

עופר איובי:
אני בעד.

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה כבר קיבל תוקף. (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
וועדה מקומית אתה יכול,

עופר איובי:
מאה אחוז, בזה?

אמנון ארבל:
זה כבר שינוי דרמטי, זה,

עופר איובי:
לא, אבל אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:
זה סמכות וועדה מקומית,

אליעזר ראוכברגר:
זה צריך 106/ב,

יוחנן וייצמן:
לא, זה תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
זה פרסום, זה תוכנית.

אמנון ארבל:
לא, זה תב״ע, מה זה פרסום? בוא זה תב״ע.

יוחנן וייצמן:
תב״ע לפי א/א.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

אמנון ארבל:
אני לא חושב שזה נכון, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:
כן, בסדר, בוא, בוא, מה יש שמה מרפסות סוכה?

אמנון ארבל:
אין לי מושג.

יוחנן וייצמן:
אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:
לא, כי אם אתה מוסיף גובה, ועוד יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:
לא, אם אתה מוסיף מרווח, אז יש לנו מקום.

אליעזר ראוכברגר:

א׳ מרווח, ו – ב׳, אתה משנה את התמהיל של היחידות דיור, כמו שאני אומר, במקום 5 בקומה, 4 בקומה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו לא משנים שום הוראה אחרת שיש בתוכנית לעניין יחידות הדיור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אתה משנה את התמהיל.

<u>עמנואל זלטס:</u>
למה? אתה משנה. בתקנות, תסתכל בתקנות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כי אתה לוקח במקום 90,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה התקנון המאושר אבל,

<u>עמנואל זלטס:</u>
תסתכל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה לוקח דירה במקום שתהיה דירה של 110 מטר, אתה הופך אותה ל – 90,

<u>אמנון ארבל:</u>
למה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה לוקח את ה – 20 מטר הופך את זה לעוד דירה אחרת.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא נכון, לא, לא מגדילים כמות יחידות הדיור, אליעזר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמרתי לך.

אמנון ארבל:
אז אני מוריד דירה בקומה ומעלה אותה למעלה.

יוחנן וייצמן:
מעולה,

אמנון ארבל:
במקום שיהיה 5 דירות בקומה, יהיה 4 דירות בקומה.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, בסדר. הנושא של מרפסות סוכה, זה הכול.

אמנון ארבל:
אני לא יודע, אין לי מושג.

יוחנן וייצמן:
אפשר (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
אז תכניס בתקנון?

יוחנן וייצמן:
תכניס בתקנון, התקנות פה כבר, אני פתחתי את התקנון, התקנון נותן, נותן אומר ש- , מרפסות זיז יכולים לבלוט מקווי הבניין,

עמנואל זלטס:
כן,

יוחנן וייצמן:
המוצעים,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
זה התקנון.

אמנון ארבל:
אוקיי.

יוחנן וייצמן:
אני מציע שהמרפסות זיז האלה, יהיו סוכות, זה הכול. 50%,

אמנון ארבל:
בדרך כלל במגדלים אנחנו עושים 20%, לא יותר, איך 50%.

יוחנן וייצמן:
אבל הוא מבקש פה מרפסות זיז, ואנחנו מאשרים לו אותם.

אמנון ארבל:
אבל הם לא,

יוחנן וייצמן:
התב״ע,

אמנון ארבל:
אבל זה, אם אתה עושה מרפסת סוכה היא צריכה להיות בכל הגובה לא מקורה, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:
לא, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:
נכון, זיז,

אליעזר ראוכברגר:
אתה לא יכול להגיע (לא ברור).

אמנון ארבל:
אתה לא יכול 50% במגדל לעשות מרפסת סוכה,

אליעזר ראוכברגר:
אתה יכול עד 10 קומות, קומה 10 אני יכול?

יוחנן וייצמן:
עד קומה 10,

אליעזר ראוכברגר:
10, כן, כן, בסדר.

עמנואל זלטס:
אבל יש לך פה 7 למטה, ועוד, אתה יכול גם וגם.

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי.

אריאל גולן:
אמי אני סתם להבין,

אליעזר ראוכברגר:
7 זה בניין מרקמי.

אמנון ארבל:
שמעל הבניין ציבורי יש קווי בניין מאוד קרובים לבניין ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:
7 זה מרקמי, מה?

אריאל גולן:
ציבור,

אמנון ארבל:
יש באמצע מבני ציבור, עכשיו מגדלים מבני ציבור שלא הוצעו מרפסות שצמודות בקו אפס,

יוחנן וייצמן:
מה לא אכפת לי? אז אני נותן לו גם את זה.

אמנון ארבל:
למה גם את זה? זה תוכנית למבני ציבור, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:
מעלה גובה.

אמנון ארבל:
ביקשנו שרק שתי קומות יהיה, ומעל יהיה, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:
מעל יהיה, מעולה.

אמנון ארבל:
רק בקומות הראשונות, שתיים הראשונות לא יהיה.

עמנואל זלטס:
אמי, אתה יודע משהו מוזר לי עכשיו,

אמנון ארבל:
שלא יהיה,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) תקנון, כן, כן.

עמנואל זלטס:
הוא חישב את שניהם, אמי, זה מוזר לי?

אמנון ארבל:
מה?

עמנואל זלטס:
בתב״ע הקודמת כתוב, שקווי, שמבחינת המרפסות עד עומק של מטר וחצי מקווי בניין,

אמנון ארבל:
אוקיי,

עמנואל זלטס:
בתב״ע החדשה שאנחנו מתרחקים מבניינים,

יוחנן וייצמן:
כן,

עמנואל זלטס:
הוא פתאום אומר 2 מטר אני רוצה, למה?

יוחנן וייצמן:
בסדר, נכון.

עמנואל זלטס:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
יותר טוב.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) מטרים,

אמנון ארבל:
זה הגיוני,

אליעזר ראוכברגר:
עוד 50%.

אמנון ארבל:
אם יש לך 8, אם יש לך 8, אז מטר וחצי,

אליעזר ראוכברגר:
ברור.

אמנון ארבל:
12,

יוחנן וייצמן:
מקודם דובר על 5 מטר,

אליעזר ראוכברגר:
2 מטר.

יוחנן וייצמן:
מקודם דובר על 5 מטר בין מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר,

יוחנן וייצמן:
כרגע על 8 מטר,

אליעזר ראוכברגר:
אז בוא,

אמנון ארבל:
אתם רוצים לעשות מה? 20% מרפסות סוכה כמו שעשינו?

יוחנן וייצמן:
25,

אליעזר ראוכברגר:
לא, 20% לא מספיק, 25.

אמנון ארבל:
25%?

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

יוחנן וייצמן:
או עד קומה 10, כל הדירות,

אליעזר ראוכברגר:
לא יפחת.

יוחנן וייצמן:
מרפסות סוכה,

אליעזר ראוכברגר:
לא יפחת.

יוחנן וייצמן:
כן. או עד קומה 10, או עד 25 קומות. איך שאתה, כי שוב אנחנו נתנו גם מרווח.

אליעזר ראוכברגר:
לא, ויש שם גם את הזה למטה של ה – 7.

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה להגדיל גודל של מרפסת סוכה לפחות למטר?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמנון ארבל:
יש את המדורגים שמה למטה.

אליעזר ראוכברגר:
שמה, שמה אפשר הכול, זה מרקמי, זה כמו בניין נפרד.

יוחנן וייצמן:
אז עד קומה 10, אם ככה. המרקמי,

אמנון ארבל:
יש את החלק למעלה, יש את החלק (לא ברור), יש לך מרפסות גגות.

יוחנן וייצמן:
לא, אני מדבר על מרפסות זיז, אין נסיגות בכלל.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני מדבר 25% מרפסות סוכה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז אני אומר, המרפסות זיז שהוא מקבל בקשיש, יהיו בקומות התחתונות.

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל זה לא אפשרי, אני מסביר לך, כי זה אתה לא יכול לקרות את זה מעל בכל הקומות אחרי זה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה? כן, אבל אתה יכול,

<u>אמנון ארבל:</u>
כל מרפסת זיז שעשית, אתה לא יכול לשנות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אתה לא יכול לבנות מעליה נכון. בוא נגיד, אז אני, בוא אני מדבר איתך מספרית, בוא נגיד שבניין הוא 10 על, 10 על 20 מטר, נגיד, או 20 על 20, זה לא משנה. אתה אומר לו תצא 2 מטר החוצה.

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) נו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא, מה רוחב הבניין? מה הריבוע של הבניין?

<u>אמנון ארבל:</u>
בניין 25, של 30 מטר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
25 על 25?

<u>אמנון ארבל:</u>
בערך כן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

אז אתה יכול כל, בואו נוריד חלק ממ״דים, בוא ניכנס רק 20 על 20, כחלק מהדיון, אי-אפשר להוציא.
זה 40, יש לנו פה 80 מטר, נכון? בהיקף.

<u>אמנון ארבל:</u>
4 חזיתות כן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ב – 4 חזיתות, ב – 80 מטר, אתה יודע כמה מרפסות אתה יכול להוציא?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא יודע.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
של 2.40 מטר.

<u>אמנון ארבל:</u>
איך?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
איך?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אם יש לו 80 מטר,

<u>אמנון ארבל:</u>
נו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני יכול להוציא 40,

<u>אמנון ארבל:</u>
אתה מדבר על העומק או על הרוחב? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:
אני דיברתי גם על הרוחב,

אמנון ארבל:
הרוחב הוא 20 כפול 4 זה 80 מטר אורך.

יוחנן וייצמן:
נכון,

אמנון ארבל:
לא רוחב.

יוחנן וייצמן:
נכון. הרוחב הוא באמת.

אמנון ארבל:
רוחב לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:
נכון, אז אני,

אמנון ארבל:
לא כל כך רלוונטי.

יוחנן וייצמן:
כי אם אני מוציא, אם אני אומר שרוחב מרפסת היא מטר, כמה מרפסות אפשר להוציא?

אמנון ארבל:
לא יודע,

יוחנן וייצמן:
בבניין של 8, תגיד לי אתה.

אמנון ארבל:
גדול עליהם,

יוחנן וייצמן:
למה? תחלק את זה לאחד,

אמנון ארבל:
מה זה לאחד?

יוחנן וייצמן:
היקף הבניין הוא 80 מטר?

אמנון ארבל:
נו, אז מה? מרפסת, מרפסת, מרפסת, כל המסביב?

יוחנן וייצמן:
כן, אם אתה אומר ככה, אז אפשר לעשות,

אמנון ארבל:
בקומה אחת, גמרת את כל הבניין, זהו.

יוחנן וייצמן:
למה?

אמנון ארבל:
כי ברגע מרפסות פתוחות לכל ה - , לכל החזית הזאתי אחד, אחד, אחד,

יוחנן וייצמן:
אם אני נותן בכל קומה, בכל דירה יש 4 מטר, בכל קומה יש 4 דירות, אני נותן מרפסת, אני רוצה יותר ממטר, נגיד ש - , אני רוצה להוכיח שיש 80 דירות, אפשר להוציא בבניין של 25 על 25,

אמנון ארבל:
כן, אבל זה תכנון, זה לא מתמטיקה, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
אז אני מנסה להגיד לך את זה בתכנון, אני אומר בוא נפסיד 20 מטר, 20% נוריד, או מקומות שאפשר להוציא מהם. 20 על 20 זה 80 מטר, זה 80 מטר היקף של בניין, אם אתה אומר שמרפסת היא מטר, אתה יכול לעשות 80 מרפסות סוכה, שבולטות של 2 מטר מהבניין.

אמנון ארבל:
אבל ברגע שתעשה את זה בקומה אחת, אין לך יותר שום דבר, זהו. נכון?

יוחנן וייצמן:
לא, לא, בקומה התחתונה, אתה יכול יותר, כל קומה שעולה זה יורד.

אמנון ארבל:
לא, למה? מעל קומה ברגע שאתה פה מרפסת זיז אחת, אתה לא יכול לעשות מעליה שום דבר,

יוחנן וייצמן:
נכון,

אמנון ארבל:
נו.

יוחנן וייצמן:
אז אתה יכול אבל 80 מטר, 80 מרפסות סוכה להוציא בבניין אחד, של רוחב מטר.

אמנון ארבל:
אני לא חושב שזה הגיוני, כי אתה מדבר על מתמטיקה, אני מדבר על תכנון.

יוחנן וייצמן:
אני מדבר גם בתכנון,

אמנון ארבל:
תכנון לא עושה מרפסות של 1.80 מטר לכל האורך של החזיתות,

יוחנן וייצמן:
דרך אגב אפשר לעשות את זה, כן, אז אתה יודע מה? אז מרפסות של 2.40 מטר אפשר?

אמנון ארבל:
אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:
אני הורדתי 50% הנחה.

אמנון ארבל:
אני לא יודע, אליעזר, החלטה, מה אתם רוצים מרפסת סוכה?

יוחנן וייצמן:
לייזר, אני רוצה, גם אמי, ולנסות לעשות חשבון. אני אומר כזה דבר,

אליעזר ראוכברגר:
רוצה לעשות באופן כללי כמו שאמרנו.

יוחנן וייצמן:
עד קומה 10?

אליעזר ראוכברגר:
קומה 9, 8, 10,

אמנון ארבל:
שמה? לכולם?

יוחנן וייצמן:
כן, עד קומה 10 לכולם.

אליעזר ראוכברגר:
שאפשר, זה אומר שלא יפחת מ – 25%.

אמנון ארבל:
אז זה כתבתי, יש לשנות את הבינוי שקיים,

אליעזר ראוכברגר:
זה למטה ב - , זה לא קשור ל – 7 ולמטה.

יוחנן וייצמן:
וחוץ מזה זה כמו כולם,

אליעזר ראוכברגר:
בנפרד כן.

אמנון ארבל:
מה זה נפרד?

עמנואל זלטס:
יש לך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
בנפרד, בנפרד מה – 25%,

יוחנן וייצמן:
בניינים שהם,

אמנון ארבל:
זה הקומות מתחת, זה הקומות האלה. זה הקומות שמתחת, רואים בחתך, נראה את זה,

יוחנן וייצמן:
שהם לכיוון אחר.

אמנון ארבל:
פה, אבל זה חזית גם אחידה, היא לא משהו כזה, זה חזית אחידה.

אליעזר ראוכברגר:
אמרת שהם מדורגים,

אמנון ארבל:
לא, לא, טעיתי. הסתכלתי על הזה מקודם,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

אמנון ארבל:
זה המבנה ציבור, זה לא המבנה מגורים.

אליעזר ראוכברגר:
אז עד קומה 10? שלא יפחת מ – 25% כן. לא, לא ל – 25, שלא יפחת מ – 25%. אוקיי,

יוחנן וייצמן:
25% מהסך הכול,

אליעזר ראוכברגר:
ואז האלה למעלה, לא בא בחשבון,

יוחנן וייצמן:
בנוסף,

אליעזר ראוכברגר:
כן, לא בצד הזה.

אמנון ארבל:
טוב.

אליעזר ראוכברגר:
טוב הלאה.

רלי חיים:
אתה רוצה לחזור (לא ברור)?

עמנואל זלטס:
שנייה, רגע,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

עמנואל זלטס:
רק, שנייה, שנייה לייזר, אני כן רואה פתאום שינויים שיש בתקנון שהיה למה שהתקנון שעכשיו. לדוגמא בתקנון הקודם כתוב - חניון תת קרקעי של מגורים חינוך ודת, סתם קפצתי עוד דף. עכשיו פתאום ירד החלק של החניון ודת, כתוב רק מסחר ומבני הציבור.

אמנון ארבל:
זה כולל דת.

עמנואל זלטס:

גם פה כתוב את זה.

יוחנן וייצמן:
מה? כמה חייב בפעם הקודמת?

עמנואל זלטס:
לא, לא,

אמנון ארבל:
כאן אבל,

עמנואל זלטס:
זה דוגמא של דבר, אני אומר תבדוק שאין,

אמנון ארבל:
אני אבדוק שאין סתירה, אבל זה,

עמנואל זלטס:
שאין סתירה שלא לוקחים,

אמנון ארבל:
(לא ברור) התוכנית לא משנות שום דבר אחרי (לא ברור) בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, בוא נעבור ל - ,

אמנון ארבל:
התנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:
התנגדויות של תוכנית 3 בסדר היום.

חיים כהן:
תוכנית 2?

אליעזר ראוכברגר:

2 עשינו.

יוחנן וייצמן:
הם היו פה.

אמנון ארבל:
שני זוג מבוגרים.

אליעזר ראוכברגר:
אולי נשאר לנו,

אמנון ארבל:
תוכנית 3 בסדר היום.

יוחנן וייצמן:
זה סותר בבניין הזה?

אליעזר ראוכברגר:
דחינו את ההתנגדות, צ״יק צ׳ק זה, הם לא הבינו את התוכנית.

אריאל גולן:
הם לא הבינו את המשמעות.

אמנון ארבל:
הם חששו בעיקר.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אנשים מבוגרים. הם ראו, לא, הם גם, הם גם סוחבים כנראה פצעים מה - , בזמן הבנייה.

אמנון ארבל:
לא, בגלל הבניין בצד השני, היה שמה, היה המון ויכוחים על הבניין בצד השני שבאמת,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

אמנון ארבל:

זה יחסית מאוד קרוב אליהם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל זה ישן.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה הישן, כן, הבניין נבנה כבר, נכון.

תוכנית 1297712

<u>אמנון ארבל:</u>
טוב, אנחנו בתוכנית 3 בסדר היום, מדובר על תוכנית 1297712, יש פה תוכנית שמציעה למעשה בבניין בנווה יעקב, אני אראה לכם תיכף הוא נמצא, תיכף אני אראה את זה עוד הפעם, את זה הבניין למעשה, יש פה תוכנית שלמעשה מציעה הרחבות דיור לכל הבניין, בעיקר יזמי התוכנית זה שני ה - ,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אלה שלחו חוות דעת (לא ברור), כן,

<u>אריאל גולן:</u>
זה תב״ע שמבקשים,

<u>אמנון ארבל:</u>
יזמי התוכנית למעשה זה שלושה דיירים שנמצאים באגף המערבי של התוכנית, שהציעו אגף חדש בצד המערבי. בהתאם להחלטת הוועדה, בדרך כלל מה שקורה בוועדה, אנחנו ביקשנו שיהיו תוספות לכל הבניין בצורה מסודרת. יש פה לא מעט התנגדויות של דיירים מתוך הבניין שמתנגדים, קודם כל אומרים באופן עקרוני שמקודם פה תוכנית לפינוי בינוי, היזם גם הגיש התנגדות והוא יהיה פה, זה אותה חברת קאר, מה שראינו פעם שעברה. הם, הם טוענים שלא נכון לקדם פה שום תוספות, כי הם רוצים לעשות פינוי בינוי, ויציגו את זה. אבל מעבר לזה, גם שאר התושבים אומרים, שהם בעצם הם לא, הם לא באמת רוצים את התוספות שהתוכנית מציעה להם, הם תוספות לא טובות ופוגעות בהם, הם לא, לא רוצות אותם, ובמקסימום.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה? כמה דיירים מתנגדים?

רלי חיים:
1, 2, 3,

אמנון ארבל:
כמה יש לך? איזה עשרה.

רלי חיים:
5, 6.

חיים כהן:
מתוך כמה?

רלי חיים:
עשרה דיירים בערך.

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אתה שמת שיש לך,

אמנון ארבל:
התוספת,

אליעזר ראוכברגר:
יש לך פה טעות.

אמנון ארבל:
שמה?

אליעזר ראוכברגר:
בהמלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:
מה הטעות?

אליעזר ראוכברגר:
בין השורה הראשונה לשורה השלישית.

עמנואל זלטס:
שם מתן תוקף ופה לדחות את התוכנית.

אמנון ארבל:
אוקיי נכון,

עמנואל זלטס:
משמעותי.

אליעזר ראוכברגר:
לא, מה נכון, זה השאלה.

אמנון ארבל:
לא, אנחנו המלצנו לדחות את התוכנית. תראו,

אליעזר ראוכברגר:
כיוון שהשורה הראשונה הייתה טעות.

רלי חיים:
הקוד המלצה,

אמנון ארבל:
הכותרת, הכותרת היא לא נכונה,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן, בסדר, אצלי זה ה - ,

אמנון ארבל:
אני רק מראה לכם,

אליעזר ראוכברגר:
אצלי זה השורה הראשונה בהמלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:
כן.

אמנון ארבל:
למה? אתה מקבל את ההתנגדות ודוחה את התוכנית,

רלי חיים:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אמנון ארבל:
זה הכותרת, הקוד המלצה,

רלי חיים:
הקוד המלצה.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא יודע, אני כתוב למעלה, המלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
מתחת לזה יש שורה, אני אומר זה השורה הראשונה.

רלי חיים:
המלצה לתקן,

עמנואל זלטס:
זה השורה הראשונה, זה נו.

רלי חיים:
נראה לי זה פה,

אליעזר ראוכברגר:
המלצת מהנדס העיר?

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
זה השורה הראשונה, בסדר.

אריאל גולן:
השאלה באמת אם לא יכול לבנות ביחד? וגם,

אמנון ארבל:
אני רק אומר שזה אנחנו לא מושלמים, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
אמי, זה בסדר, אין בעיה, אני דרך אגב,

רלי חיים:
מושלמים, אמי.

אליעזר ראוכברגר:
אני דרך אגב מסכים,

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
אני לאחר, אני עברתי על ההתנגדויות, אני מסכים שצריך לדחות.

אמנון ארבל:
תראו, אני רק אגיד, אתם רואים,

אריאל גולן:
לא, השאלה אם הם לא הולכים לבנות ביחד?

<u>אמנון ארבל:</u>
יזם התוכנית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה לא יכול לעשות שלוש זה, כשכל הדיירים , 23 מתנגדים, יש שמה,

<u>אריאל גולן:</u>
23 מתנגדים?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, כולם מתנגדים.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, אבל תסתכל, עיקר התוכנית התחילה משלושה דיירים שבונים את האגף הזה, שבאמת זה אחלה הרחבה, הם בצד הקיצוני, הם בונים פה הרחבה די משמעותית לדירה, והם מרוצים. אנחנו ביקשנו מהם - תקשיבו, אם כבר עושים תוכנית, תעשו לכל הדיירים, ממ״דים, תוספות. אז הם אמרו - א׳, אנחנו לא רוצים תוספות האלה, זה לא, בכלל רוצים פינוי בינוי. ושתיים מה שהם מוסיפים כרגע, הם זה יסכן את הפינוי בינוי וגם יגיד את זה היזם, זה תוספת, זה לא איזה ממ״ד קטן, תוספת משמעותית. הרי גם ככה אתם רואים, ראיתם בשתי התוכניות בנווה יעקב, שאתם מורידים את ה - , מ – 12 ל – 8, 9 קומות, שגם ככה זה כלכלית בעייתית. כל תוספת כזאת שפה בעצם מכפילה את גודל הדירה, זה, היזם הוא יגיד, ובצדק אני צריך את התמורות המשמעויות (לא ברור).

<u>אריאל גולן:</u>
איפה היזם הזה? באיזה?

<u>אמנון ארבל:</u>
הנה עכשיו תשמע אותו.

<u>אריאל גולן:</u>
לא, (לא ברור) ביקש את זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
הוא עוד לא פתח, אבל נשמע אותו.

<u>אריאל גולן:</u>

טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא נראה מה הסטאטוס שלו. אם מישהו תנאי סף, עמידה בתנאי סף.

<u>אמנון ארבל:</u>
נווה יעקב,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
אם יש אחד, עוצר אותו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ככה אני מבין אותו.

<u>ישראל קלרמן:</u>
כן?

<u>אריאל גולן:</u>
לייזר,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כאן כתוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
ראית?

<u>אדיר שוורץ:</u>
כן, ראינו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אני אסתדר.

(מדברים ביחד ברקע)

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מתנגד אחד? זהו? אוקיי, אני רואה שיש פה 8, 8 מתנגדים, איך פתאום? לא הגיוני. טוב,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
יש 8 יפויי כוח,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה, אתה יש לך ייפוי כוח מכל המתנגדים?

<u>דובר לא מזוהה:</u>
ייפוי כוח.

<u>רלי חיים:</u>
מה שמך אבל?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה יכול להציג את זה ליועצת המשפטית בבקשה?

<u>דובר לא מזוהה:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אילנית תבדקי.

<u>אמנון ארבל:</u>
אתם היזמים?

<u>רלי חיים:</u>
מה שמך?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא המבקש.

<u>אמנון ארבל:</u>
אתם היזמים.

דובר לא מזוהה:
וגם היזמים וגם המתנגדים, יש התנגדות עצמית.

אמנון ארבל:
אז אין פה אף אחד מה - , יצחק עמיאל, ליאוניד,

ישראל קלרמן:
מי זה הוא?

עו״ד אהרון אגסי:
לא יצחק,

עו״ד אילנית מיכאלי:
אתה עו״ד?

ישראל קלרמן:
לא מעמיאל.

דובר לא מזוהה:
היזם של הפינוי בינוי במתחם, אני היזם.

ישראל קלרמן:
הוא היזם,

אליעזר ראוכברגר:
אבל הוא אומר שיש לו ייפוי כוח מיתר המתנגדים, אז ביקשתי מאילנית שתבדוק את זה, זה הכול.

דובר לא מזוהה:
בעלי דירות.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, בשביל זה יש יועצת משפטית היא תבדוק את זה,

רלי חיים:
שמה? שהם מסירים?

<u>אמנון ארבל:</u>
התכוונת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הם נתנו לו ייפוי כוח.

<u>אמנון ארבל:</u>
התנגדות עצמית?

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
ייפוי כוח,

<u>אמנון ארבל:</u>
וגם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא יכול לדבר גם בשמם.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני מייצג, אני אראה לך בדיוק, אני מייצג את עמיאל,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
הם נתנו, כולם נתנו ייפוי כוח חתומים, מסודרים,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
והכול כדת וכדין?

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
מסמך,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
הם מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי.

אמנון ארבל:
זה ההתנגדות העצמית, בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:
וכל (לא ברור).

רלי חיים:
אבל איך?

אליעזר ראוכברגר:
בסדר. בבקשה תציג את ההתנגדות שלך. תראה לשניהם.

ישראל קלרמן:
דבר.

אליעזר ראוכברגר:
דבר. חברים, בבקשה. מני, בבקשה.

היזם:
חברת קרל יזמות,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

היזם:
אנחנו היזמים בעצם של הפרויקט פינוי בינוי שמקודם במתחם, במתחם המדובר.

אליעזר ראוכברגר:
תן לנו רק סטאטוס של הפרויקט הזה.

היזם:

הפרויקט הזה אוחז אחרי 60% חתימות ובעל עניין בקרקע לאישור, להגיש תוכנית ואנחנו יכולים בעצם לעמוד בתנאי סף בוועדה המחוזית, לכן היה סקרי דיירים, כל העבודה מול המנהלת, וכרגע זה בתהליך מול המנהלת ומחכה לאישורם.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
בסדר.

<u>היזם:</u>
אנחנו לקראת לעשות מדידות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם יש לך 60% חתימות, למה לא, אתה עוד לא הגשת את זה לתנאי סף?

<u>היזם:</u>
אנחנו עכשיו, עכשיו אנחנו, למה לא מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה לא הגשת את זה תנאי סף? יש לך 60%.

<u>היזם:</u>
אנחנו עכשיו מכינים את התב״ע, מכינים את התב״ע להגיש את זה בעצם לפתוח תיק, ואנחנו עומדים בתנאי סף מבחינת היכולת שלנו להגיש תוכנית, יכולים לאשר תב״ע.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מתי אתה מתכוון להגיש תנאי סף?

<u>היזם:</u>
מדידה הזמנו השבוע, דיברנו עם מודד, השבוע הצעת מחיר, אנחנו (לא ברור) אותו בקרוב ייפתח תיק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בקיצור זה עניין של שבוע.

<u>היזם:</u>
התחלנו את התהליך כן, בהחלט.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

לתב״ע. לפינוי בינוי.

ישראל קלרמן:
ומה זה פה?

אליעזר ראוכברגר:
זה הרחבות.

היזם:
זה תוכנית הרחבות, ואנחנו מתנגדים לתוכנית הרחבות, בגלל הפינוי בינוי,

יהודה פרוידיגר:
בגלל הפינוי בינוי.

היזם:
אנחנו חושבים שזה תוכנית שיכולה לסבל את הפרויקט פינוי בינוי, אנחנו יוצאים לפרויקט בשכונת נווה יעקב,

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו תסביר למה, ולמה אתה מתנגד, רק רציתי לדעת, כי מקודם לפני שנכנסת נשאל פה, נשאלה פה השאלה איפה אוחז התוכנית ומה הסטאטוס שלה, לכן שאלתי את זה, אריאל, קיבלת תשובה.

אריאל גולן:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי, בסדר קדימה.

היזם:
אוקיי, אנחנו מדברים על שכונת נווה יעקב, בשכונת נווה יעקב יש מגבלת קומות ש - , שנמצאת בקהילה, עד 8 קומות ואנחנו עושים פרויקטים בשכונת נווה יעקב, לפי הכללים הקהילתיים עד 8 קומות, נמצאים בקשר עם הקהילה, עם המערכת הקהילתית, עם הרבנים, ויודעים לקדם תוכניות שמותאמות לאוכלוסייה, ולהנחיות של הרבנים, של ה - , בעצם שקובעים את הנורמות למה חותמים, למה לא חותמים, אנחנו עובדים לפני זה. אין לנו יכולת לעשות אותו ב – 8 קומות. אני רוצה להסביר מה המשמעות, הרבה יזמים ששומעים את ה – 8 קומות, הם יוצאים מהסיפור, כי זה המשמעות הכלכלית מאוד מאוד מאוד חדה ב – 8 קומות, שכאשר רוב הפרויקטים עולים למגדלים של 30

קומות, 20 קומות, 18 קומות, אתם יודעים את זה, יותר טוב ממני. 8 קומות זה אתגר מאוד מאוד קשה, ועבדנו מאוד מאוד קשה בשנתיים וחצי האחרונות על המתחם הזה, לקדם פה היתכנות לפינוי בינוי, וכרגע אנחנו ממש על סף פריצה לקדם תב״ע יש לנו פה חלופות בינוי, אנחנו נציג את הכול פה כשנגיע לוועדה בקידום הפרויקט. וזה ממש מתקדם, ואפשרות משפטית לעשות תב״ע, ולאשר תב״ע, יש לנו את זה ביד, את העמידה בתנאי סף. עכשיו אני רוצה להסביר מה המשמעות כאשר באים ומוסיפים בנייה, תוספת חדשה, במתחם שכבר נבדק, ואותגר מאוד מבחינה כלכלית ב – 8 קומות, והצלחנו בצורה מאוד יצירתית להוסיף,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה יחידות דיור יש במתחם?

<u>היזם:</u>
38 דירות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה?

<u>היזם:</u>
38,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
38,

<u>היזם:</u>
ו – 3.6 לכולם. ואנחנו צריכים לעמוד פה, בלי לעבור את ה – 8 קומות בכלכליות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה אתה מציע, או אמור להציע?

<u>היזם:</u>
באזור ה – 200, בקיצור 200 דירות, זה תלוי, עלויות בנייה עלו והמכפיל עם הזמן הולך ועולה בגלל הבנייה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
המבקשים,

אמנון ארבל:
המבקשים, המבקשים.

אריאל גולן:
זה כלכלי באמת? כאילו.

היזם:
יש אפשרות לעשות את זה כלכלי, וזה מאוד מאוד, זה גבולי, זה גבולי ואנחנו מיצינו, על זה אנחנו עובדים שנתיים וחצי. והצלחנו להביא הצעות תכנוניות, אבל אנחנו כבולים, אנחנו באמת (לא ברור) גבוה, זה תלוי באישורים, ותלוי אחר כך לעבור וועדה מחוזית, לעבור מקומית, לעשות מחוזית, וזה מאוד, מאוד מאתגר, ונמצא במצב שאנחנו חוששים מכל, מכל שטח בנייה נוסף. 8 קומות זה מאוד חריג בתחום הזה של התחדשות עירונית 8 קומות,

יהודה פרוידיגר:
כמה? כמה דירות נכנסות וכמה יוצא?

אריאל גולן:
הוא אמר 30,

היזם:
38.

רלי חיים:
200.

יהודה פרוידיגר:
ל – 200?

היזם:
נכנסים באזור ה – 200, זה תלוי, אנחנו עוד נהיה פה, ויידונו בזה, ויהיה ה - , יהיה במחוזית וידונו בזה, והמספרים יהיו.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) עוד קומות.

היזם:

110 משהו כזה, אתם צריכים תמיד לעמוד, הקושי הוא לעמוד גם ב – 8 קומות, גם שזה יהיה כלכלי, זה מאוד מאוד קשה, והצלחנו, ואנחנו רוצים לקדם את התב״ע, אנחנו נמצאים ממש בשלב של הפריצה. וכרגע התוספת שעולות, אפילו רק כניסה אחת 210 מטר, המשמעות היא לנו להוסיף עוד בערך 1000, 1200 מטר ברוטו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עכשיו הסברת את התוכנית, ההתנגדות שלך. עכשיו מה ההתנגדות של אלה שאתה קיבלת מהם ייפוי כוח?

<u>היזם:</u>
חלקם מתנגדים בגלל ה - , מאותה סיבה, הם רוצים פינוי בינוי, רוצים שזה יתקדם, ולא רגע ולקחת סיכון שהפרויקט ייגנז, אחרי שהוא כל כך עבדו עליו קשה וחתמו עליו, שזה ייגנז מסיבה, מסיבה שהיא בעצם היא (לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אני מסתכל פה על מה שאני קורא, בכלל לא קשור, אתה, אתה עוד פעם חוזר ומייצג את עצמך, מייצג את עצמך, מייצג את עצמך, לא שזה לא לגיטימי. זה בסדר. אבל אתה בא עם יפויי כוח, אני שואל, כי למשל יש פה התנגדות מספר 3, של אורן אהרון, יש לך ייפוי כוח ממנו?

<u>היזם:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יפה, מה שהוא כותב, כן? הוא לא מדבר על מה שאתה מדבר בכלל, הוא מדבר על פגיעה בחנייה, הוא מדבר על גישה, על תנועה, הוא מדבר על שימוש בשטח משותף, ללא הסכמה, אני מדבר על כל הדברים האלה.

<u>היזם:</u>
אוקיי, יש,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אם אתה, אם אתה לא רוצה לפרט, אז אנחנו נקריא את ההתנגדויות שלהם, זה בסדר. אבל אם אתה באת, ואתה אומר - אני מייצג אותם גם, קיבלתי ייפוי כוח, אז איך אומרים? (לא ברור) איך עושה שליחותו.

<u>היזם:</u>

נכון, יש,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז תסביר, את הנושא של הפינוי בינוי הבנו, לא צריך להוסיף, זה לא. כן.

<u>היזם:</u>
חלק,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברור, אבל עדיין אני רוצה להבין את מה שהם מתנגדים.

<u>היזם:</u>
חלק מהמגישים ציינו, סיבות נוספות, ציינו סיבות של היטל השבחה, רק עם התוכנית על כל הבניין, ציינו נושא של חנייה, גישה לבניין, זה משתנה בין, בין, כן, זה משתנה בין מתנגד למתנגד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש למשל ליאוניד אבלוביץ׳ שאתה גם מייצג אותו, הוא כן מדבר על הפינוי בינוי, זה נכון.

<u>היזם:</u>
גם הוא, וגם רומנו, וגם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל אני מסתכל על אחרים,

<u>היזם:</u>
גם (לא ברור), וגם עוד כמה שהציעו את הפינוי בינוי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קהאן, אני לא רואה,

<u>היזם:</u>
יצחק זאדה אני חושב, ארזי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, קהאן אתה צודק.

<u>אריאל גולן:</u>
עכשיו תגיד לי, אם, אם,

<u>היזם:</u>
קהאן יצחק זאדה, וגם ארזי.

<u>אריאל גולן:</u>
עכשיו שאלה, אם התוכנית,

<u>היזם:</u>
רוב הדיירים שאני מייצג,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>אריאל גולן:</u>
אם נוריד את כל שאר התוספות, נישאר רק עם הדיירים האלה, זה עדיין לא יהיה התנגדויות?

<u>היזם:</u>
אמרתי כן, זה עדיין בעיה, כי זה 210 מטר, זה אני צריך להוסיף על 210, זה תוספת מאוד מאוד גדולה לכל דירה, זה 70 מטר לכל דירה, זה 210 מטר, אני צריך להוסיף על זה עוד 1000, 1200 מטר ברוטו, ואני ב – 8 קומות, אין לי אפשרות לעלות עוד קומות, גם ככה שברנו את הראש, איך להסתדר ב – 8 קומות, ולהוסיף קומות מינוס את המקסימום שאפשר, ואת התכסית המקסימום שאפשר, ואנחנו לא יכולים בסוף שיהיה מרחק בין הבניינים של 4 מטר.

<u>אריאל גולן:</u>
מה שאלתי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא, בוא, אני רואה שאתה לא זה, אז אני רק פשוט, מבחינה חוקית אנחנו מחויבים,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אתם צריכים, אני אקריא את זה רק במהירות את הנקודות ש - , המתנגדים האחרים העלו. מדברים פה על, "לא הוסדרו ולא הוצגו מרפסות עבור כל דיירי הבניין, הנוסח המופקד של התוכנית מייצר עיוות תכנוני וכלכלי, שיפגע בנו. לכן אומרים שהעירייה חייבה אותם להרחיב את התוכנית, כך שהיא תיתן מענה לכל הדירות בעניין הזה, אין מענה לכל הדירות". יש פה חסימה, טענה, כן? כל מה שאני אומר זה טענות, זה לא שחלילה, אני אומר את זה. זה אני מקריא ממה ש - , המתנגדים, "משמעו שזה חסימה תכנונית מוחלטת של השכנים להוציא מרפסות, בעשור הקרוב. יהיה נזק ישיר, עצום בלתי הפיך". (לא ברור) היטל השבחה כמו שנאמר כבר. מה עוד יש כאן? דברים שלא נאמר על ידך. רוב הדיירים כמו שאמרת, לא מסכימים לתוכנית, והם חתמו על פינוי בינוי. הם טוענים גם שאין עמידה בתנאי סף כי גם איפה שיש חתימות, אז זה לא ע"י שני בני הזוג.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אלא רק אחד.

<u>היזם:</u>
כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
"התוכנית נותנת עדיפות לחלק מהדיירים באופן לא שוויוני, ולא הוגן". התוכנית פוגעת בגישה לבניין, בתנועה, מבטלת חנייה, פוגע בזכויות, מצמצמת זכויות לחנייה", יש פה טענה לירידת ערך, ו - , פגיעה ברכוש המשותף. יש פה אחת בשם מרינה פיין שהגישה התנגדות, אבל היא לא פירטה מה ההתנגדות, "אני מתנגדת" בלי להסביר.

<u>היזם:</u>
אוקיי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
היא לא הסבירה למה, אז אני בוודאי לא יודע להסביר אותה. עוד מתנגדת בשם טננבאוים, גם בנושא של פינוי בינוי, היטלי השבחה מה שאמר,

<u>היזם:</u>
הם ציינו את הפינוי בינוי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אחד פסטרמן, פסטרמן, גם התוכנית היא פינוי בינוי. יש פה אחד רות רומנו, שהיא טוענת - שרוב הדיירים מתנגדים. וגם הנושא של ביטול חניות וכולה.

היזם:
גם פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:
פינוי בינוי. גם היטל השבחה, בעצם זה חוזר על עצמו, לכן אני גם רץ ומדלג, אבשלום לוי, הוא טוען שפגיעה קשה בדירות שלו, ובשאר הדיירים. הוא טוען שהתוכנית לא מציעה מרפסת סוכה בכלל, ופוגעת באפשרות שהייתה בעבר להוציא. התוכנית לא מציעה ממ״דים מוגדלים שאפשר היום לקבל ממ״דים מוגדלים. יש לבדוק שהתוכנית לא תבטל מחסנים קיימים בתב״ע מאושרת. היטל השבחה כבר נאמר. עוד אחד ישראל מאיר קהאן, הוא טוען שזה פוגע בדיירים, (לא ברור) לא (לא ברור) בתוכנית, טוב זה כבר אמרנו. ״רוב הדיירים חתמו ליזם התוכנית פינוי בינוי״, גם את זה אמרנו,

אריאל גולן:
לייזר, אני יכול לשאול אותם משהו רגע?

אליעזר ראוכברגר:
רגע שנייה, אני רק תנו, ברור, יסכלו את הפינוי בינוי, כבר אמרנו. והוא אומר שאפשר, לא אכפת לי לו שיאפשרו לשלושת המגישים לעשות את זה, אבל בתנאי שהוא יתאם את זה עם היזם של הפינוי בינוי, שזה לא יפגע בפינוי בינוי, זהו, כן אריאל, מה רצית עכשיו?

אריאל גולן:
אם ניתן לכם זמן להגיע תוכלו להגיע להסכמות ביניכם, אם יש רצון, או שאתם מעדיפים שנדון פה, ונחליט?

היזם:
השאלה היא אלי?

אריאל גולן:
אליכם, יש לכם שתי צדדים.

היזם:
אנחנו מנסים כבר כמה חודשים, לעשות את זה.

אריאל גולן:

כן,

היזם:
אני ההצעה שאני רוצה, אני מה שאני רוצה לבקש מהוועדה זה ש - , הבקשה שלי כמובן היא לדחות, אבל שזה תהיה, ואפשרו גם תוך חודש לא מגיעים להבנות. אנחנו מנסים בכל דרך להגיע להבנות, כבר שלוש, שנתיים וחצי.

ישראל קלרמן:
מה עם כולם?

היזם:
אני פונה עם שלושתם, אני מנסה כבר שנתיים וחצי להגיע להבנות, וסורבתי לדבר אפילו, עד אתמול בלילה, שזה ממש מאוחר, ממש מאוחר, כבר לא ניתן לעשות בלילה,

אריאל גולן:
השאלה אם ניתן לכם עוד 30 יום,

אמנון ארבל:
איזה הסכמות אפשר להגיע אבל?

אריאל גולן:
או שאתם לא,

אמנון ארבל:
איזה הסכמות אתם יכולים להגיע?

אריאל גולן:
לא יודע,

אמנון ארבל:
הם רוצים הרחבות עבור פינוי בינוי,

ישראל קלרמן:
לא, שהוא ייתן את זה למטרים, מה?

אריאל גולן:

אולי הם רואים את המלצת מהנדס העיר, וחושבים שאולי, עכשיו אפשר עדיין להתפשר על משהו.

אמנון ארבל:
כל מטר תוספת שיש עכשיו בתוכנית, זה עלות שלו פי 4, פי 5,

ישראל קלרמן:
גם הם הוציאו עלויות, אז שיהיה משהו באמצע. אבל לגבי, בוא, הם מחכים לזה הרבה שנים.

אריאל גולן:
העובדים של (לא ברור),

ישראל קלרמן:
מי שהיה,

אריאל גולן:
אמי,

ישראל קלרמן:
יש פה משא ומתן, יש פה מה לדבר.

אריאל גולן:
היום,

אמנון ארבל:
השאלה היא נורא,

ישראל קלרמן:
אי-אפשר במחי יד להוריד תוכנית שכבר עובדים עליה כל כך הרבה זמן,

אמנון ארבל:
אין פה שום הסכמות.

ישראל קלרמן:
למה?

אמנון ארבל:

כי לעשות פה הרחבות דיור משמעותיות ל – 3 דירות, ואני לא מזלזל בזה, מכביד מאוד על היזם שהוא רוצה פינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:
למה? אבל בוא תן להם,

ישראל קלרמן:
לא אמרתי מכביד מאוד מאוד, אז זה משא ומתן.

אליעזר ראוכברגר:
שנייה, בוא נשמע,

ישראל קלרמן:
על 20 מטר,

אמנון ארבל:
(לא ברור).

ישראל קלרמן:
של 20 מטר כן?

עמנואל זלטס:
הם עונים על זה,

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה, בוא נראה,

ישראל קלרמן:
יש פה מקום ל - ,

אליעזר ראוכברגר:
בוא נשמע אותם,

אריאל גולן:
רגע העו״ד של הזה, של המבקשים.

אליעזר ראוכברגר:
בוא נשמע אותם, שמענו את ההתנגדויות, עכשיו נשמע אותם.

אריאל גולן:
בסוכת שלום שהוא פותח, אולי יעשו שם עוד (לא ברור).

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
כן עו״ד אגסי, אתה מייצג את המבקשים?

עו״ד אהרון אגסי:
מה זה?

אליעזר ראוכברגר:
אתה מייצג את המבקשים?

עו״ד אהרון אגסי:
אני מייצג את המבקשים.

אליעזר ראוכברגר:
אתה רוצה להשיב?

עו״ד אהרון אגסי:
אני רוצה להשיב,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה אדוני.

יוחנן וייצמן:
אפשר אדוני, לפני עו״ד אגסי שאלה? יש לי שאלה, בהנחה שהוא רוכש שני שליש חתימות, עוד חודש הוא נמצא פה בחתימה, הוא, הוועדה מאשרת את התוכנית להפקדה, זה נמצא בסעיף 97,

עמנואל זלטס:
אין לו היתרים,

יוחנן וייצמן:
מה? זאת אומרת,

עמנואל זלטס:
הוא לא צודק,

ישראל קלרמן:
מה תעשה עם זה?

אליעזר ראוכברגר:
כן,

ישראל קלרמן:
אהרון, מה תעשה עם האישור של היום?

אליעזר ראוכברגר:
גם, גם,

יוחנן וייצמן:
אם בתב״ע,

אליעזר ראוכברגר:
יהיה פה הכרזה 78-77.

ישראל קלרמן:
גם אם תאשר לה היום, זה הולך לפח. נכון.

יוחנן וייצמן:
אתה מכיר את החוק יותר טוב.

אליעזר ראוכברגר:
כן, שאלת, עכשיו תן לו לענות.

אהרון אגסי:

אני אשיב את הדברים כדלהלן, אני חושב שהשאלה של הוועדה, היא שאלה במקומה, אני חושב שהתשובה שאני צריך לתת בשמם של המבקשים, שהם גם הגישו התנגדות עצמית, היא תינתן לאחר הערכה שאני אתן בדיוק כמו שנתן הצד שכנגד הפתיחה. ואני רוצה לומר את הדברים הבאים, מדובר בבניין שהוא 38 יחידות דיור, מתוכם הגישו התנגדות אך ורק 11 מתנגדים, אני לא מדבר על הלקוחות שלי, שגם הם הגישו התנגדות עצמית יחד איתם זה 14 מתנגדים. אבל הם המבקשים הגישו 11 מתנגדים, מתוך ה – 11 מתנגדים, שתי מתנגדים בכלל אומרים שהם לא מתנגדים בכלל לבקשה שלהם. הם למעשה מצטרפים להתנגדות שלנו, כלומר שמספיק לעשות תוכנית רק לעמודה אחת, ואני תיכף אסביר למה יש פה צידוק לעמודה אחת, למרות שאני יודע שהמחלקה בצדק רב דורשת תכנון לבניין שלם, במקרה הזה אני חושב שזה נכון, מה שנקרא לקחת את החריג. אבל לפני שאני אומר את כל הדברים האלה, אני רוצה שהיושב ראש, לפני שאני רוצה לומר את הדברים האלה. אני עברתי על ההתנגדויות בדיוק כמו שהיושב ראש עבר על ההתנגדויות. אני לא בטוח שלוועדה יש סמכות לדון בהתנגדות של חברה שלא הגישה בגלל התנגדות.

<u>היזם:</u>
החברה הגישה,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני רק אומר,

<u>היזם:</u>
החברה הגישה.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אדוני, אני לא ראיתי שזה פה, אתה מה שיש לך הכול טוב ויפה. מה שלנו יש לחברים.

<u>היזם:</u>
החברה הגישה.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
השאלה מה יש לחברים. החוק מסמיך את הוועדה לדון בהתנגדות, ובתב״ע מי כמוכם יודע, שההתנגדות צריכה להיות מלווה בתצהיר. לא ראיתי התנגדות של החברה, זה מביא אותי למסקנה, אין חברה, גם אם היא רשומה ברשם החברות, גם אם היא מתכננת מה שנקרא בעיר, שאומרים בה (לא ברור) שלה, במכנסיים שלה משהו, זה עדיין לא אומר שיש כזה דבר. זה שמחתימים אנשים, כולם יודעים מה זה להחתים. אנחנו לא שמענו פה מהחברה כמה זמן הם נמצאים בחתימות, אני כן שמעתי ממנו, ששנתיים הם רצים במקום, ועדיין אין פה שום דבר. אני כן שמעתי ממנו שהם בחיתולים, אני כן שמעתי ממנו שהם הולכים לפי מה שהרבנים אומרים, אבל אני יודע שהרבנים נגד כל הסיפור הזה,

אנחנו לא יודעים שום דבר, אנחנו יודעים מציאות. הוגשו פה ייפוי כוח, איננו יודע של מי הם, הוועדה תבדוק מי ייפוי כוח,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בדקה את זה אילנית,

<u>היזם:</u>
אין בעיה, אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, רגע סליחה, אולי,

<u>היזם:</u>
סליחה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש לך על פי חוק, יש לך זכות תגובה,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, מה אתה טוען,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בבקשה.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
שזה לא בעלי הזכויות?

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני לא טוען, אני לא יודע, אני רק רוצה לדעת, אם ייפוי הכוח הם אלה שהגישו התנגדות, בסדר גמור. אבל אם ייפוי הכוח של אלה שלא הגישו התנגדות, או חברה שלא הגישה התנגדות, אני טוען שהוועדה אין לה סמכות לדון בהתנגדות, היא צריכה לדון בהתנגדות שהוגשה בפניה, זה לשון החוק, מה לעשות? ולכן,

<u>אריאל גולן:</u>
המתנגדים האחרים כתבו את (לא ברור) פינוי בינוי.

עו״ד אהרון אגסי:
אני אתייחס גם לדברים, אבל ברגע שאני אתייחס למתנגדים אחרים,

אריאל גולן:
תרשום לך ואחרי זה,

עו״ד אהרון אגסי:
לפני שאני אתייחס למתנגדים אחרים, אני גם אתייחס לשאלה של אדוני, ושאלה של חבר.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אריאל גולן:
ההתנגדות הזאתי היא קיימת, איתו או בלעדיו, הפינוי בינוי.

עו״ד אהרון אגסי:
מאה אחוז, השאלה מה המשקל שלה. הרי בסופו של דבר אם אתה מדבר איתי,

אריאל גולן:
אתה יודע שאנחנו מעודדים פינוי בינוי,

עו״ד אהרון אגסי:
אני יודע, גם אני מעודד פינוי בינוי. בפרט שכל הפינוי בינוי נמצא לא בדרך כלל אצלנו, נמצא אצלנו אז אני בעד. אבל זה לא משנה, אמי, זה לא משנה.

יוחנן וייצמן:
זה 4 מטר.

אמנון ארבל:
לא תמיד זה אצלנו פשוט.

עו״ד אהרון אגסי:
אני גם אמרתי את זה כשהחברים לא (לא ברור).

אריאל גולן:
תזמין את זה, תזמין אותם גם לסוכת שלום. 5 ימים בשבוע.

עו"ד אהרון אגסי:
אני,

אליעזר ראוכברגר:
5 מטר?

אריאל גולן:
חמישה ימים.

אליעזר ראוכברגר:
מה לאחרים?

ישראל קלרמן:
אני איתך. גם אם אני מסכים איתך, אבל זה לא נכון, זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

עו"ד אהרון אגסי:
אני יכול להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

יוחנן וייצמן:
סליחה.

עו"ד אהרון אגסי:
אני ממשיך את ה - , לכן,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, אנחנו פה התווכחנו על השאלה שיוחנן,

יוחנן וייצמן:
זה היה בנושא של השיעור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הנושא של יוחנן מקודם,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני אענה על זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מבהירים לך,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני אענה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר, בסדר, אבל אנחנו על זה התווכחנו,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
בסדר גמור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
בגלל זה עצרתי, אפשרתי לכם, שנגיע להסכמות. אבל בכל אופן מה שאנחנו כן שמרנו פה, זה שאין תוכנית מדידה, אין פה שום דבר, ונשאלת השאלה אם זה יהיה נכון ופה אני אענה תשובה, מה שנקרא לחברי המועצה ששאלו אותי, ובצדק רב. האם נכון יהיה לשלוח את הדיירים שמציעים לתוכנית שנתיים, מקדמים תוכנית שנתיים, שלוש שנים מקדמים תוכנית. ודרך אגב הם הגישו רק לעמודה שלהם, וחייבו אותם להגיש על כל הבניין, וזאת ההתנגדות העצמית, תשאירו לנו את העמודה שלנו, האם יהיה נכון לשלוח אותנו למדבר, של עוד כמה חודשים, כאשר אין כלום, ולמה? למה כל הדבר הזה? למה אני צריך לשבת עכשיו לדבר עם בן אדם ובצדק, אני בעד הידברות ואתם יודעים שאני בעד הידברות, אבל כשאין היתכנות אין שום דבר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, יש לי שאלה אליך,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>

כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קודם כל מה שאתה אומר, אני שומע, אבל בוא נראה שאנחנו, אני עכשיו הכול ברמה תיאורטית לא החלטה, ולא שום דבר, אני רק שואל שאלה, אני אומר בוא נראה ברמה התיאורטית, אמר,

<u>אריאל גולן:</u>
קרלנשטיין,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קלרנשטיין שהוא אוטוטו עומד בתנאי סף, אוטוטו הוא מגיש תנאי סף, אני לא יודע מה משמעות המילים אוטוטו, האם אוטוטו, זה בעוד יומיים, או בעוד שבועיים, או בעוד חודשיים, או בעוד שנתיים, אני לא יודע. אין לי מושג. אוטוטו זה מושג,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אוטוטו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, אוטוטו.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא קצוב בזמן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא קצוב בזמן, לא מוגבל בזמן. אם נאמר אנחנו, עכשיו אני שואל אותך, אם נאמר אנחנו בדיון הפנימי, נקבע זמן, ונאמר, אם תוך X זמן, לא אומר מה זה ה – X, ה – X זה יכול להיות שבועיים, זה יכול להיות 30 יום, 60 יום, 90 יום, לא משנה מה, כן? הוא עומד בתנאי סף מגיש, זה משהו אחד. אם לא, אז כמו שאתה אומר, התברר שהוא כבר (לא ברור), הוא מסתובב שנתיים מסתובב עוד שנתיים, ורבנים ולא רבנים, ויש רבנים אתה אומר, הוא אומר ככה, אתה אומר ככה רבנים, וכולה, וכולה, ומתברר שמה שהוא אומר, אין לזה שום סיכוי. אני שואל אותך מה אתה אומר על ההצעה הזאת?

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
אני אומר לאדוני, אני אומר לאדוני, אם אני יודע, בכמה זמן,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

עו״ד אהרון אגסי:
אדוני מקציב, אני יכול לשקול את זה, ולתת תשובה בתוך דקה.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא יכול להגיד לך את כמה זמן, כי אני רוצה לשאול,

עו״ד אהרון אגסי:
אז אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה לשמוע את זה דיון פנימי, זה לא אני מקציב,

עו״ד אהרון אגסי:
אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:
זה חברי הוועדה,

עו״ד אהרון אגסי:
אני יודע,

אריאל גולן:
כמה אתה חושב? כמה זמן אתה חושב?

אליעזר ראוכברגר:
אני מדבר על הרעיון.

עו״ד אהרון אגסי:
אני מדבר על הרעיון, אני חושב,

יהודה פרוידיגר:
כמה אתה חושב?

עמנואל זלטס:
ברור.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, כן. כן.

עמנואל זלטס:
כן.

יוחנן וייצמן:
אתם רוצים לצמצם את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, אני עכשיו הצעתי לו, הצעתי לו הצעה עכשיו, אני רוצה לשמוע ממנו, כן.

עו״ד אהרון אגסי:
אני אומר לאדוני, ככל אני מוכן להצעה הזאת, כלומר אנחנו לא דנים כרגע בהתנגדויות, לא דנים כרגע בהתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:
ברור, ברור.

עו״ד אהרון אגסי:
אתם צריכים את הדיון פה.

אליעזר ראוכברגר:
ברור.

עו״ד אהרון אגסי:
אני אומר שלושה חודשים, אם אני נמצא אחרי, אחרי החלטת וועדה, (לא ברור) את ההתנגדות, זה לא משנה, יש תהליכים, אם אני שלושה חודשים נמצאים אחרי החלטת וועדה בפינוי בינוי, אין בעיה. אם אני לא נמצא בהחלטת וועדה, זה (לא ברור).

אמנון ארבל:
אין סיכוי,

ישראל קלרמן:
אבל אתה יודע מה?

היזם:
אין, זה לא, זה לא הגיוני.

אמנון ארבל:
אין סיכוי שלושה חודשים,

עו"ד אהרון אגסי:
זה לא הגיוני.

ישראל קלרמן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:
אם ייתנו החלטת וועדה,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שנייה, שנייה רגע שנייה. קודם כל אני מה שאני,

ישראל קלרמן:
זה לא שטויות.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא דיברתי על החלטת וועדה,

ישראל קלרמן:
אתה מדבר סתם,

אליעזר ראוכברגר:
רגע ישראל, אני לא דיברתי, רגע, סליחה, סליחה, גם לא קיבלת רשות דיבור.

ישראל קלרמן:
סליח.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא דיברתי על החלטת וועדה, אני דיברתי על עמידה בתנאים.

יהודה פרוידיגר:
זהו,

אליעזר ראוכברגר:
עמידה בתנאי סף יש לזה משמעות,

יהודה פרוידיגר:
(לא ברור) עמידה בתנאי סף.

אליעזר ראוכברגר:
דרך אגב עמידה בתנאי סף , היא לא כאן, היא במחוזית, כי זה תוכנית בסמכות מחוזית.

אריאל גולן:
60 יום.

אליעזר ראוכברגר:
אז אם אני מדבר על עמידה בתנאי סף, עכשיו אל תשכח דבר אחד, אני שאלתי אותך, אבל עם כל הכבוד אני רוצה לשאול אותו,

עו״ד אהרון אגסי:
אבל הוא יגיד שככה.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא יודע מה הוא יגיד, יכול להיות שהוא יגיד לא מסכים,

עו״ד אהרון אגסי:
סליחה,

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות שיגיד כן מסכים, אני לא יודע,

היזם:

היא הוגשה,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
עכשיו התנגדות, אין לי פער בין הצד השני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, שנייה בוא,

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
תשאל את המתנגדים.

<u>היזם:</u>
אני יכול לענות, אני יכול לענות?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע שנייה, בוודאי שאתה תוכל, אמרתי מקודם, על פי חוק, אתה זכות התגובה היא שלך האחרון, זה החוק, אני לא יכול לעשות פה אחרת. אבל עדיין עד שנגיע אליך, נצטרך למצות את השיח איתו. אני לא יכול באמצע לעצור, זה לא פינג פונג, אתה אמרת שלושה חודשים מהחלטת וועדה.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
מה זה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אומר אמי, שהוא הדרג המקצועי הבכיר, הוא אומר - אין סיכוי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני לא דיברתי על החלטת וועדה, אני דיברתי על עמידה בתנאי סף. עמידה בתנאי סף זה אחרי שמסתיימת המדידה, ואחרי שיש לו את ה - , 60% חתימות, למשל, הוא אומר שיש לו 60% חתימות, אני לא יודע אם יש לו. אין לי מושג, אולי יש לו רק 40, אולי יש לו 50, אז רגע שנייה, עו״ד אגסי, יכול להיות שיש, יכול להיות שאין, אני לא מפקפק באמינות שלו, חלילה, אני לא אומר שהוא אומר, אומר פה דברי שקר והוא לא אדם אמין, לא אומר כלום. אני אומר, לא יודע. איננני יודע.

<u>עו״ד אהרון אגסי:</u>
גם אני לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

דרך אגב אנחנו גם לא בודקים את החתימות פה, החתימות נבדקות במחוזית. זה, זה הפרוצדורה, אתה לא עולה חדש, אתה יודע את זה.

עו״ד אהרון אגסי:
לא חדש, אבל אני (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
יפה, אז אני אומר, אתה יודע את זה, לכן אני אומר, בוא נעזוב את הנושא של דיון של וועדה, אלא הנושא של עמידה בתנאי סף.

עו״ד אהרון אגסי:
45 יום מספיק בשביל זה.

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי, זה מה שאתה אומר. מה אתה, מה התגובה שלך?

היזם:
אני לא חושב שזה מספיק. שלוש חודשים זה לא, יותר הגיוני ששלוש חודשים, צריך (לא ברור), אני לא חושב ש – 45 יום מספיק.

ישראל קלרמן:
ואם ותפסיק, יש לך זמן מיותר?

אליעזר ראוכברגר:
למה? למה, אם אתה, אם אתה עכשיו בסוף למה אתה לא צריך, למה את צריך יותר מ – 45?

יהודה פרוידיגר:
הוא אומר 50%,

אליעזר ראוכברגר:
45 יום לא כולל חגים, לא כולל יום כיפור, אנחנו לא, אף אחד לא חושב,

עופר איובי:
זה יהיה אחרי החג.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא חושב שאתה תלך לוועדה המחוזית ביום כיפור.

<u>עופר איובי:</u>
מאחרי כל המועד.

<u>היזם:</u>
מה זה שינוי, זה לא רק תלוי בי, זה תלוי גם בוועדה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, רגע, ישראל, שנייה, מה? תלוי במה?

<u>היזם:</u>
בסוף זה, אני לא אקבע את הקצב על הוועדה המחוזית שנקבל ממנה את האוקיי, שאני עומד בתנאי סף, אני מעדיף שזה ייתן עוד קצת.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני לא אמרתי עמידה בתנאי סף שהם יגישו, שאתה תגיש.

<u>היזם:</u>
אוקיי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה צריך להגיש,

<u>רלי חיים:</u>
רק להגיש,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה שתלוי בהם, תלוי בהם, אני מדבר מה שתלוי בך. אנחנו רוצים,

<u>עופר איובי:</u>
עד 45 יום תגיש.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה שאנחנו אומרים פה, זה בעצם דבר אחד. לא חלילה שאנחנו חושבים שאתה רמאי, לא חלילה אנחנו חושבים שאתה שקרן, חלילה וחלילה,

יהודה פרוידיגר:
הוא מציאותי.

אליעזר ראוכברגר:
רק דבר אחד, זכותנו לפקפק? זכותנו לפקפק. תבוא תראה רצינות, הגשה לתנאי סף זה רצינות, אם בוועדה המחוזית יכאב הבטן במשך חודש, למי שצריך לאשר את זה, זה לא אשמה שלך.

אריאל גולן:
(לא ברור) את התב״ע.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא אשמה שלך. זה ברור לגמרי. לכן אני אומר, הגשה זה דבר שתלוי בך. אנחנו מדברים רק על מה שתלוי בך, אם יש לך חתימות או אין לך חתימות, זה מה שתלוי בך. זה לא תלוי בוועדה המחוזית. והמחוזית צריכה לבדוק אם יש לך. אבל אם וועדה מחוזית תבדוק ותגיד לך אדוני, מה אתה מביא לי פה לתנאי סף, יש לך 50% חתימות, אתה לא תגיש את זה ככה, כי אתה תחטוף שתי סתירות לחי, זה הכול. לכן אני מדבר רק על דברים שתלויים בך.

היזם:
ואמרתם לא כולל את החגים ו - ? 45 ימי עסקים,

עו״ד אהרון אגסי:
אנחנו עושים עסקים זה בדיוק העניין, אנחנו רק רוצים הרחבת דיור, יש פה בן אדם שיש לו עשרה נפשות בבית, רבותי,

אליעזר ראוכברגר:
אתה עו״ד אגסי, אני מציע, אני מציע הצעה.

עו״ד אהרון אגסי:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
שאתם תצאו החוצה, ותחכו 5 דקות, 7 דקות שאנחנו נעשה דיון פנימי, ונגיע להצעה שלנו בדיון הפנימי, אחר כך תיכנסו, אם זה מקובל, מה טוב ומה נעים, ואנחנו ניפרד כידידים, ונחכה לראות מה יקרה במשך הזמן שאנחנו נחליט, אם זה יהיה 45 יום או שנה, או יום, לא משנה,

עופר איובי:
כמה?

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שנייה. ואם לא, מה זה משנה? נשמע את ההתנגדות.

עופר איובי:
אוקיי, שאלה,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

עופר איובי:
כמה זמן, נניח שזה, הפינוי בינוי כמה זמן אתה חושב שזה יעמוד על הרגליים? תוך כמה זמן?

היזם:
זה שאלות של,

עופר איובי:
זה יכול לקחת גם 10 שנים?

היזם:
וועדות יודעים, שזה אני לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:
עופר, תשאל את אמי.

עופר איובי:
את אמי? כמה דבר כזה ייקח זמן יכול דבר כזה, אני חושב שזה,

אמנון ארבל:
מה? הביצוע?

ישראל קלרמן:
הביצוע,

עופר איובי:
הביצוע, כן,

אמנון ארבל:
הוא לא הגיש תוכני, מה? ביצוע.

עופר איובי:
תגיד, אז אוקיי בהתאם למה שקיים,

אמנון ארבל:
אנחנו לא יכולים, לא יכולים,

עופר איובי:
בערך, בערך.

אמנון ארבל:
אנחנו לא יכולים,

עופר איובי:
5 שנים? 10?

אמנון ארבל:
אנחנו לא יכולים לדעת מתי יהיה ביצוע, אני יכול להעריך שתי תוכניות כזאתי, ברגע שתוגש, שנתיים, עד שנתיים וחצי למתן תוקף.

עופר איובי:
ואחרי זה כמה?

ישראל קלרמן:
5 שנים,

אמנון ארבל:
אני לא יודע, צריך מאה אחוז הסכמות.

ישראל קלרמן:
4 שנים, 4 שנים.

עופר איובי:
אומר את זה,

יוחנן וייצמן:
הממוצע הוא יותר מ – 5,

עו"ד אהרון אגסי:
ואתה אומר את זה שאתה לא יודע, מה (לא ברור),

אמנון ארבל:
תוכנית בסדר גודל הזה, כן.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, חברים, בואו עו״ד אגסי,

אמנון ארבל:
בשביל זה יש דברים.

אליעזר ראוכברגר:
עו״ד ומר קרלשטיין בואו, תנו לנו להיכנס לדיון פנימי לקבל החלטה, מה אנחנו חושבים, מה?

עו"ד אהרון אגסי:
את הדברים פה,

אליעזר ראוכברגר:
רגע מה?

אמנון ארבל:
יכול להיות מאה אחוז (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
מה? מה יש בלהשיב? אם אנחנו נגיע להבנה, לגבי, אם אנחנו נגיע להבנה לגבי פסק זמן, מה זה קשור?

היזם:
עוד דבר ש - ,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה שנייה עופר,

היזם:
עוד דבר, מכיוון שמתחילת הדרך הגישה שלנו הייתה לנסות להגיע להבנה ולשלום ולהסכמות. אפשר גם, חוץ מהנושא הזה של הזמן עד ה - , עד המחוזית עמדה בתנאי סף, יש גם, אפשר לתת 30 יום לצדדים לי ולהם להגיע להבנות, ולייתר את כל ה - , את כל הסאגה.

יוחנן וייצמן:
בכלל טוב.

אליעזר ראוכברגר:
עוד יותר,

עופר איובי:
אדרבא ואדרבא.

אליעזר ראוכברגר:
עוד יותר טוב.

היזם:
אני אומר, זה מה שאני, אני ניסיתי,

אריאל גולן:
גם כן.

היזם:
חודשיים,

ישראל קלרמן:
שנייה, יש לי שאלה אליך,

ישראל קלרמן:
לא,

עופר איובי:
לא, לא שמעת מה שהוא אומר,

ישראל קלרמן:
לתת להם,

היזם:
תודה רבה.

ישראל קלרמן:
אתה תסכים שכן יאשרו להם חלק?

אליעזר ראוכברגר:
45 יום,

ישראל קלרמן:
בזה?

אליעזר ראוכברגר:
אפשר עו״ד אגסי, ב – 45 יום אפשר, (לא ברור).

ישראל קלרמן:
בבינוי,

עו״ד אהרון אגסי:
אני אומר שזה, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
ישראל, בוא, בוא, בסדר, תודה.

ישראל קלרמן:
גם את זה אתה יכול לשמוע,

היזם:
אבל זה מותנה בכך.

ישראל קלרמן:
זה יותר טוב,

היזם:
זה מותנה, הצעתי להם הצעה גמישה, עם כמה אפשרויות, אבל לא קיבלתי מענה,

ישראל קלרמן:
מאה אחוז, מצוין, זה מצוין.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, בואו, עו״ד אגסי בואו, 5 דקות, נקיים דיון פנימי ונראה מה זה.

ישראל קלרמן:
מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:
לאשר כמו,

ישראל קלרמן:
אישרנו לכולם. שיוציאו היתר בנייה, (לא ברור) מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:
אני לא בטוח שההיתר הזה,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, כולל,

עמנואל זלטס:
אפילו הוא חיזוק מבנה, זה בניין כזה מסיבי זה 413, ההיתר לא ימומש, זה לא באמת היתר,

ישראל קלרמן:
אבל מצד שני, אבל אם הוא מוכן, לא, עמנואל,

עמנואל זלטס:
זה 1980,

ישראל קלרמן:
עמנואל, אבל מה אכפת לי? אם הם מקבלים את זה מוכן, מה לא אכפת לי?

עמנואל זלטס:
אבל הוא לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:
אני מציע, חברים, אני מציע כמו שעשינו בתיק הקודם, רלי. אני מציע כמו שעשינו בתיק הקודם 60 יום, כולל החגים, זאת אומרת מהיום 60 יום. שישבו, מה?

יוחנן וייצמן:
תנאי סף?

אליעזר ראוכברגר:
לעמידה בתנאי סף.

אריאל גולן:
לא, בלי קשר לעמידה בתנאי סף.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, עמידה בתנאי סף, ובתוך הזמן,

רלי חיים:
וגם הבנות.

אליעזר ראוכברגר:
אם יתרצו שני הצדדים להבנות, עוד יותר טוב.

עופר איובי:
אדרבא ואדרבא,

אליעזר ראוכברגר:
אדרבא, מה זה משנה? ואז, ואז מצידי, ואז גם מצידם וגם מצידו,

יהודה פרוידיגר:
כל הזמן,

אליעזר ראוכברגר:
שיהיה עמידה בתנאי סף עוד שנה, מה זה ייתן?

עופר איובי:
ואז מה?

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא אז מה?

עופר איובי:
הלכו, נניח שלא יסכמו.

אליעזר ראוכברגר:
ואז הם,

עופר איובי:
הם הלכו למחוזית.

אליעזר ראוכברגר:
מסירים את ההתנגדות.

עופר איובי:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
מסירים את ההתנגדות, הם מקבלים את מה שהם מקבלים, והוא ימשיך עם התוכנית פינוי בינוי שלו, כמובן שאורך לו.

עופר איובי:
לא הבנתי, אז זה תלוי כאילו,

אמנון ארבל:
לא הבנתי מה אתה מציע, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע,

עופר איובי:
אני לא הבנתי, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:
אז אני מסביר,

עופר איובי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אני מסביר,

עופר איובי:
תסביר,

אליעזר ראוכברגר:
אני מציע שעשינו, רלי, רלי, אפשר,

אמנון ארבל:
דחינו את ההכרעה בהתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמנון ארבל:
דחינו את ההכרעה בהתנגדויות,

ישראל קלרמן:
רגע יש לי הצעה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, אז גם פה,

ישראל קלרמן:

אני רוצה גם להציע הצעה, לייזר.

אמנון ארבל:
שיגיש תוכנית, זה משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני אומר, אנחנו מציעים לדחות את ההכרעה,

עופר איובי:
אוקיי,

אליעזר ראוכברגר:
על מנת לבחון, עשינו את זה כבר הרבה פעמים דרך אגב לא כל כך בקדנציה הזאת, בקדנציה הקודמת. שאתה מוזמן בשביל לראות לגבי הפינוי בינוי, גם בתמ״אות עשינו את זה הרבה פעמים, בתמ״א גם כן, אנחנו נותנים 60 יום, כדי לבחון את הרצינות של ה - , היזם שטען שהוא יש לו 60% חתימות,

אמנון ארבל:
אפשרות להגיש תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
ואפשרות להגיש תוכנית,

ישראל קלרמן:
שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
ולעבוד,

ישראל קלרמן:
שאלה, שאלה,

עופר איובי:
רגע, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:
תן לי לסיים.

עופר איובי:
תסיים, אחרי זה הזה, רגע, הוא לא כתוב שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, נו, הוא יכול גם לשנות את (לא ברור), ו – 60 יום, כמו שעשינו,

אריאל גולן:
חברתי?

אליעזר ראוכברגר:
בתוכנית הראשונה, 60 יום , 60 יום מהיום מיום פרסום ההחלטה, שזה עוד יומיים נאמר. מעל 60 יום, מצידי שישבו בסוכה של עו״ד אגסי, ישבו בסוכה שלו, שישתנו לחיים, שיאכלו עוגה, ויעשו משא ומתן, לא חייב להיות, גם בחגים אפשר לעשות דברים, כמובן לא ביום כיפור, ולא בראש השנה.

עופר איובי:
ולא יסתדרו.

אליעזר ראוכברגר:
אם, רגע, שנייה, וזה 60 יום, או לעמוד בתנאי סף, או להסתדר ביניהם.

עופר איובי:
זאת אומרת למרות שהוא הולך כאילו למחוזית עם התוכנית שלו,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, זה על פי חוק.

עופר איובי:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
על פי חוק,

עופר איובי:
אם הוא עומד בתנאי סף, אז מה אתה עושה איתם?

אליעזר ראוכברגר:
אז אין להם תוכנית.

עופר איובי:
אין להם תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, עכשיו אם הם מסתדרים ביניהם,

עופר איובי:
אגב,

אליעזר ראוכברגר:
אדרבא ואדרבא,

עופר איובי:
זה הכי טוב.

אליעזר ראוכברגר:
ואז הנושא של עמידה בתנאי סף לא רלוונטי, שיביא בעוד חצי שנה, מה זה אכפת לי?

חיים כהן:
זה המנוף לחץ שלך,

אליעזר ראוכברגר:
כי הם כולם מסכימים,

עופר איובי:
יפה.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

חיים כהן:
המנוף לחץ הזה יכריח אותם.

עופר איובי:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני חושב זה הצעה טובה.

עופר איובי:
מעולה,

אליעזר ראוכברגר:
הצעה נכונה, הצעה ראויה, שנותנת מענה,

עופר איובי:
מעולה.

אליעזר ראוכברגר:
לכולם.

אריאל גולן:
ברוח הזמן.

ישראל קלרמן:
שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

ישראל קלרמן:
אני רוצה רגע להגיד משהו,

אריאל גולן:
ברוח הימים של,

אליעזר ראוכברגר:
גם הזמן הוא בסדר, הוא הגיוני.

ישראל קלרמן:
שנייה אחת,

אליעזר ראוכברגר:
כן, מה אתה אומר? ישראל.

ישראל קלרמן:
אומר, ועופר הזכיר את זה, וזה דבר נכון. רוב המשפחות מרובות ילדים, שגרים ב – 70 מטר, ואין להם. עכשיו אומר, אומר הבן אדם, אומר היזם, שהוא, הוא הציע להם פשרה,

אריאל גולן:
לא משנה, לא משנה, עזוב.

אליעזר ראוכברגר:
אבל יש להם 60 יום,

ישראל קלרמן:
עוד רגע,

אליעזר ראוכברגר:
אבל יש להם 60 יום,

עופר איובי:
רגע, רגע, תן לו,

ישראל קלרמן:
שנייה, אם הוא מוכן היום, הוא אומר לך שהוא מוכן היום לתת להם תוקף,

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא אמר שהוא מוכן,

עופר איובי:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אמר - אני רוצה 30 יום.

ישראל קלרמן:
שאלתי אותו, לא,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אמר,

ישראל קלרמן:
הוא אמר 30 יום, והגיע, לא, הוא אמר 30 יום,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אמר שהוא רוצה 30 יום,

ישראל קלרמן:
זה מה שהצעת.

אליעזר ראוכברגר:
אני נותן 60 יום כולל,

ישראל קלרמן:
זה מה שהצעת.

אליעזר ראוכברגר:
הכול,

ישראל קלרמן:
זה מה שהצעת.

אליעזר ראוכברגר:
אם הם יבואו ואחרי 30 יום יגיעו, מצוין.

ישראל קלרמן:
אז מצוין.

אליעזר ראוכברגר:
אם בעוד שבוע, עוד יותר טוב.

ישראל קלרמן:
אתה יכול לשמוע אותי מילה אחת?

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן.

ישראל קלרמן:
הוא מוכן היום, והוא בא אלינו עם הצעה, שהוא נותן להם חצי מההרחבה, בבינוי שלו, אז, וגם יותר מזה הוא אמר שלא אכפת לו גם לתת תוקף לתוכנית שהם התחילו לקדם,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא,

ישראל קלרמן:
בכל מקרה, אז הוא לא יעשה,

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב,

ישראל קלרמן:
זה לא יפגע בו,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא חושב שאנחנו יכולים בכלל, לא יודע איך לקרוא לזה, לדון בזה, את הזה, כי יש לנו את כל המתנגדים האחרים שאתה לא שואל אותם אם הם מסכימים לפשרה הזאתי, רק הוא מסכים. הוא לא, הוא לא שאל את האחרים.

ישראל קלרמן:
פינוי בינוי אתה מסדר אותם, יהיה פה פינוי בינוי, אז זה לא מפריע להם.

אליעזר ראוכברגר:
אבל, לא,

ישראל קלרמן:
אמרת,

אליעזר ראוכברגר:
אפשרות,

ישראל קלרמן:
לא, מה העיקר, עיקר ההתנגדות שלו הייתה,

אליעזר ראוכברגר:
סליחה, אבל זאת ההתנגדות שלה, אני מדבר על ההתנגדות של האחרים,

ישראל קלרמן:
לא, אבל מה היא,

אליעזר ראוכברגר:
ההתנגדות של האחרים אומרת, צמצום מקומות חנייה פגיעה בגישה בתנועה,

ישראל קלרמן:
יפה.

אליעזר ראוכברגר:
שימוש בשטח משותף ללא הסכמה,

ישראל קלרמן:
אבל הם לוקחים,

אליעזר ראוכברגר:
אתה נותן על זה מענה?

ישראל קלרמן:
(לא ברור) לא, הם לא באותה עמודה.

אליעזר ראוכברגר:
בטח באותה עמודה, מה לא? אורן (לא ברור),

ישראל קלרמן:
לא, ב – 38,

אמנון ארבל:
לא בעמודה.

ישראל קלרמן:
לא בעמודה, (לא ברור) על העמודה.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא יודע,

ישראל קלרמן:
נותנת רק, אתה מצמצם את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
אבל עמודה אמי לא מסכים, אמי אומר,

ישראל קלרמן:
לא, זה שנה מה אכפת לאמי? מה? הפינוי בינוי יהיה פה, זה מה שאומרים לך.

אליעזר ראוכברגר:
יש לך אבשלום הלוי, כן? דייר בבניין,

ישראל קלרמן:
בבניין,

אליעזר ראוכברגר:
אתה יודע מה זה עמודה? מה הוא יודע? הוא גר בבניין?

ישראל קלרמן:
את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:
״התוכנית פוגעת קשות בדירתי, ובשאר דיירי הבלוק מכמה טעמים, התוכנית אינה מציעה מרפסות סוכה כלל, ופוגעת באפשרות שהייתה בעבר להוציא בלי היתר מרפסות סוכה״,

ישראל קלרמן:

טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש לך לתת מענה לבן אדם הזה?

<u>ישראל קלרמן:</u>
טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה? גם הוא אומר, הוא אומר - מה? אני,

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא יודע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני הדם שלי פחות סמוק מהדם שלהם?

<u>ישראל קלרמן:</u>
לא, בסדר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא, אין לך מענה לזה.

<u>עופר איובי:</u>
מה שאני, אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה שאני אומר, לשלוח אותם,

<u>עופר איובי:</u>
מעולה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני אומר לשלוח אותם לשכונה,

<u>עופר איובי:</u>

קלרמן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תנו לעשות את זה גם,

<u>ישראל קלרמן:</u>
כן, כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה מבין, אתה אומר,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אמרתי רציתי לעזור יותר. לא, למה שאתה אמרת,

<u>עופר איובי:</u>
נכון,

<u>ישראל קלרמן:</u>
אתה (לא ברור) פה משפחות מרובות ילדים.

<u>עופר איובי:</u>
אתה צודק, הם מסכנים.

<u>ישראל קלרמן:</u>
אין לי בעיה, בסדר גמור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה יודע מה? אדרבא, שיבואו עם הסכמה.

<u>ישראל קלרמן:</u>
קבילתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, טוב, בוא, בוא תקראו להם, רלי, את רוצה לקרוא להם בבקשה?

<u>רלי חיים:</u>

כן,

עופר איובי:
אני חושב שזה,

אליעזר ראוכברגר:
כן.

עופר איובי:
אתה גם,

אליעזר ראוכברגר:
אם אדון אגסי, לא, אם אדון אגסי לא מסכים, צריך לדון בהתנגדויות.

ישראל קלרמן:
שמעת? הוא לא מכיר.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני חושב שאם הוא לא יסכים.

ישראל קלרמן:
בוא הנה מפגר.

עופר איובי:
מה?

ישראל קלרמן:
בגלי צה״ל הוא אמר שהוא לא נגד הסיפור עם (לא ברור) ב – 103, הוא מכיר.

חיים כהן:
איך הוא קשור להסכמת התוכנית? תסביר לי.

עמנואל זלטס:
כן,

ישראל קלרמן:

לא קשור, עד שייכנסו.

חיים כהן:
מישהו ששומע את ההקלטה, אומר,

ישראל קלרמן:
לא, לא, עד שייכנסו, עד שנכנסים, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:
עו״ד אגסי.

ישראל קלרמן:
היה הפסקה.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו מציעים, אנחנו הצענו גם מה שעשינו בתוכנית שהייתה פה ה – 11, תוכנית של רוממה, אתה היית גם.

עו״ד אהרון אגסי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, היית.

עו״ד אהרון אגסי:
כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:
אתה לא זוכר מה היה איתך לפני שעה וחצי?

עו״ד אהרון אגסי:
לא. אני לא רוצה שתהיה הרגשה,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו, אנחנו מציעים 60 יום מקבלת ההחלטה,

עו״ד אהרון אגסי:
כמה?

אליעזר ראוכברגר:
60 יום מקבלת ההחלטה, להכול. זאת אומרת זה כולל חגים, זה כולל הכול, החגים בפנים, אולי אחרי החגים, אנחנו נעשה את הכול בברוטו, כמו שאמרתי אפשר גם לשבת בסוכה שלך, שלו, של אחד מהיהודים הנכבדים שנמצאים פה, לאכול עוגה, לשתות יין, לשתות משהו אחר ולדבר. רגע שנייה מה?

עו״ד אהרון אגסי:
יש מבצע בפיוט.

ישראל קלרמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
יש מבצע בפיוט,

ישראל קלרמן:
מה המבצע?

עו״ד אהרון אגסי:
מה?

ישראל קלרמן:
מה המבצע?

עו״ד אהרון אגסי:
תשלם על שלוש, תקבל את הרביעי חינם, אבל זה לא,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה דיוטי – פרי, מה זה דיוטי – פרי?

עו״ד אהרון אגסי:
זה לא לחברי המועצה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:
גם בתוכנית הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו בזמן הזה של ה – 60 יום, יש פה שני דברים, א׳, אפשרות לו לעמידה בתנאי סף, להגיד לעמידה בתנאי סף, ועוד יותר טוב, אם אתם מגיעים להסכמה ביניכם, ואז מצידי גם בעוד שבוע.

עופר איובי:
הכי טוב.

אליעזר ראוכברגר:
ואחר כך אם הוא לא מגיש עמידה בתנאי סף, זה לא רלוונטי, מצידי ש - , יעבוד עוד חצי שנה, עוד שנה, כי אתם הגעתם להסכמה, הנושא של הפינוי בינוי והתנאי סף יורד בכלל מה - , מהנושא של הדיון, קפל, ברגע שיביא את התוכנית ל - , לתנאי סף כל זה, הוועדה כמובן תדון, אבל זה לא הנושא.

היזם:
יש נקודה אחרונה,

עו״ד אהרון אגסי:
יש לי המלצה לקבל אישור שהוא עמד בתנאי סף?

אליעזר ראוכברגר:
ב – 60 יום?

עו״ד אהרון אגסי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
הוא צריך לקבל אישור שהוא הגיש בקשה לעמידה בתנאי סף.

עו״ד אהרון אגסי:
שנייה, הגשת בקשה זה גורניש.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בדרך כלל, בדרך כלל,

עו״ד אהרון אגסי:
זה בניין וחצי,

רלי חיים:
לא, ואז יש,

יהודה פרוידיגר:
הבן אדם יודע שהוא (לא ברור) שלו.

עו״ד אהרון אגסי:
הגשת בקשה,

אליעזר ראוכברגר:
עו״ד אגסי,

עו״ד אהרון אגסי:
עם כל הכבוד אדוני היו״ר,

אליעזר ראוכברגר:
מהניסיון שלי, ואני הרי כל מה שמעמידים בתנאי סף הרי שולחים לי, ע״פ חוק, כן? שולחים לי העתק, כמו שולחים לו שולחים גם לי העתק עמידה בתנאי סף, בדרך כלל זה עניין של שבוע, 10 ימים.

עו״ד אהרון אגסי:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
הגשת, שבוע 10 ימים ברגע ההגשה, בדרך כלל.

עו״ד אהרון אגסי:
הגשה שמה? שהוא (לא ברור).

ישראל קלרמן:
רגע שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
ברגע הגשה שלו לוועדה המחוזית,

עו״ד אהרון אגסי:
הוא מקבל סירוב, אי – עמידה בתנאי סף, נו אז מה קורה פה?

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

ישראל קלרמן:
לא, תגיד להם,

אליעזר ראוכברגר:
זה בסדר,

עו״ד אהרון אגסי:
אבל אם הוא מקבל הודעה,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שנייה, אבל תן לי לגמור את המילים.

עו״ד אהרון אגסי:
אם הוא מקבל הודעה, קודם כל אדוני, אם הוא מחדדים את העניין. אם הוא מקבל הודעה של אי – עמידה בתנאי סף, מה קורה?

אליעזר ראוכברגר:
אם הוא מקבל עמידה, של אי – עמידה בתנאי סף, אנחנו נחזור לפה, אנחנו נקיים דיון בהתנגדויות.

אמנון ארבל:
בכל מקרה יצטרך,

אליעזר ראוכברגר:
ולבקשה, ונקבל החלטה, כן, כמו כל דבר.

עו״ד אהרון אגסי:
שבעוד 60 יום,

אליעזר ראוכברגר:
זה בעצם אם יתברר, שהרעיון, כן? אני קורא לזה רעיון של פינוי בינוי רוח ופרח, אז חזרנו לנקודת האפס.

עו״ד אהרון אגסי:
לא, בא פרח, בא פרח אני נזהר בלשוני.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, אתה אמרת, אם הוא יקבל הודעה שהוא לא עומד בתנאי סף,

עו״ד אהרון אגסי:
הוא מקבל,

אליעזר ראוכברגר:
זה נקרא,

עו״ד אהרון אגסי:
תנאי סף,

אליעזר ראוכברגר:
זה נקרא הוא כבר פרח.

עו״ד אהרון אגסי:
זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:
אי – עמידה בתנאי סף, זה נקרא בא ופרח.

עו״ד אהרון אגסי:
אנחנו ממתינים ל – 60 יום,

אליעזר ראוכברגר:
לראות, אם הוא עמד בתנאי סף ובתוך ה – 30 יום,

עופר איובי:

מסלול, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
עד שיתרצו, עד שיתרצו שני הצדדים, תנסו לשבת ביחד,

עו״ד אהרון אגסי:
עד שיתרצו.

אליעזר ראוכברגר:
ולהגיע, הוא ביקש 30 יום,

ישראל קלרמן:
רגע,

אליעזר ראוכברגר:
הוא ביקש אחרי החגים, אז נעשה את הכול ביחד.

עו״ד אהרון אגסי:
אז אני יודע שעד שיתרצו שני הצדדים,

עופר איובי:
אמי,

עו״ד אהרון אגסי:
גם כתוב העומד בצד אחד, ועומד בצד השני, רוצים לעמוד.

היזם:
הצד השני סירב, זה לא,

עו״ד אהרון אגסי:
אז צריכים לעמוד על זה, ואחרי זה,

ישראל קלרמן:
לא, לא, שנייה אהרון,

אליעזר ראוכברגר:

אהרון,

ישראל קלרמן:
הוא לא אמר (לא ברור), אהרון, שמעת את ההתנגדויות, על זה לא נתת תשובה בכלל.

עו״ד אהרון אגסי:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא ענה תשובה, כי אנחנו בכלל לא דנו בהתנגדויות.

ישראל קלרמן:
נכון, אבל שידע שהוא צריך לעשות גם את זה, תשובה לא שלו.

עו״ד אהרון אגסי:
שמה?

אריאל גולן:
יש התנגדויות גם כן.

עופר איובי:
הבעיה זה לא רק אתם,

ישראל קלרמן:
שלייזר הקריא אותם, ההתנגדויות שלו, למה הוא יכול לייצג אותם, כי הוא אמר שהוא לא, התוכנית לא תאושר, בגלל פינוי בינוי, אם ילכו פה על איזה, יש פה התנגדויות, (לא ברור).

עו״ד אהרון אגסי:
אני מבין את זה, אני,

ישראל קלרמן:
אבל נזמן אותם בכל מקרה.

עו״ד אהרון אגסי:
סליחה.

היזם:
אני רוצה לבקש, אני רוצה לבקש,

עו״ד אהרון אגסי:
סליחה אני מבין טוב מאוד, אנחנו דנו בהתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

עו״ד אהרון אגסי:
נקודה. בעוד 60 יום אני רוצה להבין,

אליעזר ראוכברגר:
גם אני מקווה שזה יהיה בעוד 30, בעוד 20.

עופר איובי:
הלוואי ועוד שבועיים,

אליעזר ראוכברגר:
אני מאוד מקווה שאתם בעוד X זמן, הרבה יותר קצר, (לא ברור), תביאו לנו שהגעתם להבנה, יחד איתו, ועם, ועם הדיירים האחרים שהגישו התנגדות, תגיעו איתם להבנות, ומילא לפשרה, לא יודע, שהם יקבלו X מה שהם רוצים, או שכלום, או שלא יודע מה, לא, לא נכנס כרגע לנושא, הגעתם להבנות ופשרות, ואז ממילא כל הנושא של עמידה בתנאי סף, לא רלוונטיים,

עו״ד אהרון אגסי:
ככה אני הבנתי, אני אישית,

אליעזר ראוכברגר:
שזה לא קרה, יש לנו את נקודת הזמן של העמידה בתנאי סף.

עו״ד אהרון אגסי:
אז אני, אני רוצה לחדד, שנייה אני רוצה להבין, ואני לא סתם שואל את השאלה, את החלק הראשון הבנתי, סליחה רגע. את החלק הראשון הבנתי, שאם יש לו עמידה בתנאי סף, אז אנחנו חוזרים פה לדיון בהתנגדויות, אם אין לו עמידה בתנאי סף אנחנו גם חוזרים פה לדון בהתנגדויות.

אמנון ארבל:

בכל מקרה צריך לקבל החלטה בתוכנית.

עופר איובי:
יהיה עוד התנגדויות, זה לא רק,

עו״ד אהרון אגסי:
שאלתי, רגע, אז אני שואל, אני רוצה להבין את ההחלטה,

אליעזר ראוכברגר:
מכיוון שזה תב״ע בסמכות מקומית,

עו״ד אהרון אגסי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו חייבים לדון בהתנגדויות בכל,

עופר איובי:
לא רק שלך.

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות,

עופר איובי:
יש עוד,

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות גם שאם אנחנו נקבל החלטה, סתם מסוימת, אולי בסופו של דבר גם 106/ב, אני לא יודע, יש הרבה דברים.

עו״ד אהרון אגסי:
אני יכול להציע משהו יותר משודרג?

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה. בבקשה בוודאי שאתה יכול,

אדיר שוורץ:
פרסום חוזר של ה - ,

עו״ד אהרון אגסי:
תוציאו לנו עכשיו לצדדים הזמנה לדיון לעוד 60 יום, היו, תוציאו הזמנה לעוד 60 יום, במהלך ה – 60 יום האלה, יש לנו זמן גם להידברות, ויש לו זמן גם כן להגיש בקשה,

אליעזר ראוכברגר:
אם יהיה בעוד שבועיים, למה שאנחנו?

עו״ד אהרון אגסי:
אז אני אודיע,

אליעזר ראוכברגר:
אז נעשה את הדיון בעוד 30 יום, למה עוד 60 יום?

עו״ד אהרון אגסי:
אבל אני ארוויח,

אליעזר ראוכברגר:
למה?

עו״ד אהרון אגסי:
אז מה?

אליעזר ראוכברגר:
למה? הפוך, אני רוצה,

אמנון ארבל:
בעוד חודשיים,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה לגמור את האירוע, אני לא רוצה למשוך.

עו״ד אהרון אגסי:
לא משנה, אל תוציאו מיילים,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אהרון,

עו״ד אהרון אגסי:
אבל שתהיה החלטה,

אליעזר ראוכברגר:
אהרון,

עו״ד אהרון אגסי:
שאנחנו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
זה לא מספיק שאני רוצה למתוח אותו. אני רוצה לגמור את האירוע.

אריאל גולן:
כתבנו 60 יום, אז 60 יום.

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה לגמור את האירוע גם לטובתו, וגם לטובת המבקשים, לטובת כולם.

עו״ד אהרון אגסי:
אפשר לכתוב בהחלטה שאנחנו נוזמן בעוד 60 יום לוועדה, ואם,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, בוודאי,

עו״ד אהרון אגסי:
יש מה לקדם, נסור את ההודעה, זה מה שיהיה רשום.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

ישראל קלרמן:
לא (לא ברור) לא משודרג.

אליעזר ראוכברגר:
כן, מה אתה אומר?

היזם:
במניין ה – 60 יום, אני ציינתי בדברים שלי, שהתהליך התחיל מול המנהלת, עכשיו ה – 60 יום יתחילו להיספר מאחרי אישור המנהלת? כי אני לא יודע אם אני יכול להגיש למחוזית לפני האישור שלהם.
אמי, אני יכול להגיש למחוזית את ה - , את הדברים לפני שנקבל אישור מהמנהלת? את ה – GO.

אמנון ארבל:
ברור שאתה יכול להגיש תוכנית,

ישראל קלרמן:
כן,

אמנון ארבל:
כן.

היזם:
אוקיי, אז אני,

עופר איובי:
הגשת תוכנית אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:
המנהלת, זה עם המלצה של המנהלת זה סוג של הבנה פנימית.

אמנון ארבל:
זה לא,

עופר איובי:
לעגן אותם, זה טוב.

היזם:
לפני אישור מהשולחן העגול, אני שולח כבר את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה שיש בוועדה המחוזית,

עופר איובי:
תעדכן אותנו,

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה שוועדה מחוזית אם אתה תגיש בלי אישור של המנהלת, ישמחו. מי שנמצא פה מבין, אני לא יודע אם עופר עוד מבין את זה, אבל (לא ברור) מבין.

עופר איובי:
מבין, מבין טוב מאוד,

אליעזר ראוכברגר:
הוא יודע בדיוק מה, מה קורה בוועדה המחוזית לבין המנהלת.

עו״ד אהרון אגסי:
אדוני בבקשה יכול להתלות את ההחלטה?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

עו״ד אהרון אגסי:
את ההחלטה אפשר להתלות?

אליעזר ראוכברגר:
אני לא, ננסח אותה מדויק, אבל ברוח הדברים שדיברנו. ברוח הדברים שדיברנו, ננסח את ההחלטה.

עו״ד אהרון אגסי:
אפשר לחזור עליהם?

אליעזר ראוכברגר:
אמרתי אנחנו נותנים 60 יום, על מנת לאפשר ל - , גם לצדדים להגיע להבנות ביניהם לפשרה, וגם על מנת לבחון ברצינות היזם בנושא של הפינוי בינוי, לראות אם הוא עומד ב - , הוא מגיש בקשה לעמידה בתנאי הסף, בכל מקרה יחזור לפה בדיון בהתנגדויות, זה תב״ע בסמכות מקומית,

עו״ד אהרון אגסי:
60 יום ממתי?

אמנון ארבל:
וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:
מרגע פרסום ההחלטה.

יוחנן וייצמן:
וייצמן?

אליעזר ראוכברגר:
יהיה עוד יום, יומיים פרסום ההחלטה.

עו״ד אהרון אגסי:
שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

עו״ד אהרון אגסי:
כתיבה וחתימה טובה.

אריאל גולן:
איפה הסוכה?

עו״ד אהרון אגסי:
איפה הסוכה?

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה רוצה לאכול אותה גם?

עו״ד אהרון אגסי:
מה?

עופר איובי:
המרפסת סוכה,

עו״ד אהרון אגסי:
לא, לא, עוד אין, רבנים עוד לא החליטו איפה אנחנו עושים את הסוכות.

אליעזר ראוכברגר:
תודה רבה, תודה רבה.

עופר איובי:
יללה בהצלחה.

אליעזר ראוכברגר:
הצלחה, אני מקווה שיגמרו,

עופר איובי:
הכי טוב שתסתדרו,

אליעזר ראוכברגר:
את הסיפור תוך שבועיים, לא 60 יום.

עופר איובי:
הכי טוב, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

היזם:
אולי עכשיו בחוץ כאן,

אליעזר ראוכברגר:
אולי, לכבוד, לכבוד יום כיפור, בואו, אהבה ואחווה, ושלום ורעות, קדימה.

ישראל קלרמן:
זה לא יכול להיות בחוץ, אתה יודע מה? (לא ברור).

עמנואל זלטס:
התוכנית הבאה?

ישראל קלרמן:
ההתנגדויות האחרים. אתה לא מייצג אותם,

עופר איובי:
לא,

ישראל קלרמן:
כי אם אנחנו נאשר פה, הוא הזכיר פה התנגדויות של,

עופר איובי:
לא, אבל הוא אומר לך,

ישראל קלרמן:
מתנגדים.

עופר איובי:
הוא אומר,

ישראל קלרמן:
לא, הוא רוצה להביא אותם, צריך להביא אותם זה לא, הם צריכים לתת תשובה על זה כרגע. יש פה, הם טוענים טענות אחרות לגמרי שבכלל התוכנית לא שווה.

אריאל גולן:
(לא ברור) צריך לעשות לפני שהם הולכים.

עופר איובי:
מתי הפסקה? לייזר.

אליעזר ראוכברגר:
מצידי עכשיו,

עופר איובי:
בוא נעשה הפסקה.

עמנואל זלטס:
עוד שנייה, אדיר, אדיר אבל,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אריאל גולן:
אם יש הפסקה.

יוחנן וייצמן:
אדיר רצה איזה תוכנית?

אליעזר ראוכברגר:
טוב, אמי, אתה מנסח את ההחלטה?

עמנואל זלטס:
שנייה דבר אחרון,

אמנון ארבל:
החלטה היא לדחות את ההכרעה ב – 60 יום לצורך בחינה של הרצינות של,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, תן לי לקרוא,

אמנון ארבל:
תקרא,

אליעזר ראוכברגר:
לדחות את ההכרעה ב – 60 יום הרצינות של הגשת תוכנית בינוי, תוכנית פינוי בינוי, תוכנית פינוי בינוי בחלקה. צריך לציין את הנושא של עמידה בתנאי סף.

אמנון ארבל:
אין סיכוי שתעמוד בתנאי סף.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

<u>אמנון ארבל:</u>
אי-אפשר תוך 60 יום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא נשב (לא ברור).

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) של הוועדה מחוזית זה לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה? שהוא יגיש בקשה לתנאי סף?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, מה זה יגיש? שיגיש ברגע שהוא פותח תוכנית, אז הוא מגיש.

<u>עופר איובי:</u>
רגע, אבל הוא אומר שיש לו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון,

<u>עופר איובי:</u>
יש לו 60%.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון, שיפתח, זה הכוונה,

<u>אמנון ארבל:</u>
הם לא יכולים, הם לא יתייחסו לזה תוך 60 יום. ברור,

<u>עופר איובי:</u>

לא, הוא אמר שהוא רק יראה שהוא הגיש, לא שהוא מתייחס.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, פתיחת תיק, לכן הגשת תיק.

<u>עופר איובי:</u>
לא, לייזר, אמרת,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה המשמעות של הגשת תוכנית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
להראות שהוא הגיש,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה הגשת תוכנית,

<u>עופר איובי:</u>
זה עונה לך, אמי, הוא אומר שהרי שהגיש, זו,

<u>אמנון ארבל:</u>
למעלה כתוב, הגשת תוכנית,

<u>עופר איובי:</u>
בסדר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז מה? עוד פעם, בוא רק שנחדד לעצמנו. מה שאנחנו נרצה לראות תוך 60 זה שהוא פתח תתיק?

<u>עופר איובי:</u>
או הסכמה,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן. או (לא ברור).

<u>עופר איובי:</u>

או שהוא פנה למחוזית לפתוח תיק, זהו.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא פנה לפתוח תיק, פתח.

<u>עופר איובי:</u>
פתח,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
פתח, פתח.

<u>עופר איובי:</u>
זה אומר שיש לו גם את האחוזים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חתימות כן.

<u>עופר איובי:</u>
כן בדיוק. שמה אתה בודק אותו בעצם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בכל מקרה,

<u>אמנון ארבל:</u>
הוועדה מקבלת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בכל מקרה, הצדדים יוזמנו, לשמיעת ההתנגדויות,

<u>ישראל קלרמן:</u>

למה?

אליעזר ראוכברגר:
לשמיעת, כי זה וועדה כמו שאמרת קודם, מה ההבדל?

אמנון ארבל:
לא, למה? אם כרגע החלטה תהיה, שהוא לצורך העניין פתח את התיק,

עופר איובי:
אבל יש עוד התנגדויות,

אמנון ארבל:
יש התנגדות לפינוי בינוי, צריך להתכנס, להחליט על החלטה שדוחים את כל ה - , סליחה מקבלים את ההתנגדויות, ודוחים את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו נשמע אותם.

אמנון ארבל:
למה? שמעתם אותם,

עופר איובי:
לא, יש עוד מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:
לא, (לא ברור).

עופר איובי:
אמי, יש עוד אחרים,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, בסדר, הם לא באו, הוא ייצג אותם.

עופר איובי:
הוא מייצג את כולם?

אליעזר ראוכברגר:
הוא הביא ייפוי כוח כן.

אמנון ארבל:
לשמוע את ההתנגדויות ולקבל,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן. לאחר תום ה – 60 יום.

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה יכול להיות גם, יש וועדה אחת אחר כך, או שתי וועדות, לפי זה, לאחר תום ה – 60 יום כן.

אמנון ארבל:
נקבל החלטה.

עופר איובי:
אנשים סתם מתנגדים.

רלי חיים:
לא אמרנו שאתם תנאי סף אז לא צריך (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:
לשמוע את ההתנגדויות בתגובה, לא, ותגובת, תכתוב - תגובת המבקשים.

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
לשמוע את ההתנגדויות ותגובת המבקשים, לא אכפת לי.

רלי חיים:
עכשיו עשינו את 3, וחוזרים ל - ?

אמנון ארבל:

16.

רלי חיים:

16,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, צריך לכתוב עם תום ה – 60 ימים, בתום ה – 60 יום.

רלי חיים:

רשמת 860.

עופר איובי:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

רוצים הפסקה לאוכל? רוצים לעשות הפסקה לאוכל?

עמנואל זלטס:

כבר, לא חכה, זה סגור למטה, לא נמצאים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר, בינתיים נמשיך. טוב, אמי, 16.

תוכנית 1510965

אמנון ארבל:

כן, 16 בסדר היום. תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1510965, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מעלה שמחה 10 רוממה, תוכנית שמציעה הרחבות דיור, תוספת קומות יציאה לגג, תוספת דיוריות. אנחנו המלצנו להפקיד את התוכנית,

עמנואל זלטס:

16?

אמנון ארבל:
קיבלנו פנייה, רק אני רוצה להציג את הפנייה,

עמנואל זלטס:
כן, כן, היה סוגיה של ההריסות.

יוחנן וייצמן:
הסוגיה הראשונה זה הפלישה של השכנים בקומת קרקע,

אמנון ארבל:
למה לא הגיע הזמן להרוס את זה?

עמנואל זלטס:
לא, הגיע הזמן.

יוחנן וייצמן:
הגיע הזמן, אבל מה,

עמנואל זלטס:
אבל יש,

יוחנן וייצמן:
אני גר בקומה העליונה, מה אתה רוצה מהחיים שלי?

עמנואל זלטס:
לא,

אמנון ארבל:
התוכנית הקודמת סימנה את זה כבר הריסה כבר סימנה את זה.

יוחנן וייצמן:
נכון, זה עדיין להשאיר את המצב של סימון להריסה, זה סימון להריסה, זה לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:
לא, וגם ליצור,

<u>אמנון ארבל:</u>
רק לסימון הריסה, כדי שיהרסו.

<u>עמנואל זלטס:</u>
נכון, אבל גם ביצוע בפועל,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אתה מגיש בקשה להיתר, אתה תהרוס,

<u>אמנון ארבל:</u>
נו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז סימון הריסה זה ברור, כי אי-אפשר,

<u>אמנון ארבל:</u>
של שטח ציבורי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אתה לא תסמן את זה להריסה, ברור, הוא צריך להרוס את זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אי-אפשר לקחת,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא ייהרס, אם לא, אם לא נעמוד,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני גם (לא ברור),

<u>אמנון ארבל:</u>
על זה, זה לא ייהרס. גם זה,

יוחנן וייצמן:
אני גר בקומה שנייה,

אמנון ארבל:
נו.

יוחנן וייצמן:
השכן מתחת פלש לשטח,

אמנון ארבל:
התוכנית הקודמת שסימנה את זה להריסה, נתנה הרחבות דיור לכולם. נכון?

עמנואל זלטס:
נו.

יוחנן וייצמן:
אז להשאיר את זה בתוקף, כשהם יבקשו, שיהרסו.

אמנון ארבל:
אז זה לא ייהרס לעולם.

עמנואל זלטס:
למה לא? לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:
לא, הדייר בקומת הקרקע ירצה להרחיב לפי התוכנית הקודמת,

עמנואל זלטס:
לא קודם,

אמנון ארבל:
אני חושב שה - ,

עופר איובי:
אוקיי רגע,

אמנון ארבל:
בנייה לא חוקית על שטח ציבורי,

עמנואל זלטס:
יש פה עוד משהו נוסף שצריך לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
בנייה, בנייה,

עופר איובי:
רגע מספר 15, אמי.

אמנון ארבל:
בניין של עבירות בנייה, לא יודע, עבירות בנייה של שטח ציבורי, אנחנו צריכים להחמיר יותר לדעתי.

יוחנן וייצמן:
נכון.

אמנון ארבל:
ולא להסתפק כמו שאתה אומר בלסמן להריסה, צריך להרוס בפועל, זה שטח ציבורי.

יוחנן וייצמן:
נכון,

אמנון ארבל:
אז אתם מצליחים כרגע את העובדה שזה לא ייהרס, זה המשמעות.

עופר איובי:
מה שאתה אומר בעצם לפני שאתם בכלל מדברים איתי, תהרסו,

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
מה שעשיתם על שטח ציבורי, זה מה שאתה אומר?

עמנואל זלטס:
חד-משמעית.

אמנון ארבל:
כן,

עמנואל זלטס:
מה שקורה פה,

אמנון ארבל:
זה מה שאני אומר,

עמנואל זלטס:
ויש פה סעיף נוסף גם ב - , בהמלצת מהנדס העיר כמו שאנחנו מקפידים בו קבוע שהעבירות בנייה הרלוונטיות למי ש - , למי שמבקש את ההיתר,

אמנון ארבל:
אבל זה רלוונטי לכל הבניין,

עמנואל זלטס:
שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:
כי כולם קיבלו הרחבות דיור,

עמנואל זלטס:
אני יודע אמי, אני יודע, ומי שמבקש בתב״ע הזו, בתב״ע הקודמת, ויש לו עבירת בנייה, איתו צריך להחמיר בפרט שזה שטח ציבורי,

יוחנן וייצמן:
צריך להרוס,

עמנואל זלטס:

אבל השכן בקומה למעלה, שהוא לא רלוונטי ללמטה, אנחנו תמיד אומרים שהוא לא,

<u>יוחנן וייצמן</u>:
מה אכפת לי?

<u>עמנואל זלטס</u>:
הוא לא, הוא לא עשה את זה, אז מה רוצים ממנו?

<u>עופר איובי</u>:
כולם יסבלו.

<u>עמנואל זלטס</u>:
בדיוק, לא, הוא לא קשור לזה, אנחנו אומרים, תשמע, אתה אל תעשה, לך תגיד לשכן שלך למטה. אתם צריכים להגיד פה, שההוא מלמטה, תנאי להפקדה, תנאי ל - ,

<u>עופר איובי</u>:
אבל למה אתה שולח אותו? אתה של העירייה, תהרוס את זה.

<u>עמנואל זלטס</u>:
זה עוד דבר, זה בכל מקרה,

<u>עופר איובי</u>:
למה, למה אתה שולח את הבן אדם?

<u>יוחנן וייצמן</u>:
ביום שהעירייה תהרוס את העבירות שמה ב - ,

<u>עופר איובי</u>:
אתה תשלח בן אדם ל - ,

<u>יוחנן וייצמן</u>:
למלחה שהיה קודם.

<u>עמנואל זלטס</u>:
בזה אתה צודק,

עופר איובי:
זה לא נכון לעשות את זה. כי אף בן אדם לא ילך נגד השכן שלו,

עמנואל זלטס:
אמי בצדק.

יוחנן וייצמן:
נכון,

עמנואל זלטס:
יבוא, באמת כן אבל עופר, אמי בצדק מבחינה תכנונית אומר,

יוחנן וייצמן:
כן,

עמנואל זלטס:
כשאנחנו מאשרים פה תב״ע, אנחנו חייבים להגיד משהו, זה שיש פה עוד אגף, שנקרא פיקוח עירוני, זה משהו נוסף, אבל פה כוועדה צריכים להגיד אמירה, שהיא תהיה משמעותית. כרגע ברגע שזה לא אותו דיירים אנחנו אומרים פה להגיש יש פה עוד סעיף בהמלצה,

עופר איובי:
לא, הוא צריך להגיד חברים,

עמנואל זלטס:
הדייר שבנה את זה,

עופר איובי:
התב״ע הזאת, סבבה.

עמנואל זלטס:
לא יקבל בנייה,

עופר איובי:
לא רק, לא לקבל בנייה, על מנת שעכשיו התב״ע הזאת תתקיים, הוא צריך לפנות לעיריית ירושלים, יש פה אגף פיקוח.

יוחנן וייצמן:
נכון,

עופר איובי:
שיהרסו,

עמנואל זלטס:
ברור,

עופר איובי:
את ה - ,

עמנואל זלטס:
הוא לא יקבל בנייה לפני זה,

עופר איובי:
זה הכול.

עמנואל זלטס:
אני אגיד לך יותר מזה,

יוחנן וייצמן:
הדייר למטה.

עופר איובי:
למה אתה שולח אותו?

יוחנן וייצמן:
בעל העבירה.

עופר איובי:
כן,

עמנואל זלטס:
אגב, אמי, אני אגיד לך יותר מזה,

עופר איובי:
אתה שולח את ההוא,

יוחנן וייצמן:
כן,

עופר איובי:
להיות הפיקוח, בשביל מה לשלוח פיקוח?

יוחנן וייצמן:
זה לא יקרה,

עמנואל זלטס:
אגב, אגב אני אגיד יותר מזה, אמי, רק סתם שזה, קראתי את ההחלטה של המחוזית,

עופר איובי:
מה כתוב השכן שלו?

עמנואל זלטס:
קראתי את הוועדה המחוזית ש - ,

עופר איובי:
ברור, צריך (לא ברור) איתו.

עמנואל זלטס:
את ההחלטה מלפני חודש של הוועדה המחוזית בתב״ע עירונית. שמאפשרת שזה יהיה תנאי לתחילת עבודות.

יוחנן וייצמן:
כן.

עמנואל זלטס:
עכשיו בהחלטה שלה, היא מתייחסת וכותבת, שבמידה ומדובר בעבירות שהם על שטח ציבורי וכדומה, התנאי הזה לא עובר לאחר, זה יהיה לפני ההיתר בנייה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אתה רואה שהם, החלטות שלהם טובות?

עמנואל זלטס:
בדבר הזה כן.

יוחנן וייצמן:
לשם שינוי,

עופר איובי:
מה?

עמנואל זלטס:
המחוזית אמרה גם כן, שלמרות שצריך להבין שזה ליד אחד השני,

יוחנן וייצמן:
לא,

עופר איובי:
עכשיו שאתה,

עמנואל זלטס:
שאני מפרגן למחוזית.

יוחנן וייצמן:
לא בתוכניות,

עמנואל זלטס:
לפעמים כן.

יוחנן וייצמן:
מדובר על שינוי שלביות,

אמנון ארבל:
הוא לא מפרגן, לכן אמר את זה,

עמנואל זלטס:

מה זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אתה לא מפרגן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
התב״ע,

<u>עמנואל זלטס:</u>
מתי שמגיע מגיע. אגב הם צודקים.

<u>אמנון ארבל:</u>
חבר׳ה אני, אני חוזר על זה קודם, הויכוח זה אותו ויכוח, אני חושב שבניין, אני לא, רגע,

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה תמונה טובה,

<u>אמנון ארבל:</u>
רגע,

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה תמונה טובה.

<u>אמנון ארבל:</u>
רגע, אני לא הפרעתי לך.

<u>עופר איובי:</u>
מה? מה זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה הפלישה שיש להם לשטח ציבורי, אני חושב שיש חומרה יותר גדולה בעבירות בנייה שעושים על שטח ציבורי, זה קיים הרבה מאוד שנים, לכן מבחינתי שלא עושים פה שום דבר בחלקה הזאת, בלי להרוס את זה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
יופי, אתה צודק.

אמנון ארבל:
זאת העמדה הקבועה שלנו בכל התוכניות.

עופר איובי:
את מי אתה שולח לזה? את מי? את מי?

עמנואל זלטס:
אמי, איפה המגיש? אמי,

עופר איובי:
את מי?

עמנואל זלטס:
איפה המגיש גר? פה או פה?

אמנון ארבל:
זה לא משנה.

יוחנן וייצמן:
בדיוק,

עמנואל זלטס:
לא, זה משנה.

יוחנן וייצמן:
לא משנה,

עמנואל זלטס:
כי אני אומר, אותה לא תקבל בנייה,

אמנון ארבל:
אבל זה בדיוק, זה בדיוק כמו שאתם אומרים שאני בא ויש קומה חנייה שסגורה בעבירות בנייה, זה לא קשור למדיניות, שאני לא, זה בדיוק אותו דבר.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך למה לא,

עופר איובי:
רגע, רגע, עמנואל,

אמנון ארבל:
אבל לא כזה חשוב,

עופר איובי:
הבנייה, אני, צריך לבנות, אלה עשו (לא ברור), נכון?

יוחנן וייצמן:
הם לא רוצים,

עופר איובי:
לא, עזוב, עזוב את אלה.

יוחנן וייצמן:
הם פולשים, הם פולשים.

עופר איובי:
יהרסו.

עמנואל זלטס:
בינתיים הם לא הורסים,

עופר איובי:
אם הם ייבנו,

עמנואל זלטס:
כן,

יוחנן וייצמן:
אם הם ייבנו, הם ייהרסו.

עופר איובי:

קודם כל זה הכול (לא ברור),

יוחנן וייצמן:
ברור.

עופר איובי:
איפה הפיקוח העירוני?

יוחנן וייצמן:
זה תנאי, התנאי הזה קיים.

עופר איובי:
למה אתה שולח את השכן לטפל בזה?

יוחנן וייצמן:
נכון.

עופר איובי:
-המסכן הזה שפה ביקש, אתה שולח אותו לטפל בזה?

עמנואל זלטס:
אמי, אני אגיד לך יותר מזה, ההוא למטה,

עופר איובי:
מי ילך נגד השכן?

עמנואל זלטס:
אמי, עוד דבר שהוא באמת אבסורדי,

אמנון ארבל:
זה הפלישה אגב.

עמנואל זלטס:
אמי, ההוא למטה חוגג לו, בנה עבירת בנייה חוגג, ההוא למעלה רוצה בהיתר והוא אומר לו - לא.

עופר איובי:

צודק. ואתה אומר לו - לך טפל בזה אתה, למה?

<u>אמנון ארבל:</u>
יש דמעות בעיניים, יש לי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תראה, מה שמשה ליאון וראוכברגר,

<u>אמנון ארבל:</u>
ברגע שיניתי יללה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ואבי שמואל לא יודעים לעשות, אז אני לא אבקש ממנו.

<u>עופר איובי:</u>
אני בעד זה, חבר׳ה אל תשלחו אנשים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לריב,

<u>עופר איובי:</u>
לא, לריב, זה שכנים. יש פה פיקוח עירוני,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, שיעשה הפיקוח מה שיש (לא ברור).

<u>עופר איובי:</u>
יש אגף אכיפה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
שנייה, אמי, אמי,

<u>עופר איובי:</u>
שילכו לטפל בזה.

<u>אמנון ארבל:</u>

שמה?

עמנואל זלטס:
תנאי להיתר, של,

יוחנן וייצמן:
של מבקש הבקשה להיתר.

עמנואל זלטס:
של מבקש הבקשה.

אמנון ארבל:
לפי תוכנית מאושרת.

יוחנן וייצמן:
זה ברור,

עמנואל זלטס:
צריך לפתור את זה,

יוחנן וייצמן:
וזה התוכנית המאושרת זה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:
זה אנחנו עושים תמיד, נו.

יוחנן וייצמן:
זה כתוב בתוכנית המאושרת,

עמנואל זלטס:
לא, לא, אבל שנייה, אם לא כתוב במאושרת, איפה אני עכשיו?

עופר איובי:
כן, היא דיברה איתי,

אמנון ארבל:

הוא אומר שכתוב אבל,

עמנואל זלטס:
כתוב שמה למי ששייך לו?

אמנון ארבל:
וייצמן אמר,

עמנואל זלטס:
בדקת,

יוחנן וייצמן:
מה?

עמנואל זלטס:
בדקת שזה כתוב (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
כן, כן פתחתי אותה, אני אפתח אותה שוב.

אליעזר ראוכברגר:
מה זה משנה? מה אכפת לך להוסיף?

עמנואל זלטס:
בוא נוסיף את זה, רק לאותו אחד.

אליעזר ראוכברגר:
את סעיף 1 תוסיף,

יוחנן וייצמן:
הנה זה כתוב גם בסעיף 3, שלך.

עמנואל זלטס:
כן.

יוחנן וייצמן:

אתה כתבת את זה לבד.

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) עבירות.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אני יודע, אבל פה כתוב תנאי להיתר.

<u>עופר איובי:</u>
לא, אחי, אני לא יודע נשמה, אם הייתי יודע.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תנאי לתחילת עבודות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב, תנאי לתחילת עבודות.

<u>עמנואל זלטס:</u>
כי בהתחלה אמרו תנאי להיתר, בהתחלה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תנאי לתחילת עבודות, נו, בסוף זה לא קשור.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, אבל גם וגם, מה שיצא פה הוא צודק שזה יהיה תנאי להיתר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון, הוא צודק, עמנואל צודק.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לגבי השצ״פ תנאי להיתר, שלא אותו אחד, זה כן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ולגבי השצ״פ תנאי להיתר, תוסיף את המילים, מה הבעיה? תמשיך, ולגבי.

<u>רלי חיים:</u>

16,

עמנואל זלטס:
שלא נמצאים פה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

יוחנן וייצמן:
לגבי השצ״פ תוסיף, לגבי השצ״פ,

עמנואל זלטס:
להביא את זה לנעול.

אריאל גולן:
לייזר, להכניס אותם?

אליעזר ראוכברגר:
שנייה, שנייה,

עופר איובי:
מה זה הריסת הפלישות בפועל?

עו״ד אילנית מיכאלי:
בפועל, אם הם ייהרסו בפועל לא (לא ברור).

דובר לא מזוהה:
הגעתי למקום הנכון?

עו״ד אילנית מיכאלי:
מה?

עמנואל זלטס:
כן.

עופר איובי:

נווה יעקב,

יהודה פרוידיגר:
נווה יעקב,

עופר איובי:
כן.

אמנון ארבל:
מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:
זהו? אוקיי,

עמנואל זלטס:
שנייה, שנייה.

יוחנן וייצמן:
בוא אני אנסה להסביר,

עמנואל זלטס:
סעיף 2,

יוחנן וייצמן:
מדובר על ארבעה אגפים, מדובר על ארבעה אגפים,

אמנון ארבל:
איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:
שהיה פה, שניים,

עמנואל זלטס:
את אותה הגעת, כן.

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי אותך, ואתה ענית לי, מה הקשר לסעיף? אז אני אנסה להסביר,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בן אדם בא בונה בחלק, הבניין הוא 4 פרוסות, כל אחד בונה בפרוסה שלו למעלה, וברור שהוא צריך להגביה, מה אתה התכוונת אל אותה הגבהה, מה? מה הם ביקשו שאתה אומר לא?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה, זה ה – 400,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אבל פה זה מה שהם מבקשים לעלות למעלה, מה אכפת לך?

<u>אמנון ארבל:</u>
הגג הוא רכוש משותף אני חושב, לכולם, אתה כרגע מצמיד אותו לכל אחד לדירה שלו.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אבל הם חתמו לו,

<u>אמנון ארבל:</u>
כל זה, זה לא דירה אחת,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
כל זה, זה לא דירה אחת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה 4 דירות.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה לא 4 דירות.

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
8 כתוב,

יוחנן וייצמן:
כן, 4 בקומה העליונה,

אמנון ארבל:
נכון,

יוחנן וייצמן:
אז כל הארבע עושים למעלה,

אמנון ארבל:
אבל זה גג משותף של כולם, אתה מציע אותו לארבע שלמעלה, איך אתה מתנגד,

יוחנן וייצמן:
אבל אלה התחתונים הסכימו,

עמנואל זלטס:
הם הסכימו, הדיירים הסכימו לזה.

אמנון ארבל:
מאיפה אתה יודע?

יוחנן וייצמן:
הם חלק מה - , הם הגישו, הם מכירים את התב״ע, התב״ע הזאת עברה (לא ברור).

עופר איובי:
לא, הוא שואל אם יש להם הסכמות.

יוחנן וייצמן:
הם לא התנגדו לתב״ע.

אמנון ארבל:
השליש זה יכול להיות ארבע שלמעלה, זה כבר חצי, מה זה שליש?

יוחנן וייצמן:
כן. יתנגדו לא יעשו את זה, מה? אתה רוצה לא לאשר,

אמנון ארבל:
אתה לא עקבי, אבל לא אכפת לי.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, אני מבין,

עמנואל זלטס:
לא, זה נכון, אם הם התנגדו,

אמנון ארבל:
אלה לא, ראיתי יללה. לא משנה.

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
זה לא משנה.

עופר איובי:
טוב.

עמנואל זלטס:
בדרך כלל הגג שייך הולך לגג, ובצד החצר.

עופר איובי:
לייזר,

עמנואל זלטס:
שנייה, סעיף 7,

יוחנן וייצמן:
סעיף 7 כנ״ל, כנ״ל להוריד את זה.

עמנואל זלטס:
נשאר סעיף 6 השלביות,

עופר איובי:
לייזר,

יוחנן וייצמן:
סעיף 6,

אריאל גולן:
את 6 בינתיים,

עופר איובי:
יש דברים שהבנו את הרעיון, יללה.

אריאל גולן:
דקה, עד שתגמור, ואז הם ידברו.

יוחנן וייצמן:
אמי, גם את 8 החדש, אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:
כמה? כמה זה?

יוחנן וייצמן:
מה שכרגע 8, זה אותו,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמנון ארבל:
גג עם מתקנים, אם צריך שם,

יוחנן וייצמן:
לא, 8 זה (לא ברור),

עופר איובי:
לא, הוא מדבר,

יוחנן וייצמן:
לא, זה היה 8, זה,

אמנון ארבל:
8 זה?

אליעזר ראוכברגר:
אני חושב ששאלתי אותו,

עופר איובי:
8, 8.

אמנון ארבל:
עופר, אין מה לעשות זה הפרטים הקטנים פה, זה לא,

יוחנן וייצמן:
נכון, כן, זה ממש שטויות.

אמנון ארבל:
טוב, הלאה, 17.

עמנואל זלטס:
שנייה, השלביות,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, חכה, רק שייכנסו ה- ,

עמנואל זלטס:
רגע, שנייה אמי, אמי שנייה, אמי,

יוחנן וייצמן:
מה עוד?

עמנואל זלטס:
אמי, הוספת, מה שהוספת, אמי, מה יש לך?

אמנון ארבל:
מה?

עמנואל זלטס:
מה זה התצ״ר הזה?

אמנון ארבל:
מחלקת נכסים ביקשה, בוא נראה.

עמנואל זלטס:
למה צריך תצ״ר פה?

אמנון ארבל:
לא יודע.

עמנואל זלטס:
היה שצ״פ אתה אומר זה זה,

אמנון ארבל:
לא יודע, נכסים ביקשו.

עמנואל זלטס:
זה גם לא היה, זה לא היה לנו בסדר היום. צריכים,

עופר איובי:
מאה אחוז, תוריד,

עמנואל זלטס:
אם יצטרכו תצ״ר, אז יעשו בשלב ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:
חלקה אחת,

עופר איובי:
תוריד את זה,

יוחנן וייצמן:
33,

עופר איובי:
למה להקשות עליהם?

עמנואל זלטס:
זה אחד יעשה בשביל כולם תצ״ר עכשיו.

עופר איובי:
מאה אחוז.

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, הם חלקה אחת.

עמנואל זלטס:
אם יצטרכו, אז יגידו להם במידע. רגע מה עוד הם ביקשו? שנייה, שנייה,

עופר איובי:
אז תוריד, תוריד, אמי.

אמנון ארבל:
אמנון ארבל:
רגע שנייה.

עמנואל זלטס:
את כל,

יוחנן וייצמן:
אישור התצ״ר.

עמנואל זלטס:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
זה סעיפים סטנדרטיים של נכסים.

עמנואל זלטס:
לא, אבל גם 11, 12, צריך להוריד גם את זה. כתוב גם את (לא ברור) את התצ״ר.

אמנון ארבל:
רגע שנייה.

עופר איובי:
טוב, שלום.

עמנואל זלטס:
שלום.

אליעזר ראוכברגר:
שלום, שלום, מה שלומכם?

עופר איובי:
איך אתם?

אמנון ארבל:
מה הם רוצים, מה הן רוצות?

עופר איובי:
באו להגיד שלום.

אריאל גולן:
שנבוא נברך אותם.

אליעזר ראוכברגר:
שנה טובה.

אריאל גולן:
יש להם בקשה קטנה.

עמנואל זלטס:
מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:
אז בואו, קודם כל שיהיה לכם באמת שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה. ואנחנו מאחלים לכם הרבה הרבה הצלחה,

יהודה פרוידיגר:
שנה טובה,

אליעזר ראוכברגר:
וכל הדברים הטובים שיש, שיבוא אליכם?

דוברת לא מזוהה:
אמן,

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו מי רוצה לבקש בקשה או להגיד משהו. בבקשה קדימה.

דוברת לא מזוהה:
בואי נעמי.

אליעזר ראוכברגר:
נעמי, קדימה נעמי, קדימה.

יהודה פרוידיגר:
מה את רוצה? נעמי.

אליעזר ראוכברגר:

מה את רוצה להגיד לנו? נעמי.

ישראל קלרמן:
בואי, בואי ליד היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:
בואי תגיד לנו,

יוחנן וייצמן:
ליד היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:
בואי,

נעמי לוי:
איך קוראים לך?

אליעזר ראוכברגר:
לי קוראים אליעזר. נכון. ואני, ואני יושב ראש הוועדה,

נעמי לוי:
דבר ראשון אני רוצה להגיד משהו לכבוד השנה החדשה,

אליעזר ראוכברגר:
הלאה, בבקשה, בבקשה.

נעמי לוי:
אני רוצה להגיד לך שנה טובה ומופלא.

אליעזר ראוכברגר:
תודה רבה, תודה רבה,

עופר איובי:
תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

ושיהיה גם לך, שנה טובה מתוקה.

<u>נעמי לוי:</u>
אמן, אמן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ובריאות, והרבה הרבה הצלחה בכל מה שתעשי.

<u>נעמי לוי:</u>
אני צריכה שידוך.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
את צריכה שידוך? אז שיהיה לך השנה הזו גם שידוך, כל מי (לא ברור),

<u>עופר איובי:</u>
אמן, אמן.

<u>נעמי לוי:</u>
אמן, אמן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תודה רבה, תודה רבה, איך כמוך, תודה רבה. תודה. אמן ואמן, תודה. תברר בכפליים.

<u>נעמי לוי:</u>
אמן.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
על מה את רוצה? רגע את רוצה שיהיה בניינים גבוהים בירושלים?

<u>נעמי לוי:</u>
כן,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
כן? תגידי לו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

זה לא צריך לבקש, זה כבר ברור.

נעמי לוי:
אני רוצה שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:
היא רוצה דברים שאין לה.

נעמי לוי:
אני רוצה שיהיה בניינים גבוהים ברמות, יהיה לנו מעלית, יהיה לנו מדרגות,

אריאל גולן:
שיהיה נגיש,

אליעזר ראוכברגר:
איפה את גרה? איפה ברמות?

נעמי לוי:
אני גרה ברמות א׳,

אליעזר ראוכברגר:
איזה רחוב?

נעמי לוי:
רחוב הנרי מורגנטאו 58,

אליעזר ראוכברגר:
זה מדורג שמה.

נעמי לוי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אריאל גולן:

את רוצה שיהיה גשר?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל זה בניינים יפים שם.

<u>עמנואל זלטס:</u>
יש גשרים בהרבה, חלק לא.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בניינים יפים.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
יש לכם גשר מהכביש, יש לכם גשר להיכנס לבית? או שהם יורדים ועולים?

<u>נעמי לוי:</u>
יש לי רק יורדים, מלא מדרגות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, כי בשכנים יש גם כאלה שיש להם גשר.

<u>נעמי לוי:</u>
כן.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
תגידי לו שאת רוצה שיעשה לכם גשר.

<u>נעמי לוי:</u>
אני מאוד רוצה שיעשו לנו גשר, בשביל ירידה ומעלית.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יופי, מה עוד?

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
את החברות שלך בכיסא גלגלים.

<u>נעמי לוי:</u>

שיהיה לנו הרבה שמחים, שמחים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שמחות.

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
לא, לא,

<u>עמנואל זלטס:</u>
צמחים, צמחים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הצמחים. חשבתי שהם רוצים הרבה שמחות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ירוק,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
צמחים, צמחים. הרבה ירוק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חשבתי הרבה חיים שמחים.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
אמן, אמן,

<u>נעמי לוי:</u>
אני גם רוצה חצר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בבקשה.

<u>נעמי לוי:</u>
אני רוצה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

מה שמך?

נעמי לוי:
שיהיה דשא, פרחים.

אליעזר ראוכברגר:
בקיצור, דברים, עם כל הכבוד,

דוברת לא מזוהה:
הרבה ירוק,

אריאל גולן:
תודה רבה, שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
שנה טובה. רגע, בסדר, יהיה אחרי זה, כן, איך קוראים לך?

רייס:
ריבלום רייס,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי, אל תתביישי, אל תתביישי.

עמנואל זלטס:
כן,

רייס:
זה בסדר. הן רוצות שיהיה לי חתן.

אריאל גולן:
חתן,

אליעזר ראוכברגר:
גם את רוצה שידוך,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מברכים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז גם אנחנו מברכים אותך שבעזרת השם שיהיה לך חתן, ושיהיה לך חתן שתמצאי חן בעיניו, הוא ימצא חן בעיניך,

<u>נעמי לוי:</u>
אמן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ובעזרת השם שיהיה לך רק שמחה. רק שמחה תמיד, לכל החיים.

<u>נעמי לוי:</u>
אמן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמן ואמן.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
אני רק רוצה לבקש לשכונת נווה יעקב, מה קשור?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה את גרה בנווה יעקב,

רייס:
אני לא גרה, אני לא גרה בנווה יעקב , אני גרה ברמת שלמה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברמת שלמה, איפה ברמת שלמה?

רייס:
(לא ברור).

<u>אריאל גולן:</u>
תקשיבו, כל מה שקשור לנווה יעקב תפנו לרב קלרמן.

יהודה פרוידיגר:
מה אתם עושים בנווה יעקב, מה אתם צריכים בנווה יעקב?

דוברת לא מזוהה:
אנחנו צריכים בנווה יעקב, מה אנחנו צריכים? עוד גינות.

רייס:
הם צריכים,

דוברת לא מזוהה:
גינה של, גינה ברחוב,

רייס:
לנו,

יהודה פרוידיגר:
גינה, הם רוצים גינה ציבורית ברחוב (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:
גינה ציבורית, יש לנו שמה גינה שכבר עשתה את שלה,

אליעזר ראוכברגר:
לשפץ אותה.

יהודה פרוידיגר:
בנווה יעקב,

ישראל קלרמן:
איפה?

דוברת לא מזוהה:
בנווה יעקב, זה,

רייס:
גן גלית.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
לא, זה זה,

<u>עמנואל זלטס:</u>
גן גלית זה ליד החנות, איפה שהחנות.

<u>נעמי לוי:</u>
זה איפה שהחנות.

<u>חנה רוזנבאום:</u>
טוב, יופי, מה חנה מה את רוצה? מה את מתביישת? אז תגידי לה בשקט, מה את רוצה והיא תגיד בשמך.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
היא רוצה שהבניינים שיהיה נגיש, היא גרה ב - , היא גרה בנווה יעקב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה היא גרה? איפה?

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
בזווין 14. נכון?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקיי,

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
היא נורא נורא רוצה מעלית לבניין שלה, שהיא תוכל לעלות, נכון? ומה עוד? מה שאפשר אני אגיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני אגיד לך מה היא רוצה, היא רוצה שנה טובה ומתוקה,

<u>יהודה פרוידיגר:</u>
להנגיש.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כתיבה וחתימה טובה.

יהודה פרוידיגר:
ולהנגיש הכול.

אריאל גולן:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
הנה את רואה. יופי. שיהיה לכם באמת בהצלחה גדולה, תודה רבה, וכל הכבוד.

דוברת לא מזוהה:
רגע, תמי, גם רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה בטח, מה השאלה בכלל?

תמי:
אני,

אליעזר ראוכברגר:
קדימה תמי,

תמי:
מה להגיד?

אליעזר ראוכברגר:
מה שאת רוצה, מה שיש לך בלב. תגידי, תגידי מתוך הלב. קדימה.

תמי:
(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
תגידי בכל הלב.

תמי:
אני רוצה כמו,

יהודה פרוידיגר:
מה תגידי לו?

ישראל קלרמן:
כן.

דוברת לא מזוהה:
אנחנו באנו לפגוש אותו, וזה לא כל כך הצליח,

תמי:
כן,

דוברת לא מזוהה:
ובשביל תמי זה הגשמת חלום לפגוש את ראש העיר.

אריאל גולן:
אבל יש לך את ממלא מקום.

אליעזר ראוכברגר:
תלכו אליו עכשיו עוד פעם.

אריאל גולן:
ממלא מקום ראש העיר.

אליעזר ראוכברגר:
אז תלכן אליו עכשיו עוד פעם.

דוברת לא מזוהה:
טוב, אז תמי, את רוצה להגיד (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:
אז הנה, אז אני כבר קיבלתי, כל החברים האחרים, או שאני אתן לראש העיר, בסדר, אני אתן לו. אני אתן לראש העיר.

תמי:

אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:
בבקשה. שכולם ישמעו.

ישראל קלרמן:
לייזר, הוא הביא את האוכל.

תמי:
יש לי (לא ברור), לומר, לומר (לא ברור) כמה פעמים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:
מעולה, מעולה, בקשה נהדרת. נשתדל למלא. יופי, תודה רבה לכולם, תודה לכם. בבקשה.

ישראל קלרמן:
הפסקה, הוא עושה הפסקה.

שמעון:
שנייה, שנייה, תרשמי טלפון.

ישראל קלרמן:
הפסקה יללה.

אריאל גולן:
הנה עופר איובי, רציתם את עופר איובי.

דוברת לא מזוהה:
נכון הנה, תעבירי לו גם מתנה.

נעמי לוי:
שלום.

עופר איובי:
קיבלתי, קיבלתי,

אליעזר ראוכברגר:
הוא כבר קיבל, תודה.

עופר איובי:
תודה, (לא ברור) עם לייזר, אני צריך שניים,

אליעזר ראוכברגר:
כן. אתה לא צריך לקחת, אני נותן לך באהבה.

עופר איובי:
כל הכבוד לכם,

אליעזר ראוכברגר:
כל הכבוד, תודה רבה, שיהיה לכם שנה הכי, הכי טובה והכי מוצלחת.

עופר איובי:
ושידוכים,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אמן ואמן.

דוברת לא מזוהה:
גם לאח שלי ואחותי,

אליעזר ראוכברגר:
אמן, בוודאי, בוודאי.

עופר איובי:
רק להזמין אותנו לחתונה, לא לשכוח.

(הפסקה)

אליעזר ראוכברגר:
כן, טוב, חברים, אנחנו חוזרים מהפסקה. צחי, יוחנן, אנחנו חוזרים מהפסקה, אנחנו ממשיכים את סדר היום, אמי, אתה מוכן?

אמנון ארבל:
כן,

תוכנית 965962

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו בתוכנית 11 בסדר היום שזה הרכבת הקלה קו החום, אנחנו הזמנו את מתכנני הרכבת, ותוכנית אב, כדי שיציגו לנו את זה, אפשר לקרוא להם?

רלי חיים:
אני שולחת לכם את החוות דעת, (לא ברור).

אמנון ארבל:
יש שמה מצגת שם, צחי, מי שיודע להעביר את המצגת.

אליעזר ראוכברגר:
בוא נראה עכשיו.

אמנון ארבל:
התוכנית ארוכה או קצרה?

צחי ויטלזון:
ביקשו את הקצרה.

אליעזר ראוכברגר:
אמי, אתה,

אמנון ארבל:
תקלה, תקלה שנייה סגר את המחשב שלי.

אליעזר ראוכברגר:
יש כבר התחלה תקלות?

אמנון ארבל:
כן, לחצתי, כיבוי את המחשב בטעות.

אדיר שוורץ:
זה תאשים (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
התחלה לא טובה.

אמנון ארבל:
זה זה, אני לא זוכר פשוט.

אליעזר ראוכברגר:
אני ראיתי את מה שאתה אמרת.

רלי חיים:
עמנואל, שלחתי את הזה.

דובר לא מזוהה:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
אני רואה את מה שאמרת לי קודם. רואה את מה שאמרת.

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
עכשיו אני רואה את זה.

יוחנן וייצמן:
לא אמרתי את זה מרוח הקודש.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר,

יוחנן וייצמן:
ראיתי את זה פה, שדיברו איתי.

אליעזר ראוכברגר:
אני עברתי על זה, כמו שעכשיו, (לא ברור) מני, דיברתי על זה לפני, ביום ראשון משהו כזה, וכנראה (לא ברור) כן.

אמנון ארבל:
הנה העכבר.

אליעזר ראוכברגר:
רק מי שמדבר שיציג את שמו, תפקידו, קדימה.

מירון כהן:
אוקיי, שמי מירון כהן, אדריכל מהמשרד כהן קולקובסקי אדריכלים כאן בירושלים, אני עורך התוכנית. צריך זום של קו החום, הנה זה כבר מספר שנים. אנחנו בצוות של,

דוברת לא מזוהה:
מירון כהן.

מירון כהן:
מירון כהן כן. כאן איתי כל החבר׳ה של, תוכנית אב לתחבורה,

רלי חיים:
מי ש - , שידבר פשוט שיציג את שמו.

אמנון ארבל:
מציגים.

עופר איובי:
מה הולך פה? אתם מציגים?

יוחנן וייצמן:
כעת מציגים את קו החום,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מירון כהן:
כן, התוכנית החבר׳ה של אמי מתום, תוכנית אב לתחבורה, או תחבורה לירושלים, (לא ברור) שלנו כאן. התוכנית של הקו החום מה שאתם רואים כאן, במסגרת (לא ברור), זה חלק מהרשת המתוכננת של הקו, של הרכבת הקלה בירושלים, זה קו שהיעד והמוצא שלו זה בעצם עטרות קלנדיה, עד לעיר העתיקה, זה ה - ,

אמנון ארבל:
כן,

מירון כהן:
מוצע היעד של הקו, הוא נקרא קו 10 במפות הכלליות של הרשת המלאה של ירושלים. זה כל ה - ,

יוחנן וייצמן:
מעטרות, אתה רואה בתוך הריבוע האדום,

עופר איובי:
מהקניון שמה,

מירון כהן:
בתוך הריבוע האדום, לא מהקניון, הרבה יותר מהקניון. הקניון של רמי לוי, אני חולף על יד הקניון, ממשיך,

דובר לא מזוהה:
ממעבר קלנדיה.

מירון כהן:
עד מעבר קלנדיה, שזה כאן,

אמנון ארבל:
אתה תהיה בפרסום.

עמנואל זלטס:
ממעבר קנדיה.

מירון כהן:
כן.

עופר איובי:
מה?

אמנון ארבל:
זה, זה יהיה בפרסומת.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

עופר איובי:
התחלת עם ה - ,

אמנון ארבל:
הנה כאן רואים אותו,

עופר איובי:
אתה יודע מה זה L? L זה ליאון. ליאון 1, ליאון 2, ליאון 3.

מירון כהן:
זה ליאון 10,

עופר איובי:
כן, ליאון.

צחי ברים:
לייזר, L זה לייזר.

מירון כהן:
כאן אתם רואים את המוצג של הקו בעיר העתיקה, זה המוצא של הקו,

עופר איובי:
לשם,

מירון כהן:
עטרות, קלנדיה.

אסף שגיא:
לאיפה?

מירון כהן:
אני כבר אומר יש,

עופר איובי:
זה עובר בבית חנינה?

עמנואל זלטס:
כן,

מירון כהן:
זה עובר דרך בית חנינה, בעצם זה ההמשך של הקו האדום שעובר בשועפט,

עופר איובי:
אני רוצה להבין, נשמה.

אליעזר ראוכברגר:
אין להבין, הוא ייתן לך את הכול, תן לו עד סוף הדיבור שלו, תאמין לי אתה תבין הכול,

מירון כהן:
אתה תבין, כי זה פשוט.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

מירון כהן:
הקו הקיים האדום יוצא משער שכם פה, והולך עד ל - , יקותיאל אדם, וכאן פונה מזרחה לפסגת זאב. אנחנו כאן בעצם וכאן אני נוסע בדרך שועפט, בשדרה של שועפט, וזה תהיה המשך טבעי שלו, בשדרה של בית חנינה.

אדיר שוורץ:

אבל הוא גם נכנס יותר פנימה לסולטאן סולימאן בסוף, לא?

<u>מירון כהן:</u>
בסוף

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עוד רגע אתה רואה את זה, ממש הזנב.

<u>עמנואל זלטס:</u>
החלק הדרומי שלו.

<u>מירון כהן:</u>
עכשיו הקו הזה התכנון של הקו הזה מסתמך על תוכניות המתאר של ירושלים, המחוזיות, גם (לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולי הקו הכי פשוט שיש.

<u>מירון כהן:</u>
הוא יש לו סמטה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין לו הרבה זיג זג,

<u>עופר איובי:</u>
אגב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין לו הרבה זיג זג.

<u>מירון כהן:</u>
בסוף יש לו זה הבעיה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, בסוף בסוף,

<u>עופר איובי:</u>
זה יוריד הרבה רכבים,

<u>מירון כהן:</u>
יש לו,

<u>עופר איובי:</u>
זה יוריד הרבה רכבים מה - ,

<u>מירון כהן:</u>
עכשיו יש לנו כאן,

<u>עופר איובי:</u>
מהצפון.

<u>מירון כהן:</u>
הקו מסתמך על שתי תוכניות מתאר מחוזיות של העיר ירושלים 29 ו – 30, הוא עושה את כל התוואי הזה, יש כפי שאתם רואים, כאן יש איזה, איזה שהיא סטייה, אמנם נותנת שתי חלופות, הנה הקו החום, זה הקו החום, הסיבה שאנחנו עוקפים את הקטע הזה, זה בעצם בגלל החומה של עוטף ירושלים, שיושב באמצע הכביש, אנחנו לא יכולים גם לעבור פיזית, גם ביטחונית, אז אנחנו בעצם לעקוף.

<u>עופר איובי:</u>
מעניין,

<u>מירון כהן:</u>
לעקוף את החלק הזה, לעבור באזור תעשייה עטרות, ולחזור לצומת קלנדיה. העדיפות של כולם הייתה, גם בתוכנית המתאר המחוזית הזאת, ללכת פשוט ישר, אבל אין לנו ברירה, אלא לעקוף חלק. כאן הצפון הוא בצד שמאל, בתצ״א אלה ה - ,

<u>עופר איובי:</u>
איזה מספר זה?

<u>מירון כהן:</u>
11.

<u>אמנון ארבל:</u>

.11

<u>רלי חיים:</u>

11. כאן יש תחנות, כפי שאתם רואים, יש 122 תחנות חדשות לגמרי. יש מספר תחנות נדמה לי 8 משותפות עם הקו (לא ברור), זאת אומרת קיימות אנחנו לא, לא נוגעים בהם, ויש גם ה - , עם הקו הירוק בהיר, אני אכנס לזה עוד מעט, כי אנחנו כאן משלימים את הרשת שלא קשורה ישירות אלינו, הם בעצם תופסים טרמפ עלינו, משלימים קטע קטן של הקו הירוק בהיר, אני אחזור לזה. קו האדום מתפצל כאן, לכיוון פסגת זאב מזרחה, בעצם מסילה חדשה, יש לנו כ – 7 קילומטר, קצת יותר מ – 7 קילומטר מסילה חדשה. ונוסעים על מסילה קיימת, כ – 4.5 קילומטר, ויש עוד שלוחה של כקילומטר פה. זה בעצם מה שאנחנו עושים. החלק הצפוני, אנחנו חילקנו את האזור, רק התוכנית הזאת אושרה, החלופה הזאת אושרה בוועדה המחוזית, ובפרקים א׳, ב׳, של המשרד לאיכות הסביבה של התסקיר איכות הסביבה, חלופה שאושרה, החלוקה לאזורים, הייתה חלק מהבחינה של החלופות. כאשר A, B, זה בית חנינה פון ואזור עטרות, C זה בית חנינה. E זה השלוחה שדיברתי אתכם בקו הירוק, אני אחזור לזה, ו – F זה בעצם שלוחה שכאן הזכירו של העיר העתיקה, כדי להגיע (לא ברור) של הפרחים, הנהג יוצא וחוזר בחזרה לקלנדיה. יש לנו הרבה תשריטים, כי התוכנית מאוד ארוכה יש 9 גיליונות. ככה זה נראה, אז בצפון אנחנו בעצם, אתם רואים שהכול בז׳, זאת אומרת אנחנו בסך הכול עולים על זכויות דרך קיימות, וזה אופייני לרוב הדרך, כמעט מלמעלה עד למטה. אנחנו נוסעים כל גבי דרכים קיימות. פה ושם צריכים להרחיב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

מה זה דרכים קיימות? הוא נוסע באדום,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

מהכביש.

<u>אמנון ארבל:</u>

ייעוד דרך, ייעוד דרך,

<u>מירון כהן:</u>

דרכים קיימות שיהיו דרך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

זה חום,

מירון כהן:
סטטוטוריקה.

אליעזר ראוכברגר:
הבנתי.

מירון כהן:
האדום זה הרחבות נקודתיות שאנחנו צריכים לעשות נקודתית, למשל פה אנחנו צריכים חסר מקום, כי דרך בית (לא ברור) סטטוטורית אנחנו מרחיבים. כביש 21 שהוא כביש חשוב מאוד שהעירייה בנתה לא כל כך מזמן, אז הוא כביש נחמד, אבל פה ושם אנחנו צריכים להרחיב אותו בשביל הרכבת, זה האדום, ההרחבות האלה. יש לנו. טוב, אז אנחנו נחזור על זה, (לא ברור), כאן אנחנו רואים את הקו של אזור עטרות, יש לנו את הטרמינוס, התחנה הראשונה בקלנדיה, תחנה של עטרות, תחנה זה זז קצת, התחנה של שדרות עטרות, תחנה של ביר – נבאלה, ואנחנו מתרימים, יש לנו כאן,

עופר איובי:
רגע מעטרות? זה עד המשולש שם של עטרות?

מירון כהן:
כן,

עופר איובי:
עד המשולש?

מירון כהן:
המשולש זה, אתה מתכוון למשולש הזה,

עופר איובי:
בפתח של עטרות.

מירון כהן:
כן, כן אנחנו עוברים על ידו, אבל הכול בזכויות דרך קיימות, מאושרות וסטטוטוריות. בין, חשוב להדגיש שיש לנו גם מגרש, בתוכנית של הקו החום, עבור דיפו עתידי, אנחנו לא מגישים את הדיפו עתידי, פשוט להוציא היתר בנייה, נצטרך להגיש תב״ע נפרדת לדיפו, שיהיה מלווה בתסקיר השפעה,

אליעזר ראוכברגר:
למה?

מירון כהן:
בגלל התסקיר. לעשות תסקיר השפעה ספציפי לדיפו,

אליעזר ראוכברגר:
איכות סביבה?

יוחנן וייצמן:
הוא יצטרך תסקיר?

מירון כהן:
כן, יצטרך תסקיר, אז בגלל זה הפרדנו, אחרת היינו יכולים לצרף את זה. מה עוד? שזה קו שניגוד לקווים אחרים, אין קו חום בלי הדיפו, ואין דיפו בלי הקו חום, זה חייבים לבוא באותו יום. אתה לא יכול להגיע כל כך רחוק צפונה, בלי שיהיה דיפו בסופו של דבר כאן. אז כאן יהיה דיפו,

אליעזר ראוכברגר:
רק מגביר את השאלה שלי, למה לא תעשו תסקיר השפעה עכשיו?

מירון כהן:
לא, כי אנחנו עושים עכשיו, זה ייקח הרבה זמן עד שהוא (לא ברור), עכשיו החום כבר אושר. זה עניין של אסטרטגיה ניהולית של קידום סטטוטורי בוועדה.

יוחנן וייצמן:
אמי, שאלה, כמה אנחנו רחוקים מכביש מההמשך של בגין, אני לא יודע איך קוראים לו, מ – 443, או,

מירון כהן:
45.

יוחנן וייצמן:
לא, זה, לא?

מירון כהן:
50, כאן,

יוחנן וייצמן:
כמה? כמה אנחנו רחוקים?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
45 זה נתניהו, בגין,

<u>מירון כהן:</u>
במקביל לנתניהו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מקביל כן,

<u>מירון כהן:</u>
כן, זה ניצב לבגין,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל אני לא יודע אם 45.

<u>מירון כהן:</u>
לא, 45,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
45 דיברו שלא יקום,

<u>מירון כהן:</u>
לא, לא יקום, וגם זה לא יקום, לא, זה בדיוק הסיפור, 45,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בגלל כל העלויות שלו.

<u>מירון כהן:</u>
לא, בגלל שפעם הוא תוכנן להגיע לרבת עמון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון.

<u>מירון כהן:</u>
כי בימים של אוסלו תוכנן להגיע לרבת עמון,

אליעזר ראוכברגר:
חשבו שיהיה שלום.

יוחנן וייצמן:
כביש 3.

מירון כהן:
כביש 3, שלום, הרוחב הסטטוטורי של 120,

אליעזר ראוכברגר:
120 מטר נכון.

מירון כהן:
בהמשך, וזה שיש שאריות שלא משתמשים, לא משומשות, אנחנו מנצלים את זה לדיפו, ועוד אנשים משתמשים בזה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
גם תוכנית עטרות ערכו שמה איזה ביס.

מירון כהן:
הציר הזה.

אליעזר ראוכברגר:
התוכנית ה - ,

מירון כהן:
הם לא גמרו,

אליעזר ראוכברגר:
לפי תוכניות, בתוכנית של עטרות גם לקחו שם איזה ביס.

אמנון ארבל:
לא, זה לא החלק הזה, אבל פה, פה תוכנית לחניון אוטובוסים.

מירון כהן:

נכון.

<u>אמנון ארבל:</u>
וזה עכשיו בהפקדה, וזה תכנון הדיפו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה התוכנית שלו, של פינס, של יאיר פינס.

<u>אמנון ארבל:</u>
מי זה היה פינס?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
של,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בגין.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בגין.

<u>אמנון ארבל:</u>
אוקיי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית אב בסופו של יום פה יש דיפו, ופה יש מתקן מים.

<u>מירון כהן:</u>
יש כאן מתקן מים, זה קשור לשכונת עטרות.

<u>אמנון ארבל:</u>
את כל התיאומים,

<u>מירון כהן:</u>

איגום,

דובר לא מזוהה:
ניקוז, ניקוז.

מירון כהן:
מה שקורה יש וואדי,

אמנון ארבל:
יש, יש הסכמה שלא צריך פה כביש ברוחב,

אליעזר ראוכברגר:
ברור, ברור.

אדיר שוורץ:
120 מטר רוחב, לא יהיה הפרש עוד,

אליעזר ראוכברגר:
120, אני אומר לך, חשבו שזה יהיה,

אדיר שוורץ:
למה? בגין, סתם,

אליעזר ראוכברגר:
כביש לרבת עמון לדמשק, ל - , לטהרן, אני לא יודע, לא יודע.

יוחנן וייצמן:
ואם אין פרס, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
כן,

מירון כהן:
בכל אופן,

אדיר שוורץ:

נשמע נחמד,

<u>אמנון ארבל:</u>
שלום כמעט,

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה הגיוני שהדיפו לא אחרי התחנה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לכן אני צריך (לא ברור).

<u>מירון כהן:</u>
המגרש של הדיפו, גם כן נבחנו חלופות זה המגרש הכי הגיוני לדיפו, כי כאן אני יכול להיכנס מכל מיני כיוונים, זה שטוח, אין שכנים רגישים, אין בעיה של בעלויות. על תחום דרך, זה מתקן דרך, זה הכי פשוט. אבל הוא גם, האמת היא שאם זה לא היה פשוט גם כן הייתי בוחר כאן, כי זה פשוט,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שאלה לאדריכל, ואולי לצחי.

<u>מירון כהן:</u>
אני יכול להכניס את,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אמי, שנייה אחת, מהתחנה הזאתי שאנחנו רואים פה בצד שמאל, ליד הדיפו, אנחנו לא מאוד רחוקים מכביש 50 מבגין,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
האם חשבתם,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא מרחק הליכה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

לא, אז האם חשבתם להליך, לתת שלוחה לשמה.

מירון כהן:
לא, לא לשמה, לבגין,

יוחנן וייצמן:
ואז לחסום את הכניסה הצפונית לירושלים לפרייבטים,

מירון כהן:
יש מחשבות כאלה, אבל, אבל,

עופר איובי:
די נו באמת.

מירון כהן:
לא, לא,

יוחנן וייצמן:
לא, לעשות שמה סוג של חנה וסע,

מירון כהן:
יש מחשבות, יש מחשבות,

יוחנן וייצמן:
לאפשר,

אליעזר ראוכברגר:
כל עוד חמורים וגמלים יכולים לעבור שמה,

יוחנן וייצמן:
לא, רכבות קלות,

מירון כהן:
לא, ויש מחשבה לטווח ארוך ל – BRT שמה, אז זה, כדי לתגבר את הרכבת, הרכבת הזאת בסופו של דבר תגיע למיצוי, ואז יש תכנון מאוד מאוד זה כללי, ל – BRT, זה לאוטובוסים גדולים, שייסעו בבגין, זה לא תוכנן עד הסוף, אבל זה הרעיון, זה לא במקום הרכבת, זה מקביל לרכבת.

אליעזר ראוכברגר:
מה שיש היום באזור חיפה?

יוחנן וייצמן:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
מה שיש באזור חיפה והקריות?

צחי ויטלזון:
אבל בכל מקרה,

יוחנן וייצמן:
בהוצאה כספית קטנה מאוד, אתה יכול להגיע לשמה,

מירון כהן:
כן, אבל אז אני לא מרים, רכבת חייבת לאסוף נוסעים,

צחי ויטלזון:
האזור, האזור של המחלף של כביש 45,

יוחנן וייצמן:
נכון,

צחי ויטלזון:
וכביש 50, כולו באיו״ש. כולו באיו״ש, ובכל מקרה צריכים לעשות את זה בתוכנית אם רוצים, אם יחליטו שרוצים לעשות את זה.

אליעזר ראוכברגר:
תוכנית משותפת.

יוחנן וייצמן:
בסדר, נו אז מה?

צחי ויטלזון:

זה תוכנית באיו״ש, רוב השטח שם,

אליעזר ראוכברגר:
זה תוכנית משותפת, לא רק באיו״ש, הוא משותף.

מירון כהן:
אבל אני רוצה לתת תשובה רק,

צחי ויטלזון:
שאלה, כרגע,

מירון כהן:
תשובה רכבתית, הנדסית.

יוחנן וייצמן:
כן,

מירון כהן:
רכבת צריכה כל כמה מאות מטרים לאסוף נוסעים,

יוחנן וייצמן:
נכון.

מירון כהן:
היא לא יכולה לנסוע בלי תחנות לאורך בגין קו רכבת.

יוחנן וייצמן:
לא, אז לא הסברתי את עצמי טוב, הפוך. אני התכוונתי,

אליעזר ראוכברגר:
יש גם חלופה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
לא צמצמתי,

אליעזר ראוכברגר:

גם שמה יהיה לך, עשרות קילומטרים.

<u>מירון כהן:</u>
יעשו את זה יום אחד.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני הגעתי לכביש 50, הגעתי,

<u>עופר איובי:</u>
בוא נעשה קטע, קטע יוחנן, אתה רוצה לפתור את כל הבעיות ב - ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, זה הדמיה.

<u>עופר איובי:</u>
לאט לאט.

<u>מירון כהן:</u>
עוד נושא אחר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה דבר קטן, היא מציעה הצעה קטנה נורא.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יוחנן, אבל מה שהוא אומר, גם מה שהוא אומר, היה שם גם רעיון לעשות עד מודיעין, עד מודיעין יהיה נסיעה של רכבת של,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שאליו בסדר, כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קילומטרים רבים בלי תחנות.

יוחנן וייצמן:
ברור.

מירון כהן:
לא, זה רכבת כבדה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, רכבת קלה למודיעין, לא אמרתי כבדה.

יוחנן וייצמן:
טוב, זה לא יהיה רע.

מירון כהן:
רכבת בינעירונית קלה, זה סיפור קצת אחר, טכנולוגיה אחרת.

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה סוג של. טוב.

מירון כהן:
אנחנו רוצים לעשות תחבורה עירונית,

יוחנן וייצמן:
עד באר שבע.

מירון כהן:
אנחנו מדברים על תחבורה עירונית, כמו שאתם מכירים, חלק מהרשת, כל 300, 400 מטר תחנה.

אליעזר ראוכברגר:
זה הם יוכלו לעשות גם למודיעין.

יוחנן וייצמן:
יש (לא ברור) ארצית.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

מירון כהן:
יש לנו מספרים כמה אנשים צפויים לעלות בכל תחנה, כמה צפויים לרדת, כל זה מתואם. אני ממשיך ברשותכם, יש בתב״ע כמובן אני לא אראה את הכול כאן, יש נספח נופי וחתכים נופיים, והנדסיים, כאן כל 200 מטר חתכים, וזה התוכניות. כאן אנחנו רואים את הרכבת שנוסעת במתווה מרכזי, שזה הדבר הרגיל ברכבות. בשדרות עטרות, שהוא דווקא במתווה צדדי, זה הדיפו העתידי, המגרש הגדול הזה, זה דיפו אגב שהוא יכול להרחיב כ – 40 רכבות, זה הדיפו השני, הכי גדול בירושלים. ואנחנו מתכננים אותו עם כל הפונקציות, ככה ש - , העיר תוכל להיות מכוסה, הרבה מאוד שנים קדימה בעניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:
אני מבין שמדובר פה על, על להשאיר שתי נתיבים לכל צד לרכב.

מירון כהן:
כן. אגב אנחנו מתואמים לגמרי, כאן רואים את המצב היום, זה המצב העתידי, אלה שדרות עטרות. אנחנו מתואמים ממש במאה אחוזים עם, עם מנהלת של עטרות, כמובן מברכים על התוכניות, אנחנו יושבים גם די הרבה, זה, איך קוראים לו?

עופר איובי:
יעקב, יעקב,

מירון כהן:
יעקב כן,

עופר איובי:
גוטמן.

מירון כהן:
גוטמן, אנחנו יש לו משרד כאן, אנחנו יושבים איתו.

עופר איובי:
בהתחלה כן.

מירון כהן:
כן, ואנחנו מתואמים. יש כאן כמה, הרבה דברים שדורשים תיאום דק. למשל קישוריות, הוא ביקש הרבה קישוריות במגרשים הגדולים שיש היום בעטרות, חתיכה קטנה כאן, החתיכה הזאת כאן, יש

עוד אחד בדרום כדי שיהיה אפשר להגיע ברגל מכל המגרשים, אלה מגרשים מופנים, אלה מגרשי בטון, זה לא משהו שיש לו חזית על הרחוב. אני ממשיך, כאן רואים את ה- ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה שלא תעשה עם מסוע?

<u>מירון כהן:</u>
לאנשים? אי-אפשר לעשות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, רחוק, תעשה בצד.

<u>מירון כהן:</u>
אפשר לעשות. זה לא קשור,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אנשים אחרי יום עבודה, אחרי יום עבודה הליכה ברגל, תעשה להם בצד.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה יחסית מישורי, אליעזר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>מירון כהן:</u>
מישורי, כן, יש מקום אחד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני מדבר על מסוע, גם בשדה תעופה, כל המסועים הם מישוריים, הם לא,

<u>מתן מועלם:</u>
(לא ברור) היא קובעת מסדרון, מה היה, איזה טכנולוגיה בדיוק תהיה שמה, אם זה יהיה טכנולוגיה כזאתי או כזאתי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

כן, אבל אם אנחנו רוצים שאנשים ישתמשו ברכבת, ולא ברכב פרטי, אנחנו צריכים לעשות להם את ה - , תנאים שהם יהיו הכי טובים שיכול להיות.

מירון כהן:
אז יש לנו אחד כזה,

אליעזר ראוכברגר:
איך אומרים? לצ׳פר אותם, או כדי לפתות אותם, תקרא לזה איך שאתה רוצה. אבל כדי למשוך אותם לרכבת, הרי מה המטרה של הרכבת בסוף? הסעת המונים, זה המטרה שלנו, להוריד רכבים פרטיים, ולהביא את אותם אנשים שייסעו ברכבת,

מירון כהן:
מבחינתי איפה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) קצת מעולות, אתה מפתה אותם לבוא בזה, אז אם הוא צריך ללכת ברגל, סתם לצורך השיחה, לא יודע כמה נאמר, חצי קילומטר, עזוב אותי, אני אקח את האוטו הביתה. אבל אם הוא עוד עולה על מסוף, כמו שבשדה התעופה וכל זה, זה להערכתי יפתה יותר. עוד פעם, לא יודע במחירי עלויות, אני לא יודע בדברים האלה, אני רק נותן כרעיון שאנחנו צריכים לעשות, בכדי למשוך אנשים לרכבת, במקום שייסעו ברכבות.

עופר איובי:
איפה ביחס לשכונה החדשה שתבנה עטרות? איפה הוא?

מירון כהן:
השכונה החדשה היא הרבה שקפים,

עופר איובי:
איפה היא?

מירון כהן:
אחורה.

עופר איובי:
איפה היא?

אליעזר ראוכברגר:
זה הרבה יותר למעלה.

עופר איובי:
את הגישה.

מירון כהן:
הקו הזה בעצם,

עופר איובי:
אם חושבים על זה, בוא צריך לחשוב, זה,

מירון כהן:
יש גישה, יש את הגישות,

אליעזר ראוכברגר:
זה מגיע (לא ברור).

עופר איובי:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

עופר איובי:
זה מאוד חשוב.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא דיון.

מירון כהן:
אתה רוצה את זה, אני חושב רגע, כאן, כאן,

עופר איובי:
איפה? איפה השכונה? תראה לי את השכונה ביחס לרכבת.

אליעזר ראוכברגר:
בשפיץ.

אמנון ארבל:
זה הקצה של השכונה, מפה צפונה, זה השדה תעופה והשכונה,

עופר איובי:
אוקיי יפה, אז אם,

אמנון ארבל:
השכונה ככל שזה,

עופר איובי:
יפה.

צחי ויטלזון:
אנחנו לפחות, הקו הזה מיועד לשרת בעיקר את האוכלוסייה פה של מזרח ירושלים, לפחות הסיכומים עם הכוונות הם שהשכונה תשורת בצורה אחרת מבחינת תחבורה ציבורית.

עופר איובי:
מה זאת אומרת?

מתן מועלם:
זה תלוי לאיזה יעדים.

מירון כהן:
כביש 50 מה שדיברו מקודם.

מתן מועלם:
שנייה , כמו אמרת.

רלי חיים:
מה שמך?

מתן מועלם:
שיהיה להם,

יוחנן וייצמן:
שם, שם.

מתן מועלם:
מתן מועלם, ירושלים. מבחינה אטרקטיבית, מבחינה אטרקטיבית לשכונה יהיה מסדרון של אוטובוסים מהירים על דגם, ולרוב, ככל הנראה כן רוב היעדים, השאלה אם יהיה יותר כדאי להם, כי מבחינת זמנים, להעלות אותם על אוטובוסים שייסעו מהר על בגין. אבל, יעדים מסוימים, כמו לדוגמא העיר העתיקה, אז בהחלט יכול להיות שהקו הזה יהיה אטרקטיבי, זאת אומרת אחרי מה ש - , רוב השימוש של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, הוא יכול, הם יכולים לעשות החלפה, הם יכולים לעשות החלפה בצומת,

מתן מועלם:
להגיע עם הזה.

אליעזר ראוכברגר:
בצומת הגבעה הצרפתית קצת אחרי, ואז יש להם את הירוק.

מתן מועלם:
יש עלות (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
מגיעים לכל מרכז העיר, מגיעים עד גילה, הם יכולים להגיע.

מתן מועלם:
זה עניין של,

אליעזר ראוכברגר:
למלחה, לכל העיר הם יכולים להגיע.

מתן מועלם:
מה שמונע.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) הרכבת.

<u>מתן מועלם:</u>
אף אחד לא ימנע ממישהו לעלות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, זה אתה צריך להכניס את זה,

<u>מתן מועלם:</u>
רק,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה אתה רוצה שהם יעשו? מה אתם רוצים?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, בשביל זה אתה צריך להכניס את (לא ברור) פנימה.

<u>מתן מועלם:</u>
כל אחד יכול לעשות את ההעדפות שלו, בן אדם אכפת לו שתי (לא ברור), הוא אומר - אני רוצה רכבת, אז הוא ייסע ברכבת, מבחינת, אם בן אדם חשוב לו הזמן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה זה נקרא? מה זה נקרא? בכל אחד, בא ואומר אדוני, אני הנוחות שלי זה ה - , עם הרכב הפרטי שלי, שם אותו בחנייה, אני עולה, אני יורד, אני לא צריך ללכת, אני לא צריך לחכות בתור, אני לא צריך לעמוד, לא צריך להכניס.

<u>מירון כהן:</u>
אבל 10 שנים, זה לא היה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה ברור. זה ברור לגמרי. רק כל השאלה מה אנחנו רוצים, לא מה הבן אדם רוצה.

<u>מתן מועלם:</u>

יש לבן אדם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני רוצה שאנשים יותר (לא ברור), אני רוצה שאנשים יהיה להם שירות תחבורה ציבורית יותר טובה. אנחנו מדברים על תחבורה ציבורית לא בגלל ש - , זה בא לנו יפה בעיניים, בגלל שזה טוב לעיר.

<u>מתן מועלם:</u>
אני מסכים במאה אחוז, אני פשוט אומר שיש, יש דבר מתוכנן (לא ברור), לא רק (לא ברור) על בגין שאוטובוסים יהיה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז מה אתה אומר לי? יללה להעמיס עוד אוטובוסים,

<u>מתן מועלם:</u>
לא, אני אומר ש - ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון, בסדר.

<u>מתן מועלם:</u>
תלוי לאיזה יעדים, יש יעדים שיותר אטרקטיביים, לנסוע דרך בגין, יש יעדים שבהחלט הרכבת הזאת תיתן מענה יותר טוב, זה תלוי איזה יעד פשוט, זה הכול. זה שאלה פרקטית, לפי איזה יעד הייתה צריכה להיות, זה הכול.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בן אדם שרוצה להגיע ל - ,

<u>מתן מועלם:</u>
עיר העתיקה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לתחנת, לתחנת נבון, בוא, היום הוא רוצה לנסוע מחוץ לעיר, הוא רוצה להגיע לתחנת נבון.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה הכי טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז או שיעלה לרכבת, או שייקח את האוטו, וישים את האוטו בחניון שז״ר, מה אנחנו מעדיפים?

<u>מתן מועלם:</u>
לא, על האוטובוס.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בטח שאני רוצה, מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא אומר, אני נותן לך אוטובוסים מהירים.

<u>מתן מועלם:</u>
יש, בגין יהיה נת״צים לכל אורך בגין.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר.

<u>מתן מועלם:</u>
יהיה, זה עולם אחר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב, נמשיך כן. כן בוודאי.

<u>מירון כהן:</u>
אנחנו עכשיו הגענו ל - , (לא ברור) בבית חנינה צפון, כאן יש לנו את כביש 21 שהזכרתי קודם. ואנחנו רוצים לחזור מהר ככל הניתן דרך רמאללה, שזה המקום הטבעי, אנחנו כאן חוצים, יש כאן פרויקטים של בית חנינה צפון, שאנחנו מתואמים איתם. אחד זה הפרויקט הגדול זה הקניון, ויש גם פרויקט שני שנקרא חיי – ראקאבה. אנחנו ממש משרתים אותם, ו - , ועובדים ביחד, יש כאן כמה, פה יש כבר כמה הפקעות של מגרשים, בניגוד למה שהיה עד עכשיו, ואנחנו הגענו בנקודה הזאת לדרך רמאללה, דרך רמאללה אנחנו חזרנו לדרך המלך, עד לצומת נווה יעקב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תמשיך.

<u>מירון כהן:</u>

כאן אנחנו רואים את זה בתצ״א. חוצים את בית חנינה, זה הקניון, זה תוכנית חיי – אלעאקבה, בית חנינה, עולים על דרך רמאללה, כאן בנקודה X, זה צומת נווה יעקב, כאן יש לנו גם מעלית, קישוריות של מעלית לנווה יעקב. ככה נראית התוכנית, וזה השכונה ברקע, חיי – אלעאקבה, עם הקניון ברקע, כאן בסגול. אלה התוכניות הגדולות שאנחנו משרתים פה. הנה הקניון כך הוא נראה. הדמיה המצב הנוכחי, אז זה המצב העתידי.

<u>עופר איובי:</u>
זה איפה שהסופר?

<u>מירון כהן:</u>
לא, אין שם כלום, הנה זה ריק, ככה זה נראה היום,

<u>עופר איובי:</u>
מה?

<u>מירון כהן:</u>
זה מול איפה שהסופר, אתה מדבר על, איך זה נקרא?

<u>אריאל גולן:</u>
בלאדי,

<u>מירון כהן:</u>
בלאדי,

<u>עופר איובי:</u>
זה שם, נכון?

<u>מירון כהן:</u>
זה על אותו רחוב, אבל טיפה יותר הלאה. הבלאדי,

<u>מתן מועלם:</u>
יש הרבה שימושים,

<u>מירון כהן:</u>
הבלאדי הוא פה, זה הבלאדי, פה זה כמה מטרים, אנחנו מגיעים לקניון של כל המגרש הרבה יותר קשה הזה, זה הולך להיות, וזה לא רק קניון, זה מלון ותעסוקה, וכאן, המגרשים כאן זה חיי –

אלעאקאבה השכונה העתידית לכביש הזה, שנראה חליל – ג׳ובראן, כמובן שהוא כיום זה איש קטן, והוא,

<u>עופר איובי:</u>
פה צריך המון הפקעות, מה?

<u>מירון כהן:</u>
מה?

<u>עופר איובי:</u>
הכביש הכול צר.

<u>מירון כהן:</u>
כאן אין הרבה, כאן יש הפקעות.

<u>עופר איובי:</u>
הפקעות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אבל לא עושים את זה.

<u>מירון כהן:</u>
כאן יש הפקעות.

<u>עופר איובי:</u>
מה?

<u>מירון כהן:</u>
זה המקום בעצם,

<u>אמנון ארבל:</u>
אנשים פרטיים, חלקם משטחים חומים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא מקדמים את זה בינתיים.

מירון כהן:
מה זה לא מקבלים את זה?

אליעזר ראוכברגר:
לא מקדמים,

אמנון ארבל:
ביצוע?

מירון כהן:
אני לא יודע למה לא מקדמים, זה בוועדה המחוזית, עד כמה שידוע לי. לא יודע, אין לי את ה - ,

אמנון ארבל:
ביצוע,

מירון כהן:
אנחנו,

עופר איובי:
יש לך פה הרבה הפקעות.

מירון כהן:
לביצוע, אני בטוח שלא עושים.

אמנון ארבל:
צחי, יש (לא ברור) של ביצוע של הקו החום?

מירון כהן:
לא. אנחנו כרגע מאשרים אותו סטטוטורית.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא דיברתי על הקו החום,

מירון כהן:
לא, אני מדבר על חיי אלעאקאבה,

אליעזר ראוכברגר:
מדבר על הזה.

מירון כהן:
אני אשמח שיקדמו את זה, כי זה יקדם מאוד את הקו החום, אז אני,

עופר איובי:
מה?

מירון כהן:
הקניון וכל זה, זה ייתן,

אמנון ארבל:
היום כבר יש החלטה להפקדה לפני מעל שנתיים, והוא כרגע תקוע בגלל הסכמות של בעלויות.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

מירון כהן:
ברור לי, גם הדברים האלה קיימים.

אמנון ארבל:
כן.

מירון כהן:
אבל כאן יש, בקטע הזה יש ממש הפקעות. אין מה לדבר, יש כאן הפקעות בקטע הזה, זה קטע בעצם היחיד, שבו אנחנו צריכים לחצות כמעט בצורה מלאכותית ממערב למזרח, אז יש כאן הפקעות. כאן יש הפקעה, כאן יש הפקעה, כאן יש הפקעה שיש שם דרך, אז זה לא כל כך משמעותי.

אדיר שוורץ:
תגיד למה אין שבילי אופניים באף אחד מהמקטעים?

מירון כהן:
אין שבילי אופניים באף אחד מהמקטעים, אין מקום. עכשיו מה שהוחלט, ואם, ביחד עם העירייה, באחד הדיונים לפני כשנים, עם קובי ממליה, זה שלאורך הצירים הגדולים שזה, בית חנינה, שדרות

רמאללה, שאנחנו מראים שני נתיבי תנועה אחד לכל כיוון, ואם יבוא המשיח אפשר תמיד לבטל נתיב אחד, ולעשות שביל אופניים, אבל אין מקום פיזית.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אמרת פה שתי מילים חשבות שזה קובי וממליה, אני חושב שהיום התפיסות הם,

<u>מירון כהן:</u>
אין מקום פיזית.

<u>אדיר שוורץ:</u>
האחרון,

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, עכשיו, אז הוא אמר אם צריך להגיד כש - ,

<u>מתן מועלם:</u>
שנייה, רוחב זכות הדרך, שהוא כמו שמירון אמר, רוחב הזכות מאפשר את זה, כן? שוב, צריך, אנחנו היום מאשרים את המסגרת הסטטוטורית, המסגרת הסטטוטורית מאפשרת בתכנון הקצת יותר מפורט להפוך, זה לא דורש עוד משהו סטטוטורי, פשוט אפשר לקחת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא נאמר משאירים לך אופציה, משאירים לך אופציה.

<u>מתן מועלם:</u>
יש כן, צריך להגיד שבאופן כללי בשנים האחרונות, מזרח העיר, כן יש איזה שהוא קושי לקדם תוכנית של שבילי אופניים, אבל שוב זה לא אומר, שבפרויקט הזה, שייכנסו לתכנון יותר מפורט, יותר אופציות.

<u>אדיר שוורץ:</u>
היה יותר אורבאני, לא צפונה ב - ,

<u>מירון כהן:</u>
אין מקום פיזית.

<u>אדיר שוורץ:</u>
בעטרות.

מירון כהן:
אין מקום.

מתן מועלם:
לא, אז אני אומר, מבחינת, מבחינת רוחב זכות הדרך,

מירון כהן:
מה אפשר לעשות?

אדיר שוורץ:
אני לא משתכנע כל כך בקלות.

מירון כהן:
מה זאת אומרת? איזה, יש מקום (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
זה הקלה, מה?

מתן מועלם:
אני אומר מבחינת רוחב זכות הדרך, נפחי התנועה החזויים, אין שום בעיה, (לא ברור) לאופניים, אבל שוב, זה לא, המסגרת הסטטוטורית היא מאפשרת את זה, בסדר?

מירון כהן:
כל הנספחים עם, עם רקע בלבד,

מתן מועלם:
זה (לא ברור).

מירון כהן:
אני חושב, אתה שואל אותי, שהעירייה חשבה שלהראות היום, כמו שעשיתם בדרך חברון, השדרות היום שאין בכלל מכוניות, רק נתיב אחד לכל כיוון, התוכנית לא תעבור, ואז זה לא מראים את זה, אבל אם יום אחד, התושבים לא ירצו לנסוע ב - , התוכנית היום זה לא שאין אופניים, זה הם פשוט נוסעים בדרכים המקבילות, שיש שם דרכים קטנות בלי, בלי תנועה, ויש דרכים מקבילות לכל האורך. אבל אם יום אחד יחליטו לנסוע כאן, אז בבקשה יורידו נתיב, אין שום בתוכנית הזאת שמונע את זה.

אליעזר ראוכברגר:
מה? זה היה מאוד מאוד מה היה פה, בוא, אנחנו מדברים על דברים של עוד 10 שנים יהיו. אנחנו לא מדברים פה על הדברים של מחר בבוקר.

מירון כהן:
היום אגב בקטעים שיש לאופניים, הם לא משתמשים בהם פה, באזורים האלה. זה לא שיש ביקוש.

אליעזר ראוכברגר:
כמעט בשום מקום לא משתמשים.

מירון כהן:
לא, אני משתמש, אני מגיע לעבודה שלי על אופניים כל בוקר.

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי, (לא ברור) לכן החלטנו להקים עד, אתה בתוך (לא ברור).

מירון כהן:
תראה אני זקן, אז אני מנסה (לא ברור) אופניים, וכל הזמן עוקפים אותו.

עופר איובי:
כן, אבל אני חושב,

מירון כהן:
כל הזמן עוקפים אותי אופניים.

עופר איובי:
זה לא רק לאופניים פדאלים, האופניים חשמליים כשייכנסו.

אליעזר ראוכברגר:
אין אופניים בירושלים.

עופר איובי:
ייכנס, ייכנס, החשמלי שייכנס,

אליעזר ראוכברגר:
אדוני, תסתכל את אלה שיש היום מפוזר בכל העיר מה שלשכירות,

אריאל גולן:
הכול, הכול,

אליעזר ראוכברגר:
זה הכול במקום, לא לוקחים את זה, נו.

אדיר שוורץ:
לא, אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו לא תל - אביב, אין מה לעשות.

עופר איובי:
זה שעולה כסף.

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות,

אדיר שוורץ:
זה שירות גרוע שנעשה גרוע מהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא יודע, אני מדבר על עובדות, עכשיו אתה יכול מתחיל להסביר לי את התירוצים. יכול להיות,

אדיר שוורץ:
המספר הרי,

אליעזר ראוכברגר:
אני אומר עובדות.

אדיר שוורץ:
עובדות הם של מספר העובדות.

אליעזר ראוכברגר:
אלה העובדות,

אדיר שוורץ:
האופניים בירושלים בעלייה.

עופר איובי:
זה לפי מה שמציגים לנו,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

עופר איובי:
זה גדל, עלייה, השימוש גדל בצורה משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:
עזוב, אני לא יודע מי זה מציגים, אני מסתכל בעיניים. מה זה אומר גדל? המספרים, זה דברים שאתה יכול לשחק איתם, אתה תסתובב וזה,

אריאל גולן:
שבילי אופניים ריקים.

אליעזר ראוכברגר:
תמיד כשאתה נוסע ליד מהמקומות של ה - , שיש את העוגנים האלה, את המעגנים,

אריאל גולן:
יורו – פאן, יורו – פאן,

אליעזר ראוכברגר:
מלא, כן,

אדיר שוורץ:
יורו – פאן זה אופניים,

אליעזר ראוכברגר:
איך?

אריאל גולן:

יורו – פאן, יורו – פאן משהו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה שיש את התחנות עגינה האלה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה זבל של אופניים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תמיד 50%, 60% נמצא. אף פעם לא תמצא שהוא ריק.

<u>עופר איובי:</u>
עכשיו יש מכרז,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה הכול,

<u>עופר איובי:</u>
חדש ו - .

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עכשיו אני לא יודע מה יהיה חדש, לא חדש, הוא יכול להיות גם בעוד 10 שנים שהרגלי ה - , הרגלים של תושבי ירושלים ישתנו, אני לא יודע, אני אומר נכון להיום.

<u>מירון כהן:</u>
אנחנו מנסים לעשות תוכנית,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ויש את זה כבר בעיר 5 שנים לפחות, אם לא יותר.

<u>מירון כהן:</u>
אנחנו מנסים לעשות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אפילו יותר מ – 5 שנים, בתקופת אמנון מרחב, אז אנחנו מדברים על משהו כמו 8 שנים.

מירון כהן:
זה תוכנית לטווח ארוך, העולם יכולים להשתנות כמה פעמים עד שנגיע לשמה, אולי כבר ימציאו רחפנים.

יוחנן וייצמן:
כן, גלגלים בנעליים,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

יוחנן וייצמן:
לך תדע, מה?

מירון כהן:
אז בוא אנחנו נמשיך, אז אנחנו אמרנו שאנחנו נוסעים דרך בית חנינה. אגב כאן, היינו מאוד שמחים להוסיף עוד תחנה אחת לפחות, כדי להקטין את המרחקים, לא מוצליחים.

צחי ויטלזון:
מירון, תראה את העלייה ל - , לבית חנינה.

מירון כהן:
על יד בית חנינה, זה סיפרתי על זה. הקטע כאן הוא הקשה ביותר, כי אלה מגרשים פרטיים, שאנחנו צריכים להפקיע כאן חלקית, וכאן מגרש במלואו. אנחנו ניסינו לאתר את בעל הבית, לא הצלחנו. אנחנו בזכות הרכבת ניתן ככה, היזמים שם הוסיפו קומות, דברים כאלה, אבל אין לנו דרך אחרת להגיע ממערב,

עופר איובי:
למה אי-אפשר להוסיף את החנייה איפה שבית (לא ברור)?

מירון כהן:
כי יש עקומות בכביש. בגלל העקומות בכביש, אז אנחנו לא יכולים להשחיז כאן, אתה רואה יש כאן עקומה, המקום מאוד מאוד צר, אנחנו הרי לא עושים את הבתים משני הצדדים. זה כבר בנוי. אנחנו פשוט לא הצלחנו להכניס תחנה. אנחנו עוד ננסה כמה תרגילים, אבל זה מאוד קשה. זה אנחנו, זה המצב, זאת הקלה שמישהו אמר כאן, אנחנו לא מצליחים, אין לנו שום התנגדות להכניס כאן תחנות תחנות, וזה לא, גם שיפועים, גם עקומות, גם מרחק בין החזיתות של הבניינים. כאן רואים את ה - , עלייה שדיברנו עליה, זה מגרש שמפריעים, וכאן אנחנו עולים על דרך רמאללה, זה המצב, אתם רואים

איפה שכתוב, מגרש להפקעה, זה היום מגרש ריק. ואנחנו ממש עולים את המקור, עושים כאן איזה שצ״פ קטן, זה הצומת של פיקוד ה - , פיקוד מרכז. זה בעצם כביש רמאללה, זה ממשיך. צומת נווה יעקב, צומת מסובך מאוד. אנחנו מתואמים איתם פחות או יותר למרות ש - , יש להם הרבה התאמות שהם צריכים לעשות, כי הם, הם בעצם תכננו לפני ההרחבות שהם בעצם ביקשו, אז יש כאן הרבה תיאומים שהם צריכים לעשות. בעצם רמ״י כאן מתכננים שלושה דברים, שכונה כאן, שכונה כאן, ושכונה, ואזור מוסדות חירום פה. אנחנו מתואמים במאה אחוז עם השכונה כאן, אין בעיות, כאן לדעתי יש בעיות שהם צריכים לסדר אצלהם, והשכונה של החירום, אני לא יודע זה תקוע, אנחנו לא מקבלים תוכניות מהם, אז,

<u>עמנואל זלטס:</u>
הכיבוי, המשטרה פה.

<u>מירון כהן:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא השכונה, זה כמה מבנים, זה לא שכונה.

<u>מירון כהן:</u>
לא, החירום זה גם המבנים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
חירום כן,

<u>מירון כהן:</u>
שכונה זה שכונה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
גם שמה זה לא שכונה, זה שלושה בניינים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>עמנואל זלטס:</u>
פה רוצים לדחות.

אמנון ארבל:
700 יחידות דיור, והם עושים עכשיו לפי החלטת תוכנית אחרת לגמרי שהם הגישו, אז,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו הרי קיבלנו החלטה לדחות את זה.

אמנון ארבל:
נכון, המחוזית לא,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמנון ארבל:
המחוזית לא,

אליעזר ראוכברגר:
המחוזית לא, כן, גדול.

מירון כהן:
אנחנו כל הזמן שולחים,

עופר איובי:
מה זה עזר?

אליעזר ראוכברגר:
אוהו מה זה עזר,

אמנון ארבל:
הם ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:
בשביל זה הם מבקשים מהם תוכנית אחרת לגמרי.

עמנואל זלטס:
שמה המשמעות בגדול? לצמצם משמעותית?

אמנון ארבל:
לא, אנחנו דיברנו על ה - , גם על העניין של הרציפות של הטיילת שיש שמה וצריך לשמור עליה, הפרשות לצורכי ציבור, דיברנו על כמות יחידות דיור, דיברנו על הרבה מאוד דברים, על הבינוי שלא היה טוב, בגדול לקחו את רוב השטח התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
תוכנית גרועה ביותר.

אמנון ארבל:
נכון.

מירון כהן:
הם בכל אופן מקבלים ממני באופן תדיר את התוכניות שלנו, אז הם יכולים לעבוד איתנו. כאן יש רק להגיד לכם, כאן אנחנו כבר עשינו איזה שינוי,

אמנון ארבל:
(לא ברור) לשאול, לא,

עמנואל זלטס:
כן, עוד שנייה נשמע מה רוצים פה.

מירון כהן:
אמי, כאן אנחנו נצטרך לעשות איזה שהוא שינוי בגלל תחנת הדלק פה של פז, איזה שהוא שינוי, אז אנחנו, זה לא, לא משהו שרואים בעין, אבל רק שתראו.

עמנואל זלטס:
תחנת הדלק פה.

מירון כהן:
כן, בדיוק.

אמנון ארבל:
בפינה, בפינה ממש.

מירון כהן:

כן, כן. אנחנו, אנחנו צריכים להתרחק ממנו. אנחנו צריכים להתרחק ממנו. אין לנו בעיה לעשות את זה, ואנחנו עושים את זה, אבל זה לא מופיע כאן במצגת. דרך בית חנינה, זה הדרך היום, יש כאן מרכזים מסחריים,

אליעזר ראוכברגר:
כמה מרחק ממנו?

מירון כהן:
המון חנייה,

אליעזר ראוכברגר:
12? למה אתה צריך להתרחק ממנו? בגלל תמ״א/18?

אמנון ארבל:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
אז למה?

מירון כהן:
לא, לא, חתך גם את הכניסה ואת היציאה, ועשינו,

אליעזר ראוכברגר:
מבחינה תכנונית,

מירון כהן:
תכנונית, תכנון נטו,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא הסיבה,

עופר איובי:
אין פה גני ילדים, לא,

אליעזר ראוכברגר:
לא כמו בית ספר.

<u>אמנון ארבל:</u>
אין מגבלה בתמ״א/18 בתחנות לרכבת.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לכן אני תהיתי,

<u>מירון כהן:</u>
לא, לא, זה עניין תכנוני,

<u>עופר איובי:</u>
צריך 80 מטר.

<u>מירון כהן:</u>
כן, לא, אנחנו, שהם יעשו את ה – 80 מטר, אנחנו לא עושים את זה.

<u>עופר איובי:</u>
לא, לא, זה לא, במקרה הזה אין,

<u>מירון כהן:</u>
אז כאן רואים את הדרך בית חנינה היום, שזה חנייה ניצבת, איפה שיש מרכזים מסחריים. רואים שזה לא כביש מאוד מאוד רחב. אנחנו נכנסים כאן באמצע, את החנייה הניצבת, איפה שאפשר, אנחנו הופכים למקבילה. אבל כפי שניתן לראות, אי-אפשר כאן לעשות כאן גם שביל אופניים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה הכול בקו אפס שם.

<u>מירון כהן:</u>
הכול בקו אפס,

<u>עופר איובי:</u>
כן,

<u>מירון כהן:</u>
ממש כן. ממשיכים דרומה, ככה זה נראה. דרך בית חנינה. אתה רואה, מי שרוצה בדרך של זה, זה בדיוק מה שקרה בדרך שועפט, זה פשוט המשך אינטגראלי של מה שקרה בשועפט. ואנחנו מגיעים

לצומת יקותיאל אדם, ועולים על ה - , המסילות של הקו האדום. זאת אומרת הקו החום ממשיך, מי שיושב בתוך הקרון של הקו החום ממשיך, אבל הוא כבר על המסילות של הקו האדום. כאן יש תחנה אחת משותפת, בקו האדום לקו החום פה, ובעצם זה סוף ה - , הטיפול הסטטוטורי שלנו, בחלק הצפוני. יש לנו,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בצפון של הצפון,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה (לא ברור)?

<u>מירון כהן:</u>
בדרום של הצפון.

<u>צחי ויטלזון:</u>
מה? היום הרכבת,

<u>מירון כהן:</u>
זה הדרום של הצפון, ואז אנחנו,

<u>אמנון ארבל:</u>
הוא בא מפה, (לא ברור) פה ימינה לפסגת זאב, והקו החום בא מפה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הוא מתחבר,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה אותו תוואי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שלום.

<u>צחי ויטלזון:</u>
הרכבות החומות ייסעו על הקו האדום.

<u>אמנון ארבל:</u>

כן.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עד שער שכם.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה צבע בורדו אפור.

<u>צחי ויטלזון:</u>
עד שער הפרחים.

<u>מתן מועלם:</u>
לא, עד שכם.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בשכם הוא מתפלג.

<u>מירון כהן:</u>
השינוי, השינוי הגדול כאן, זה פשוט באמת תחנה אחת משותפת, רצינו תחנה אחת משותפת לקו החום, וקו האדום, והצלחנו לעשות את זה.

<u>מתן מועלם:</u>
גם הקו הירוק הבהיר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כל הזמן,

<u>מירון כהן:</u>
הקו הירוק הבהיר עכשיו אנחנו נגיע. עכשיו יש לנו קפיצה מ - , היינו כאן קודם בצפון, יש לנו קפיצה, אין לנו טיפול סטטוטורי מיקותיאל אדם, עד לצומת המטה הארצי, אין לנו את תשריטים, אין שום דבר, נוסעים על הקו האדום, אבל כאן יש לנו כבר שלוחה, של לוי אשכול. פעם אגב השלוחה הזאת הייתה קיימת בתוכניות, היא בוטלה, ועכשיו אנחנו מחזירים אותה. מה שקורה כאן, זה בעצם אני אראה לכם את השקף הבא.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
איפה שהירוק קטע.

מירון כהן:
זה היה בגלגולים של הירוק. מה שקורה כאן, עם ההתקדמות התכנון, שנוצר גם קו תכלת, וקו ירוק, הצומת הזה עם ארבע קווים רכבתיים, לא יכול לקבל עוד רכבת. ועוד רכבת הזה, זה הקו הירוק בהיר. ואז אנחנו בעצם נותנים לו, חתיכה מהקו החום שיוכל לנסוע, זאת אומרת איך שתרצו לקרוא לזה, זה בעצם, הרכבת יהיה רכבת,

אמנון ארבל:
מעבר (לא ברור).

מירון כהן:
היא בעצם,

מתן מועלם:
הקלה על הצומת.

מירון כהן:
בגבעת שאול,

יוחנן וייצמן:
מה? זה כן.

מירון כהן:
עולים בגבעת שאול על הקו הירוק, ומי שלא רואה,

יוחנן וייצמן:
בעצם יהיה מנווה יעקב לגבעת שאול קו ישיר.

מירון כהן:
בדיוק, זה בדיוק זה, אז אנחנו כאן, הם עשו לנו, לוקחים טרמפ בעצם עלינו,

יוחנן וייצמן:
מאוד.

מירון כהן:
זה משמעותי,

מתן מועלם:
בעיקר הצומת.

מירון כהן:
אני לא יודע אם זה משמעותי.

צחי ויטלזון:
בעיקר רוצים להקל,

מירון כהן:
זה משמעותי כי,

צחי ויטלזון:
על צומת שרגאי, נותנים את הפתרון הרכבתי הזה כאן ב - , בשלוחה הזאת, או במקטע הזה שהולך בין,

מירון כהן:
זה נקרא משמעותי בגלל שרוצים שנפקיע,

עמנואל זלטס:
שזה היום.

מירון כהן:
רנה – קסאן ומהמוזיאון, וזה, להפקיע, להפקיע ש - , רצועות, ואנחנו לא עשינו את זה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
כן, זה רחוק.

מירון כהן:
זה תלוי מאוד ב - , כרגע זה לא משמעותי.

עו״ד אילנית מיכאלי:
נכון.

עמנואל זלטס:

שזה יום, לא לוקח מעל הצומת.

עופר איובי:
ושם יהיה יכול להחליף בירוק,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, גם היום, גם היום אתה יכול,

עמנואל זלטס:
זה לא,

עופר איובי:
לא, אבל אתה,

אליעזר ראוכברגר:
את המיקום, מיקום החלפה משתנה, זה,

עמנואל זלטס:
כן, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:
מה ההבדל?

עופר איובי:
לא, אני אומר בעתיד יהיה את השלוחה הזו של הירוק, שנכנסת לגבעת שאול,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר,

עופר איובי:
הוא מדבר על (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
גם היום,

עופר איובי:

יש שמה צומת.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל זה גם היום, זה אותו דבר.

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה לא,

<u>עופר איובי:</u>
לא, היום (לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוודאי, אותו דבר,

<u>עופר איובי:</u>
כן?

<u>עמנואל זלטס:</u>
בירוק זה יהיה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה עושה את החלפה בין האדום לירוק. מה זה משנה?

<u>מירון כהן:</u>
כאן לא תצטרך החלפה אולי,

<u>עופר איובי:</u>
אין לך עכשיו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה היום,

<u>עופר איובי:</u>
בעתיד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

כשאני אומר היום, אני מתכוון,

עופר איובי:
לא, אני מתכוון,

אליעזר ראוכברגר:
לא ב - ,

עופר איובי:
הזנבות של הירוק,

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה גם, זה נקרא כשאומרים גם היום, הכוונה שגם בתוכנית שיש כבר קיימת, מאושרת, בעבודה.

עופר איובי:
כשזה יקרה אז,

אליעזר ראוכברגר:
זה אין עליו אחיזה. העקרונות שלו,

עופר איובי:
הוא רוצה להגיע למס הכנסה, זה הסיפור.

אליעזר ראוכברגר:
נו בסדר, אותו דבר.

מירון כהן:
רכבת בגבעת שאול,

אליעזר ראוכברגר:
אתה מחליף, אתה מחליף, אתה מחליף לירוק, ואז, אתה מחליף לירוק בהר הצופים. מה הבעיה?

עופר איובי:
(לא ברור) לראות,

אליעזר ראוכברגר:

בצומת, בצומת גבעת התחמושת, אתה מחליף לירוק.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני עובר, אני עובר את ה – 203.

<u>עופר איובי:</u>
מכריחים עליך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה יכול גם,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
200 שנה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה יכול גם להחליף לירוק בהמשך, ליד תחנה מרכזית. ואז אתה הולך לשלוחה של הר נוף. יש לך הרבה אפשרויות.

<u>מירון כהן:</u>
הרבה אפשרויות, וכמה שיש יותר, יותר טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה בסדר, רק מה, אני שאלתי אותו, מה הוא מרוויח, אין פה, מרוויחים שכמה שיותר יותר, אז בסדר.

<u>מירון כהן:</u>
ויכול להיות שלא יעשו את הדבר הזה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תשים וויז, הוא יגיד לך איזה מה חשוב שלוש,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אין שמה בעיה של קברים?

<u>מירון כהן:</u>
של?

יוחנן וייצמן:
של קברים? ברצועה הזאת.

מירון כהן:
לא, אנחנו עושים,

עופר איובי:
כשיחפרו יידעו.

מירון כהן:
ייבדקו לא על זכות דרך.

יוחנן וייצמן:
לא, היום בגלל ההפרשים, אני לא, לא שאני יודע.

עופר איובי:
אולי לא, אולי יש,

יוחנן וייצמן:
צחי, אתה תיתן את התשובה, אין שם קברים על הקטע הזה?

צחי ויטלזון:
איפה? בתוכנית?

יוחנן וייצמן:
בין רמת, שדרות אשכול, מתחת גבעת התחמושת.

צחי ויטלזון:
היו פה, יש כאן בדיקות עם רשות העתיקות, אני לא יודע מה, אני לא שמעתי.

יוחנן וייצמן:
היום הגבהות שמה במשחקים, זה לא גילה קברים?

מירון כהן:
לא, לא, זה משהו נופי.

צחי ויטלזון:
אני לא יודע איך זה,

יוחנן וייצמן:
זה נופי.

צחי ויטלזון:
אני יודע שהיו פה,

יוחנן וייצמן:
מה?

מירון כהן:
רכבת (לא ברור),

צחי ויטלזון:
בכל מקרה אנחנו פה, אפשר לראות את זה אחר כך אולי בזה, ההרחבה פה היא מאוד קטנה לטובת ה
- ,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני רואה, זה חצי קילומטר אולי.

צחי ויטלזון:
לא, אני מתכוון להרחבה,

עמנואל זלטס:
של הכביש.

צחי ויטלזון:
של הכביש.

מירון כהן:
אבל הוא באחד הישיבות.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אוקיי הבנתי.

מירון כהן:
אנחנו פשוט, לא רצינו להפקיע כאן מהבתי ספר.

עופר איובי:
הרחבה,

צחי ויטלזון:
הוא יושב על ייעוד דרך קיימת, עם הרחבה מצומצמת,

מירון כהן:
לא, אנחנו לא מרחיבים, זה מה שאני אומר,

צחי ויטלזון:
אני מבקש שגם עם הפרויקט של רמ״י,

עופר איובי:
הקטע החום הזה.

צחי ויטלזון:
היינו בקשר גם עם גבעת התחמושת,

עופר איובי:
תראו, איזה רווח יש כאן,

צחי ויטלזון:
עם ה - , עם,

מירון כהן:
תפעולי?

מתן מועלם:
זה בדיוק מה שאמרנו, אם נייצר את המסדרון, הרי זה היה בתוכנית הקו הירוק, וזה נגרע משמה, אז מנצלים את תוכנית הקו החום, כדי לייצר את המסדרון. כדי שיהיה אפשר תפעולית,

עופר איובי:

אתה עושה שם,

מירון כהן:
אני חושב,

עופר איובי:
אתה עושה שם כמה?

אמנון ארבל:
הוא מציע פה,

מירון כהן:
אני עושה שם קו סטטוטורי,

אליעזר ראוכברגר:
הוא עושה, הוא עושה שם קו חום, הוא עושה שם קו סטטוטורי חום.

עופר איובי:
אני מסכים איתך, אבל איזה רווח?

מירון כהן:
הרווח הוא תפעולי, הרווח הוא תפעולי.

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר התפעולי.

עופר איובי:
רק תפעולי.

אליעזר ראוכברגר:
כן, שיש לך כמה אפשרויות, חלק ילכו לפה, חלק ילכו לפה, וככה אתה נותן פיזור לעומסים, זה הכול.

מירון כהן:
זה יכול להיות אפילו קו תפעולי ממש, בלי נוסעים, להגיע לדיפו, או להגיע לזה, הוא לא, אי-אפשר כבר להעמיס כאן רכבות.

עופר איובי:
ומה המחיר של זה?

מירון כהן:
כן, נכון, זה תמיד יש,

עופר איובי:
הכול, תועלת מול זה.

מירון כהן:
נכון.

אמנון ארבל:
הוא לא, הוא לא קטע בעייתי מהבחינה הזאת.

מירון כהן:
יכול להיות שבעוד 10 שנים, יחליטו לא לעשות את זה, יכול להיות. אבל,

יוחנן וייצמן:
סטטוטוריקה,

אמנון ארבל:
אנחנו מייצרים כאן,

מירון כהן:
ככה, ככה זה נראה היום, זה הצילום היום, היום את הגינון הזה השלימו. ואנחנו בעצם עולים על ה - , על הגינון הזה, זה עדיין בזכות דרך,

אליעזר ראוכברגר:
יש, יש את זה, זה שיהיה, זה בתוכנית המאושרת, זה לא אומר שיהיו חייבים לעשות את זה בפועל.

מתן מועלם:
זה מאפשר לך גמישות.

אליעזר ראוכברגר:
ירצו, ירצו, יוכלו, לא ירצו, לא יוכלו.

מירון כהן:
תראה זה הכול נובע מ - ,

אליעזר ראוכברגר:
תלוי, תלוי (לא ברור) בוא יש הרבה,

מירון כהן:
זה הכול ספינוב של מה שקרה בצומת של, לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:
לא עובדת,

מירון כהן:
אי-אפשר להוסיף שם סיכה. אז זה, הם חיפשו פתרון שאם, מה יקרה אם ירצו תפעולית להעביר עוד רכבת.

עופר איובי:
בקיצור, לומדים מהטעויות.

מירון כהן:
ברור, תמיד, מי שלא לומד, בעיה. כאן רואים את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
ציר רק״ל.

יוחנן וייצמן:
כן,

מירון כהן:
כאן רואים, זה צילום של לוי אשכול, מהכיוון השני, מהמטה הארצי. רואים את הרכבת בצד, זה איזה שהוא מתחם שהם מתכננים היום, בהתחלה של תכנון, עד כמה שידוע לי, קיבלתי איזה שהיא הדמיה.

יוחנן וייצמן:
סתם איזה צורה משהו.

מירון כהן:
לא,

עופר איובי:
לא, לא,

מירון כהן:
יש כאן,

יוחנן וייצמן:
הוועדה המקומית הוא עבר, לא?

אמנון ארבל:
כן, במחוזית היה,

עופר איובי:
זה הדיור הממשלתי.

מירון כהן:
יש כאן גם שלב,

יוחנן וייצמן:
זה חלק מהמטה, מהתוכנית של המטה הארצי.

מירון כהן:
יש כאן שלב מקדים של חניות אוטובוסים, ושלב של תב״ע,

אליעזר ראוכברגר:
זה קריית בגין החדשה,

מירון כהן:
קריית בגין החדשה, נדמה לי שהם,

מתן מועלם:
זה, כן, כן,

צחי ויטלזון:
לא, זה בצד השני.

אמנון ארבל:
זה החניון של גבעת התחמושת כיום, כרגע, עוד פעם את התוכנית, מה שאתה דיברת.

אליעזר ראוכברגר:
לא, חניון גבעת התחמושת זה לא הסיפור של גבעת התחמושת.

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא קיים ב -,

אמנון ארבל:
התוכנית הייתה,

יוחנן וייצמן:
סליחה,

אמנון ארבל:
(לא ברור) שדיבר עליה היא כאן,

אליעזר ראוכברגר:
זה כאן. זה צומת המטה הארצי.

אמנון ארבל:
זה החניון הקיים היום בגבעת התחמושת,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי,

אמנון ארבל:
שאנחנו (לא ברור) עכשיו מנסים עוד פעם.

מירון כהן:
נכון. הגדרה מדויקת.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

מירון כהן:
אגב כאן בסגול רואים את זה, הסגול הגדול הזה זה המוזיאון של גבעת התחמושת. שאנחנו מתואמים איתם, כאן,

אליעזר ראוכברגר:
זה העמותה הזאתי, איך קוראים לעמותה? זה העמותה הזאתי איך קוראים לה?

מירון כהן:
עמותה, עמותה, כן, אז אנחנו מתואמים, גם דיברנו איתם, אנחנו, אנחנו ממש מגלחים קרוב אליהם, אבל לא עולה. זהו, אני ממשיך הלאה. עכשיו אנחנו עוד פעם מדלגים, כי אנחנו עולים, ממשיכים על הקו האדום, לא צריך כאן עבודה סטטוטורית, ומגיעים לשלוחה הדרומית ביותר, שזה התשריטים, התשריט האחרון. שזה בעצם השלוחה לשער הפרחים, זה הסיפור כאן. באופן מפתיע יש לנו מעט מאוד הרחבות דרך כאן, כי היא הדרך סולטאן סולימאן, שהיא,

אליעזר ראוכברגר:
מאוד רחבה.

מירון כהן:
היא, במקור הייתה מאוד רחבה, היום היא עוד פעם צרה, וכשאנחנו נבוא, אנחנו ננצל את הקטע שפונה, שפינו. אבל יש מקומות שאנחנו לא נוכל לנצל את הקטע שפינו, בגלל שהרכבת לא יכולה לעשות עיקול, היא חייבת לנסוע ישר. אז כאן יש באמת,

אליעזר ראוכברגר:
איפה ההרחבה?

מירון כהן:
הרחבה של דרך קיימת. בפועל אגב זה מין מסלול כזה,

אליעזר ראוכברגר:
לפי איך שזה נראה פה, זה קטעים קטנים מאוד.

יוחנן וייצמן:
כן, אתה רואה מפה לפה,

עופר איובי:
אין הרבה זה.

יוחנן וייצמן:
אתה יכול, תעמוד במרפסת תצביע, אתה רואה את זה.

אמנון ארבל:
כן, צריך להגיד שפה,

מירון כהן:
כאן אגב,

יוחנן וייצמן:
כן,

מירון כהן:
בתצ״א הזאת רצינו להראות את המשולש הרכבתי, שהוא מאוד מעניין כאן. שזה, שזה בעצם נותן טרמינוס גם לקו הצהוב, זה הקו שלא מקדמים כרגע, שנגמר במוזיאון.

יוחנן וייצמן:
מה זה טרמינוס?

מירון כהן:
טרמינוס זה,

יוחנן וייצמן:
תחנה סופית כאילו, הבנתי.

מירון כהן:
זה מקום,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהולך לקריית הממשלה, הכנסת,

מירון כהן:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
וכל זה,

מירון כהן:
אז הרבה זמן לא הראו,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, בינתיים לא מתוכנן, לא,

מתן מועלם:
לא, מתוכן כרגע.

מירון כהן:
מתוכנן דווקא כן, דווקא מתוכנן כן.

אליעזר ראוכברגר:
לא מתוכנן לביצוע היום,

מירון כהן:
לא, מתוכנן, אני עשיתי תוכניות בביצוע,

אליעזר ראוכברגר:
אמרתי לא תוכנית,

מירון כהן:
אבל אין,

צחי ויטלזון:
אין כוונה לבצע.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אין כוונה לבצע, תפרש את זה איך שאתה רוצה, אבל כולם מבינים מה שאמרתי.

<u>מירון כהן:</u>
טוב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא הולך לקום כל כך מהר.

<u>מירון כהן:</u>
רק מילה על טרמינוס, כל קו והרבה אנשים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תחנה סופית,

<u>מירון כהן:</u>
כל קו צריך שני קצוות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שירותים, ומקום, זיג זג,

<u>מירון כהן:</u>
זה מקום שהנהג יכול לצאת מהקרון הראשון, ללכת לקרון האחרון, ולנסוע לכיוון השני, זה הטרמינוס.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה עוצר היום בדיפו בתחנה סופית,

<u>מירון כהן:</u>
בדרך כלל בתחנה סופית כן. אלה התשריטים, כאן יש כמה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
ככה איך סולטאן סולימאן יתפקד אחרי זה עם קווי אוטובוסים, עם תחבורה ציבורית?

<u>מירון כהן:</u>
זה שאלה מעניינת מאוד, לא, יש שלב ביניים,

יוחנן וייצמן:
האמת היא גם תקופת העבודות, אתה צודק.

מירון כהן:
היום גמרו שלב אחד, השלב, שלב ביניים נוסף של להוסיף תחבורה ציבורית שמה, על הקו, על סולטאן סולימאן הקיים, ובסוף,

יוחנן וייצמן:
העברנו שם מאה אלף איש לסליחות, זאת אומרת, מה יהיה מחר?

מירון כהן:
מחר,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא,

יוחנן וייצמן:
לא מחר, כשאתה מבצע.

מירון כהן:
יהיה שמה קו רכבת,

יוחנן וייצמן:
כן, אבל אנשים לא יעברו בתחנת שער שכם וייסעו תחנה אחת, הקווים ל - ,

מירון כהן:
לא, אבל כן יעלו בשמעון הצדיק, שמעון הצדיק.

מתן מועלם:
יכול לעלות בהר הצופים בחנה וסע, והקו האדום לצורך העניין,

יוחנן וייצמן:
הוא מגיע הנה,

מתן מועלם:
ולהגיע, ולהגיע,

יוחנן וייצמן:
אבל כל אלה שיגיעו בלילה לשער האשפות, הלילה הבאנו 100 אלף לשער האשפות, לא ל - ,

מתן מועלם:
מה השאלה? האם יוכלו להשתמש ברכבת?

מירון כהן:
שער האשפות,

מתן מועלם:
או אוטובוסים? לא, לא, יש גם תוכנית הזנה באוטובוסים, זה נמצא בדיונים ושאלה לגבי מסופים, איפה יתחילו הקווים, בכלל כל אגן העיר העתיקה זה משהו שעוד נבדק לגבי כציר BRT או כשאיזה שהוא פתרון להסעת המונים אחרת, בזה, ויינתן זה, שאנחנו חושבים שלא יהיה קו צהוב.

יוחנן וייצמן:
ושהרכבל יעבוד. אבל,

מירון כהן:
הרכבל לא יעביר 100 אלף איש. אבל כן, עכשיו יש כאן, מבחינה מוניציפאלית, אנחנו, וגם מבחינה תיאום עם רט״ג בעיקר, אנחנו עושים הרבה מאוד תיאומים עם רט״ג, והסיבה היא שכל השאר הרצועה הירוקה הזאת, זה בעצם תחום של רט״ג, שנקרא גן לאומי עוקף, או עוטף עיר העתיקה, עמ/9, איך זה נמקרא?

יוחנן וייצמן:
עמ/9 זה התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
עמ/9 זה התב״ע.

מירון כהן:
אוקיי,

צחי ויטלזון:
עמ/9 זה בעצם התוכנית של רט״ג, שהכריזה בעצם על גן לאומי סובב חומות ירושלים. אנחנו בעצם כאן התוכנית נמצאת, עוברת בתחומי הגן הלאומי, היינו בקשר עם רט״ג, הם מברכים על התוכנית

הזאת, מבחינתם כל הקלה או כל שינוי והורדת רכב פרטי, ועידוד התחבורה הציבורית מקובל עליהם, והם מעוניינים בו, תומכים בו. הם ביקשו שגבול התוכנית תהיה בעצם רחב ככה שיכלול גם יגיע עד לחומות, ויכלול גם משולש ענבים, תוך כוונה כשיגיע הקו החום תהיה אפשרות לטפל באזורים האלה. מאחר וזה גן לאומי, אז יכול להיות שאנחנו נצטרך סטטוטורית לעבור דרך מועצת גנים לאומיים ושמורות טבע. ונעשה את זה ככל שיתבקש.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אתם יודעים ארכיאולוגיה מה קורה מתחת לכביש?

<u>צחי ויטלזון:</u>
היינו בקשר גם עם רשות העתיקות לאורך הזמן. אנחנו, אני לא יודע בדיוק, אבל מאחר וזה שטח שכל כך הרבה נבדק ונחפר, ונמצא בכל מיני,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נחפר 3 מטר, או 5 מטר למטה?

<u>צחי ויטלזון:</u>
אני יודע שזה, אני לא יודע עד כמה, אבל אני יודע שזה שטח שנבדק לאורך התקופות בצורה מאוד אינטנסיבית כולל העבודות האחרונות שהיו של,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יש סיכוי שימצאו שמה משהו וואו?

<u>מירון כהן:</u>
סיכוי וואו, אני לא יודע.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, בסדר, סתם איזה מבנה מבית שני או משהו, אבל,

<u>מירון כהן:</u>
בטוח שימצאו משהו, (לא ברור) ארון הברית.

<u>צחי ויטלזון:</u>
אני לא יודע, איך אומרים? עד שלא חופרים לא מוצאים, רק אני יודע שזה אזור שנבדק בצורה אינטנסיבית מאוד בכל השנים שנעשו.

מירון כהן:
אבל כאן גם הם אמרו לנו, גם 25 ס״מ צריך כאן פיקוח,

יוחנן וייצמן:
לא, לא, ברור, אתה לא נוגע, זה ברור, כן.

אדיר שוורץ:
שאלות תפעוליות, לא תכנוניות.

מירון כהן:
יש כאן עכשיו,

יוחנן וייצמן:
ייתנו לך לעבוד עם הידיים, ולא עם מקושים, כן.

מירון כהן:
עכשיו כאן יש היום, (לא ברור) כל כך תומך זה שבעצם אנחנו מבטלים באופן טבעי,

יוחנן וייצמן:
כל הלכלוך שרואים פה.

מירון כהן:
כל החניונים, זה בעצם אני אראה לכם את התצ״א, אתם רואים היום, כל האזור הזה זה חניון, שאנחנו בעצם הופכים לירוק, האזור הזה אני מאוד מקווה שיום אחד מישהו יכניס את היד לכיס ויבנה כאן חניון עם פארק למעלה. זה לגבי משולש שער שכם. אבל אנחנו לא מתעסקים עם שער שכם. והטרמינוסים זה כאשר הטרמינוס הוא כאן כפי שאתם רואים, ובהדמיות היום יש כאן חניונים , ועוד כל מיני בלגאנים, אנחנו בעצם מכניסים כאן את הטרמינוס, וזה הסוף.

מתן מועלם:
כל הבניינים שיש פה,

צחי ויטלזון:
כל הבניינים של (לא ברור) הפרחים,

יוחנן וייצמן:
צחי, קו 1 ו – 3, איך יתפקדו? קו 1 ו – 3, איך הולכים לתפקד?

<u>אדיר שוורץ:</u>
שאלתי אותו בדיוק,

<u>מתן מועלם:</u>
מה? מה השאלה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני שאלתי את זה קודם, אני כעת, בקודים.

<u>צחי ויטלזון:</u>
הדברים, אולי (לא ברור).

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יש 1 ו – 3,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה הבעיה? מה? מה השאלה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, שלא ייחסם חלק מהציר.

<u>מתן מועלם:</u>
לא, אבל בהיגיון,

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה אותם זמנים, אותו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז הם יעשו (לא ברור).

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא תקופת העבודות, אחרי העבודות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברור, ברור. בשוטף.

מתן מועלם:
בסופו של דבר יש לך (לא ברור) של הקו החום הקו האדום, 1L, ו – 5L הקו הירוק הבהיר, לכל אחד מהם יש תדירות של פעם ב - , כל 8 דקות, זאת אומרת 7.5,

אליעזר ראוכברגר:
זה אתה אומר היום, אתה לא יודע מה יהיה בעוד 5, 10 שנים,

יוחנן וייצמן:
5, 6,

אליעזר ראוכברגר:
יעבוד, יעשו אז סקרים, ויעשו אז בדיקות, ולפי זה.

מתן מועלם:
יעבור בכל אחד מהם, זאת אומרת שזה כל אחד יש, אחד ו – 8 דקות, כל אחד זה 8 דקות, אבל בסוף כולם ביחד, מ – 3.

יוחנן וייצמן:
בייחוד 1 עד 3,

מתן מועלם:
יש לך תדירות משותפת, שתוכל לבצע החלפה,

יוחנן וייצמן:
כן,

אדיר שוורץ:
המקטע המרכזי זה מאוד רלוונטי,

מתן מועלם:
כמו שיש לך בחו״ל, שיש לך מסדרונות,

אדיר שוורץ:
יש (לא ברור) שמהם יגיעו,

מתן מועלם:
נכון, יש תדירות יותר גבוה.

יוחנן וייצמן:
לא שאלתם, אז אתה אומר יוכלו לתפקד פה גם רכבת קלה וגם אוטובוסים?

מתן מועלם:
כן,

עופר איובי:
השאלה שלך נשאל,

יוחנן וייצמן:
אוטובוסים,

עופר איובי:
אם זה מבטל את הקווים,

יוחנן וייצמן:
1 ו – 3, כן.

עופר איובי:
זה השאלה שלו,

אדיר שוורץ:
הוא לא שואל אם זה מבטל,

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אדיר שוורץ:
אם זה פוגע.

אליעזר ראוכברגר:
זה מהאט.

עופר איובי:
רגע, קודם כל אם זה מבטל,

אליעזר ראוכברגר:
לא אם מבטל, אם זה מאט.

מתן מועלם:
אולי לגבי צומת,

עופר איובי:
רגע, את זה בוודאי שלא יגידו,

יוחנן וייצמן:
כל הצומת שלך A, שאלתי אותך,

עופר איובי:
זה מבטל או לא? בוודאי שלא, עכשיו מה זה תורם,

אליעזר ראוכברגר:
אם זה מאט, או לא מאט.

מתן מועלם:
יש פה שאלה הנדסית,

אליעזר ראוכברגר:
מה התדירויות? מה התדירויות?

מתן מועלם:
בגדול, בגדול,

יוחנן וייצמן:
מה קורה של סולטאן סולימאן?

מתן מועלם:
כשיש לך רכבת כמו שזה מתווה מרכזי, שזה הקלאסי כן, שיש לך רכבת באמצע, שעובדת עם (לא ברור) ראשית, אז האוטובוסים לא נפגעים. כי הם יחד עם (לא ברור) הראשית. השאלה היא יותר, מה

קורה כשיש קונפליקט, זאת אומרת התנועת אוטובוסים ככה, והתנועת הרכבת היא ככה, ואתה רוצה לתת עדיפות לרכבת. כן? אז פה יש שאלה שזה יכול להיות עיכוב מסוים בזמנים, זה מאוד תלוי, זה מאוד תלוי בזמנים. כן? זה מאוד תלוי באותו מחזור, מגיע גם אוטובוס, וגם רכבת, יכול להיות שייתנו את העדפה לרכבת, אבל האם באמת, במסלול של חצי שעה, אז אם יהיה עוד הארכה של 5 דקות, יכול להיות, כן, אבל בסוף אתה רוצה כמובן את ההעדפה לרכבת.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני איתך,

<u>מתן מועלם:</u>
500 אנשים. זה,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
לא, יותר מזה,

<u>מתן מועלם:</u>
50 שנה,

<u>דובר לא מזוהה:</u>
לצמצם,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
התחנה האחרונה סביר להניח שלא 500 אנשים. זה בסדר.

<u>מתן מועלם:</u>
לא, בסדר, גם באוטובוס.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
משער שכם, נניח שהרכבת לא תהיה מאוד עמוסה,

<u>מתן מועלם:</u>
כן, (לא ברור)

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

מתן מועלם:
(לא ברור) חזק, מזרח. זה החזק.

יוחנן וייצמן:
כן, אבל המרכז של מע״ר מזרח הוא שער שכם.

מתן מועלם:
אבל שער שכם הוא בדרך, זה אותו, מהתחנה הזאתי,

יוחנן וייצמן:
אני שאלתי מה קורה עם שער, שער שכם מזרחה. כל השאלות שלי זה מע״ר מזרח.

אליעזר ראוכברגר:
וגם אתה לא יודע איזה שעות בשעות היממה, יש הרבה.

צחי ויטלזון:
מי שרוצה להגיד לצלאח אל – דין,

אמנון ארבל:
אם לא יהיה ביקוש, אז לא יפעילו קווים,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, זה מה שאמרתי, הכול יהיה, הכול בעיתו ובזמנו, יעשו את הסקרים, ואת הבדיקות, ולפי הביקושים.

מתן מועלם:
בתוכנית האוטובוסים יותר גישה.

יוחנן וייצמן:
הרגע הכול עומד, אין לי מה להגיד לך. כן.

מתן מועלם:
שלא ייסעו ברכב,

יוחנן וייצמן:
לך שמה, אתה רואה הכול עומד.

אמנון ארבל:
לאן? חופרים כבר את הקו החום,

יוחנן וייצמן:
לפני 20 שנה אמרת.

אמנון ארבל:
כמה שיקבלו יותר טוב, יותר טוב,

יוחנן וייצמן:
מה?

עמנואל זלטס:
הכול נעשו כבר, עד (לא ברור).

עופר איובי:
איפה? איפה? תראה איפה. איפה?

יוחנן וייצמן:
ביקורת אחרונה, (לא ברור) העצים? כתוב שם (לא ברור), כן כתוב, הקטע הזה דיברתי.

עופר איובי:
זה סולטאן סולימאן.

צחי ויטלזון:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

עמנואל זלטס:
זה הוא צודק,

אליעזר ראוכברגר:
בוא,

יוחנן וייצמן:
זה מה שאני מנסה להבין,

אליעזר ראוכברגר:
יוחנן, יוחנן,

מירון כהן:
יש לי כאן, יש כמה שקפים של האישורים של כיבוי אש.

אמנון ארבל:
אין בעיה.

מירון כהן:
כמה ירוק,

אליעזר ראוכברגר:
שער הפרחים, לא מעניין, שער שכם מעניין, ושער שכם יש לו הרבה יותר תנועה, מאשר שער הפרחים.

מירון כהן:
יכול להיות שזה ישתנה עם,

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות שישתנה, אני אמרתי נכון להיום.

מירון כהן:
יש דרך ישירה משער הפרחים לכיוון הכותל?

יוחנן וייצמן:
מה?

מירון כהן:
יש דרך, סמטה ישירה משער הפרחים לכותל?

יוחנן וייצמן:
בוודאי, בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:
לא,

מירון כהן:
דרך שער הפרחים,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

מירון כהן:
שער שכם.

עמנואל זלטס:
בטח שכן.

אליעזר ראוכברגר:
אושר מ - , אושר משער הפרחים.

יוחנן וייצמן:
משער הפרחים צריך להסתובב, כששער שכם סגור,

אליעזר ראוכברגר:
לא, שער שכם בוודאי רחוב הגיא,

יוחנן וייצמן:
שהמשטרה סוגרת, אפשר, יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:
זה רחוב הפיגועים.

אדיר שוורץ:
ראש השנה עוד רגע.

מירון כהן:
יש לי כאן שלושה שקפים אחרונים,

עמנואל זלטס:
הקדמנו את זה בשביל שיהיה לך זמן.

אליעזר ראוכברגר:
אל תגיד לי שעוד שנייה אתה שולף את השופר.

אדיר שוורץ:
אני, אם צריך, אם זה מה שמקדם את האירוע, אני אעשה את זה.

מירון כהן:
כמה החלטות, התוכנית הזאת מאושרת ע״י הוועדה מחוזית, כחלופה.

צחי ויטלזון:
החלופה.

מירון כהן:
חלופה מאושרת.

צחי ויטלזון:
בעצם רוצים לומר שהחלופות, פרק החלופות נבחן כבר בעבר, עכשיו אושרו ע״י הוועדה המחוזית, ככל וזה בעצם חלק מה - , תיאומים שנערכו וקבלת אישורי תיק למתכנן, אם זה שימור, תושי״ה, נכסים, ואחרים.

מירון כהן:
אנחנו עדיין עובדים,

יוחנן וייצמן:
קיבלתם חוות דעת משימור?

צחי ויטלזון:
כן,

מירון כהן:
כן, יש לנו וועדת שימור נוספת אבל,

צחי ויטלזון:
יש לנו וועדת שימור,

מירון כהן:
אין לנו.

יוחנן וייצמן:
עוד אין להם, עוד לא, הם לא קיבלו מימכם חומר בכלל,

מירון כהן:
לא, הם לא קיבלו, החומר שלנו מוכן, הם לא קיימו את הישיבה.

יוחנן וייצמן:
בסדר,

מירון כהן:
אבל הם לא קיבלו, אבל הוא מוכן. אבל הם שלחו לנו תוכניות שימור, כדי לבדוק אם התוכנית שלנו בקונפליקט איתם אני לא מצאתי,

יוחנן וייצמן:
זה בעיקר בקטע הצפוני הצפוני,

צחי ויטלזון:
כן,

יוחנן וייצמן:
בעיקר בית חנינה,

מירון כהן:
לא מצאתי.

צחי ויטלזון:
אנחנו גם לא הורסים שום, אנחנו לא הורסים שום מבנה מיוחד לשימור,

מירון כהן:
לא, ממש לא,

אמנון ארבל:
של הגדרות, בעיקר אולי גדרות אבל,

מירון כהן:
לא, גם הגדרות שמה הן גדרות טייל.

יוחנן וייצמן:
כן, לא, לא מי יודע מה,

צחי ויטלזון:
אין משהו,

מירון כהן:
אין משהו, לא מצאתי משהו. אז זה עוד דיון שיהיה, ויש עוד,

יוחנן וייצמן:
בסולטאן סולימאן בוודאי הם בעד שימור,

מירון כהן:
לא.

מתן מועלם:
לא,

מירון כהן:
ויש להם, זהו, ויש תיאומים עדיין שבעיצומם עם ה - , אדריכלית העיר.

אמנון ארבל:
יש החלטה,

צחי ויטלזון:
עוד כמה הערות אם אפשר, חשוב לדעת פה, באזור הצפוני, באזור שדיברנו על יד דיפו עתידי, מתוכננת תוכנית תת״ל/209 של תחנת הכוח החדשה בעטרות. אנחנו בתהליכי תיאום איתם. אנחנו במצב מתקדם יותר, גם תכנונית וגם סטטוטורית, ובכל מקרה אנחנו באיזה שהוא תהליך תיאום איתם. כרגע עיקר התיאומים מתמקדים באזור של הדיפו, הדיפו בכל מקרה יוגש בתוכנית אחרת, וככל

שנצטרך להשלים את התיאומים, זה יבוצע גם בהמשך. עוד דבר שחשוב לומר, עוד דבר שחשוב לומר, הוועדה פה אישרה, וגם הוועדה המחוזית אישרה, הכרזה לפי סעיפים 78-77, זה היה חשוב מאוד, כי הגיעו אלינו תוכניות לתיאום, תוכניות גובלות, שבאמת היה פה תיאומים בעיקר בכביש 21 במקומות אחרים, וחשוב להמשיך בתהליך אותו תיאור הזה גם שהוועדה תוכל להפנות תוכניות גובלות בתיאום איתנו. זהו, ותוכנית הדיפו אנחנו בהמשך נגיד,

עמנואל זלטס:
זה מה שאמי,

אמנון ארבל:
כן,

עמנואל זלטס:
אתה רוצה להציג את זה או שאני זה?

אמנון ארבל:
לא, תציג,

עמנואל זלטס:
הייתה שאלה בשלב ההחלטה להפקדה, עלתה הצעה שאמי אמר שנבחן את זה בשלב התב״ע שתגיע להפקדה, כשהרכבת יוצאת מכיוון עטרות לכיוון בית חנינה, שיהיה שלוחה,

אמנון ארבל:
רגע, מירון, תלך רגע לשקף הרלוונטי,

יוחנן וייצמן:
צפון, צפון.

אליעזר ראוכברגר:
אחד לפני הצפון.

עמנואל זלטס:
לך יותר ספציפי לכיוון הכניסה לגבי הצומת נווה יעקב יותר שיראו את זה.

מירון כהן:
רגע.

עמנואל זלטס:
מעולה.

מירון כהן:
זה? זה? זה עטרות.

עמנואל זלטס:
בוא נגיד טוב אולי דרך פה יותר, למרות שזה קצת רחוק, במקטע הזה, פה הקו האדום עובר, נכנס לפסגת זאב.

מירון כהן:
כ.

עמנואל זלטס:
עלתה הצעה, גם שיבדקו את זה בהפקדה, שתהיה פה שלוחה, שהרכבת תוכל להיכנס, שלוחה גם לפה.

אמנון ארבל:
לך רגע לצומת נווה יעקב,

מירון כהן:
מה זה רכבת שלוחה?

יוחנן וייצמן:
מתחת נווה יעקב,

עמנואל זלטס:
מתחנה,

אמנון ארבל:
לך לצומת נווה יעקב,

עופר איובי:
אתה צריך דיפו שם, אתה צריך זה.

עמנואל זלטס:

לא צריך דיפו.

יוחנן וייצמן:
אז מה אתה מרוויח שאת העוקף את פסגת זאב?

עמנואל זלטס:
לא, אתה מרוויח גם ששכונת עטרות תוכל להיות מחוברת גם לקו האדום,

מתן מועלם:
שכונת עטרות תהיה מחוברת.

עופר איובי:
יש לך יותר, יותר קדימה, של הקו האדום.

עמנואל זלטס:
לא, שכונת עטרות,

עופר איובי:
אתה מתחבר אליה, יותר למעלה.

אריאל גולן:
איפה המסלול של החום,

עופר איובי:
אתה מתחבר אליה יותר למעלה, בצומת, עמנואל.

אמנון ארבל:
יש פה הגדלה של הצומת.

עופר איובי:
בצומת אתה מתחבר אליה.

מירון כהן:
רק להראות את זה, זה צומת נווה יעקב,

עמנואל זלטס:
הנה, פה, פה.

עופר איובי:
תראה לו איפה אתה מתחבר.

אמנון ארבל:
היום, היום הקו החום בא מצפון, והולך לפה, והוא ממשיך הלאה. עכשיו פה, פה יש את הרכבת של הקו האדום, אפשר לחבר את זה לקו האדום, זה מה שאתה שואל בעצם.

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
נכון?

עמנואל זלטס:
כן.

יוחנן וייצמן:
כמו מה שעשינו באשכול.

עמנואל זלטס:
כן.

מירון כהן:
מיי? מי יהיה הקליינטים של הדבר הזה?

מתן מועלם:
זה לא יותר מידי,

עמנואל זלטס:
זה גם בשביל עטרות, שכונת עטרות.

עופר איובי:

מה אתה צריך? את מי צריך את זה?

עמנואל זלטס:
שכונת עטרות.

אמנון ארבל:
לא, זה לא מתחבר.

עופר איובי:
הם יכולים להתחבר יותר קדימה.

עמנואל זלטס:
לא,

עופר איובי:
יותר קדימה.

עמנואל זלטס:
אין קדימה. יש,

עופר איובי:
יש, כמה כבר ישתמשו בזה? כמה זה?

אליעזר ראוכברגר:
כל עטרות יכול להשתמש בזה.

עמנואל זלטס:
שכונת עטרות, היא שכונה ענקית.

אליעזר ראוכברגר:
כל עטרות יכולים להשתמש בזה.

עופר איובי:
לא, אתה מדבר על פסגה.

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר שכל עטרות.

מירון כהן:
שתהיה שכונה עתידית, שיהיה,

עמנואל זלטס:
כמה יחידות דיור? אלפי יחידות דיור שמה.

אליעזר ראוכברגר:
נווה יעקב ופסגת זאב,

עמנואל זלטס:
כן.

יוחנן וייצמן:
יהיה אוכלוסייה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:
כן, למה לא?

אמנון ארבל:
הטופוגרפיה,

אליעזר ראוכברגר:
גם נווה יעקב וגם את פסגת זאב, בוודאי.

יוחנן וייצמן:
כן, השאלה,

אליעזר ראוכברגר:
זה שלושת השכונות הצפוניות ביותר בירושלים.

מתן מועלם:
יש פתרון, מלבד המגבלה התפעולית, יש פה, בעיקרון אתם רואים שזה קווים שהם רדיאליים, זאת אומרת שהם מובילים מה - , נקרא לזה השכונות, אל ה - , אל המרכז, הם המוקדים היותר מרכזיים, אם זאת אוכלוסייה ערבית, זה מע״ר מזרח, אם זה קו אדום אז זה רחוב יפו וכולה. ברור, בסופו של

דבר בן אדם שירצה להגיע מעטרות לנווה יעקב, אנחנו חושבים, או (לא ברור) או אוטובוס, (לא ברור) ביקוש, אבל זה לתת את ה - , את הציר הרדיאלי הזה.

עמנואל זלטס:
אנחנו לא רוצים, אנחנו לא רוצים אוטובוסים, רכבות,

מתן מועלם:
אין דבר כזה לא רוצים,

עמנואל זלטס:
לא, אני אומר,

יוחנן וייצמן:
אוטובוסים אמור להיות משלים.

עמנואל זלטס:
נגיד יהיו 3000 יחידות דיור בעטרות, נניח.

מתן מועלם:
נכון, אבל,

עמנואל זלטס:
אנחנו רוצים,

מתן מועלם:
הרכבת,

עמנואל זלטס:
הרי זה לא בהכרח שזה יהיה המע״ר, לציבור הערבי. אנחנו רוצים שיהיה להם גישה,

מתן מועלם:
הרכבת הוא לא בנווה יעקב, הוא ברמות, או בכניסה לעיר,

יוחנן וייצמן:
למה לא נווה יעקב? יכול להיות בפירוש נווה יעקב,

מתן מועלם:
אחרי זה,

יוחנן וייצמן:
מוסדות חינוך מכאן ועד הודעה חדשה,

אמנון ארבל:
זה,

עמנואל זלטס:
כן, ופה יש חלופה ואתה רואה יש חלופה חרדית.

מירון כהן:
בדרך כלל רכבות,

עמנואל זלטס:
אם זה יהיה,

יוחנן וייצמן:
כמו שעשינו את הקו הסגול, הקו הסגול גם לא מגיע לשום מרכז,

מירון כהן:
כן, זה לא, ברכבות זה לא דבר,

אליעזר ראוכברגר:
גם הקו התכלת מנסים לשים בו בשביל להגיע לקו נדמה לי.

מתן מועלם:
הוא מחבר אותך.

אליעזר ראוכברגר:
גם בקו התכלת.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) דרומי הוא,

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה מכניס אותו למעלות דפנה.

יוחנן וייצמן:
סליחה,

מתן מועלם:
לחבר אותה לתלפיות.

אליעזר ראוכברגר:
בשביל מה אתה מכניס את הקו התכלת למעלות דפנה? אתה יכול להסביר לי? של מה?

עמנואל זלטס:
4000 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:
גם בשביל זה.

עופר איובי:
זה כאילו שיהיה חיבור,

אליעזר ראוכברגר:
אותו דבר, להנגיש עוד קצת.

עמנואל זלטס:
אם, אם יש חלופה תכנונית לצורך העניין בעטרות, זה אומר שהיום יש רק את הקו החום, הקו החום פחות ישרת אותם. הקו האדום יותר ישרת אותם.

עופר איובי:
אבל לפי מה שאני הבנתי ממנו, בהמשך יותר.

עמנואל זלטס:
מה זה בהמשך? לאחרי,

מירון כהן:
בהמשך יותר יש חיבור בגבעת,

עמנואל זלטס:
בפער משמעותי.

מירון כהן:
יקותיאל אדם,

עמנואל זלטס:
זה פער משמעותי.

יוחנן וייצמן:
חמש תחנות.

אליעזר ראוכברגר:
א׳ זה הרבה יותר, ב׳,

מירון כהן:
בדרך כלל רכבות לא, לא נועדו בשביל,

אליעזר ראוכברגר:
חלומות מה שנקרא.

עופר איובי:
רגע, מה? מה?

מירון כהן:
אנחנו טוענים שרכבות לא, זה לא יגיע.

עופר איובי:
מה מונע, מה מונע מלקחת את זה כעוד,

אריאל גולן:
כן, תחנה,

עופר איובי:
בלי קשר.

אליעזר ראוכברגר:
לא, כמו שעשינו שם את החיבור, תעשה פה סטטוטוריקה.

עמנואל זלטס:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
ירצו יקימו, לא ירצו, לא יקימו. נעשה סטטוטוריקה.

עופר איובי:
מה אכפת לך? אבל אם לא צריך את זה,

צחי ויטלזון:
גם נוכל לבחון את זה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, כמו ה - , כמו ה – , מה שעשינו תוספת חום. מה שעשית קודם. ירצו יעשו, לא ירצו, לא יעשו.

צחי ויטלזון:
גם מבחינת תפעול, גם מבחינת כיוונים של ה - ,

עופר איובי:
תבחנו מכל הבחינות,

מירון כהן:
פיזית, אני לא יודע, פיזית, אני לא יודע.

צחי ויטלזון:
עם התכנון האסטרטגי שלנו,

מתן מועלם:
אין בעיה,

צחי ויטלזון:
תוכלו לבחון את זה גם תפעולית,

יוחנן וייצמן:
נבקש לבחון את זה,

צחי ויטלזון:
ביקושים ייבחן בהמשך.

עופר איובי:
יכולים לבחון,

יוחנן וייצמן:
לבחון, אפשר לבקש לבחון.

עמנואל זלטס:
שיכין, מקסימום לא יעשו אחר כך בפועל, לפחות שיהיה בתכנון.

אליעזר ראוכברגר:
כן, יהיה לך בעיה אחרי זה לסטטוטוריקה.

עמנואל זלטס:
כן, פשוט לא יעשו,

מירון כהן:
לא, זה תכנון שלם, זה לא,

עופר איובי:
אתה יכול לתכנן את זה לבד?

מתן מועלם:
ואז לפי אם יש ביקוש (לא ברור) אז אפשר.

אליעזר ראוכברגר:
איך אומרים? הרי זה לא הולך מחר בבוקר לביצוע.

אמנון ארבל:
אתה יכול לשבת.

עופר איובי:
לא, אבל אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:
אם זה יהיה ביצוע בעוד 10 שנים, גם טוב.

עופר איובי:
אתה, בוא נעשה את זה כתוכנית נפרדת?

מתן מועלם:
כן, נכון כן.

עופר איובי:
אז תעשה את זה כתוכנית נפרדת.

מירון כהן:
זה אפשר.

צחי ויטלזון:
אני מציע לא לעכב כרגע את התוכנית,

עופר איובי:
לא, לא, אז הנה אני אומר,

צחי ויטלזון:
כן,

עופר איובי:
אפשר לעשות את זה כתוכנית נפרדת, את זה תסיימו, אבל, תתחייבו גם, תתחייבו.

מירון כהן:
לא בטוח שיש אבל,

עופר איובי:
תתחייבו לבדוק ול - ,

עמנואל זלטס:
לא, יש דרך.

אמנון ארבל:
זכות דרך כמובן,

מירון כהן:
לא, השאלה,

עמנואל זלטס:
הנה תסתכלו,

מירון כהן:
מתחבר פה כאן,

עמנואל זלטס:
הנה פה בדיוק,

אמנון ארבל:
פה, פה עובר הקו האדום, פה עכשיו עובר הקו החום, את הקטע הזה לחבר, זה מה שהוא שואל.

מירון כהן:
זה הכוונה,

אמנון ארבל:
הקו האדום בא מפה פונה ימינה,

מירון כהן:
כן.

מתן מועלם:
צריך יהיה לעשות מקום כלכלי,

אמנון ארבל:
של,

צחי ויטלזון:
אפשר לבדוק את זה,

עמנואל זלטס:
יש פה,

מתן מועלם:
צריך לבחון את זה,

אמנון ארבל:
זה מקטע של כמה?

עופר איובי:
חבר׳ה קודם כל יש בזה, יש בזה סיי,

מירון כהן:
50 מטר,

אמנון ארבל:
זה ב – 430 מטר,

עופר איובי:
אמי, אמי, זה שווה.

עמנואל זלטס:
כן.

עופר איובי:
אני מציע, הצעה שלי, התוכנית הזה כתוכנית וכבר להתחיל כתוכנית נפרדת,

אליעזר ראוכברגר:
בואו, נעשה את זה בדיון פנימי, בדיון הפנימי, טוב, עוד משהו על? מירון, עוד?

עופר איובי:
לא לתקוע את זה.

אליעזר ראוכברגר:
סיימנו? חברים יש למישהו עוד שאלות? יש למישהו עוד שאלות? אין, תודה. צחי, תודה.

צחי ויטלזון:
תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:
תודה לכולם.

עמנואל זלטס:
שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה, תודה רבה.

מתן מועלם:
תודה רבה, שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
תודה.

מירון כהן:
תודה.

עופר איובי:
חבר׳ה, אל תחליט על זה, נקודה סוף. היום אני, כמה הם רוצים לעשות? (לא ברור) אופניים, עשו את כל, כמה קללות קיבלת שם?

דובר לא מזוהה:
לא יודע.

עופר איובי:
מה עכשיו? עכשיו עם הרכבת, עם הקו הסגול, שזה משהו שהם צריכים לעשות לאורך כל זה. נסיט את כל הזה, מה שעשינו, נהרוס הכול נסיט לצד, כמו, למה עשיתם את זה?

עמנואל זלטס:
עולם אחר.

עופר איובי:
עכשיו אני שואל אותו, תגיד על התוכנית הזאת, אז למה עשית את הכביש?

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) על ירושלים היום.

עופר איובי:
למה עשיתם את השביל? אני (לא ברור) על זה, שיעשו. מספיק קיבלנו שמה.

אליעזר ראוכברגר:
חברים, בואו תנו לנו להיכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:
היושב ראש יש לנו את בית הכרם?

אליעזר ראוכברגר:
כן,

עופר איובי:
תגיד לי אם זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
לא, אין לנו יותר מוזמנים,

אמנון ארבל:
כן, כן, יש, יש,

יוחנן וייצמן:
תסתכל אם יש לך,

אמנון ארבל:
בבית הכרם.

עמנואל זלטס:
עם השלביות.

עופר איובי:
גם זה התנגדויות?

אמנון ארבל:
לא, זה דיון הצגה.

יוחנן וייצמן:
אמי,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
אני מבקש שלוש דברים, ברמה של לבחון, גם מה שעמנואל ביקש,

אמנון ארבל:
כן.

יוחנן וייצמן:
גם מה שאני ביקשתי, את הקישוריות (לא ברור).

אמנון ארבל:
מה זה בקישוריות, זה לא, אתה ביקשת חניון.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
מה לא?

יוחנן וייצמן:
אני ביקשתי אישור לכביש 50,

רלי חיים:
כביש 50,

יוחנן וייצמן:
תחנת כביש 50, וש - , יכול להיות חלופה שתצא.

אמנון ארבל:
זה לא בירושלים אבל,

עופר איובי:
זה וייצמן,

אמנון ארבל:
זה לא בירושלים, תראה בגבולות.

עופר איובי:
זה איו״ש גם הוא ענה לך על זה.

אמנון ארבל:
גבול השיפוט עובר פה,

עמנואל זלטס:
זה הכביש,

עופר איובי:
אפילו הוא מכניס אותם (לא ברור), תביא את איו״ש גם לשולחן.

אמנון ארבל:
תראה,

עופר איובי:
נכון? אמי.

אמנון ארבל:
זה גבול שיפוט ירושלים, זה הצומת של 443. אתה לא יכול כרגע לתכנן פה?

יוחנן וייצמן:
ואיפה התחנת רכבת המוצעת?

אמנון ארבל:
פה, פה בערך, כאן הראשונה, וכאן השנייה.

יוחנן וייצמן:
ולמה אני,

אמנון ארבל:
פה הדיפו, ופה הדיפו.

יוחנן וייצמן:
והשנייה היא בתוך ירושלים גם?

אמנון ארבל:
בטח בתוך ירושלים, זה הדיפו,

יוחנן וייצמן:
ירושלים?

אמנון ארבל:
(לא ברור), פה יש תחנה אחת, ופה יש תחנה שנייה, זה פה, זה גבול השיפוט, זה,

יוחנן וייצמן:
אולי נעשה את זה בתוך,

אמנון ארבל:
וזה העוטף.

יוחנן וייצמן:
פה יש חומה היום?

אמנון ארבל:
כן, זה החומה.

יוחנן וייצמן:
זה החומה, עדיין אפשר מחוץ לחומה,

אמנון ארבל:
איך?

יוחנן וייצמן:
אפשר לעשות את זה,

אמנון ארבל:
מה זה מחוץ לחומה?

יוחנן וייצמן:
מחוץ לשיפוט, בסדר, רגע, אתה יודע מה? סתם אני אומר, אם אתה עושה לא בירושלים את החנה וסע, זאת תחנות,

אמנון ארבל:
הרכבת לא מגיעה לפה,

יוחנן וייצמן:
נכון (לא ברור), מגיעים ממודיעין, מגיעים,

אמנון ארבל:
לא הייתי מסבך את זה גבול שיפוט ירושלים, אליעזר.

יוחנן וייצמן:
אני לא זוכר.

אמנון ארבל:
להיכנס לתכנון מחוץ לגבול שיפוט ירושלים, זה לא רלוונטי.

אליעזר ראוכברגר:
אני אמרתי את זה תוך כדי הדיון,

אמנון ארבל:
זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:
מה? מה אתה אומר?

עופר איובי:
לא, אתה מכניס,

אליעזר ראוכברגר:
מה שמחוץ,

עופר איובי:
וייצמן, זה מה שאמר לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
מה שמחוץ לו,

עופר איובי:
אם אתה מביא את זה ואתה תצטרך גם את איו״ש פה.

אליעזר ראוכברגר:
אתה תעשה תוכנית משותפת.

עופר איובי:
עזוב, אל תכניס אותנו.

יוחנן וייצמן:
בסדר. והדבר השלישי אני כן רוצה שהם יציגו את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
אבל הדבר ראשון חובה,

עמנואל זלטס:
כן,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלפני, עוד דבר שהם יציגו את ה - , מה הולך לקרות בסולטאן סולימאן בתקופה, אחרי העבודות.

<u>אמנון ארבל:</u>
מה זה אחרי העבודות?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
האם ה - , התח״צ שמתפקד היום בסולטאן סולימאן ימשיך לעבוד, או שדפקתי אותו?

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל כן כמו ששמעת, כן בתכנון, זה אומר של איך היא תהיה עוד 10 שנים, אף אחד לא יודע מה יהיה עוד 10 שנים, והביצוע היא עוד 15 שנה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון,

<u>אמנון ארבל:</u>
אז מה זה רלוונטי הדבר הזה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז אתה יודע מה? אז לפני הביצוע של זה, שהיא (לא ברור) של הוועדה המקומית,

<u>אמנון ארבל:</u>
כל ביצוע מוגש היתר בנייה, ומראים לך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, אני אומר לך מה אני רוצה לראות,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה אתה רוצה לראות?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני רוצה לראות איך,

<u>אמנון ארבל:</u>
היום תעשה 15 שנה?

יוחנן וייצמן:
איך? לא. תנאי להיתר,

אליעזר ראוכברגר:
זה לא תנאי להיתר, תנאי לדיון, תנאי לדיון.

אמנון ארבל:
תנאי לדיון בהיתר?

יוחנן וייצמן:
תנאי לדיון,

אליעזר ראוכברגר:
כן, בהיתר.

יוחנן וייצמן:
שיוצג שאין פגיעה,

אמנון ארבל:
למה לשלב בכל רחוב אחר שהופקד?

יוחנן וייצמן:
כי למה? כי לשער האשפות מגיעים כל לילה, השבוע, 70 אלף איש,

אמנון ארבל:
אוקיי,

יוחנן וייצמן:
כעת אני חוסם אותם, תסביר לי איך הם הולכים להגיע מחר.

אמנון ארבל:
גם זה דיברנו.

יוחנן וייצמן:

את זה הם לא הבינו את זה, הם אמרו לי, אתה חלק הולכים בשער שכם ברגל ברחוב הגיא, נכון, הם צודקים, זה 2000, 3000 איש, בוא נגיד עוד 500 איש, או 10,000 אפילו יורדים בספרא והולכים ברגל, דרך שער יפו, או דרך הרובע, גם נכון, עוד 50 אלף איש, נוסעים בתח״צ לשער האשפות.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבל בגלל זה אנשים אחרים יוכלו להגיע ברכבת עכשיו, אתה מגביר את הקישוריות ברחוב.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אבל אני שואל, אבל שוב, לאיפה הם מגיעים לרכבת? לאיפה?

<u>עופר איובי:</u>
לשער שכם.

<u>אמנון ארבל:</u>
שער שכם.

<u>אדיר שוורץ:</u>
לשער שכם, לשער הפרחים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אז שער שכם ימשיך לא לתפקד.

<u>אדיר שוורץ:</u>
לשער שכם,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא,

<u>אדיר שוורץ:</u>
לשער האריות, לשער הפרחים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בשלב זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה?

יוחנן וייצמן:
דרך אגב מאלה שרוצים את הכותל, אולי אלה שרוצים את הר הבית לא, אבל אלה שרוצים את הכותל, אני לא רואה שהרכבת הזאתי מוסיפה אפילו לבן אדם אחד.

אמנון ארבל:
שמה היא? לא הבנתי.

אדיר שוורץ:
לא נכון, למה?

אמנון ארבל:
מה היא?

יוחנן וייצמן:
היא משרתת את צפון העיר המוסלמי.

אדיר שוורץ:
גם,

יוחנן וייצמן:
זה בסדר, לא שחלילה,

אמנון ארבל:
הם לא מגיעים לעיר העתיקה?

יוחנן וייצמן:
לא, שימשיכו להגיע, אין להם,

עופר איובי:
הוא אומר אני רואה,

יוחנן וייצמן:
שער הפרחים לא מדבר אליהם.

עופר איובי:

לא, מה שהוא אומר, הוא רוצה את האינטרס של המתפללים,

יוחנן וייצמן:
של המתפללים, אני רוצה לדעת איך ממשיכים,

עופר איובי:
שמגיעים לכותל.

יוחנן וייצמן:
להגיע לשער האשפות,

עופר איובי:
שלא יפריע, שהתנועה,

אמנון ארבל:
מה מונע? אני לא מבין.

רלי חיים:
מה בזמן הבנייה אתה מתכוון?

יוחנן וייצמן:
לא, גם בזמן הבנייה שיציגו,

אמנון ארבל:
אבל מה מונע את זה?

יוחנן וייצמן:
בזמן הבנייה.

אמנון ארבל:
מה מונע להגיע? אני לא מבין,

יוחנן וייצמן:
הרכבת,

אמנון ארבל:

זה התוואי, זה התוואי, שמדבר עליו, זה. והיה כביש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:
לא נכון,

אמנון ארבל:
זה התוואי של הרכבת, מה הבעיה? זה עובד.

יוחנן וייצמן:
ימצא לך.

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר לך, אני דואג להמונים,

יוחנן וייצמן:
אני דואג להמונים.

עופר איובי:
רוצים לבוא לכותל.

אליעזר ראוכברגר:
בוא נאמר, האתר המתויר ביותר במדינת ישראל הוא הכותל המערבי.

אמנון ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
ולאו דווקא בימים אלה, אלה לאורך כל השנה.

אמנון ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר - אני דואג לאתר הזה, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
איך מגיעים לשער האשפות,

<u>עופר איובי:</u>
כן, אבל,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה הכניסה המרכזית לכותל,

<u>אדיר שוורץ:</u>
(לא ברור) מה יש שמה.

<u>עופר איובי:</u>
אבל אם אני שם את זה, תנאי לדיון, אני רק להבנה גם, אם אני שם את זה תנאי לדיון בהיתר, אתה אומר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה מה שאני הצעתי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון, זה בסדר.

<u>עופר איובי:</u>
אז זה מצוין, מה הבעיה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אתה יכול לדחות את זה,

<u>עופר איובי:</u>
זה בסדר,

יוחנן וייצמן:
אני מוכן.

עופר איובי:
תכניס את זה,

אליעזר ראוכברגר:
תנאי לדיון בהיתר.

עופר איובי:
צודק.

יוחנן וייצמן:
תנאי דיון בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:
כמו שיש לך תנאים אחרים, שצריך למלא, גם את זה צריך למלא.

עופר איובי:
תראה לי שדאגת לזה.

אליעזר ראוכברגר:
ואז יביאו לך כן, שזה לא מפריע, וזה לא פוגע, זה הכול.

אדיר שוורץ:
קווי רכבת בעיר הזאת, בונים בלי היתר.

אליעזר ראוכברגר:
מה?

יוחנן וייצמן:
כן, כן.

רלי חיים:
זה תנאי לדיון,

עופר איובי:
לא,

יוחנן וייצמן:
תנאי להיתר, תנאי לדיון,

אליעזר ראוכברגר:
לא תנאי להיתר, תנאי לדיון בהיתר.

עופר איובי:
תנאי לדיון.

רלי חיים:
תנאי לדיון בהיתר,

עופר איובי:
הצגת פתרון,

רלי חיים:
הנה רשם אמי.

אליעזר ראוכברגר:
הצגת מענה, מענה,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) נגישות לשער האשפות,

עופר איובי:
המשך,

אליעזר ראוכברגר:
נגישות לשער האשפות,

עופר איובי:
תחב״צ

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, נגישות לשער האשפות.

יוחנן וייצמן:
שער האשפות, עזבי, עזוב.

עופר איובי:
לא עם תחב״צ?

אליעזר ראוכברגר:
נגישות,

יוחנן וייצמן:
ברור, לתחב״צ. לא מעניין אותי פרייבטים.

אליעזר ראוכברגר:
אין (לא ברור),

אמנון ארבל:
גם הולכי רגל,

אליעזר ראוכברגר:
אולי, לא, רגע, יכול להיות שעד אז זה יהיה רחפנים, יהיה, לא יודע מה.

אמנון ארבל:
רכבל, רכבל.

רלי חיים:
מה עם הרכבל?

אליעזר ראוכברגר:
רכבל, כן, לא יודע.

עופר איובי:
הרכבל בדרך, הלו.

עמנואל זלטס:
בצד השני אבל.

עופר איובי:
מה?

אדיר שוורץ:
אם בית המקדש נבנה זה לא מספיק חזק רכבל, צריך עוד.

עמנואל זלטס:
כל הקווים יהיו מסולקות, זה לא בעיה, כל הקווים כבר ייסעו ל - ,

אדיר שוורץ:
הכותל כבר לא יהיה מעניין.

עמנואל זלטס:
נכון.

אמנון ארבל:
בסדר?

עופר איובי:
מה? מה זה? מה זה?

אליעזר ראוכברגר:
זה לא שכם, זה שער האשפות.

אמנון ארבל:
מה כתבתי?

רלי חיים:
שער האשפות.

אמנון ארבל:
סליחה. שער שכם.

עופר איובי:
אמי, אתה,

אמנון ארבל:
אני מתרגש, אני מתרגש מזה שאתה פה, אני מתרגש מזה שאתה פה, עופר.

עופר איובי:
לא הבנתי, מה זה הראשון?

עמנואל זלטס:
עופר, כשאמי הולך לכותל, הוא הולך דרך שער שכם.

אמנון ארבל:
לבחון את החיבור.

עופר איובי:
כן, אבל אני אומר, על מנת לא לעכב, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
אני הולך דרך (לא ברור).

רלי חיים:
לא נראה לי שהוא היה אי – פעם.

אמנון ארבל:
לא, זה לא, (לא ברור) זמני פה הוא כרגע.

אליעזר ראוכברגר:
חדש?

אמנון ארבל:
זה לא כזה סיפור,

עופר איובי:
לא, הוא אמר שלא. אז אתה צריך לשאול אותם, אני אומר,

אדיר שוורץ:
יוחנן, דווקא זה, אני יודע שהיום הוא,

עופר איובי:
הם יציגו תוכנית.

אמנון ארבל:
רצו לדחות לבדיקה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
כן, לא,

אמנון ארבל:
זה לא בעיה.

עופר איובי:
אתה בטוח? מה?

אמנון ארבל:
כן.

עופר איובי:
ואז מה?

אמנון ארבל:
שיציגו.

עופר איובי:
מה? מה אנחנו בעצם רוצים לראות בהצגה שלהם?

אמנון ארבל:
הוא אמר, זה הקו האדום היום,

עופר איובי:
לראות,

אמנון ארבל:
האדום בא מפה לפה, והקו החום בא מפה לפה.

עופר איובי:
לא, הוא צריך גם הבנתי תפעולית לבדוק אם זה נכון,

אמנון ארבל:
נכון,

עמנואל זלטס:
אתה עכשיו בודק קודם כל סטטוטורית, מה יהיה תפעולי בביצוע, יהיה לא יהיה,

אדיר שוורץ:
לתת להם איזה קריאת כיוון ברורה,

עמנואל זלטס:
שיהיה,

אדיר שוורץ:
עד שזה יגיע להיתר, אני לא יודע מי מהשולחן ישב פה.

עופר איובי:
לא, אני אומר,

עמנואל זלטס:
אבל אגב זה יחסוך כסף, יתחיל עכשיו את כל היועצים, את כל הדברים, זה כולה 400 מטר.

אדיר שוורץ:
אני חושב שזה יהיה מי שיהיה אחראי, ואחריו.

עמנואל זלטס:
עכשיו תבין גם. בסוף עופר, תבין שבסוף, אם יש שם עוד 7000 יחידות דיור מה שלא יהיה, אם אתה לא עושה נגישות בפסגת זאב והקו האדום, השכונה לא תהיה. שיהיה אופציה שיהיה כן זה. אחרת זה מאה.

אליעזר ראוכברגר:

חוזר בי.

<u>אמנון ארבל:</u>
טוב, נמשיך הלאה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, קדימה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו בתיק 35,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תראה שוב את ה- ,

<u>עמנואל זלטס:</u>
תוכנית,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
את סעיף 2,

<u>אדיר שוורץ:</u>
35? לאיפה הלכת? אתה עושה את (לא ברור) עכשיו?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה רק למקטע הדרומי למקטע, למקטע,

<u>עופר איובי:</u>
איפה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
התנאי הזה הוא לא צריך אותו בכל הקו, תנאי,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אדיר רוצה קרח. גם לאדיר אין?

<u>עופר איובי:</u>

לא יודע, להתייחס,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) תחבורה ציבורית.

עופר איובי:
איזה? איפה מספר?

אמנון ארבל:
ברגל,

יוחנן וייצמן:
אין, אין הולכי רגל.

עופר איובי:
אני ביקשתי להוסיף את זה, הם אמרו,

יוחנן וייצמן:
לא, הולכי רגל גישה,

עופר איובי:
אולי יהיו רחפנים הוא אומר,

עמנואל זלטס:
לא, אבל שמה בעיקר זה ציבורי.

עופר איובי:
תחב״צ, תחב״צ.

אליעזר ראוכברגר:
מי יודע מה יהיה?

עופר איובי:
אי-אפשר לדעת.

יוחנן וייצמן:

במקום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איפה השנתיים בצורה מטורפת.

<u>עמנואל זלטס:</u>
שער יפו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה? לא יודע מה איילון מאסק ימציא עד אז.

<u>עמנואל זלטס:</u>
(לא ברור) שער שכם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור) כמה במאות שנים.

<u>עופר איובי:</u>
איזה מספר עכשיו? עמנואל, איזה מספר?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>עמנואל זלטס:</u>
עכשיו הולכים למתחם 30 ומשהו.

<u>אמנון ארבל:</u>
35.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
50 ילדים, כל אחד נשאר אחרת.

<u>עופר איובי:</u>
זה מבני ציבור.

<u>אמנון ארבל:</u>

אני ממשיך חברים, 35 בסדר היום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

תוכנית 1380047

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 1380047, זה תוכנית למגרש חום גדול, מתחם זיו. אני מזכיר שהתוכנית הייתה כבר בדיון בוועדה, רלי, התוכנית כבר הייתה בדיון בוועדה המקומית, הוועדה המקומית התייחסה לשלושה נושאים שהיא ביקשה לבחון, אחד הוועדה ביקשה לבחון צמצום של כמות יחידות הדיור ל – 200 יחידות דיור. שתיים, ביקשו לבחון את שלביות הביצוע לביצוע של כל הפרויקט. ושלוש חבילו דיבר, אם אתם זוכרים על מגרשי טניס, שהוא רוצה להוסיף גם מגרשי טניס לתוכנית. אז יש להם פה מצגת, הם נמצאים פה, אני אכניס אותם ו - .

<u>עופר איובי:</u>
איפה חבילו? איפה הוא?

<u>אדיר שוורץ:</u>
לא, לא,

<u>עופר איובי:</u>
אפשר לקרוא לו.

<u>אדיר שוורץ:</u>
לא, טוב לנו, טוב לנו.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, לא.

<u>אמנון ארבל:</u>
מי שמעביר את המצגת, כל השאר תבחרו.

<u>אריאל גולן:</u>

המתנות שהם הביאו.

<u>אסף שגיא:</u>
שלום, מה שלומך?

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) המצגת? המצגת פה כבר מוקרנת, אתה יכול לשבת כאן.

(מדברים ביחד ברקע)

<u>אריאל גולן:</u>
לייזר, אנחנו נעשה את זה שלוש וחצי היום, מה אתה אומר?

<u>אמנון ארבל:</u>
טוב. תראו,

<u>אריאל גולן:</u>
לא הוא אמר בשלוש וחצי נסיים היום.

<u>אמנון ארבל:</u>
את מה?

<u>אריאל גולן:</u>
את הוועדה,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה פתאום.

<u>רלי חיים:</u>
כן, זה מה שאמר.

<u>אמנון ארבל:</u>
עכשיו שלוש וחצי.

<u>אסף שגיא:</u>
זה השיא, מה? ב – 4 דקות?

אריאל גולן:
לא, אמרנו שלוש וחצי.

רלי חיים:
גם אמרה אמרה שהוא אמר לה. שימו לב רגע, אני רוצה להגיד לכם משהו, אתם לפי נושאים שמתם לב? התנגדויות, הפקדה, הצטרפות, אז המוזמנים של התוכנית הזאת היא תוכנית מספר 35, שימו לב.

אריאל גולן:
כן, ראינו,

רלי חיים:
כאילו זה שזה לא בהתחלה, אולי בגלל זה הוא התבלבל.

אדיר שוורץ:
אדיר שוורץ:
בשבע, אנחנו נצא מפה היום שבע בקצב הזה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
לא, לא, ממש לא.

עופר איובי:
יללה חברה. אז מה?

עו״ד אילנית מיכאלי:
אפשר להתקדם?

אמנון ארבל:
תשלח לי את זה רגע.

דובר לא מזוהה:
בעצם לא.

אמנון ארבל:
עוד שנייה, עוד שנייה, אני מתנצל. עוד שנייה נראה את המצגת.

עופר איובי:
מה קורה? וייצמן,

יוחנן וייצמן:
כן,

עופר איובי:
רוצים לשריין אותך בכנסת.

יוחנן וייצמן:
לא, לא רוצה.

עופר איובי:
מה?

יוחנן וייצמן:
הפסדתי בפריימריז.

עופר איובי:
ביקשו ממני לדבר איתך.

רלי חיים:
וייצמן, אל תהיה.

יוחנן וייצמן:
באיזה מפלגה?

עופר איובי:
ליכוד,

אמנון ארבל:
הליכוד, שומרים בליכוד.

יוחנן וייצמן:
אני נגד הליכוד, אני שמאלני.

אליעזר ראוכברגר:
לא, הוא מוכן בתנאי בעשירייה הראשונה.

עופר איובי:
לא, יש 9, שמנו עם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
אז שישים אותו,

יוחנן וייצמן:
לא הולך,

עופר איובי:
זה 11, אז שמו את ברדוגו, להוציא את ברדוגו.

יוחנן וייצמן:
לא הולך ליכוד.

עופר איובי:
למה?

יוחנן וייצמן:
כי אני שמאל.

עופר איובי:
אתה שמאל?

יוחנן וייצמן:
כן, אתה ליכוד, אני לא. מה אתה רוצה שאני אעשה? מה?

אדיר שוורץ:
יוחנן (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, שנייה,

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:
יש נושא אחד,

אליעזר ראוכברגר:
מה הנושא? הוא אומר לך חלומות. הגעת הצלחות בדיוק כמו שהוא אומר, מה?

יוחנן וייצמן:
מעניין את סבתא שלי,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, אתה צודק.

יוחנן וייצמן:
הוא יודע לעשות.

רלי חיים:
הם הראשונים?

עופר איובי:
בטח בין הראשונים, אחלה מלכיאלי. מה עם בן צור? בפנים בסוף?

אריאל גולן:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
4,

עופר איובי:
4? באמת?

עופר איובי:

7,

אריאל גולן:
לא, נשארו לפי הסדר.

רלי חיים:
רגע אז מי?

אליעזר ראוכברגר:
לכן אני אומר הוא עלה קדימה.

רלי חיים:
אז איזה מקום מיכאל?

אריאל גולן:
מיכאל 3.

עופר איובי:
בוא הנה רבנים,

אריאל גולן:
אתם מופתעים שהרבנים מובילים בסוף, אה, עופר.

עופר איובי:
גם בדגל, וגם בזה.

אריאל גולן:
הרבנים קובעים, מה?

עופר איובי:
ברוך השם, אני שמח שהרבנים קובעים.

אריאל גולן:
מופתעים?

עופר איובי:

סוף סוף.

אריאל גולן:
לא, הם מופתעים,

עופר איובי:
כי עד עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:
טוב יללה חברים, רבנים אחרי הוועדה, עכשיו וועדה.

עופר איובי:
מה רבנים אומרים על זה?

אליעזר ראוכברגר:
בוא נשמע, בוא נשמע. כן. רק מי ש - , רק מי שמציג שיציג את שמו גם ותפקידו. קדימה. אריאל גולן: כולל ומקווה.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, לפני המקווה, קודם כל תוכנית, אחר כך מקווה. רק מקווה אחד? אנחנו רוצים שלוש, מה?

אדיר שוורץ:
או (לא ברור) במפלצת.

יוסי פרחי:
טוב, שלום לכולם, שמי יוסי פרחי, פרחי צפריר אדריכלים. אנחנו זכינו בתחרות של תכנון מתחם זיו, ותכננו אותו הגענו עד מהתוכנית הספציפית שקיימת כרגע. בתיאום כמובן עם גורמי העירייה השונים. בתוכנית הזאת, התוכנית הזאת עברה וועדה מקומית, הומלצה ע״י הוועדה המקומית, כאשר בעיקרון היו שמה שני מבנים המיועדים למגורים מיוחדים. וכרגע עלתה איזה דילמה לגבי אחד הבניינים, אם נכון שהוא יהיה, אם נכון שהוא יהיה במימדים שהוא תוכנן. לכן אנחנו רוצים,

אליעזר ראוכברגר:
רק להזכיר שזה מדובר על המבנה הצמוד לשכונה, או הקרוב לשכונה.

יוסי פרחי:

אז אנחנו רוצים להציג לפניכם בדיוק את שני המקרים, את המצב הקודם, כפי שהוא עבר בוועדה המקומית, את המצב המתוקן כפי ש - , עלתה ההערה, ולהביא את העניין להחלטתכם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קדימה.

<u>בן מטלון:</u>
אני בן.

<u>יוסי פרחי:</u>
אני רוצה להציג את בן, הוא האדריכל שעובד על התוכנית, הוא בקיא בפרטים. הפרויקט עובד אדריכל נועם פרחי שבמקרה זה הוא נמצא בחו״ל, אז אני מחליף אותו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קדימה.

<u>יוסי פרחי:</u>
קדימה.

<u>בן מטלון:</u>
אוקיי,

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
נציג גם את רן אוהב ציון מנהל הפרויקט, מטעם חברת עדן.

<u>עופר איובי:</u>
שלום בן, אוהבים אותך בן.

<u>דוברת לא מזוהה:</u>
זהו.

<u>בן מטלון:</u>
זה המתחם הקיים, אם יש צורך שאני ארחיב בתכנון במתחם הקיים, או שאני ארוץ ישר להצעה תכנונית המתוכננת?

<u>יוחנן וייצמן:</u>

כולם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קדימה, כולם יודעים, כולם יודעים איפה זה, כולם זוכרים איפה מה שהיה לנו בדיון הקודם.

<u>בן מטלון:</u>
אז הנה הפרוגראמה עמוסה עייפה, התחלנו ב – 40 כיתות, אנחנו ב – 165 במצב היוצא. הסכמה התכנונית המוצעת עם שני הצירים העיקריים, הראשיים מצפון לדרום, שלוקח מתחנת הרכבת הקלה ועד פנימה לרמת בית הכרם עם הציר הירוק מעל המרכז המסחרי, ועל ציר המזרח, מערב שמוביל מבית הכרם לשכונת בית, הרחוב (לא ברור) החדש שאנחנו בעצם מציעים להתוות מחדש, ולמשוך את התנועה החוצה משכונת בית הכרם לדרך בייט. ההתרחבויות והכיכרות כניסה, שאנחנו מציעים במפגש עם הצירים ההיקפיים לשכונה. העמדת הבינוי שבעצם מתווה את המרחב הציבורי הפתוח הזה, שאנחנו מציעים לשמר ולייצר. פיזור סכמות השימושים רק בשביל להזכיר, מתחם A, זה אזור גני הילדים בנייה נמוכה, שצמודה לשכונה, מתחם B, זה אזור בית ספר זיו, הקיים שאנחנו מציעים לשמר ולהוסיף עליו בנייה. מתחם C אזור בתי ספר היסודיים סביב חצר ציבורית, שהיא משמרת את מערך החורשה הקיימת שמה. מתחם D, מבנה ה - , קהילה, עם שימושים של, טיפת חשוב להבין, מתנ״ס, מסחר ואזור המגורים המדובר ש - , נעשה בו שינוי. מתחם G אזור, הדיור המיוחד, שהוא מורכב ממגדל ומסד מרקמי, F מרכז ספורט, E זה התיכון הנוסף שהתבקשנו אחרי שלב התחרות להוסיף. ו – H מרכז תרבות רובעי, כך נראה המופע הזה בתלת – מימד, כשההצעה הקודמת בעצם כמו שאמרתם הציעה מגדל מגורים בסמוך, גם כן למבנה השכונה. והצעה התכנונית החדשה בעצם מציעה, להוריד אותו, להשאיר איזה שהיא מנה קטנה של דיור להשכרה במתחם D. ולשמור על רוב מסות המגורים, במגדל הדיור המוגן אל מול בית חולים שערי צדק, ודרך בייט הרחבה. יחד עם מסד מרקמי של 7 קומות. ככה זה נראה מהצד השני, דרך ברכיהו ההמשך שלה מאופיינת בעיקר יחד עם התוספת שאנחנו מציעים להשאיר במתחם D, באופי עם אורבאני, עם חזיתות של מגורים שפונות לרחוב, ונותנות לו איזה שהוא קנה מידה אנושי, עם מרפסות שפונות אל הרחוב, כמובן עם חזית מסחרית שמלווה את כל הרחוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אתה יכול לחזור שנייה רגע לקודם?

<u>בן מטלון:</u>
בבקשה.

<u>עופר איובי:</u>

איפה זה D פה?

<u>בן מטלון:</u>

D החלק התחתון למטה, האזור הזה, זה אזור אחוזת בית הכרם. עם האגף החדש,

<u>עופר איובי:</u>

מה היה D?

<u>בן מטלון:</u>

שהיום נבנה. D זה מבנה קהילה, זה מתנ״ס.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

של 4, 5 קומות אני מבין.

<u>בן מטלון:</u>

מה זה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

4, 5 קומות,

<u>בן מטלון:</u>

מסד של 4 קומות, ותוספת של 4 קומות, עבור תוספת של מגורים להשכרה.

<u>יוסי פרחי:</u>

מגורים מיוחד.

<u>בן מטלון:</u>

מגורים מיוחד, כל הכול פה זה בעיקרון מגורים מיוחד,

<u>יוסי פרחי:</u>

כל שטח חום,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אז זה ביחד,

בן מטלון:
פה זה שטח חום.

אליעזר ראוכברגר:
כמה קומות?

בן מטלון:
8 קומות.

אליעזר ראוכברגר:
אתה מדבר ב – D.

דנה בורשטיין:
כן, אבל תראה את הנסיגה שלו.

בן מטלון:
קודם לכן,

דנה בורשטיין:
4 לכיוון השכונה,

בן מטלון:
כן,

דנה בורשטיין:
ו – 8 שמתרחקים מהשכונה.

בן מטלון:
בדיוק, התוספת של הקומות למגורים נמצאת בנסיגה, מקו הרחוב, היא יותר צמודה ל - , לאחוזת בית הכרם, שהיום הקימה את האגף החדש שלה, זה בעצם הזרוע הרביעית שהיום הסתיימה הבנייה שלה.

אליעזר ראוכברגר:
מה שאני הבנתי, זה שבמגרש אי-אפשר לנגוע בגלל הגיחון?

בן מטלון:

המגרש שלא נוגעים בגיחון, זה המגרש, אתה רואה פה למעלה, מגרש הכדורגל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה אי-אפשר בגלל הגיחון?

<u>בן מטלון:</u>
בדיוק,

<u>יוסי פרחי:</u>
מאגר מים.

<u>בן מטלון:</u>
בגלל מאגר המים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, כן, ברור, ברור.

<u>בן מטלון:</u>
לא נגענו, התרחקנו,

<u>יוסי פרחי:</u>
לא, לא, אי-אפשר. מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
להעתיק אותו,

<u>רן אוהב ציון:</u>
לא, ישבנו, ישבנו עם הגיחון, עוד יש להם גחמות להרחיב את המאגר באזור, מבחינת היכולת שלהם, להובלת מים בירושלים בכלל. וניסינו, ניסינו לשנות את השימושים על גבי המגרש אף שעל, זה היה התנגדות ניצחית,

<u>בן מטלון:</u>
יצאנו בזה.

<u>עופר איובי:</u>
זה היה דיון גם אצל ראש העיר, זה לא,

רן אוהב ציון:
כן,

עופר איובי:
לא צלח.

בן מטלון:
כאילו הצענו לעבות את הטריבונות כדי לייצר,

רן אוהב ציון:
הצענו, עצנו השטח כשלעצמו כדי לתת מענה לשטחים הפתוחים, בהיקפים הגדולים של צורכי ציבור, שיש פה, זה שטח של האצטדיון הוא שטח שנכנס למניין השטחים הפתוחים, לפי פרוגראמת משרד החינוך בנושא הזה. חשוב לבוא ולהגיד, אם התב״ע והפרוגראמה עייפה פה, עמוסה לעייפה, אנחנו נותנים מענה מלא, לפרוגראמת משרד החינוך, מבחינת השטחים הפתוחים, שטחים בנויים זה לא חוכמה. הצענו גגות, הצענו את שטח האצטדיון, הצענו את המעברים, ואנחנו יודעים לבוא היום ולתקצב את הפרויקט הזה מול משרד החינוך ליד ש - .

עופר איובי:
לא, זה גם חשוב שיישאר מגרש בכל הדבר הזה, מה?

אליעזר ראוכברגר:
ברור,

עופר איובי:
להעמיס, ולהעמיס,

אליעזר ראוכברגר:
לעשות שינויים בדברים האלה.

בן מטלון:
ככל שיתאפשר,

עופר איובי:
לא, היה, היה דיון אצל משה, שלא,

אליעזר ראוכברגר:
הנושא של ה - ,

עופר איובי:
להזיז אותם מהסיפור שם.

אליעזר ראוכברגר:
הכול טוב ויפה, כמו שאולי נבטל את המעבר,

עופר איובי:
לא, אני מדבר על המגרש,

אליעזר ראוכברגר:
חשבתי שאתה אומר שאתה מציע לבטל את הוועדה.

עופר איובי:
לא, אני מציע (לא ברור) לראש העיר,

אליעזר ראוכברגר:
אז אני אומר, אבל יש היגיון, יש היגיון,

עופר איובי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
לעשות את בינויים על הרחוב, אז המגרש להזיז פנימה, אני לא אמרתי לבטל את המגרש, דיברתי עכשיו על לעשות הצרחות, כי זה ההיגיון התכנוני, זה ברור לגמרי, אין לך אחד פה בשולחן שיחשוב אחרת,

עופר איובי:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
לכן אני שאלתי אם אפשר לעשות, לעשות שינוי, ואז אתה מעביר בינויים לאורך הרחוב, שכבר יש שמה ממלא מגדלים, וגם ממול עוד מעט יד – שרה, וגם כל זה, ואז את המגרש אתה שם אותו באמצע, שזה הרבה יותר מעשי, לא על הרחוב, על הרחוב זה גם נראה לא, מה?

אמנון ארבל:
צודקת,

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אמנון ארבל:
(לא ברור) לא מאפשרת.

עופר איובי:
בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:
לכן שאלתי את השאלה,

עופר איובי:
הגיחון מתנגדים לזה.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה שהם מתנגדים זה לא מפריע לי,

עופר איובי:
לא, הם לא יכולים,

אליעזר ראוכברגר:
השאלה אם זה אפשרי או לא, אם זה אפשרי, אז עם כל הכבוד לגיחון, אם זה לא אפשרי, אז בסדר. אפשר, כי ברור לגמרי, וכולם מסכימים גם אמי, וגם כל האדריכלים כל זה, שזה ברור לגמרי, שזה נכון.

עופר איובי:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אם לא אפשרי,

עופר איובי:
אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:
לא אפשרי, אבל אם זה אפשרי, הכול מתנגד שיתנגד, אבל אנחנו מתנגדים למה שהוא חושב.

עופר איובי:
הם בדרך כלל לא מתנגדים. מה שאפשרי,

יוסי פרחי:
אני רוצה להגיד שמה שמוצע כרגע, החלק הגבוה, 8 קומות הוא יותר למבנה המסחרי הקיים לאחוזה הקיימת.

אליעזר ראוכברגר:
אתה מדבר על מה?

עופר איובי:
לדיור,

אליעזר ראוכברגר:
אתה מדבר על GIS או על D?

יוסי פרחי:
אני מדבר על D,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן, זה קרוב לשכונה.

יוסי פרחי:
הוא קרוב, כן, אבל הוא לא קרוב לשכונה, הוא קרוב למבנה החדש,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר,

יוסי פרחי:
שנבנה,

אליעזר ראוכברגר:
לכן אני אומר לדיור מוגן,

בן מטלון:
זה מדורג,

יוסי פרחי:
יפה, אבל, אבל לצד השני, לצד צפון החלק החום, מה שכתוב 4 קומות, הוא נמוך יותר.

בן מטלון:
זה,

יוסי פרחי:
זאת אומרת החזית,

אליעזר ראוכברגר:
זה המוסד שאתה התכוונת?

בן מטלון:
זה המסד שהוא עם המאפיינים הקהילתיים,

עופר איובי:
איפה הדיור המוגן?

בן מטלון:
ולכן,

עופר איובי:
זה עדי?

אליעזר ראוכברגר:
לא,

בן מטלון:
ליד דיור להשכרה זה הדיור המיוחד.

עופר איובי:
לא, לא, הדיור המוגן היום, אחוזת בית הכרם,

בן מטלון:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה זה, זה צמוד אליו,

בן מטלון:
שמאפשרים, כל האצבעות, שלושת האצבעות, והיום האצבע הרביעית, זה היום האצבע הרביעית שהוקמה מעל המסד המסחרי.

אמנון ארבל:
שעכשיו בונים (לא ברור).

עופר איובי:
כן.

רן אוהב ציון:
לא, הוכנסה.

דובר לא מזוהה:
יש מחסור מטורף בדיור המוגן בירושלים.

בן מטלון:
סכמת השטחים הפתוחים אנחנו השתדלנו כמה שיותר באמצעות הבינוי להגדיל את דפנות המרחב הציבורי, כמה שפחות גדרות של,

אליעזר ראוכברגר:
גם אחוזת בית הכרם יושבת על הכביש, הראשי. כן, כל בינוי שיישב על הכביש הוא עובר לרחוב פה, כן, אי-אפשר, אי-אפשר, אין מה לעשות.

בן מטלון:
אנחנו מציעים מבנים,

אליעזר ראוכברגר:
שמעתי זה שהגיחון מתנגד, צדקת, האם ההתנגדות שלו היא בגלל או עלויות כספיות,

עופר איובי:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
או נימבי, או סתם, אתה יודע לא בא לי, או שזה אמיתי,

עופר איובי:
אי-אפשר, אי-אפשר,

דנה בורשטיין:
לא, לא, זה,

יוחנן וייצמן:
למה אי-אפשר? אתה יודע?

עופר איובי:
דנו בזה, כי יש שם מאגר שהם לא יכולים, אדרבא, הם רוצים להגדיל את זה.

יוחנן וייצמן:
ואם אנחנו בונים להם מאגר אחר,

עופר איובי:
אין,

יוחנן וייצמן:
על מגרש אחר,

רן אוהב ציון:
אין לך מגרש אחר באזור שיכול לבוא,

יוחנן וייצמן:
לא, בתוך ה - ,

עופר איובי:
אין, אתה יודע מה זה מאגר זה.

אמנון ארבל:
בתקציב של חינוך, אתה תבנה את המאגר הזה?

יוחנן וייצמן:
לא, בתקציב של דיור מוגן.

עופר איובי:
לא, זה גם לא עניין של תקציב, הם טכנית לא, הם טכנית, אמי,

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
דירות להשכרה.

עופר איובי:
אמי, טכנית הם לא יכולים.

אליעזר ראוכברגר:
למה? אולי ממול,

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) כמה דירות להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:
צמוד לשערי צדק, אם יש שמה שטח פנוי, לא יודע.

דנה בורשטיין:
יש כאן תמונה, שכל המתחם של שערי צדק מפוצץ.

אליעזר ראוכברגר:
הכול מנוצל?

דנה בורשטיין:
כן, כן,

אמנון ארבל:
בעצם יש תוכנית מאושרת לכל,

יוחנן וייצמן:
לדעתי גם,

אמנון ארבל:
לבנות את כל ה – 400 אלף מטר תוספת של, אישרנו בתוכנית הקודמת.

רן אוהב ציון:
(לא ברור) על הכול.

אליעזר ראוכברגר:
לא, מגרשי ביתר עוד לא אישרנו,

אמנון ארבל:
לא, זה תוכנית חדשה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, את זה אישרנו,

עופר איובי:
ביתר זה,

אליעזר ראוכברגר:
עוד,

יוסי פרחי:
אני רוצה להסביר,

אמנון ארבל:
זה יגיע לדיון,

עופר איובי:
בוא נמצא קודם כל מגרשים חלופיים,

אליעזר ראוכברגר:
מה? לא, מה ששמעתי. אמרו לי שהיא מאוד יפה.

אמנון ארבל:
יופי זה בעיני המתבונן.

יוסי פרחי:
אני רוצה להסביר פה מה,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יוסי פרחי:
דברים שהם אמרו, אנשי הגיחון אמרו, הם אומרים את הדבר הבא, המאגר המים, אי-אפשר לחיות בלי מאגר. זאת אומרת צריך לבנות את המאגר החדש עד שלמותו, על גודלו החדש וכולה, ורק אז אפשר לפנות.

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

יוסי פרחי:
אז זאת אומרת במהלך זמן בוודאי ארוך צריך להיות עם שני השטחים,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

רן אוהב ציון:
מה שיוסי לא מכיר,

אליעזר ראוכברגר:
טוב מאוד,

יוסי פרחי:
זה מה שמייצר את זה,

אליעזר ראוכברגר:
ברור.

רן אוהב ציון:
מה שיוסי לא מכיר זה שיש רצון של הגיחון להכפיל את שטח המאגר הזה, בגלל היקפי יחידות המגורים שאושרו במרחב, בהתרחבות.

אמנון ארבל:
לעומק, לגובה, לעומק?

רן אוהב ציון:
לא, לא, באזור, הם מחפשים, הם מחפשים כרגע מקום להקים מאגר נוסף,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה יכול להיות שיוסי חביליו צודק.

רן אוהב ציון:
שמה?

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות שהוא צודק,

דנה בורשטיין:
איפה?

אליעזר ראוכברגר:
לא צריך לבנות כל כך הרבה יחידות דיור, לא מגדלים ולא כל זה, יכול להיות.

אמנון ארבל:
יש לעומק,

רן אוהב ציון:
תראו במקומות שיכולנו להסיט אותם את מגדל המים בגואטמאלה, אני אזכיר לכם בקריית מנחם, ולעשות חילופי שטחים, עשינו את זה עם הרחבות. זה לא המקרה.

אליעזר ראוכברגר:
בחכמי?

עופר איובי:
בית וגן, לא, בית וגן.

אליעזר ראוכברגר:
חכמי, מה?

אמנון ארבל:
בית וגן יש מאגר מים.

יוחנן וייצמן:
לא, לא,

עופר איובי:
זה עוזיאל.

אליעזר ראוכברגר:
ליד חכמי, זה חכמי, נו.

יוחנן וייצמן:
אז אתה רואה, אתה לא יודע,

אמנון ארבל:
שני מאגרים. טוב, הלאה.

בן מטלון:
מבט כללי ממעוף ציפור, ואיך אנחנו מתייחסים לכל הגגות בעצם, על גבי הפרויקט, מבחינתנו כל הגגות,

עופר איובי:
גגות ירוקים?

בן מטלון:
ירוקים, זה מילה קצת,

אריאל גולן:
שימושיים, שימושיים, יעילים.

בן מטלון:
גגות ש - , מושמשים לטובת שימושי פנאי, ושטחים שנדרשים עבור השטחים הפתוחים של בתי הספר כמו שרן אמר.

עופר איובי:
אפשר לעשות מגרשים על הבניין?

בן מטלון:
בהחלט, זה בדיוק מה שנאמר,

עופר איובי:
זה מגרשים?

בן מטלון:
להציע,

יוסי פרחי:
כן, כן, עופר.

עופר איובי:
מעולה,

בן מטלון:
מגרשים שאנחנו מורידים,

עופר איובי:
זה פותר את הבעיה של ה - ,

בן מטלון:
אנחנו יכולים לשים בדיוק על גבי הגגות של, איפה שהצבעת קודם היה אולם הספורט, אנחנו, אולם הספורט שאנחנו גם כן מציעים לבנות מעליו, ולהוסיף לו זכויות, כמובן שעל גגות בתי הספר מגרשים של כדורגל וכדורסל, אין מה להרחיב. חתך מצפון לדרום שמסביר את הטופוגרפיה בעצם של המגרש, הרחוב הרצל האזור הגבוה, ודרך ברכיהו החדשה שאנחנו מציעים הנמוכה יותר. ואת כל טיפול הטופוגרפיה אנחנו מציעים לעשות באמצעות הבינוי ולא ע״י איזה שהם קירות תומכים, כמובן מאגר המים שאנחנו כמה שיותר התרחקנו ממנה. חתך נוסף שמציג ממזרח למערב, בצד ימין אזור שכונת בית הכרם, עם המסת הבנייה הנמוכה של גן הילדים, וככל שאנחנו הולכים ומתרחקים, עוצמות הבנייה הולכות וגדלות. מגדל הדיור המוגן על דרך בייט, ואזור בית החולים שערי צדק. מבנה קטן לתוכנית הגגות של נספח הבינוי, מציג איך אנחנו מתייחסים לכל הגגות.

עופר איובי:
יפה, ניצול יפה של ה - ,

בן מטלון:
של כלל מבני הציבור. מבט למרתף החנייה שאנחנו מציגים,

אריאל גולן:
בצלאל פה מאחורה, תראה איך זה נראה.

יוחנן וייצמן:
את גגות הירוקים, כן.

עופר איובי:
תלוי איך עושים את זה,

יוחנן וייצמן:
צא למרפסת, כן. כמו בדיון הקודם, לך למרפסת.

אמנון ארבל:
תצא בשלכת.

עופר איובי:
תלוי איך עושים את זה, אגב זה חשוב להדגיש פה, שבאמת שיהיה מישהו אחראי על, על, על אחזקה של הדבר הזה, שלא יקרה כמו, לא סתם אומר בצלאל. היה פה צריך להיות גג ירוק הוא,

אמנון ארבל:
יש, זה תוכנית של העירייה.

דנה בורשטיין:
העירייה,

אריאל גולן:
זה לא קשור אליהם.

אמנון ארבל:
זה פונקציות עירוניות הכול.

עופר איובי:
מה?

אמנון ארבל:
זה פונקציות עירוניות, זה מגרש עירוני,

בן מטלון:
במיוחד גם אם זה אזורים של בתי הספר,

אמנון ארבל:
לא שזה מפתיע זה,

בן מטלון:
זה בתי ספר,

עופר איובי:
לא, אם העירייה, אם העירייה, אם זה בחזקת העירייה אני מאמין ש - ,

בן מטלון:
גם מגרשי הספורט של בתי הספר מה שאין להם הרבה מקום על גבוה יותר הקרקע, אנחנו מציעים להעלות את (לא ברור) אל הגג.

עופר איובי:

יפה, יפה.

<u>בן מטלון:</u>
מרתף חנייה שאנחנו מציעים, בקומת המרתף, קומה ראשונה שלו היא קומה תפעולית, שכל הרעיון שכל מערך פינוי האשפה והלוגיסטיקה, יתבצע במינוס 1, גם הגישה למאגר המים ולחדר המשאבות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני מכיר אותו,

<u>עופר איובי:</u>
יש פה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני מכיר אותו, הוא מול (לא ברור).

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה בסדר. זה מורכבות.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>בן מטלון:</u>
שתי הקומות הנוספות של מרתף החנייה שאנחנו מציעים בכלל המתחם, לוקחות בחשבון, סך הכול מקומות חנייה של כ – 1500 כלי רכב,

<u>אריאל גולן:</u>
1500?

<u>בן מטלון:</u>
1500 כלי רכב, ואנחנו,

<u>אריאל גולן:</u>
(לא ברור) המתחם או שזה חניון?

<u>רן אוהב ציון:</u>

מתחם, מתחם, ונותן את זה גם חניון שהוא חניון ציבורי בעצם, האופי של החניון, יהיה חניון ציבורי אבל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולי (לא ברור) ממול, הולכים לעשות שמה, אינספור מקומות חנייה.

<u>בן מטלון:</u>
לא, אין להם מקום.

<u>דנה בורשטיין:</u>
אין להם פתרונות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שערי צדק,

<u>רן אוהב ציון:</u>
יש להם בעיה במגדל. אין להם יכולת לחפור,

<u>דנה בורשטיין:</u>
אין להם.

<u>רן אוהב ציון:</u>
בגלל המנהרה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה המנהרה של יד – שרה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
16,

<u>דנה בורשטיין:</u>
של 16.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
16.

רן אוהב ציון:
לא יד – שרה.

אליעזר ראוכברגר:
16 של יד – שרה.

רן אוהב ציון:
לא יד – שרה, לא מה שאני,

אליעזר ראוכברגר:
לא המנהרה של (לא ברור).

אמנון ארבל:
לא, לא,

רן אוהב ציון:
16,

דנה בורשטיין:
הם לא יכולים לרדת לעומק.

רן אוהב ציון:
ויש כבר מחשבות, אז בגלל החנייה הזו היום הרי ברובה חנייה פתוחה כ – 400 מקומות חנייה, רוב המשתמשים זה אנשים שבאים בעצם לשערי צדק ול - , לאזור. לקחנו גם את זה בחשבון.

אריאל גולן:
מי המפעיל של זה?

רן אוהב ציון:
אבל אתה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
הם יכולים לעשות את זה איפה התמוטט.

רן אוהב ציון:
אתה לא גובה כסף,

אליעזר ראוכברגר:
יכולים לעשות איפה שהתמוטט.

רן אוהב ציון:
מה לעשות?

אליעזר ראוכברגר:
איפה שהתמוטט, יש שם כמה מכוניות שחונות כבר.

רן אוהב ציון:
אז אנחנו רחוקים,

אליעזר ראוכברגר:
יש שם 7 מכוניות שחונות שמה.

אמנון ארבל:
כן.

רן אוהב ציון:
אנחנו רחוקים משמה, יש מחשבות אולי כן לאפשר חיבור, אבל זה מתוקף התב״ע,

אליעזר ראוכברגר:
חיבור תת-קרקעי.

רן אוהב ציון:
כן, אבל זה מתוקף 5166/ב מתאפשר היום ב - ,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) לחשוב,

רן אוהב ציון:
מתחת לכביש,

אליעזר ראוכברגר:
שהמנהרה הזאת לא מתאימה, וזאת לא מתאימה.

רן אוהב ציון:
אני אומר בדקנו היתכנות.

דנה בורשטיין:
זה יכול להיות לחיות גם בלי, זה,

רן אוהב ציון:
בדקנו היתכנות, זה לא צריך להרחיב,

אליעזר ראוכברגר:
יעברו מעל הכביש עם גשר?

רן אוהב ציון:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
נראה לי כבר,

יוחנן וייצמן:
מתחת.

רן אוהב ציון:
מתחת, מתחת לכביש.

אליעזר ראוכברגר:
לא, הוא אומר. היא אמרה שהוא יכול לחיות גם בלי.

רן אוהב ציון:
בלי החיבור,

אליעזר ראוכברגר:
אם יהיה, אם יכלול בלי, זה אומר שיעברו בעל – קרקע.

רן אוהב ציון:
כן,

דנה בורשטיין:
יעברו בעל – קרקע.

אליעזר ראוכברגר:
על הכביש.

רן אוהב ציון:
אני אסביר,

אריאל גולן:
התכוונו למנהרה שהמתכוננת.

רן אוהב ציון:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
או שיעשו (לא ברור).

רן אוהב ציון:
בדרך כלל משאירים בתת-הקרקע זה הדבר הכי רע שיכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:
שלמה אשכול כבר לא פה.

רן אוהב ציון:
אנחנו רוצים את האנשים ברחובות. לא סתם רחוב ברכיהו שזה הרחב לרחוב קיים, מייצרת בעצם חזית שהיא חזית פעילה. אמנם לצורכי ציבור, אבל היא מייצרת חזית. כשתוליך את האנשים דרך החזית הזו, עם מעבר חצייה והצומת החדש, דרך אגב יש הדמיה, הדמיה של צומת חדש, כניסה לשערי צדק, שהרחוב הזה ברכיהו מתחבר אליו בעצם, ומייצר מערך תנועתי שמאפשר חיבור.

אריאל גולן:
מה זה רחוב ברכיהו? איפה זה בכלל?

רן אוהב ציון:
ברכיהו זה רחוב פנימי, בתוך בית הכרם.

יוחנן וייצמן:
הזנב שמה.

אליעזר ראוכברגר:
זה מאחורי, מאחורי ה- ,

בן מטלון:
זה קיים, וזה התוספת שאנחנו מציעים כדי שיתחבר לאזור,

אליעזר ראוכברגר:
הדיור המוגן נו.

רן אוהב ציון:
אנחנו מדברים על הדיור המוגן, זה ה- ,

אריאל גולן:
קוראים לזה אביזוהר.

רן אוהב ציון:
לא, אביזוהר,

יוחנן וייצמן:
למטה.

אליעזר ראוכברגר:
עוד יותר למעלה.

בן מטלון:
למטה.

אליעזר ראוכברגר:
למטה, תלוי איך אתה מסתכל.

בן מטלון:
זה הגשר שמוביל היום מעל המרכז המסחרי, שהסתיים,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) זה פה.

בן מטלון:
גשר, בדיוק.

אריאל גולן:
כן, כן, עכשיו.

בן מטלון:
כן, הנה. גבולות החניון מתייחסים כמובן למבנים הקיימים, ולמערכת העצים הקיימת.

אריאל גולן:
אבל מי יפתח את החניון הזה כאילו? חניון ציבורי, מה? משרד החינוך כאילו,

רן אוהב ציון:
לא, משרד החינוך לא מתקצב את זה, יש פה איזה שהוא,

יוחנן וייצמן:
כופר חנייה.

רן אוהב ציון:
יש פה מודל, יש פה מודל כלכלי,

אליעזר ראוכברגר:
זה דיור מוגן,

רן אוהב ציון:
נכון, יש פה מודל כלכלי, לא סתם מכניסים פה דיור מיוחד, בסדר? יש פה מודל כלכלי, עדיין תצטרך העירייה להשקיע כסף בנושא הזה. חושבים על שיתופי פעולה גם. כרגע אנחנו לא משנים את התקן התקין, ואני לא חושב שזה ייתן מענה ב - , במרחב. אני אתקדם עם זה הלאה, אבל יש פה,

יוחנן וייצמן:
כן, אבל אתם קבעתם בתוכנית שהדיור המוגן לא יקבל חניות.

רן אוהב ציון:
קבענו בתוכנית, כי הדיור מוגן, אנחנו לא רוצים להעמיס בנושא הזה. אמרתי מקודם, שהחניון הוא חניון ציבורי, כלל השימושים פה הם שימושים לפי סעיף 188, בסדר? יש פה פרוגראמה שמובילה את זה, אבל יש פה מתחם עוד פעם ענק שאנחנו רוצים גם לאפשר גמישות לפי הצרכים המשתנים של העירייה, לעתיד לבוא. המתחם הזה נותן מענה לא לשכונת בית הכרם בלבד, אלא לצורך של שטחים חומים בגלל ההתחדשות העירונית, עם חביליו, בלי חביליו, אבל זה עתודת הקרקע האחרונה באזור, שהיא יודעת לתת מענה כשטח חום. ויש פה מודל כלכלי שבא לשכלל את זה, כדי לנסות להביא כסף, כדי להקים את האלמנטים הקשיחים שלא מקבלים תקצוב ממשרד החינוך.

יוחנן וייצמן:
איזה דברים יש לך פה סחירים שהם ייכנסו?

אמנון ארבל:
הגמישות הזאתי גם לא יהיה נושא הבא של שלביות הביצוע, שאנחנו, אנחנו מבקשים כמה שיותר גמישה, אליעזר.

רן אוהב ציון:
נכון,

אמנון ארבל:
ולא, ולא כמו שהוועדה ביקשה, ב - ,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אבל אתה זוכר מה הנימוק של לעשות את זה בהינף אחד, זה להפוך את המקום לאתר בנייה של 30 שנה.

אמנון ארבל:
כן, אבל זה לא, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אתה לא יכול, יש לך אנשים ליד, יש לך שכונה שלמה, קוראים לה בית הכרם, מה אתה רוצה? שאני אמלל את התושבים שמה?

אמנון ארבל:
כמו שאתה יודע, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא אתן לאמלל אותם.

אמנון ארבל:
אנחנו כרגע עשרות תוכניות בשטחים חומים, היו מורכבים וגדולים, הרבה אחוזי בנייה, של עשרות אלפי מטרים, וגם פה אפשר לעשות אלפי מטרים.

אליעזר ראוכברגר:
וגם שמה אנחנו עושים אלפי מטרים,

אמנון ארבל:
ואף אחד לא קבענו הינף אחד.

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי שכן,

אמנון ארבל:
אף אחד לא קבענו.

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי שכן.

אמנון ארבל:
איפה? תוכנית אחת, דוגמא אחת,

אליעזר ראוכברגר:
בטלי בית וגן,

אמנון ארבל:
לא קבענו שום, בשום תוכנית לא קבענו הינף אחד,

אליעזר ראוכברגר:
בוודאי שקבענו הינף אחד.

אמנון ארבל:
אני מכיר, אליעזר, לא קבענו באף אחד, בסוף צריך לזכור זה שנגיד,

אריאל גולן:
לא, מצד שני,

אמנון ארבל:
יש לי,

אליעזר ראוכברגר:
שמה זה הכול ציבורי, פה זה הכול ציבורי.

אמנון ארבל:
הכול ציבורי פה.

אליעזר ראוכברגר:
לא, יש דרכים, מגורים מיוחד, זה מגורים.

אמנון ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, נו, אבל,

אמנון ארבל:
אין בעיה, אז תפריד את המגדל,

אליעזר ראוכברגר:
זה הרבה יותר גדול,

אמנון ארבל:
תפריד את המגדל.

עופר איובי:
אני חושב שחוץ מהמגדל,

אמנון ארבל:
בונים פה, ולא בונים פה, ולא בונים פה, בונים פה, זה כל אחד אגף (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
אבל כל אלה הם יעבדו שמה טרקטורים, כל היום משאיות, כל היום מנופים, כל היום אבק, כל היום רעש,

אמנון ארבל:
אבל זה מתחם, שהוא כולו,

אליעזר ראוכברגר:
יש שכונה, יש תושבים,

אריאל גולן:
זה נכון שצריך לעשות,

אליעזר ראוכברגר:
אתה לא יכול להתעלל בהם. אני לא אכפת לי, בוא נאמר ככה, בעיקרון עוד פעם (לא ברור), אז אנחנו יכולים להגיד תשמע, אם מצליחים לבנות משהו, נעשה הדרגה, בתוך נאמר, סתם לצורך השיחה 3 שנים, 5 שנים, כמה שיחליטו, אז שימשיכו הלאה. אבל לתת לזה, צ׳ק פתוח תבנה את זה, מתי שאתה רוצה, כמה שאתה רוצה,

אמנון ארבל:
אני לא יודע מציעים פה,

אליעזר ראוכברגר:
בוא,

עופר איובי:
יש, יש הגבלה של זמן?

אמנון ארבל:
אליעזר, מעל 100 אחוזי בנייה,

עופר איובי:
מה הצעתם?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אריאל גולן:
לא, לא קבענו.

אמנון ארבל:
100 אלף מטר בינוי.

אליעזר ראוכברגר:
אבל גם, גם בבינוי, גם הפינוי הוא הריסה, אתה ראית פעם בית כנסת הריסה, אתה יודע כמה אבק יש? אתה יודע כמה לכלוך יש. (לא ברור) עבודה זה חפירה, החפירות לוקחות שנה וחצי שנתיים,

אמנון ארבל:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
פה במקרה הטוב. בואו חברים, אנחנו גם יש לנו אחריות כלפי הציבור. מה יעשו? יבואו יקללו אותנו,

עופר איובי:
אבל,

אמנון ארבל:
אליעזר, אבל אין יכולת לעירייה היום להרים פרויקט של 100 אלף מטר בהינף אחד.

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות שאין היום יכולת, אבל אולי בעוד שנה יהיה?

אמנון ארבל:
לא, לא יהיה.

אליעזר ראוכברגר:
לא יודע.

עופר איובי:
אבל מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) לא יודע, יש (לא ברור) היום.

אמנון ארבל:
זה מתחם,

עופר איובי:
יש פה שלביות, יש שלביות,

דנה בורשטיין:
בואו, בואו נדבר על השלביות,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר,

דנה בורשטיין:
ואז,

עופר איובי:
נדבר על מה שאתה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר יש שתיים, זה הבעיה שלי השלביות.

עופר איובי:
רגע,

אליעזר ראוכברגר:
השלביות אומרת, שזה יימשך על פני שנים רבות מאוד, אם אתה קורא הינף אחד, אז אם אתה מתחיל היום, אתה צריך לגמור, אם אתה אומר שלביות אתה לא צריך לגמור,

עופר איובי:
כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
מה שלא עושה היום, עושה מחר. לא מחר, מחרתיים,

עופר איובי:
לייזר, השאלה היא מה,

אליעזר ראוכברגר:
לא מחרתיים, אז עוד שבועיים, וכל היום הציבור באזור יסבול, ויסבול, ויסבול.

עופר איובי:
השאלה אם המערכת יודעת, ויש לה את האמצעים.

אמנון ארבל:
(לא ברור) כזאת.

אליעזר ראוכברגר:
השאלה מה,

עופר איובי:
האם את זה,

אליעזר ראוכברגר:
יכול להיות שאתה צודק, יכול להיות שאתה צודק, זה הצד האחד של המטבע. בצד השני של המטבע, זה הציבור, ואנשים, התושבים,

עופר איובי:
ברור.

אליעזר ראוכברגר:
יפה.

עופר איובי:
אבל אני אומר עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:
אז זה ערך מול ערך.

עופר איובי:

כן, אבל אתה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה מתחם גדול מידי, אליעזר.

<u>עופר איובי:</u>
זה, לדעתי זה לא יכול להיות,

<u>דנה בורשטיין:</u>
תקשיבו זה,

<u>עופר איובי:</u>
בהינף אחד.

<u>דנה בורשטיין:</u>
סדרי גודל בזה, אל תתפסו אותי במילה,

<u>עופר איובי:</u>
זה יותר מידי גדול בשביל הינף אחד.

<u>דנה בורשטיין:</u>
300 מיליון (לא ברור), איפה אתה מכיר פרויקט עירוני ששם ב - , שאנחנו יודעים להרים אותו בסכומים האלו, הלוואי, הלוואי והיינו מרימים את זה בבת אחת, אנחנו מכירים את המערכת הזאתי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מהיש פה דבר סחיר שהולך להכניס לנו כסף?

<u>דנה בורשטיין:</u>
אנחנו,

<u>אמנון ארבל:</u>
רק הדיור המיוחד.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
רק הדיור המיוחד? השאלה מה יצא המכרז.

אליעזר ראוכברגר:
נתחיל מהדיור המיוחד. תתחיל מהדיור המיוחד, תכניס בו כסף, ותבנה עם זה את הדברים האחרים.

אמנון ארבל:
וגם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
ואל תשכח שחלק אחרי זה בכלל משרד החינוך, זה לא עיריית ירושלים.

אמנון ארבל:
אליעזר, אבל גם,

אליעזר ראוכברגר:
300 מיליון, זה לא עיריית ירושלים, זה משרד החינוך.

רן אוהב ציון:
אליעזר, אבל כבר יש צורך,

אמנון ארבל:
לא יודע, זה פרוגראמה הסדרה ל – 20 שנה.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, נכון,

אמנון ארבל:
זה לא מכניס כסף.

אריאל גולן:
החניון והזה?

אליעזר ראוכברגר:
למה לא מכניס כסף?

אמנון ארבל:
דירות להשכרה ל – 20 שנה מכניס כסף?

רן אוהב ציון:
לא, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:
אתה נהיית לי אז כמו היזמים פה, שבאים ובוכים,

אמנון ארבל:
לא, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:
שאני אתן גם לך טישו, כמו שאני נותן להם?

אסף שגיא:
אליעזר, גם המודל,

עופר איובי:
לא, הוא אומר,

אמנון ארבל:
זה פרויקט,

עופר איובי:
הוא אומר שהכסף שייכנס בשלב הראשון לא יוכל להרים שום דבר.

אמנון ארבל:
לא ייכנס כסף.

עופר איובי:
ברור.

אריאל גולן:
דברים אחרים של זה, תעשה בשל, בנפרד.

רן אוהב ציון:
לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
לכן זה בדיוק מעל הדיור המוגן,

אריאל גולן:
זה,

אליעזר ראוכברגר:
ושמה יש אנשים בוגרים, אתה רוצה לקרוע להם את הצורה, ולחנוק אותם 10 שנים, בחייך, בערוב ימיהם,

אריאל גולן:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
נו באמת.

אריאל גולן:
צריך לחפור.

רן אוהב ציון:
אבל אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:
הגיע, אני לא רוצה,

רן אוהב ציון:
אמי פשוט רוצה,

אליעזר ראוכברגר:
ממך, אני לא פחות ממך מבין את הבעיה והמצוקה. רק אני מציג גם צד שני של המטבע.

אריאל גולן:
כן,

אליעזר ראוכברגר:

והצד השני של המטבע, הוא שאנחנו בסוף צריכים לדאוג לתושבים, ולציבור, אני לא יודע יכול להיות שאין ברירה, אני,

<u>עופר איובי:</u>
תלך ל-,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני לא יודע, אני מציג את זה.

<u>עופר איובי:</u>
תגיד לי מה זה שלב אחד, שתיים, שלוש.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני שם את זה על השולחן,

<u>אמנון ארבל:</u>
יש פה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
איך אמר מקודם עופר על גולומב? על התושבים מקללים וכל זה, גם פה יקללו אותנו.

<u>עופר איובי:</u>
תראה לי מה זה שלב אחד, שתיים, שלוש, לא, לא, בהדמיה, בדמיה,

<u>בן מטלון:</u>
דווקא זה יותר מפושט פה, ואז אני אחזור להדמיה.

<u>עופר איובי:</u>
לא, לא, תחזור להדמיה, אנחנו לא מבינים שרטוטים.

<u>דנה בורשטיין:</u>
הדמיה כרגע בדיוק מה אתה עושה, באיזה שלב.

<u>עופר איובי:</u>
בדיוק, תגיד לי כל פה, לייזר, תסתכל בבקשה רגע מה זה שלב אחד, מה זה שתיים.

דנה בורשטיין:
לא, עם הדמיה,

עופר איובי:
מה זה שלוש.

דנה בורשטיין:
זה הדמיה שהייתה,

עופר איובי:
תתחיל שלב, מה זה שלב אחד? בהדמיה, תראה את זה,

דנה בורשטיין:
זאת תוכל להראות אותה.

עופר איובי:
תראה לי מה, מה אתה עושה?

בן מטלון:
שלב ראשון, אנחנו הצענו,

עופר איובי:
רגע, רגע, לאט לאט, כ.

בן מטלון:
שלב ראשון,

אמנון ארבל:
יש פה הצעת שלביות, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה לא זה.

אריאל גולן:
זה לא זה.

אמנון ארבל:
הוא רצה לראות את זה,

עופר איובי:
לא, הוא מראה לאן מה זה, הוא עכשיו, הם חילקו את זה לשלושה שלבים, תראה לי מה זה,

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה לא בשקף הזה.

בן מטלון:
נכון, הוא רצה לראות את זה פשוט בשקף של ה - ,

עופר איובי:
אני רוצה לראות את זה על הדמיה.

בן מטלון:
אז, אנחנו יצאנו שלב ראשון,

עופר איובי:
מה זה שלב,

בן מטלון:
להשתמש בשני השטחים שהם כרגע פתוחים, ולא מפותחים, אחד, זה הצמוד לשכונת בית הכרם. יש פה מגרש,

עופר איובי:
שזה קרוב למגורים שאתה גומר עם זה ראשון.

בן מטלון:
נכון,

עופר איובי:
אוקיי,

בן מטלון:
שלב שני, עוד שטח פתוח,

עופר איובי:
שזה קרוב,

בן מטלון:
שזה החנייה,

עופר איובי:
לדיור מוגן שאתה גומר את זה ראשון, לייזר, זה שני דברים של מפה, זה שלב אחד?

בן מטלון:
שלב, כן, זה שלב אחד. שלב שני, כמובן,

עופר איובי:
רגע,

בן מטלון:
השלבים,

עופר איובי:
את זה לא עושים כלום לפני שמסיימים אותם?

בן מטלון:
אפשר לעשות,

עופר איובי:
או במקביל?

בן מטלון:
אחד, במקביל שזה שניהם כרגע הם,

עופר איובי:
אבל זה השלב הראשון.

בן מטלון:

שלב ראשון, שלב שני, אנחנו מציעים להתעסק בעצם במגרש הגדול, ולחלק אותו לשניים. חלק ראשון זה הדופן המזרחית של המגרש, התעסקות עם בתי הספר,

<u>עופר איובי:</u>
כן, מה שמראה, זה וזה זה הקרבה,

<u>בן מטלון:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם זה,

<u>עופר איובי:</u>
רגע. לא, כשאתה הולך לפה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה, אבל זה גם קרוב לשכונה, סליחה, זה וזה, לא קרוב לזה, לשכונה, נו באמת, עופר.

<u>עופר איובי:</u>
לא יושב אבל על הבתים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
גרים שמה אנשים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה? בוא נראה כל הבתים פה, וכל זה, זה פרויקטון, זה לא פרויקט, 3 קומות כולו, מה זה 3 קומות, זה וילה. פה 4 קומות, עוד וילה ועוד צ׳ופצ׳יק. הסיפור הגדול הוא זה, וזה, עכשיו זה אני מסכים יותר רחוק, זה אני מסכים,

<u>עופר איובי:</u>
מה זה 2?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון. אני אומר, זה זה זה זה,

<u>עופר איובי:</u>

מה זה שתיים?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה, זה, זה שתיים, וזה שלוש. עכשיו אם אתה עושה את זה, ואחר כך את זה, אתה עושה בעצם כל זה גומר את החפירה, אתה משגע את כל האנשים, אתה משגע את אלה, אתה משגע את אלה. לא יודע, לכן אני גם אמרתי אם היה אפשר בתיאוריה שלי לחליף, אז כל דבר הינף אחד, פה זה על הפצע, פה זה רחוק, (לא ברור), יש פה מרחב, מרחב מאוד של כביש, עם רכבת, אבל זה,

<u>עופר איובי:</u>
מה אתה אומר?

<u>רן אוהב ציון:</u>
תראו, אני רוצה להגיש משהו, הרי בשלביות, אני מבין את העניין, דרך אגב למען גילוי נאות, אני תושב בית הכרם.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה אתה?

<u>רן אוהב ציון:</u>
תושב בית הכרם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא רלוונטי.

<u>רן אוהב ציון:</u>
אני יודע,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא רלוונטי.

<u>רן אוהב ציון:</u>
אבל,

<u>דנה בורשטיין:</u>
לא רלוונטי, זה כל העיר.

רן אוהב ציון:
לא, זה כל העיר.

דנה בורשטיין:
זה מתחם של כל העיר.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה,

רן אוהב ציון:
אני איתך,

אליעזר ראוכברגר:
הוא תושב, הוא תושב הוא תושב, אבל אנחנו דואגים לכל השכונה,

רן אוהב ציון:
אני איתך,

אליעזר ראוכברגר:
דואגים לכל הציבור,

רן אוהב ציון:
אליעזר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא רוצה שאחר כך יזרקו עלי אבנים, יגידו - יא חתיכת דרק. אתה גר בשכונה אחרת, לא אכפת לו שהשכונה שלך היא שלך,

רן אוהב ציון:
במתחם B,

אליעזר ראוכברגר:
ידפקו אותנו.

רן אוהב ציון:
אבל מתחם B שהוא מתחם,

אליעזר ראוכברגר:
ואתם יודעים גם שם יושבים אנשים מאוד, יודעים להילחם, ויודעים זה,

רן אוהב ציון:
אני אלך, אני אלך לסוף.

עופר איובי:
רגע, אבל מה חשוב, מה שאומר לייזר, עם תוכנית אין לו בעיה, רק מה שיש לו בעיה, פשוט לחדד את זה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, התוכנית הכול טוב.

עופר איובי:
רק זה,

אליעזר ראוכברגר:
אני רק רוצה לדעת שלאור,

עופר איובי:
שלביות,

רן אוהב ציון:
אז אני יכול להגיד לכם,

אליעזר ראוכברגר:
שלא הולכים להפוך את זה לאתר בנייה 30 שנה.

עופר איובי:
צריך לחדד את זה,

אליעזר ראוכברגר:
אבל אנשים, אתה גמרת אותם.

רן אוהב ציון:

זה יכול,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תאר לך שיעשו ליד הבית שלך בנייה 30 שנה, כל יום אבק ורעש וכל זה, בוא הנה אתה תשתגע.

<u>רן אוהב ציון:</u>
אמי, אמרת לי שבערב חג הדיונים שקטים.

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) יש יתרון שזה הדיור המוגן אבל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>אמנון ארבל:</u>
שזה יתרון שזה ליד דיור מוגן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כולם ילכו לשם. הם יתחילו בגיל 50, ויסיימו בגיל 70,

<u>עופר איובי:</u>
לא, היזם כנראה מתכנן להוציא אותם מהר, כי הוא מרוויח כסף.

<u>דנה בורשטיין:</u>
לא, אבל יש לנו,

<u>עופר איובי:</u>
כל אחד שנפטר שם זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
השם ישמור.

<u>רן אוהב ציון:</u>
אליעזר, אני אומר עוד פעם, אם אתם רוצים לקבוע, ובאמת יש שם חובת אחריות כלפי הציבור, תקבעו שלביות שהיא עקרונית לפי השלביות הזאת, תתנו גמישות למהנדס העיר, לשנות. זה אחד,

עופר איובי:
תיכף, אני (לא ברור).

רן אוהב ציון:
שתיים, לתוך זה,

אליעזר ראוכברגר:
בואו, בואו נדבר, (לא ברור) בלי בדיחות.

רן אוהב ציון:
אבל אני רוצה לבוא ולהגיד, ותוך, ותיקח בחשבון שלמשל התוספת,

אמנון ארבל:
מעל השלביות,

רן אוהב ציון:
התוספת של בית ספר זיו לא צריכה להיות מותנית בשום דבר, כי התוספת על מבנה קיים, ולא צריך להכניס אותה לשלביות, יצטרך (לא ברור), בלתי תלויה בנושא הזה.

אליעזר ראוכברגר:
אבל כשאתה בונה ב - , מעל מבנה קיים אתה לא צריך להביא פועלים, ורעש,

רן אוהב ציון:
אבל, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
ועבודות וברזל ובטון, ומשאיות? מה? אתה עושה ממני צחוק? מה אנחנו עולים חדשים?

רן אוהב ציון:
אבל הצורך של,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אמנון ארבל:
זה לא חציבה.

אליעזר ראוכברגר:
זה לא חציבה, נכון אני מסכים, אבל עדיין זה רעש, ולכלוך, ואבק.

אמנון ארבל:
נכון.

אליעזר ראוכברגר:
כן, משאיות, בררר מסתובב לך, ובטון, בואו, זה עדיין,

עופר איובי:
תשאל את חזי מה.

אליעזר ראוכברגר:
ופועלים,

עופר איובי:
תשאל את חזי.

רן אוהב ציון:
אליעזר, ההמלצה שלנו, תסכים עם (לא ברור).

עופר איובי:
רגע אני שואל לפני בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:
רן,

עופר איובי:
אני,

אליעזר ראוכברגר:
תביא הצעה לשלביות הגיונית.

רן אוהב ציון:
יש, יש.

עופר איובי:
רגע, רגע, שנייה אני רוצה, עוד, עוד דבר אני רוצה, רגע, אמי סליחה רגע.

אמנון ארבל:
כן.

עופר איובי:
אליעזר, אני רוצה לשאול שאלה,

רן אוהב ציון:
כן,

עופר איובי:
האם בדקתם היתכנות כלכלית?

רן אוהב ציון:
כן, כן,

עופר איובי:
לבקשות הזו?

רן אוהב ציון:
כן, כן, מה שמאמין,

עופר איובי:
שאתם יודעים מה כן אפשר, ומה לא?

רן אוהב ציון:
כן. ומה שמעמיד,

דנה בורשטיין:
בטח,

רן אוהב ציון:
עופר,

עופר איובי:
זה לפי השלב אחד, שתיים, שלוש?

רן אוהב ציון:
כן, כן, יש, האתגר הגדול ואתה יודע אותו, זה תת – הקרקע,

דנה בורשטיין:
יש פה חניון, אתה לא יכול לייצר שלביות שהיא, יש לך מבנה קיים.

אליעזר ראוכברגר:
זה לחבר בין,

עופר איובי:
החניון זה להכול?

דנה בורשטיין:
כן,

רן אוהב ציון:
יש פה,

אליעזר ראוכברגר:
בשכונה, ולא (לא ברור) שיהיה בנפרד.

עופר איובי:
אז רגע, זאת אומרת, זה חניון של הכול?

אליעזר ראוכברגר:
זה אפילו זה,

רן אוהב ציון:
כל מגרש בונה את החניון שלו, ובסוף הם מתחברים.

אליעזר ראוכברגר:
אל תשכח זה,

רן אוהב ציון:
אתה לא יכול,

בן מטלון:
בתי הספר היסודיים,

אליעזר ראוכברגר:
זה הרי המגרש,

עופר איובי:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
אז זה הרחוב, זה כאן,

עופר איובי:
אבל השאלה אם אפשר חפירה.

אליעזר ראוכברגר:
כאן, זה וזה, וזה, קרובים לשכונה. בין אם זה,

עופר איובי:
יש שם הריסה.

אליעזר ראוכברגר:
זה יהיה כאילו בסוף.

עופר איובי:
יש לך הריסה?

אליעזר ראוכברגר:
אולי זה קצת יותר,

רן אוהב ציון:
(לא ברור) בית הספר והמגרש,

אליעזר ראוכברגר:
קצת יותר הגיוני.

דובר לא מזוהה:
בטל בשישים.

עופר איובי:
את יכולה לחפור?

רן אוהב ציון:
כן,

דנה בורשטיין:
כן.

עופר איובי:
את הכול?

רן אוהב ציון:
כן,

עופר איובי:
את הכול?

רן אוהב ציון:
כן, כי הכסף הגדול הוא,

עופר איובי:
גם החפירה,

אליעזר ראוכברגר:
רן, ראית את ההצעה שלי?

עופר איובי:
אני שואל,

רן אוהב ציון:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
תחבר בין אחד לשתיים, ושלוש בנפרד, 1 ו – 2 זה בעצם הקרוב לשכונה.

רן אוהב ציון:
נכון,

אליעזר ראוכברגר:
לעשות אותם ביחד. וה – 3 שזה רחוק מהשכונה, קצת פחות מפריע.

דנה בורשטיין:
אז אפשר, אפשר,

עופר איובי:
אז או,

אליעזר ראוכברגר:
אפשר לעשות אוקיי, כבר התקדמנו.

עופר איובי:
יפה.

אליעזר ראוכברגר:
הנה התקדמנו. יופי,

עופר איובי:
ואת החפירה של החניון,

רן אוהב ציון:
זה מימוש הכביש דרך אגב.

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
1 ו – 2 בו – זמנית.

דנה בורשטיין:
תיזהרו עם זה,

עופר איובי:
בטוח שזה פחות.

דנה בורשטיין:
זה אנחנו צריכים לזה תקציב, זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה נקרא? (לא ברור)?

עופר איובי:
לא (לא ברור) את זה, כשתהיה חפירה.

אליעזר ראוכברגר:
החפירה, החניונים זה פה, ב – 3,

עופר איובי:
לא, גם הוא אומר שגם, אני שאלתי 1 ו – 2 גם יש חניונים?

רן אוהב ציון:
עופר, תן,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, תן לרן לענות.

עופר איובי:
שנייה, תסביר.

רן אוהב ציון:

אני אסביר, החניון נכנס גם מתחת להארכת הדרך עצמה, כדי לייעל פה ולחסוך בחפירה. בסדר, יש פה אפשרות לעשות את החניון גם מתחת לדרך. עכשיו כל מגרש ומגרש יודע לבוא ולבנות את החניון שלו,

עופר איובי:
הבנתי.

רן אוהב ציון:
ולהתחבר במצב הסופי, זה (לא ברור) של ההיתכנות של המימוש של השלביות של בין זה,

אליעזר ראוכברגר:
מה הבעיה? מה אכפת לי? זה גם חפירה, וגם הבינוי.

רן אוהב ציון:
זה מצוין.

אליעזר ראוכברגר:
אחד ושתיים, נהפוך אותם לאחד, בעצם יהיה פה שני שלבים, לא שלוש, אלא שניים. שהם מה שקרוב לשכונה, ומשאיר את הרחוק מהשכונה, חילקנו את זה לשתיים. מה שיותר רחוק מהשכונה, אתה יודע, אתה קצת, איך אומרים? יותר, יותר יכול לישון רגוע, מה שקרוב לשכונה, עשיתי את המקסימום התחשבות בתושבים.

עופר איובי:
אם להוביל את אחד ושתיים.

דנה בורשטיין:
אבל תקשיבו, אנחנו צריכים לדעת, זה גם כן אירוע, אני לא זוכרת מה העלות של כל שלב,

עופר איובי:
אבל אתם בודקים, השאלה, אתם יודעים את אחד ושתיים,

רן אוהב ציון:
העירייה צריכה לשים הרבה כסף,

עופר איובי:
לחבר.

דנה בורשטיין:
אפשר, העירייה צריכה לדעת שיש לה,

עופר איובי:
אם כן, אז אין מחלוקת.

דנה בורשטיין:
שיש לה כיסה (לא ברור) לזה.

אליעזר ראוכברגר:
לא הגענו, איך אומרים? לא השגתי של מאה אחוז ל - , לטובת התושבים, יעילות, 70%, 50%, ואז עשיתם משהו שירות לתושבים.

רן אוהב ציון:
אני אומר את זה עוד פעם, תשאירו גמישות,

אליעזר ראוכברגר:
אין לי בעיה, יבוא תושב ויתחיל, אני אגיד לו - תשמע, אתה יודע מה רצו? ומה עשינו בשבילך, אז יש לי מענה בשבילו.

רן אוהב ציון:
אני פחות אוהב, ואני אומר את זה פה לפרוטוקול, אני פחות אוהב מהכסף להביא לבנייה מעל הקרקע, אנחנו לא יודעים כעירייה להביא כסף לבנייה בתת-הקרקע, ממשרד החינוך, כי הוא לא מתקצב את החניונים. בנושא הזה תצטרך להיות פה עסקת קומבינציה,

אליעזר ראוכברגר:
היום אין לנו תקציב.

רן אוהב ציון:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
היום הוא לא מתקצב.

רן אוהב ציון:

הוא לא מתקצב,

<u>אמנון ארבל:</u>
הוא לא תקצב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
היום, לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
(לא ברור) ציבורית.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל חניון לציבור,

<u>רן אוהב ציון:</u>
הוא לא מתקצב, דרך אגב גם המשטרה מקשה עלינו בהיתרי הבנייה, והיא לא מאפשרת לבנות חניונים מתחת למוסדות החינוך, אלא רק מתחת לשטחים הפתוחים. יש פה אתגר, שאני צריך להביא כסף חיצוני בנושא הזה, או מקור תקציבי, עירוני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בתוכניות יש חניונים מתחת למוסדות החינוך.

<u>רן אוהב ציון:</u>
מעט מאוד, אני עושה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עשרות, עשרות.

<u>רן אוהב ציון:</u>
אבל האחרונים הם לא, הם בלי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עשרות,

<u>רן אוהב ציון:</u>
האחרונה ישבנו,

אליעזר ראוכברגר:
רק אנחנו פה באחרונה אישרנו, החלטנו כזה דבר, ואמרו לנו - מאיפה יהיה כסף? אין כסף, אז אין, אז מה אתה רוצה לעשות?

רן אוהב ציון:
אז הנה האחרונה שיושב בוועדה המחוזית עם ההחלטה של (לא ברור) פרי, שיישבנו עליה פה ביחד לפני כמה חודשים, שמחייבים אותנו לבניית החניון, והיום אנחנו מתנגדים לזה. כי אנחנו לא מסוגלים, ל – 36 מקומות חנייה, אליעזר, אתה מכיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:
משרד החינוך באיזה שהוא שלב או ייפול, או יפילו לו את האסימון שהוא חייב לממן.

רן אוהב ציון:
אם אנחנו,

דנה בורשטיין:
השאלה, השאלה, באמת אני אומרת פה, אני מבינה את הרציונאל הזה לחבר בין 1 ל – 2, הנדסית אנחנו חושבים שיש פה איזה היגיון ואפשר לייצר את זה. השאלה אם אנחנו לא יורים לעצמנו ברגל, במובן הזה שאנחנו לא מייצרים איזה שהיא גמישות לדבר הזה. זאת אומרת גמישות, עוד פעם סמכות מהנדס העיר, וסמכות, הגמישות הזאתי היא חייבת להינתן, כי אחרת הפרויקט הזה יהיה על הנייר, על המדף. אנחנו רוצים לממש אותו, אנחנו רוצים איכשהו לרוץ איתו קדימה, והנעילה הזאת של שני השלבים האלו בתור שלב אחד, אני חוששת שאנחנו בסוף נתקע בהיתרי הבנייה.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא רואה סיבה לחשש שלך.

דנה בורשטיין:
אוקיי, אמרו. כאן דוגמא מאוד מאוד טובה לבניין של בתי ספר, יש פה חפירה משמעותית,

אליעזר ראוכברגר:
גם מה שהוא אמר בסוף הרי ייפתר, בסוף יתקדם ויצא לפועל, אני לוקח עוד חודש, עוד חודשיים, עוד ארבע.

דנה בורשטיין:
זה שטחים ענקיים,

רן אוהב ציון:
זה לא בהיקף הזה.

דנה בורשטיין:
תראה לו את החתך של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
אני מסכים איתך, אבל עד שזה יגיע, ועד שזה יגיע לביצוע המדיניות תשתנה, ההיגיון ישתנה,

דנה בורשטיין:
תסתכל בחתך.

עופר איובי:
השאלה באמת, אם אתם יכולים באמת לוודא ששלב 1 ו – 2, אפשר לעשות, לפני שמחליטי,

רן אוהב ציון:
אפשר לעשות, אפשר לעשות,

דנה בורשטיין:
אפשר לעשות,

עופר איובי:
לא, לא בעיה, הכול אפשר,

רן אוהב ציון:
אפשר,

עופר איובי:
אפשר את כל השלבים,

רן אוהב ציון:
עופר,

עופר איובי:
השאלה אם יש היתכנות,

רן אוהב ציון:
עופר,

עופר איובי:
כספית,

רן אוהב ציון:
עופר,

עופר איובי:
לדבר הזה.

רן אוהב ציון:
לא, כספית אני אומר מראש שהעירייה תצטרך,

עופר איובי:
חבר׳ה בואו, זה גם חלק מהזה.

אמנון ארבל:
אף אחד לא יכול לתת תשובה כרגע.

עופר איובי:
אז אני רוצה שתהיה תשובה ברורה.

אמנון ארבל:
אין תשובה ברורה.

עופר איובי:
אם אפשר,

אמנון ארבל:
אין תשובה ברורה.

אליעזר ראוכברגר:
אין תשובה ברורה,

אמנון ארבל:
לא יכולים,

אליעזר ראוכברגר:
מחר, מחר נבטל את ההיטל השבחה על פינוי בינוי, אז יהיה לך כסף. מה? מה? מה?

עופר איובי:
כן, אז אבל אתה לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:
בגלל ש - , בגלל ש - , מיליארד שקל יש להם?

אמנון ארבל:
הוא לא רוצה, זה בדיוק העניין.

עופר איובי:
לא, אני אומר אם אין תשובה ברורה, אפשר לתלות את זה.

רן אוהב ציון:
תודה.

עופר איובי:
אולי צריך לשלוח אותם,

רן אוהב ציון:
על זה אנחנו עושים גמישות,

דנה בורשטיין:
לזה צריך גמישות.

עופר איובי:
נכון, אז אני אומר, אתם הייתם צריכים לדעת ולהיות מוכנים, לפני שיש פה החלטה, האם אתם,

אמנון ארבל:
אין, זה לא קשור למוכנים, אין בדיקה כרגע שאפשר לעשות להגיד לך כן או לא, אין.

אליעזר ראוכברגר:
אף אחד לא יכול לדעת מה יהיה בעוד 5 שנים, בעוד 7,

עופר איובי:
אז איך אני,

אליעזר ראוכברגר:
הרי זה לא מחר בבוקר.

עופר איובי:
להטיל עליהם לעשות שני שלבים ביחד.

אליעזר ראוכברגר:
עוד 5 שנים במקרה הטוב. במקרה הטוב. מישהו יכול לדעת מה יהיה?

אמנון ארבל:
התקציב שחלק יבוא ממשרד החינוך, וחלק מפעל הפיס, וחלק,

אליעזר ראוכברגר:
היטלי השבחה,

עופר איובי:
מה? מה הלו״ז של דבר כזה? נניח עכשיו שאושר, זה מה הלו״ז?

רן אוהב ציון:
מה?

דנה בורשטיין:
ביצוע?

עופר איובי:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
5 שנים, לא פחות יום. מינימום. במקרה הטוב.

רן אוהב ציון:
זה במינימום.

אמנון ארבל:
מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:
להביא,

אמנון ארבל:
(לא ברור) ראשון אתה מתכוון,

אליעזר ראוכברגר:
להביא את הקו פה הראשון, ברור.

דנה בורשטיין:
עופר,

אמנון ארבל:
לא, הוא מדבר על כל הדברים.

אליעזר ראוכברגר:
לא,

עופר איובי:
לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:
להתחיל.

עופר איובי:
הוא הבין מה אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:
להתחיל זה מינימום 5 שנים לא יותר.

רן אוהב ציון:
זה נולד (לא ברור).

עופר איובי:
זה 5 שנים?

רן אוהב ציון:
לפחות.

דנה בורשטיין:
יש פה חפירה, יש פה היתרי בנייה, יש פה חפירה מורכבת.

עופר איובי:
זאת שתעלה על הקרקע זה מינימום 5,

רן אוהב ציון:
חבר׳ה, פרויקט של 24 כיתות, 5000 מטר לוקח לבנות שנתיים,

עופר איובי:
רגע, יש פה אי – הבנה, לייזר,

דנה בורשטיין:
5 שנים (לא ברור).

עופר איובי:
עוד 5 שנים רק יתחילו,

אליעזר ראוכברגר:
ברור.

עופר איובי:
היא מדברת על, לא,

דנה בורשטיין:
לא,

עופר איובי:
תבין, אני שואל שאלה עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:
בערך 5 שנים לטרקטור.

עופר איובי:
עלייה על הקרקע, מתי ההיתכנות?

דנה בורשטיין:
לא, למה 5 שנים?

עופר איובי:
בכל (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
בגלל שאת נמצאת עכשיו רק בתחילת התב״ע, עד שתעברי את המחוזית, עד שיהיה לך התנגדויות, עד שתוציאי היתרי בנייה, מה את מדברת?

עופר איובי:
אמי,

דנה בורשטיין:
3 שנים במקרה הטוב.

עופר איובי:
השאלה שלי, עלייה לקרקע,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

עופר איובי:
לא סיום, היא אומרת סיום 5 שנים,

אליעזר ראוכברגר:

אין פחות מ – 5 שנים.

<u>אדיר שוורץ:</u>
מלא עורכי דין, כל אחד יקצה פה עשרה.

<u>אמנון ארבל:</u>
דנה, (לא ברור) היתרי בנייה,

<u>דנה בורשטיין:</u>
לא, 3 שנים אני על הקרקע ,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל אין מצב כזה, דנה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הלוואי, אמן.

<u>דנה בורשטיין:</u>
הלוואי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין חיה כזאת נו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נראה שאת לא מכירה את עיריית ירושלים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
את גם לא מכירה את עיריית ירושלים, גם לא מכירה את הוועדה המחוזית, ואת לא מכירה את חביליו, הר הרצל, בורג׳ (לא ברור) בואי, נו בחייך. בואו,

<u>דנה בורשטיין:</u>
נניח שזה 5 שנים, אז השאלה, מה השאלה בהקשר הזה? אז אני אומרת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
את שכחת שזה מול הר הרצל?

דנה בורשטיין:
אני שכחתי שזה מול הר הרצל,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אריאל גולן:
בחוץ לארץ.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

דנה בורשטיין:
אני רוצה,

אריאל גולן:
שאלתי אותו,

דנה בורשטיין:
דווקא בגלל כל מה שנאמר פה (לא ברור) לייצר גמישות,

אריאל גולן:
לא, ליוסי.

דנה בורשטיין:
דווקא בגלל כל מה שנאמר פה, חייבים להשאיר את הגמישות.

אדיר שוורץ:
אפילו סבא רבא של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
זה מה שאת אומרת, מה שאת אומרת זה ברור, בגלל שאת רוצה, ובצדק את רוצה, גם אני רוצה, אבל אני כל הזמן אומר, יש גם את הצד השני של המטבע, את לא נותנת לי מענה לצד השני של המטבע. כל הזמן אומרת לי - הצד שלי, הצד שלי, בסדר. יפה מאוד יש פה כלה, ויש פה גם חתן.

אמנון ארבל:

הבנו מה אתה מבקש, נציע בהתאם שלביות ביצוע,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, בוא נעשה את זה, דרך אגב ליוחנן גם יש איזה שהוא רעיון.

יוחנן וייצמן:
הצעה כזאתי, תגיד לי אם זה יכול לבוא בחשבון, בוא נקבע סעיף פקיעת תוקף בלי אפשרות הארכה, של 5 שנים להיתר בנייה אחרון.

אמנון ארבל:
למה?

יוחנן וייצמן:
דקה,

אמנון ארבל:
מילא אתה עושה את זה בדיוק,

יוחנן וייצמן:
לא, אני אגיד לך,

עופר איובי:
לא, מה הוא אומר? ואז הוא גם, ואז אתה גמיש?

יוחנן וייצמן:
ואז מהיתר בנייה אחרון יש לך 6 שנים, בוא נירגע.

אמנון ארבל:
את מי אתה? מה אתה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:
יש לך 11 שנים,

עופר איובי:
לא, רגע, רגע, בוא נעשה רגע,

אמנון ארבל:
שלביות ביצוע התנגדויות (לא ברור) תוקף בעייתיות ומשמעויות, זה לא תוכנית בעייתית.

יוחנן וייצמן:
לא, אבל מה ש - ,

אמנון ארבל:
התוכנית הזאת באה לתת מענה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
מה שהפחד של היושב ראש היה.

אליעזר ראוכברגר:
אפילו בשעתו ברמות, אם אתה זוכר היה 10 שנים.

אמנון ארבל:
באיזה תוכנית?

אליעזר ראוכברגר:
של הקנטרי אז היה שמה, באיזה בניין שהיה צריך חוות דעת, ורבנו, והתווכחנו,

אמנון ארבל:
זה היה למגורים אבל, זה משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:
נכון, מה זה משנה? לא חשוב,

אמנון ארבל:
מבני ציבור שבא לשרת את הציבור,

אליעזר ראוכברגר:
לא משנה, אני לא מדבר עכשיו,

יוחנן וייצמן:
ברור,

אליעזר ראוכברגר:
על ההבדלים,

יוחנן וייצמן:
אני אקח את כל,

עופר איובי:
הוא מדבר על הטכני.

אליעזר ראוכברגר:
אני מדבר על העיקרון,

יוחנן וייצמן:
אני מרוויח איתי, אז אני אסביר,

עופר איובי:
מה אתה? רגע מה אתה?

אמנון ארבל:
אתה לא מרוויח שום דבר, כי אם לא יהיה כסף זה לא ייבנה, מה אתה מכריח פה?

יוחנן וייצמן:
אני רוצה להכריח את עיריית ירושלים,

אמנון ארבל:
אבל אתה לא יכול להכריח פיתוחים כאלה.

עופר איובי:
רגע תן לו שנייה לדבר, שנייה בוא רק נבין, אני עוד לא הבנתי מה,

יוחנן וייצמן:
יש פה שכנים, יש פה בני אדם תנו את השירות לאנשים, שיש לכם גם אזרחים שם באזור, תבנו תוך 11 שנים,

אמנון ארבל:

וייצמן, פספסת את החזית את המטרה של סעיף שהמלצנו בתוכניות, זה לא המטרה נגד בניינים כאלה שמטרתם לשרת את הציבור.

עופר איובי:
מה?

אמנון ארבל:
הרבה תוכניות יוצאות בבורג׳ (לא ברור) כמו שאמר.

עופר איובי:
אמי, אני אנסה,

אמנון ארבל:
(לא ברור) תכנוניות,

עופר איובי:
אמי, שנייה,

אמנון ארבל:
שיכולות לפגוע, לא בתוכניות שבאות לשרת.

עופר איובי:
שנייה, אני מסביר אותך נכון, על מנת לא להיכנס לכל הסיפור הזה של שלביות, אתה רוצה לוודא, שתוך 11 שנה, זה 5 ו – 6,

יוחנן וייצמן:
מתחילים לבנות.

עופר איובי:
מתחילים לבנות, וזה קורה.

אמנון ארבל:
זה לא רק, אתה לא שמעת מה אמרתי. זאת המטרה (לא ברור) עצמית, זה לא לאשר תוכניות בעייתיות.

עופר איובי:

לא, 11 שנה, אתה יודע מה?

יוחנן וייצמן:
11 שנה,

עופר איובי:
אם 11 שנה אתה לא מתחיל, להעיף את הדבר הזה.

אמנון ארבל:
אני אתחיל, אבל לא את הכול. זה בדיוק מה שאני אומר,

עופר איובי:
לא, מתחיל,

אמנון ארבל:
מה זה מתחיל?

אדיר שוורץ:
(לא ברור) פטיש ומסמר, איפה שהוא עושה.

אמנון ארבל:
אתם אומרים סתם דברים, זה לא,

עופר איובי:
לא, הוא אמר,

אמנון ארבל:
בוא נעבור לדיון הפנימי, אליעזר, אפשר?

אדיר שוורץ:
הוא אמר מתחיל,

עופר איובי:
אני רוצה, אתה רוצה לקבוע את השלביות, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

אגב הנושא של המגרש 12, אנחנו נתחיל בלעדיו.

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
אני מסכים,

אמנון ארבל:
אתם רוצים להוסיף עוד משהו?

רן אוהב ציון:
לא.

אמנון ארבל:
תודה רבה.

עופר איובי:
שנה טובה.

יוחנן וייצמן:
שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
תודה, תודה רבה.

דנה בורשטיין:
שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה לכולם. הרבה בריאות.

עופר איובי:
לא יהיה טניס, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

<u>עופר איובי:</u>
אין מגרשי טניס.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אין.

<u>עופר איובי:</u>
זה חרטוט אחד גדול, וגם לא צריך שם טניס, יש,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אני לא יודע מה הם הציגו אבל,

<u>עופר איובי:</u>
יש מרכז טניס שעכשיו שנבנה, מרכז טניס מהיפים יותר, עם הרבה מגרשים, שילכו לשחק שם, לא חייב בבית הכרם לשחק טניס.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, הוא חרטט אותנו,

<u>עופר איובי:</u>
לשחק כדורגל בבית הכרם, לייצר שחקני כדורגל. אוקיי תודה רבה לכם.

<u>דובר לא מזוהה:</u>
תודה רבה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אני הראשון שבעד לעשות ליוסי דווקא פשוט, טניס זה, (לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא עושים דווקא.

<u>עופר איובי:</u>
לא, לא, זה,

אריאל גולן:
הוא שלח הודעה שהוא מתנגד. עניתי נו.

עופר איובי:
שמה?

אריאל גולן:
שהוא מתנגד לתוכנית.

עופר איובי:
למה הוא מתנגד?

אמנון ארבל:
כללי.

עופר איובי:
הוא מתנגד, הוא עלה כבר לזה? לאיזה? עיתון או משהו.

אליעזר ראוכברגר:
לא, בדיון הקודם, אמרתי לך בדיון הקודם הוא היה. בדיון הקודם.

עופר איובי:
הוא היה?

אדיר שוורץ:
על זה, על זה,

אליעזר ראוכברגר:
לא היום, בדיון הקודם.

עופר איובי:
הקודם הזה,

אליעזר ראוכברגר:
כן, לפני שלושה חודשים, ארבעה חודשים, לא יודע, חצי שנה. דרך אגב כתוב לך פה מתי זה היה.

עופר איובי:
איפה הוא?

אליעזר ראוכברגר:
מאיפה אני יודע?

אמנון ארבל:
מי? חביליו?

עופר איובי:
לא חייב, אני מבקש ממך אדון יושב ראש הוועדה, אני מבקש שכל אחד שמחסיר, או רוצה להיות לא נוכח, אני מבקש להודיע ליושב ראש הוועדה,

עמנואל זלטס:
אתה, אתה, עופר, אתה הראשון.

עופר איובי:
אני אעשה את זה, אין בעיה,

עמנואל זלטס:
מצוין.

אליעזר ראוכברגר:
יללה, בואו, בואו, תגידו לי, אתם לא רוצים לסיים היום?

עופר איובי:
אני מבקש ממך אישור מי שרוצה,

אליעזר ראוכברגר:
אתם לא רוצים לסיים היום? מה קרה לכם אתם?

אדיר שוורץ:
עופר, אתה חוזר בליכוד. אתה יכול לסגור את נתב״ג בדיוק כשחביליו אמור לחזור, אנחנו באמת.

עופר איובי:
לא, אולי לשריין אותו בליכוד.

אליעזר ראוכברגר:
עם פנחס, עם פנחס. אמי, אמי,

אמנון ארבל:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
תשמע, לגבי הנושא של ה - , התוכנית החדשה עם ההורדה של מגרש, של,

אמנון ארבל:
המעבר.

אליעזר ראוכברגר:
מתחם B וכל זה, אני חושב שזה בסדר.

יוחנן וייצמן:
למה רצינו את זה? למה? למה ביקשו להוריד את הדירות להשכרה?

עופר איובי:
הוא ביקש.

אליעזר ראוכברגר:
לא,

יוחנן וייצמן:
למה הוא ביקש?

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אמנון ארבל:
כל הוועדה, כל הוועדה החליטה,

אליעזר ראוכברגר:
כל הוועדה הייתה,

עופר איובי:
אתה הצבעת על זה כנראה.

אליעזר ראוכברגר:
היה פה אחד.

אמנון ארבל:
הוועדה ביקשה בדיון הקודם להוריד את הכמות יחידות דיור ל – 200.

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

עופר איובי:
עשו את זה.

אמנון ארבל:
למה אני שואל.

אליעזר ראוכברגר:
כי יש עומס,

אמנון ארבל:
אנחנו לא חשבנו שזה עמוס.

אליעזר ראוכברגר:
לא, על השטח. בוא עשינו את החשבון, אז כמה זה לדונם כל זה, לא זוכר מה, מה היה הפרטים, זה היה המון, זה עומס.

עופר איובי:
אתה יודע גם של,

אליעזר ראוכברגר:
יש עומס.

עופר איובי:

בגין יהיה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ויש את הנושא של המגרש וכל זה, אז לא ידענו על גיחון, אבל רצינו לשמור על המגרש, אחר כך אמרנו, תכנונית המגרש יותר טוב, פעם תספרו לי את הסיפור של הגיחון, בסדר.

<u>עופר איובי:</u>
זה נקבע כבר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר.

<u>עופר איובי:</u>
זה היה. עכשיו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עכשיו את זה, מבחינה הזאת, הנושא של השלביות. אני עדיין נשאר בדעתי, שצריך לצמצם כמה שאפשר את העומס, נקרא לזה עומס רעש, עומס לכלוך, עומס אבק, עומס בינוי, חפירה בינוי איך שתקרא לזה, ולהתחשב בתושבים. אבל אם אין ברירה וצריך לחלק, ולא הינף אחד כמו שדיברנו בפעם הקודמת צריך לחלק את זה, בסדר, אני מרים ידיים. אבל אני חושב שמה שאני הצעתי לחלק את זה,

<u>עופר איובי:</u>
אני חושב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מ – 1, 2 שיהפוך את זה לאחד, ומה שהיה 3, יהיה 2, זה בעצם חילקנו את מה שקרוב לשכונה, ומה שיותר רחוק מהשכונה, אני חושב שפה לפחות עשינו איזה שהוא צעד, או אפילו יותר מצעד,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נסיגה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לטובת התושבים. ככה אני חושב,

<u>עופר איובי:</u>
אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא יודע,

<u>עופר איובי:</u>
אני חושב ש - , קודם כל אתה צודק, אוקיי, בוא נתחיל (לא ברור),

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני הייתי, אמי רק,

<u>עופר איובי:</u>
רגע, רגע, הלו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סליחה,

<u>עופר איובי:</u>
אני מדבר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סליחה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא להיכנס, לא להיכנס אחד לתוך דברי השני.

<u>עופר איובי:</u>
אני אומר, אני אומר כדאי לדרוש את זה, אבל לא, לא לעכב אותם. כי הם הלכו, הם הלכו לעשות שיעורי בית אם בכלל אפשרי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא מעכב, זה לא מעכב.

<u>עופר איובי:</u>
אם זה לא אפשרי, לתת להם,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

אין דבר כזה לא אפשרי, זה לא מעכב.

<u>עופר איובי:</u>
1, 2, 3,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה שזה יעכב?

<u>עופר איובי:</u>
לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא קצת יותר מאמץ מבחינתם.

<u>עופר איובי:</u>
אני אומר, אני אומר כן לאפשר להם את השלביות של 1, 2, 3, וכשיבואו להיתר, אז לראות באמת אם אפשרי לחבר בין כל המגרשים.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הם לא יבואו אבל,

<u>עופר איובי:</u>
כרגע זה לא להיתר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל הם יבואו להיתר תואם תב״ע, מה?

<u>עופר איובי:</u>
בסדר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה נעשה?

<u>עופר איובי:</u>
אז אנחנו נבדוק את הדברים.

יוחנן וייצמן:
מי זה אנחנו?

אליעזר ראוכברגר:
מי זה אנחנו?

עופר איובי:
אני חושב ש - ,

אליעזר ראוכברגר:
זה תואם תב״ע. אתה לא יכול בתואם תב״ע להגיד להם אחרת. אין בתואם תב״ע הגמישות שלך היא, היא אפס פסיק אפס, אפס.

עופר איובי:
אמי,

אמנון ארבל:
תראו מה, תראו מה אני כתבתי,

עופר איובי:
אני חושב,

אמנון ארבל:
תראו שנייה את,

עופר איובי:
מה כתבת?

רלי חיים:
תנאי לדיון בהיתר. רגע,

עופר איובי:
אני חושב שאסור להגביל אותם כדי לא, שלא ניתקע עם זה לגמרי. מה שיקרה אם זה, לא יהיה להם את התקציב, אז הדבר הזה ייתקע ל – 20 שנה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה במתחם B?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה תוספת קומה, אני אראה לך את זה, במתחם הזה.

<u>רלי חיים:</u>
רגע אבל 5 נראה לי,

<u>אמנון ארבל:</u>
B זה מתחם שפה, זה הבניין שהוא קיים, שלא הורסים אותו, שמוסיפים קומות, ואני אומר אותו דבר, אותו נפריד לצורך העניין, זה הבית ספר הקיים במינהל הקהילתי. וזה יוכל להיות בנפרד, כל הבינוי שקרוב לשכונה, יהיה בהינף אחד, כל יתר הבינוי בהינף אחד, וגם המגדל שאני בסוף אנחנו לא יודעים אם באמת המגדל מגורים יקום או לא יקום, אנחנו רוצים שהוא יקום, אבל עוד לא הצלחנו בינתיים להקים מגדל להשכרה, אז לכן גם הוא יהיה בשלב נפרד. ואני מציע בנוסף, איפה זה נעלם לי? פה.

<u>עופר איובי:</u>
רגע, רגע, עוד פעם,

<u>אמנון ארבל:</u>
שבסמכות, בסמכות הוועדה,

<u>עופר איובי:</u>
לא הבנתי, לא הבנתי.

<u>אמנון ארבל:</u>
עוד פעם,

<u>עופר איובי:</u>
אני לא מחייב בנפרד, אפשר גם ביחד.

<u>אמנון ארבל:</u>
אפשר. אמרתי לא יחייב בנפרד,

<u>רלי חיים:</u>
גם הם רק.

אמנון ארבל:
בסמכות הוועדה המקומית, המלצת מהנדס העיר ניתן לאשר שינוי בשלביות. זאת אומרת יש פה בעצם בסך הכול,

עופר איובי:
אז זה כן אפשרי,

אדיר שוורץ:
אז זה הגמישות.

עופר איובי:
אז כן אפשרי, לייזר.

אמנון ארבל:
זה כל, זה כל מה שאני מציע.

רלי חיים:
ב – 5 במקום (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
בוא, אמי, אתה,

אמנון ארבל:
סליחה, סליחה, נו רגע,

אליעזר ראוכברגר:
בחייך,

אמנון ארבל:
סליחה. אני אתקן, אבל זה מפריע לו.

אריאל גולן:
רלי,

רלי חיים:

מה?

אריאל גולן:
איזה תוכנית עכשיו?

רלי חיים:
17,

עופר איובי:
לייזר, זה מה שאמרתי, ואמרת אי-אפשר, אז זה כן אפשרי, אמי, זה אפשרי?

אמנון ארבל:
ברור.

רלי חיים:
16,

עופר איובי:
אז הוא אמר שאי-אפשר, אז אפשר, יופי.

אריאל גולן:
מה השימושים?

עופר איובי:
ואז תמיד זה מחזיר, זה תמיד מחזיר את הכול לוועדה? גם,

אליעזר ראוכברגר:
לא, תוריד את ההמלצה מהנדס העיר, אתה אמרת, אתה לא אוהב אותה.

אמנון ארבל:
למה? לא, מה זאת אומרת? אתה לא רוצה המלצת מהנדס העיר? זה אישור של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אדיר שוורץ:

המלצת מהנדס העיר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
המלצה (לא ברור) של מהנדס העיר, ככה זה. המלצה.

<u>עופר איובי:</u>
אבל מה אכפת לך? לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
על כל דבר יש המלצת מהנדס העיר.

<u>עופר איובי:</u>
אני איתך,

<u>אמנון ארבל:</u>
בסדר.

<u>עופר איובי:</u>
א׳, אתה לא, הוא לא מגביל,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוא יש לנו, יש מסמכים שבהם אתה, אם יהיה לך המלצה חיובית של הוועדה,

<u>אמנון ארבל:</u>
בסדר,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אין דבר כזה בחוק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בחוק לא, אבל יש את זה, זה קיים, אתה יודע את זה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

אפשר לכתוב מה שאתה רוצה,

אליעזר ראוכברגר:
למשל תוספת 5%,

יוחנן וייצמן:
לא נכון, אפשר לאשר את זה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, אבל בדקת לפי המדיניות,

עופר איובי:
רגע, מה?

עמנואל זלטס:
אמי,

יוחנן וייצמן:
מסמכים שאתה יכול לכתוב קוריקו,

אמנון ארבל:
שנייה, שנייה עופר,

אליעזר ראוכברגר:
אז בסדר, אבל ככה עובדים פה נו.

יוחנן וייצמן:
וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:
אני לא רוצה שזה יהיה עוד יותר, אמי לא רוצה שזה יהיה יותר, עם החלטת,

אמנון ארבל:
וייצמן, למשל בחלופת שקד, יש לך, אתה צריך לקבל חוות דעת (לא ברור) ממהנדס העיר, אם אתה לא מקבל למשל לצורכי ציבור, אתה לא יכול לאשר.

יוחנן וייצמן:
נכון,

אמנון ארבל:
למשל,

יוחנן וייצמן:
צורכי ציבור,

אמנון ארבל:
אז יש,

יוחנן וייצמן:
גם על תב״ע.

אמנון ארבל:
אתה יכול לא לאשר תוכנית.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
אמרת,

יוחנן וייצמן:
יש דברים,

אמנון ארבל:
אמרת שהם לא כל כך, יש,

יוחנן וייצמן:
לא, יש דברים שביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

יוחנן וייצמן:
מהנדס העיר, שהוא יעשה לנו בדיקה של צורכי ציבור.

אליעזר ראוכברגר:
מה שפחות, זה פחות.

אמנון ארבל:
בסדר,

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
(לא ברור) בחוק התכנון והבנייה, אין לנו, אנחנו לא ממציאים משהו אחר.

יוחנן וייצמן:
תב״עות,

אליעזר ראוכברגר:
5% זה לא בחוק התכנון והבנייה.

יוחנן וייצמן:
זה 62,

אליעזר ראוכברגר:
זה רישוי,

אמנון ארבל:
62,

אליעזר ראוכברגר:
62, בסדר תב״ע.

יוחנן וייצמן:
201,

אליעזר ראוכברגר:
כן, זה לא, זה לא חוק.

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
שמה זה חוק.

אמנון ארבל:
התייחסתי למה שהוא אמר, שאין בשום מקום, אז יש.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
זה מקובל? אליעזר. אני חושב שזה סביר והגיוני, וזה נותן מענה,

אריאל גולן:
אמי, מה יש ב - ,

אמנון ארבל:
רוב מה שאמרת לעניין הקרבה לשכונה, ולעניין,

יוחנן וייצמן:
מבני דת.

אריאל גולן:
בדיוק, במתחם B,

יוחנן וייצמן:
שימושי דת.

אריאל גולן:
מה השימושים?

אמנון ארבל:
שימושי דת בכל התוכנית? סליחה, אני רוצה (לא ברור) רגע. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי, טוב. אם זה מקובל על רוב החברים,

עופר איובי:
מה? שמה?

אליעזר ראוכברגר:
מה ש - ,

אמנון ארבל:
שלביות שהצעתי, השלביות שהצעתי.

אליעזר ראוכברגר:
השלביות,

עופר איובי:
אני אם אני הבנתי נכון, מה שהוא אומר, ניתן להם את השלביות שלהם, ואם אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא,

עופר איובי:
שאנחנו יכולים, מה?

אמנון ארבל:
טיפה שינויים בהתאם למה שאמרנו פה.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו לא נותנים להם, אנחנו לא נותנים להם את השלביות שלהם.

אמנון ארבל:
טיפה שינינו את זה.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו עושים, ממה שאני הצעתי הולכים לקראתם קצת. אבל לא מלא, הם כאילו אחד, וחצי שתיים,

אמנון ארבל:
אם אתה רוצה להוסיף גם?

אליעזר ראוכברגר:
לא שתיים שלם, ולחצי שתיים.

אמנון ארבל:
במתחם של (לא ברור),

עופר איובי:
לא,

יוחנן וייצמן:
D, D,

אליעזר ראוכברגר:
D,

אמנון ארבל:
זה D,

אליעזר ראוכברגר:
ו – D זה,

אמנון ארבל:
סליחה, רגע,

אליעזר ראוכברגר:
התוספת,

אמנון ארבל:
כן, D זה הבניין ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
עם ה – 40 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

אריאל גולן:
כן, יש שמה שימושי קהילה בחלק הנמוך יותר בשלושת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה בצד. לעשות שם עוד בית כנסת, בסדר.

יוחנן וייצמן:
אפשר ב – H וב – D, להכניס להם.

אמנון ארבל:
H, מה זה H? זה מרכז תרבות רובעי להוסיף בית כנסת?

עופר איובי:
האם זה בא תוספת או בהיתר?

אריאל גולן:
במקום המתנ״ס 3000 מטר,

אמנון ארבל:
בוא נישאר עם זה, בוא נישאר עם זה,

יוחנן וייצמן:
נישאר.

עופר איובי:
בוא נעשה שם ישיבת זה ברסלב.

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא,

יוחנן וייצמן:
הכול יהיה ישיבות.

אריאל גולן:
במקום 3000 מתנ״ס,

עופר איובי:
מה?

אריאל גולן:
תעשה,

יוחנן וייצמן:
כל התוכנית של בית ספר זיו.

עופר איובי:
אפשר להעביר אותם.

יוחנן וייצמן:
כל התוכנית של בית ספר זיו, הולך להיות בסוף ישיבה. כן בינתיים אנחנו,

אריאל גולן:
רגע שנייה, לייזר,

אדיר שוורץ:
אתה רוצה גם על הישיבה להוסיף עוד ישיבה?

עופר איובי:
רגע, זה באיזה שלב?

יוחנן וייצמן:
15, 20 שנה.

עופר איובי:
אז זה 1, 2, או 3?

יוחנן וייצמן:
תגיד לי, השנה נרשמו לכיתה א׳, 1400 ילדים,

עופר איובי:
רגע.

יוחנן וייצמן:
בממלכתי, ו – 11 אלף בחרדי, עזוב, אין פה ב - ,

אריאל גולן:
יש שמה שטחים,

יוחנן וייצמן:
אין צורך, החינוך הולך לחרדי, מה?

אריאל גולן:
לא, כתוב שימוש לדחות לצורך השלמת תנאים, אבל זה ה - , צריך לקבוע את המטרים גם כן, כי יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני לא (לא ברור),

אמנון ארבל:
אתה יכול לבוא לדיון להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:
ואז יגידו,

עופר איובי:
זה הרעיון, יהיה בית כנסת,

אמנון ארבל:

יהיה פה דיון להפקדה, דיון להפקדה.

יוחנן וייצמן:
כן,

אריאל גולן:
זה דיון להפקדה?

אמנון ארבל:
זה רק הצטרפות הרי.

עופר איובי:
אפשר לכתוב,

עמנואל זלטס:
לא,

עופר איובי:
לא יעלה על,

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, בוא, בוא, למה לא בית כנסת בגודל של 250 מטר.

עמנואל זלטס:
לפחות.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יוחנן וייצמן:
שלא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
לפי הסטנדרט.

יוחנן וייצמן:

זה יותר חשוב,

אליעזר ראוכברגר:
כן, בית כנסת של מול בית כנסת שיש שם בחוץ יותר מאשר בפנים.

עמנואל זלטס:
לפחות, לפחות,

אליעזר ראוכברגר:
באביזוהר שמה.

עופר איובי:
אני, אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

עופר איובי:
כי אחרת בלאו הכי,

אליעזר ראוכברגר:
250 מטר,

עופר איובי:
אם לא ניתן להם שם, לעשות במגרש בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

יוחנן וייצמן:
אני יכול עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:
נעשה משהו יפה מכובד.

עופר איובי:

אין לי בעיה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אתם תקבלו בית כנסת על הראש.

<u>עופר איובי:</u>
אין בעיה. שיבואו עם הרפורמים יבואו. אין בעיה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
למה? יהיה מקום לאלה שמתפללים באביזוהר הרפורמים.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, זה לא דת.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אני מבקש להוציא, יוחנן וייצמן, ייתן בית כנסת רפורמי חדש בירושלים.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אבל לא, אבל זה לא דת, רפורמי זה לא דת.

<u>עופר איובי:</u>
בתנאי שחביליו החזן.

<u>דובר לא מזוהה:</u>
מה?

<u>עופר איובי:</u>
השליח ציבור חביליו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא,

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא יכולה להיות.

<u>אמנון ארבל:</u>

כן בבקשה.

יוחנן וייצמן:
אם אתה היית רואה אותו (לא ברור) שמה באגריפס, היית מת מצחוק.

אמנון ארבל:
מי? מי?

אדיר שוורץ:
בסמטה,

עופר איובי:
אתה חולק, שיברך אותה.

אדיר שוורץ:
אתה כל שבוע היית מקבל, למה אתה לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:
בקפה בעגלה, בעגלה שלך.

יוחנן וייצמן:
פעם אחת נכנסתי בתוך,

עופר איובי:
לא, די הם סוגרים גמרנו.

עמנואל זלטס:
נסגר.

אמנון ארבל:
עברים תוכנית 17,

עופר איובי:
רק בשבת.

אמנון ארבל:

17 בסדר היום, תוכנית 17 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:
אדיר, לפני הקפה שעשיתם שמה, הוא היה כשר?

יוחנן וייצמן:
לא,

עופר איובי:
רגע שאלה תגיד, יש שם ל - ,

יוחנן וייצמן:
הוא לא יכול להיות כשר.

אליעזר ראוכברגר:
למה?

יוחנן וייצמן:
שבת,

אליעזר ראוכברגר:
לא, בשקית (לא ברור).

אדיר שוורץ:
היה, היה שם ויכוח בין,

יוחנן וייצמן:
כן, ראיתי אותך מתווכח.

אדיר שוורץ:
היה שם ויכוח,

אליעזר ראוכברגר:
רשום בשבת.

אדיר שוורץ:

לא, אני נהניתי מהדיון ההלכתי, היה דיון אם זה אומר, זה מחללי אמות יומת לא נכון פה, כי זה רק,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא,

<u>אדיר שוורץ:</u>
כי זה רק, כי זה רק רבני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בישול בשבת,

<u>אדיר שוורץ:</u>
(לא ברור).

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בישול בשבת מטריף (לא ברור).

<u>עופר איובי:</u>
ברור.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
(לא ברור).

<u>אדיר שוורץ:</u>
לא, אבל זה לא,

<u>עופר איובי:</u>
ואסור אפילו אחרי שבת לאכול.

<u>אדיר שוורץ:</u>
היה דיון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תלוי,

<u>אדיר שוורץ:</u>

היה דיון הלכתי,

עופר איובי:
אותו זה שעשה,

אליעזר ראוכברגר:
אז יש, כדי שיעשה, בכדי שיעשה.

אדיר שוורץ:
היה דיון,

אליעזר ראוכברגר:
שעתיים, השעתיים אחרי שבת.

רלי חיים:
היא שיתפה את הפוסט של,

עופר איובי:
לא, אבל הבן אדם שבישל,

אליעזר ראוכברגר:
יללה,

עופר איובי:
אסור.

אליעזר ראוכברגר:
טוב קדימה.

אמנון ארבל:
תוכנית 17,

אליעזר ראוכברגר:
17 יללה, בואו ננסה לגמור את זה בחצי שעה.

רלי חיים:

יללה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ונעמוד לפחות ב – 5. נו.

תוכנית 1493428

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 1493428, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון להפקדה, מבוא חצרות 1 רמת אשכול, תוכנית שמציעה הרחבות דיור, תוספת ממ״דים מחסנים בתת-הקרקע, ללא תוספת קומות, אנחנו המלצנו להפקיד. קיבלנו פה איזה שהוא פנייה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
פנייה?

<u>עופר איובי:</u>
שמה?

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו כל היום מקבלים פניות, אתה רוצה להציג אותם? עמנואל,

<u>עופר איובי:</u>
מה? זה התנגדות כאילו?

<u>עמנואל זלטס:</u>
אני סומך עליך,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אנחנו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, פנייה להמלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:
בגלל שאנחנו מפיצים סדר היום שבוע לפני,

אליעזר ראוכברגר:
הערות על המלצות מהנדס העיר,

אמנון ארבל:
כולם רואים, ומעירים לנו הערות, ממליצים,

עמנואל זלטס:
עורך התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:
אדריכלים,

רלי חיים:
לפעמים האדריכלים,

אמנון ארבל:
עורכת התוכנית פונים לחברי הוועדה,

עופר איובי:
אוקיי,

אמנון ארבל:
ולעמנואל, ו - , לא טוב?

עמנואל זלטס:
ומה אני אומר? אמי בא ומקבל,

אמנון ארבל:
לא, לפעמים,

אליעזר ראוכברגר:
עמנואל מטפל לי בפניות.

אמנון ארבל:
בסדר, אני לפעמים מקבל,

עמנואל זלטס:
כן, כן,

אמנון ארבל:
בוחן לגופו של עניין,

עופר איובי:
כן,

אמנון ארבל:
ואני כמו שאני אומר להם, אני מעדיף לדעת מה הפניות,

עופר איובי:
אמי, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:
אבל זה חלק, אמי, זה חלק מה - ,

אמנון ארבל:
לא, זה בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה גם חלק מהסיבה שהחוק קבע שבוע מקודם.

אמנון ארבל:
אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:
כדי שיוכלו להעיר הערות, שיוכלו להתווכח, שיוכלו לדון, שיהיה איזה שהוא אינטראקציה בין הצדדים.

אמנון ארבל:
בסדר גמור, ואני אמרתי אני מעדיף,

אליעזר ראוכברגר:
זה מטרת החוק.

אמנון ארבל:
אני בודק את זה וגם לפעמים מתייחס לזה,

אדיר שוורץ:
גם עמנואל בחור נחמד.

רלי חיים:
עדיף גם לפני הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:
זה עוד דבר,

עמנואל זלטס:
אני רוצה הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:
קדימה. פה אחד.

יוחנן וייצמן:
נגד.

עופר איובי:
מי בעד עמנואל?

אמנון ארבל:
לגבי ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
הלו, הלו.

אמנון ארבל:
הייתה טענה לגבי השצ״פ,

אליעזר ראוכברגר:
נו,

אמנון ארבל:
הייתה טענה בפנייה לגבי השצ״פ וקיבלתי אותה, לכן השצ״פ מופיע, לא יודע למה זה נכתב, ולכן הורדתי את הסעיף הזה. לגבי ה - , אתה רוצה שאני אתייחס?

עמנואל זלטס:
יש פה שפ״ע ועצים, כן, כן, רגע.

אמנון ארבל:
לגבי העצים אני לא כל כך מבין מה, מה, היא טוענת תשובה, ששפ״ע אישרו את עקירת העצים, זה לא מספיק בעיני, יש פה עצים שהם מחוץ ל - , מחוץ לבינוי, בגבולות המגרש, שאני לא חושב שיש בעיה לשמור עליהם, גם אם שפ״ע אמר משהו אחר, לכן ביקשנו לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:
למה הם רוצים לעקור

אמנון ארבל:
לא יודע, זה בדיוק מה שאני אומר,

עופר איובי:
זה מחוץ לבינוי?

אמנון ארבל:
התשובה שלה, כן, זה מחוץ לבינוי. התשובה שלה הייתה, כי שפ״ע אישרו לי, אז זה לא ממש תשובה. לכן אני חושב, אני חושב שצריך לשמור את זה,

אליעזר ראוכברגר:
אין דבר כזה,

אמנון ארבל:
וזה בסדר.

עופר איובי:

אין דבר כזה,

עמנואל זלטס:
אם לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:
לא, אבל אין דבר כזה שהוא יגיד ששפ״ע אישר לו או לא, יש,

עופר איובי:
מי זה אישה בשפ״ע? האגרונום?

אליעזר ראוכברגר:
זה לא, אין מי, שפ״ע זה שפ״ע.

אמנון ארבל:
זה לא משנה. אני, אנחנו מוכנים.

אליעזר ראוכברגר:
אם יש לו חוות דעת שהכותרת למעלה בלאנק ושפ״ע,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
ושמה יש חותמת, וחתימה, אז מה זה משנה?

אמנון ארבל:
כן, אנחנו בוחנים את זה לגופו של עניין, כל חוות דעת שאנחנו מקבלים ומסתכלים על התוכניות, ובסוף אנחנו משכללים את זה בהמלצת מהנדס העיר, אז אנחנו כן, כן חושבים שנכון לשמור על העצים שהם לא בתוך ה - , בגבולות הבינוי, ולא צריך לעקור אותם, וגם כתבתי שאין לסמן עצים לשימור מחוץ לקו הבניין, לקו הכחול של התוכנית, כי זה לא, זה לא חוכמה לצורך העניין.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור).

אמנון ארבל:

מה עוד? זה העצים, ותכנון,

עמנואל זלטס:
עצים והתכנון,

אמנון ארבל:
לגבי התכנון, אני אגיד לכם מה הדילמה שלי פה, יש פה שטח שהוא באמת, כאילו אין לי, אין לי פתרון לזה אני חייב להגיד, הם סימנו שטח בקומת הקרקע שהוא התחתית של העמודה, כשטח שאין בו שום שימוש, אנחנו ביקשנו בשימוש,

עופר איובי:
כן,

אמנון ארבל:
הם אומרים שאין להם זכויות בנייה לפי, לפי,

עמנואל זלטס:
ואמי,

אמנון ארבל:
לפי הסמכות, עכשיו,

עמנואל זלטס:
אם תיתן שמה, אז זה כולל את כל (לא ברור) כנראה.

אמנון ארבל:
נכון, אבל הבעיה שאני, במילא זה שטח מקורה, שהוא שטח, אני לא יכול לא לחשב אותו. מילא אנחנו לא יכולים לא לא לחשב אותו.

עופר איובי:
השאלה,

עמנואל זלטס:
למה הוא מקורה? כי יש בינוי מעל זה?

אמנון ארבל:

כי זה עמודה, זה התחתית העמודה.

עופר איובי:
אם אני מבין נכון,

אמנון ארבל:
ואני לא יודע, אין לי פתרון לזה,

עמנואל זלטס:
אי-אפשר,

אמנון ארבל:
אני יכול להראות לכם את התכנון, אבל,

עמנואל זלטס:
אי-אפשר להגדיר את זה ב - ,

אמנון ארבל:
ע״פ התקנות זה מחושב כשטח, אני,

עמנואל זלטס:
שירות, ואז אין בעיה,

אמנון ארבל:
גם שירות אני לא יכול להוסיף, אבל אנחנו מדברים על שטחים מירביים הרי, מעל פני הקרקע. אין לי, אין לי סעיף להוסיף שטח שירות מעל הקרקע.

עמנואל זלטס:
אגב שטח שם מרפסת זה גם עכשיו כשטח.

אמנון ארבל:
מרפסת עד מקורה, עד 12 מטר לא נחשבת כשטח,סגרנו את כל השטח.

עמנואל זלטס:
אז דבר ראשון אפשר להגדיר חלק מזה כמרפסת,

אמנון ארבל:
לא, לא, מה פתאום, זה קומת עמודים שמייצרים בעצם, אני אראה לך,

עמנואל זלטס:
זה קומה.

אמנון ארבל:
זה ה- ,

עמנואל זלטס:
גם אם זה נגיד שזה מחסן, או מחסנים, אז זה לא יעזור?

אמנון ארבל:
לא, כי אני לא יכול גם להוסיף שטחי שירות,

עמנואל זלטס:
כמה שטחים?

אמנון ארבל:
אני אראה לכם את זה.

עמנואל זלטס:
זה באמת אין הבדלים.

אמנון ארבל:
נכון. אני,

עופר איובי:
למה?

אמנון ארבל:
כי ברור שתכנונית צריך לעשות פה שימוש בדבר הזה, כי אין (לא ברור) לא לעשות שימוש בדבר הזה.
טוב, זה העמודה שמוסיפים כאן, אתה רואה?

עמנואל זלטס:
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה העמודה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
חדשה, הם פשוט בקומת הקרקע סימנו את זה ככה, כאילו יעני התעלמו מכל זה, ולא במוצע ולעשות ממ״ד, וגם זה, גם לזה אני צריך לעשות שטחים, אין ברירה. לכן אני גם זה שטחים, גם אם זה שטח שירות זה בחלק מהתוספת זכויות בנייה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
תשמע,

<u>אמנון ארבל:</u>
בסמכות הוועדה המקומית.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אם ככה, למה שיציע, זה איפה (לא ברור) הבניין? פה?

<u>עופר איובי:</u>
לא, זה לא השתיים, זה שלוש וחצי.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אני אגיד לך, ככה מה אני מציע כפתרון? שישבו אתכם, ימצאו מה הפתרון. איפה אנחנו פה?

<u>אמנון ארבל:</u>
פה, פה, זה השטח הזה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
בוא נגיד להם, שבתיאום אתכם,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

עופר איובי:
תראה את הגודל,

עמנואל זלטס:
מה שהם לא רוצים, אין להם זכויות בנייה, (לא ברור),

אמנון ארבל:
אי-אפשר, זה מעל הקרקע. איך אני יכול? לאטום מעל הקרקע?

עמנואל זלטס:
לא, אני לא רוצה שימוש, יסוד ממ״ד בלי שימוש.

אמנון ארבל:
אבל זה מעל הקרקע, אין דבר כזה בלי שימוש. ברגע שטח מעל הקרקע עם תקרה הוא מחושב.

עמנואל זלטס:
לא, גם אם אני לא משתמש בו,

עופר איובי:
עברתם על העצים, על עוד משהו?

אמנון ארבל:
כן, כן,

עמנואל זלטס:
יש עוד סעיפים,

רלי חיים:
השטח (לא ברור),

עמנואל זלטס:
יש עוד סעיפים שמה,

אמנון ארבל:
כן, התשובה היא – כן.

אליעזר ראוכברגר:
זה הפקדה.

אמנון ארבל:
לפי תקנות חישוב שטחים,

עמנואל זלטס:
הקומה למטה, להשתמש בו.

אמנון ארבל:
אין דבר כזה,

עמנואל זלטס:
באמת?

אמנון ארבל:
זה קומה, לצורך העניין, סתם קומה כזאת, לא יכול לאטום אותה מעל פני הקרקע.

עמנואל זלטס:
אם אני לא משתמש בקומה הזאת?

אמנון ארבל:
זה לא משנה.

עמנואל זלטס:
וממלא אותה, וכאילו זה בבינוי?

אמנון ארבל:
אתה לא ממלא שטחים מעל פני הקרקע,

עמנואל זלטס:
למה לא?

אמנון ארבל:
כי זה לא הגיוני.

עמנואל זלטס:
לא הגיוני אתה צודק, אבל חוקית אפשר לעמוד בזה?

אמנון ארבל:
חוקית, זה לא הגיוני.

עמנואל זלטס:
כאילו יש חוק, ויש היגיון.

אמנון ארבל:
לא, לא נותנים שטחים על הקרקע.

עמנואל זלטס:
מה שתגיד, זה משהו פתרון יצירתי שיכול לאפשר להם עוד זכויות,

אמנון ארבל:
אבל זה פתרון גרוע.

עמנואל זלטס:
בסדר.

עופר איובי:
מה אתה אומר בעצם?

אמנון ארבל:
צריכים לפתור את זה,

עופר איובי:
לא לחשב את זה כמטרז׳?

אמנון ארבל:
יש סמכות, יש סמכות,

עמנואל זלטס:
לא, בלי קשר,

<u>אמנון ארבל:</u>
לוועדה המקומית X שטחים,

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
הם כרגע עשו איזה שהוא תרגיל, שאומר - אני לכאורה לא מחשב את השטח הזה, מתעלם ממנו. אבל אי-אפשר להתעלם ממנו, וזה מה שכתבנו בהמלצה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ואז עובר למחוזית?

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן,

<u>רלי חיים:</u>
ואם זה יהיה במחוזית?

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
בדיוק,

<u>רלי חיים:</u>
מה הבעיה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יכול לגרוע.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לגרוע,

<u>אמנון ארבל:</u>
תסתכל, תראה,

<u>עופר איובי:</u>
מה? כל התוכנית הולכת?

אמנון ארבל:
לא,

עמנואל זלטס:
לא, הם הגיעו למקסימום הזכויות.

אמנון ארבל:
לא, יש להם פה תוספת של עמודה,

עופר איובי:
אז יורידו להם את ה - ,

אמנון ארבל:
אתה רואה העמודה הזאת,

רלי חיים:
להוריד (לא ברור),

אמנון ארבל:
התחתית של העמודה, הם אמרו לא נשים שמה כלום.

אליעזר ראוכברגר:
בקיצור, אז זה הופך להיות בסמכות מחוזית,

עמנואל זלטס:
רגע, רגע,

אמנון ארבל:
הנה זה, לא זה,

רלי חיים:
מה הבעיה?

עמנואל זלטס:
לך שנייה לפה רגע,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה,

<u>עמנואל זלטס:</u>
מה ש - , כל זה, היום צריך להיות מחושב כשטח אני אומר, וזה מתחת לכל הרחבה.

<u>עופר איובי:</u>
אני יכול לשאול?

<u>עמנואל זלטס:</u>
אם נחשב את זה כשטח, אז זה צריך להוריד לכל הדיירים. מה שאני הצעתי לאמי, שהוא פתרון, אני מסכים שהוא פתרון גרוע,

<u>אמנון ארבל:</u>
חוקי גרוע.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אבל הוא חוקי, אבל הוא גרוע,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון,

<u>עמנואל זלטס:</u>
תקשיב, אנחנו בעצם מפה, מגדילים להם את כל הלובי, כי זה מתחת לעמודה. אז בוא נגיד להם שאת החלק הזה, במקום לצמצם להם למעלה הרבה. את כל זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אז אתה בונה שטח אטום מעל הקרקע.

<u>עמנואל זלטס:</u>
ואז להוציא ללמעלה.

<u>עופר איובי:</u>
אני יכול לשאול שאלה תמימה?

אמנון ארבל:
אז אתה אוטם שטח,

עופר איובי:
אולי,

אמנון ארבל:
מעל הקרקע,

עופר איובי:
אולי לא הגיונית, לייזר,

אמנון ארבל:
מאוד יצירתי, אבל לא הגיוני.

עופר איובי:
לייזר, שאלה, שאלה למי זה מפריע? סליחה,

אמנון ארבל:
זה לא מפריע לאף אחד.

עמנואל זלטס:
יש לי סמכות.

עופר איובי:
למי זה מפריע?

אמנון ארבל:
עופר, זה לא מפריע לאף אחד,

עו״ד אילנית מיכאלי:
זה לא שייך, אני מאשרת שיש סמכות, אני צריכה לחתום,

אמנון ארבל:
זה שאלה של סמכות, לא של מפריע.

עו״ד אילנית מיכאלי:
שיש סמכות לוועדה המקומית.

אמנון ארבל:
זה לא מפריע,

עופר איובי:
לא, סמכות זה,

עו״ד אילנית מיכאלי:
רגע שנייה, הסמכות של הוועדה המקומית היא אחת הדברים,

אמנון ארבל:
הורדתי גם את החוות דעת של זה.

עו״ד אילנית מיכאלי:
היא מוגבלת לשטחים. אם יהיו קצת יותר שטחים זה פשוט לא בוועדה מקומית,

רלי חיים:
זה יהיה (לא ברור).

עו״ד אילנית מיכאלי:
אני לא יכולה לחתום,

עמנואל זלטס:
סליחה, אמרתי שזה יהיה תנאי להיתר.

עופר איובי:
מה? רגע, אז אני, רק להבין, אני, אני לא יודע עכשיו, עזוב את החוק.

אליעזר ראוכברגר:
מה שאומר,

עופר איובי:
רגע, שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
מה שעמנואל, אם אני אוטם למטה, אני לא צריך לגרוע למעלה, ואז זה בסדר. אומר אמי, זה חוקי, אבל מסריח.

עופר איובי:
למה? מה זה חוקי מסריח? למה? אני בכלל,

אליעזר ראוכברגר:
זה חוקי, כי אתה אטמת.

עופר איובי:
לא, אני בעד, אני אומר גם לא,

אליעזר ראוכברגר:
אם אטמת, אז צמצם את השטחים,

עופר איובי:
אני גם אם לא לסגור, אני אומר לא לסגור, זה לא מגיע לאנשים,

אמנון ארבל:
אבל אי-אפשר, אבל אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:
אי-אפשר,

עופר איובי:
וזה ילך למחוזית.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

עופר איובי:
למה אבל, למה להרוס אנשים כזה? למי זה מפריע? זה מה שאני שואל,

עמנואל זלטס:
אם זה מחוזית, זה אומר שאנחנו צריכים לעצור פה, הם צריכים להביא מסמכים,

אמנון ארבל:
עופר, עופר,

עופר איובי:
לא, באמת אני רוצה בכלל ככלל,

אליעזר ראוכברגר:
עופר,

עופר איובי:
מה שאפשר לתת,

אמנון ארבל:
עופר,

עופר איובי:
כן, מה אתה נכנס לזה?

אמנון ארבל:
עופר, אתה לא מקשיב.

עמנואל זלטס:
אבל זה לא תלוי בנו.

עופר איובי:
אם זה לא פוגע באחרים.

עמנואל זלטס:
אבל החוק לא מאפשר לנו.

יוחנן וייצמן:
מה?

רלי חיים:
החוק אומר שלא,

עופר איובי:
לא, אילנית אומרת שחוקית אי-אפשר.

עמנואל זלטס:
נכון.

רלי חיים:
נכון,

עו״ד אילנית מיכאלי:
אם אתה עובר,

עופר איובי:
את האחוזים,

עו״ד אילנית מיכאלי:
את האחוזים המותרים בסמכות, זה צריך להיות בסמכות, אתה עובר,

עופר איובי:
אני בעד, אני איפה שאפשר ולא מפריע לאחרים, בעד, תן להם.

עמנואל זלטס:
זוז רגע.

עופר איובי:
הלו, הלו, מה זה פה? ישיבת גור?

עמנואל זלטס:
הנה בוא, בוא,

עופר איובי:
הלו.

עמנואל זלטס:
יש משהו,

עופר איובי:
הבנתי שיצא הרב (לא ברור) מקום בכנסת. לייזר, הוא לא אמר לך את זה?

יוחנן וייצמן:
במקום האחרון.

אליעזר ראוכברגר:
כן, הוא הציע לו את המקום אחד אחריו.

עמנואל זלטס:
לא, רק תוסיף תנאי להיתר, אין בעיה, תנאי להיתר.

אמנון ארבל:
לא (לא ברור), לא תנאי להיתר,

עמנואל זלטס:
למה?

אמנון ארבל:
כי זה שטח לא מאוורר,

פנחס:
אני עם לייזר,

עמנואל זלטס:
לא, ברגע שהם אישרו את זה בפועל, אז הוא רוצה שזה יהיה ב - ,

אמנון ארבל:
לא,

עמנואל זלטס:
אתם כתבתם,

עופר איובי:
עמנואל, בעצם מה שאומר אמי, לא עם מילוי, ובלי מילוי, יש לי בעיה עם אחוזים.

עמנואל זלטס:
לא, עם מילוי לא היה בעיה,

עופר איובי:
הוא לא מאמין בזה גם, אמיתי אומר לך זה,

עמנואל זלטס:
זה לא יפה, כן.

עופר איובי:
זה חרטה.

עמנואל זלטס:
זה לא עניין של חרטה,

עופר איובי:
לא, הוא אומר את זה, עזוב, בוא חרטה, חרטה, עזוב, זה מה שהוא אומר לך אם לא הבנת.

עמנואל זלטס:
לא, כי זה,

עופר איובי:
סובב אותך על האצבע.

עמנואל זלטס:
שאתה (לא ברור) בזה, כי זה לא גם ככה.

עופר איובי:
אני? אני בעד כל דבר, מה שלא פוגע באנשים.

עמנואל זלטס:
לא, זה לא פוגע,

עופר איובי:
אין לו, אילנית אומרת, אתה חוקית לא יכול,

עמנואל זלטס:
אם זה היה צמוד לדירה, אתה צודק, זה חרטה.

אסף שגיא:
בית כנסת,

עופר איובי:
אני איתך, אני איתך, שלא תבין. אני איתך, אם אפשר לעשות את זה, כדי לא להוריד להם את העמודה הזו, אני איתך.

אמנון ארבל:
הם מבקשים להוריד את העמודה הזאת, עופר.

עופר איובי:
לא, אבל אוטומט זה יורד, כי אין לך אחוזים,

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
צריכים לצמצם, להקטין כל אחד.

עמנואל זלטס:
כמה מטר,

עופר איובי:
אוטומט זה יורד.

אמנון ארבל:
את המחוזית, הם לא ילכו למחוזית, זה לא מעניין אותם.

עמנואל זלטס:
הם יכולים להגיד, תנאי להיתר בנייה, כתנאי להיתר? מה זה המרפסות שזה?

אמנון ארבל:

מה מרפסות?

עמנואל זלטס:
כתבתם, הנה,

עופר איובי:
אנחנו מתקדמים? אני מדבר.

עמנואל זלטס:
14, יש להם,

אמנון ארבל:
אתם מדברים מפריעים לי, ואז אומרים לי - תתקדם, יש בסוף החלטות, זה לא עובד ככה.

עופר איובי:
אבל אמי,

אמנון ארבל:
אם לא תדברו, זה ירוץ מהר.

עמנואל זלטס:
פה ביקשת,

עופר איובי:
החג מתקרב, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

אמנון ארבל:
מעבר לזה, זה סגור.

עופר איובי:
הוא רוצה ללכת לעשות זה,

יוחנן וייצמן:

שלוש,

עופר איובי:
אדם רוצה ללכת לעשות קניות.

פנחס:
מי רוצה?

אליעזר ראוכברגר:
מי עושה קניות?

עופר איובי:
הוא,

אליעזר ראוכברגר:
מי? הקמצן הזה? בחייך.

עופר איובי:
מה קמצן, אתה יודע כמה הוא משלם מס בשנה?

אליעזר ראוכברגר:
חוץ מגבינה,

עמנואל זלטס:
מאחר וחורגים,

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא משלם עד שלא עושים לו עיקול,

עופר איובי:
הוא רוצה רכבת עד (לא ברור),

יוחנן וייצמן:
לא,

אליעזר ראוכברגר:

עד שלא עושים לו עיקול, הוא לא משלם.

יוחנן וייצמן:
עיריית ירושלים לא,

עופר איובי:
תגיד לא שמעת שהוא צריך (לא ברור) את המס הכנסה?

יוחנן וייצמן:
כן אני לא משלם, על פניו שבוע שעבר קיבלתי עיקול 30 (לא ברור) שקל שילמתי.

עמנואל זלטס:
התוכנית כבר חורגת מאה אחוז.

רלי חיים:
אתה מחכה עד שיעקלו?

עמנואל זלטס:
בסמכות מקומית,

יוחנן וייצמן:
ביום שמגיע עיקול, אני אומר לך לבנק – אני לא משלם.

עמנואל זלטס:
לעדכן, תראה,

עופר איובי:
טוב מה? מה הוחלט? יללה.

רלי חיים:
הנה,

עמנואל זלטס:
לעדכן את מספר היחידות בטבלה הקודמת, שאין תוספת יחידות דיור. כן כתבתי, הנה פה, מתחת.

רלי חיים:

אז בעצם שמול המחוזית.

עמנואל זלטס:
הנה פה, לא,

עופר איובי:
לא, לא, הוא אומר לא,

רלי חיים:
הנה הוא רשם - לא ניתן להוסיף,

עמנואל זלטס:
סעיף 8 למטה,

רלי חיים:
בסמכות מחוזית.

אמנון ארבל:
8 זה?

עופר איובי:
לא, הוא אומר לצמצם, אם הם רוצים לא לצמצם, לכו למחוזית. זה מה שהוא אומר,

עמנואל זלטס:
זאת אומרת שאין פה. 9, למה צריך עכשיו תנאי להפקדת הקונסטרוקציה?

אמנון ארבל:
כי הם חופרים מתחת לבניין הקיים. כי הוא חופר אותו.

עמנואל זלטס:
אז תכתוב ביחס לחפירה. כן?

אמנון ארבל:
כל זה.

עמנואל זלטס:

תושי״ה, תברואה הורדת, בסדר? עכשיו השלביות ביצוע סתם תכתוב שהמרפסת כתוב, היא כותבת, לא, היא כתבה, שהמרפסת יהווה מרפסת, מידע חלק, אני רוצה יתאפשר ולא יהווה.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>עמנואל זלטס:</u>
ויהווה גמר תוספת מרפסת תקינה, אלא.

<u>עופר איובי:</u>
שאף אחד לא רוצה.

<u>רלי חיים:</u>
זה מה שהוא רשם.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אז תעלה,

<u>רלי חיים:</u>
שאני ארשום לו שאין אף אחד, מה?

<u>אדיר שוורץ:</u>
לא חייב לשמש,

<u>עופר איובי:</u>
כן,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אצלו דווקא, למרות שתעלה את זה קודם.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סוג ב׳, אבל במעבר, בוא (לא ברור). כמו שנה שעברה, אם יש לו,

<u>אמנון ארבל:</u>
אפשר להמשיך?

אליעזר ראוכברגר:
כן, הלאה, 18.

תוכנית 1446145

אמנון ארבל:
תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1446145, תוכנית,

עופר איובי:
איזה? 18?

אמנון ארבל:
כן, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בוסתנאי 32, זה תוכנית פינוי בינוי. אנחנו נמצאים ברחוב בוסתנאי 32, 34, בתוכנית מושבות בעצם, יש פה אתם רואים שלושה שיכונים שבאמת שונים מכל הבניינים שמסביב, אתם רואים הרבה יותר גדולים,

עופר איובי:
נכון,

אמנון ארבל:
ומדובר פה,

עופר איובי:
שנים,

אמנון ארבל:
מדובר פה על חלקה יחסית מאוד גדולה, אתם רואים את הפרצלציה שיש מסביב, וזה בניינים אחרים, וזה מתחם של,

עופר איובי:
זה תוכנית אחת?

אמנון ארבל:
אחת למעשה,

עופר איובי:
מצוין,

אמנון ארבל:
זה חלקה אחת ל - , שאלה שלושת הבניינים, עם כל העצים שיש פה,

אליעזר ראוכברגר:
מה רוצים לעשות שם?

אמנון ארבל:
פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:
אני מבין,

אמנון ארבל:
אני מראה, אני מראה, התוכנית היא בעצם חמישה, כ – 5 דונם, זה המצב המאושר, התוכנית למעשה,

אליעזר ראוכברגר:
אפשר לעשות וילות.

אמנון ארבל:
לא, הוילות לא, התוכנית למעשה,

אליעזר ראוכברגר:
אפשר לעשות בניינים של 4 קומות.

אמנון ארבל:
כן, אז הם מציעים 9 קומות, התוכנית למעשה מציעה ארבעה, אז כאילו להרוס את כל המתחם, לעשות ארבעה בניינים, המכפיל פה הוא יחסית מאוד נמוך, מכפיל 2.25, כי באמת זה אזור שלא יכול לספוג גם, גם מעבר למה שכרגע מוצג כאן. סך הכול זה הסכמה של התוכנית, אנחנו, אנחנו בעצם הצענו כמה שינויים קטנים, שביניהם להזיז את הבניין הזה לחלק הזה, כדי לרווח את כל השטח הזה דווקא המרכזי שיהיה, יש בו גם עצים, וגם יהיה שטח ציבורי שישרת את התושבים, ואז הבניין למעשה יישב על הרחוב, וייתן דופן לרחוב. ביקשנו לצרף את השטח הזה הקטנצ׳יק כאן, שהוא בעצם בעלות עיריית

ירושלים, ויש פה איזה מסחר קטנצ׳יק ולבחון את האפשרות להיכנס עם חנייה דווקא מכאן, ולא מהרחוב הזה שהוא רחוב ללא מוצא. ביקשנו גם לייצר מעבר שמחבר, מראים את זה גם בסכמה.

עופר איובי:
לא, לא, נשלח לו תמונה.

אמנון ארבל:
לייצר את המעבר פה, שמחבר בין הרחוב הזה,

אליעזר ראוכברגר:
בין הרחובות,

אמנון ארבל:
לרחוב הזה.

אליעזר ראוכברגר:
זה הכי חשוב.

אמנון ארבל:
נכון, שסך הכול כמו שאני אומר,

עופר איובי:
כמה דירות יוצאות כמה נכנסות?

אמנון ארבל:
76 ויוצא 137, מכפיל 2.25.

אסף שגיא:
כמה?

עופר איובי:
בגלל האזור.

אמנון ארבל:
בגלל של,

יוחנן וייצמן:
זה פחות מ – 2,

אליעזר ראוכברגר:
בגלל עלות הקרקע,

עופר איובי:
האזור,

אמנון ארבל:
.25

אליעזר ראוכברגר:
פה אתה מוכר דירה ב - ,

יוחנן וייצמן:
פחות מ – 2,

אליעזר ראוכברגר:
ב – 60,

יוחנן וייצמן:
66137,

אליעזר ראוכברגר:
60, 70,

אדיר שוורץ:
אבל גם ה - , אבל גם הדירות שהם עשו פה הם 170,

אליעזר ראוכברגר:
מה הם?

אדיר שוורץ:
מאוד גדולות יחסית.

אליעזר ראוכברגר:
כי זה אדוני, מי שיש לו כסף לקנות שמה,

יוחנן וייצמן:
195,

אליעזר ראוכברגר:
אז הוא רוצה דירה יפה, מכובדת, גדולה,

עופר איובי:
זה, זה שכונה,

יוחנן וייצמן:
כן המלצת מהנדס העיר,

אדיר שוורץ:
יש שמה היום המון דירות שהם כן,

יוחנן וייצמן:
תסתכל בסעיף 25,

אדיר שוורץ:
גם המצב היוצא.

אמנון ארבל:
לעשות דברים יחסית,

עופר איובי:
כמה דירות אתה אומר? 130 ו - ?

אליעזר ראוכברגר:
ו – 7.

אמנון ארבל:
137.

עופר איובי:
שהגדלים, מעד?

אמנון ארבל:
הם הציעו יחסית, למרות שזה שטח מירבי, לא שטח עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:
105 בדרך כלל,

אמנון ארבל:
חלוקה,

עופר איובי:
105 ממוצע,

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו עושים ככה,

אמנון ארבל:
הם ביקשו להגדיל את זה קצת, בסביבות ה – 110 שזה גם בסדר, יש פה בינוי, אתם רואים,

עופר איובי:
בסדר,

אמנון ארבל:
שהוא יחסית בינוי קצת שונה.

אדיר שוורץ:
25 טוב.

אליעזר ראוכברגר:
110 פלדלת?

אמנון ארבל:
זה קצת מעניין,

עופר איובי:
110 בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
אמי,

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
זה בסדר,

אדיר שוורץ:
מביאים את זה ל – 100 פלדלת, ההמלצה.

אמנון ארבל:
לא, הם ביקשו אבל, הם עברו על ההמלצה,

עופר איובי:
לא, למה? למה?

אדיר שוורץ:
למה?

אמנון ארבל:
היה להם כמה הערות,

אליעזר ראוכברגר:
רגע, זה כולל ממ״ד?

עופר איובי:
למה? זה 110. מה? אז מה?

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא,

עופר איובי:
ו – 110.

אליעזר ראוכברגר:
110 כולל הממ״ד,

יוחנן וייצמן:
110 ממוצע זה לא נורא,

עופר איובי:
לא נורא, לא נורא,

יוחנן וייצמן:
יש פה הרי 20% דירות קטנות,

אליעזר ראוכברגר:
סביר.

עופר איובי:
אמר לייזר,

אליעזר ראוכברגר:
לא נורא, כולל הממ״ד,

עופר איובי:
ואני חושב שאתה צודק, הוא אומר בשכונה כזו ברחוב כזה,

אליעזר ראוכברגר:
זה בסדר, אנשים רוצים, אנשים רוצים לחיות במרווח.

עופר איובי:
לא,

אדיר שוורץ:
גם וגם, וגם, צריך שהתמהיל יהיה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז יש את 20%,

<u>אמנון ארבל:</u>
כזה לא מכשיר יחידות דיור,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז ה – 20%,

<u>עופר איובי:</u>
לתת להם, לא, זה לא יהיה כלכלי כבר, זה לא יהיה 1 ל – 2, הוא לא יהיה כלכלי,

<u>אמנון ארבל:</u>
יש פה הערה של רותם, רותם בבקשה,

<u>עופר איובי:</u>
מי זה רותם?

<u>רותם פסו:</u>
כן, אני, אני פה, רק צריך מהם איזה שהוא עדכון ל - ,

<u>עופר איובי:</u>
מי זה רותם? מה הוא?

<u>רותם פסו:</u>
התוכנית של האזרחים הוותיקים,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
החברתי,

<u>רותם פסו:</u>
מעבר לזה, פעלו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

רותם פסו:
בשלב השני כמו שצריך, בשלב הראשון לא כל כן, דיברנו איתם סך הכול התרשמנו שיש שם נציגות חזקה, וקשר עם החברה היזמית. דואגים לעצמם, ולזכויות שלהם, ו - ,

עופר איובי:
אז מה אתה אומר? לא הבנתי.

רותם פסו:
הדבר היחיד, שהדבר היחיד שאני צריך זה שיעדכנו את התוכנית של הליווי והמיפוי של האזרחים הוותיקים.

אמנון ארבל:
זה מול,

אדיר שוורץ:
אמי.

עופר איובי:
מקובל.

אמנון ארבל:
מה? מה?

עופר איובי:
עלי,

אמנון ארבל:
כן, הוספתי כבר, הוספתי.

עופר איובי:
כן? בסדר.

אמנון ארבל:
כן, ביקשנו גם לבחון את המשמעות של השינויים שביקשנו, גם אז (לא ברור), גם הצהוב.

עופר איובי:

לא, רגע, אבל מה עם ה - , מה שהוא אמר על הקהילה?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לפני כתוב, תקרא,

<u>רותם פסו:</u>
הוא הכניס לי את זה כן.

<u>אמנון ארבל:</u>
הכול,

<u>רלי חיים:</u>
הוא מראה על הלוח,

<u>אמנון ארבל:</u>
באדום זה היה,

<u>רלי חיים:</u>
אתה רואה (לא ברור)?

<u>אמנון ארבל:</u>
באדום זה השינויים שעשינו,

<u>עופר איובי:</u>
האזרחים הוותיקים, אנשים עם צרכים מיוחדים ומגבלה והגשתם לאישור המחלקה, והעבודה הקהילתית.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אמי, גם 10 זה חריגה מתוכנית האב.

<u>אמנון ארבל:</u>
יש פה חריגה מאוד משמעותית מתוכנית האב, אנחנו כתבנו את זה, ברור, כתבנו את זה בתחילת ההמלצה. תוכנית האב דיברה פה על,

<u>עופר איובי:</u>
5,

אמנון ארבל:
5 קומות 170% בנייה, נכון 214% בנייה, יש פה חריגה, יש פה חריגה משמעותית. אז כמו שאמרתי בהתחלה, המתחם הזה הוא מתחם שהוא חורג,

עופר איובי:
כמה קומות יהיה?

אמנון ארבל:
היה לנו כבר כמה מתחמים,

אליעזר ראוכברגר:
9 הוא אמר.

עופר איובי:
9?

אמנון ארבל:
יש לנו כמה מתחמים,

אליעזר ראוכברגר:
הוא אמר, בתוכנית המושבות.

עופר איובי:
10,

אליעזר ראוכברגר:
10 בסדר.

אמנון ארבל:
שנייה.

יוחנן וייצמן:
תראה לנו בכלל את העקרונות של המושבות.

אמנון ארבל:

הבניינים האלה חורגים בצורה משמעותית מכל שאר הבניינים שיש בסביבה, זה מתחם שלם, חלקה מאוד גדולה שמייצרת גם שטחים פתוחים, (לא ברור) ב - ,

<u>אדיר שוורץ:</u>
בשביל לשמור על כל העצים וכן הלאה, נכון? זה בעצם אתה מצמצם את התכסית של הבניינים, אתה מציל כמה שיותר מהסביבה.

<u>אמנון ארבל:</u>
גם, אבל אני אומר, אני מראש בא ואומר, כן, כמו שעשינו, היה ברחל אמנו היה שיכון אחד, ברחל אמנו, אנחנו מודעים לזה, שגם בתחום העיר היסטורית,

<u>עופר איובי:</u>
קו ראשון,

<u>אמנון ארבל:</u>
יש מספר בניינים שהם שיכונים שהם שונים מכל המרקם. לכן אנחנו מתייחסים אליהם בצורה שונה. מה?

<u>רותם פסו:</u>
והיה גן העץ.

<u>אסף שגיא:</u>
עצים כורתים,

<u>אמנון ארבל:</u>
אז תקרא את ההחלטה, ההמלצה, אסף נו.

<u>עופר איובי:</u>
מה זה? כי זה?

<u>אמנון ארבל:</u>
הלאה, אפשר להמשיך?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
רגע, לא, לא,

יוחנן וייצמן:
לא, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:
קודם כל זה לא, זה לא 10 אדיר, זה 15.

אמנון ארבל:
מה 15?

אליעזר ראוכברגר:
כתוב כאן,

אמנון ארבל:
קומות?

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
מה פתאום.

אליעזר ראוכברגר:
כך כתוב,

אמנון ארבל:
איפה?

אליעזר ראוכברגר:
סעיף 4 - קביעת מספר הקומות בסך הכול 10 קומות מעל הכניסה הקובעת, ו – 5 קומות מתחת לכניסה הקובעת.

יוחנן וייצמן:
תראה זה עם חניון,

אמנון ארבל:
חניונים,

אליעזר ראוכברגר:
זה בשביל החניונים?

אדיר שוורץ:
מינוסים לא אכפת לי, שיהיה מינוס 50.

אמנון ארבל:
אין פה טופוגרפיה,

עופר איובי:
למה לא?

אליעזר ראוכברגר:
לא אמרתי שאכפת לי,

עופר איובי:
למה לא מציינים חניון?

אמנון ארבל:
לא, לא, אליעזר, כי זה בתת-הקרקע, לא, מציינים את זה, אנחנו אומרים את זה,

אליעזר ראוכברגר:
למה צריך (לא ברור) בחניון?

יוחנן וייצמן:
תבוא לגאולה,

אליעזר ראוכברגר:
אם אתה עושה מתחת כל המתחם, מה הבעיה?

אמנון ארבל:
הם לא עושים מתחת לכל המתחם.

אליעזר ראוכברגר:
אז תעשה מתחת לכל המתחם, שיעלה להם פחות.

אמנון ארבל:
רוצים לשמור על העצים גם,

אליעזר ראוכברגר:
לא, בסדר,

יוחנן וייצמן:
6 מטר עומק,

אליעזר ראוכברגר:
חוץ מה - , איך קוראים לזה? לשצ״פ. רק איפה שהבינוי שיעשו מתחתיו, מתחת לכל המתחם, למה 5 קומות? זה המון כסף. כל קומה לחפור זה עוד הון תועפות של כסף. עכשיו אתה מדבר על 137, כן?

אמנון ארבל:
זה הקומה, אתם רואים זה הקומות,

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

אמנון ארבל:
אנחנו ביקשנו לצמצם את החנייה באזור הזה.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, שמה השצ״פ אני מבין.

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
בשביל שלא יצטרכו את רישום תלת – מימדי. בסדר היום.

אמנון ארבל:
1, 2, 3, 4,

יוחנן וייצמן:

לא אכפת לנו תלת – מימדי.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה 4 קומות כן,

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה לא בעיה, לא כזה טירוף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקיי,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא משהו יוצא דופן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקיי, עכשיו בסעיף 25,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
המלצת מהנדס העיר, אני מדבר.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
א׳, כתוב שהשטח הוא 113, לא 110.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה דיברנו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא שמעתי.

<u>אמנון ארבל:</u>

לא, שיניתי את זה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:
כתוב שיש לצמצם ל – 100.

אמנון ארבל:
לא, אמרתי שיניתי ל – 110, הוא דיבר איתי,

עופר איובי:
לא, לא, 110.

אמנון ארבל:
הוא דיבר איתי אחרי הדיון ו - ,

עופר איובי:
110 שם.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר , עכשיו גם הנושא של המרפסות,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
קווי הבניין יכללו בינוי לרבות מרפסות, לא תותר הבלטת מרפסות מעבר לקו הבניין והמגרש.

עמנואל זלטס:
למה?

אליעזר ראוכברגר:
כן.

עמנואל זלטס:
אגב גם בתקנון,

אמנון ארבל:

לא, קודם כל, המגרש אינו רלוונטי, כי אין לו קווי בניין אפס, אז זה רק,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אין פה בכלל אפס.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
קו הבניין, בסדר.

<u>אמנון ארבל:</u>
מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שיהיה מעבר לקו הבניין, ושיהיה כמו סעיף 18 ב - ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
חייב להיות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמו סעיף 18, כמו סעיף 11 בתקנון, צריך להוסיף שם את הוועדה המקומית זה הכול.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה ב – 11 אז אני אגיד לך,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
סעיף 11 בתקנון, ורק להוסיף שמה המלצת מהנדס העיר,

<u>אמנון ארבל:</u>
סעיף 11,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוועדה המקומית, זה הכול.

<u>עמנואל זלטס:</u>
סעיף 11 בתקנון,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

.11/א/412

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
מה הסעיף? מה הוא אומר?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
41, יותר פתרון עיצובי למרפסות לרבות מרפסות סוכה, באישור מהנדס העיר, מלבד שיהיה פתרון כולל לכל חזית המתאים לאופציות בניין.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יפה, אז אני אומר, המלצת מהנדס העיר ואישור הוועדה המקומית, שיביאו את זה לנו לוועדה.

<u>אמנון ארבל:</u>
ברור, אז הייתה באה לוועדה, מה זאת אומרת?

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, שיהיה כתוב כמו שכתוב בתקנון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמו שכתוב בתקנון.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן, אנחנו מדברים על ה - , דיברנו על הסעיף,

<u>עמנואל זלטס:</u>
כתוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בהמלצת מהנדס העיר,

<u>עמנואל זלטס:</u>
תראה, תראה מה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:
ואישור הוועדה המקומית,

אדיר שוורץ:
הוא רוצה לערוך את הנוסח בתקנון,

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני רוצה,

עמנואל זלטס:
כמו שהם הגישו,

אליעזר ראוכברגר:
את הבקרה, זה הכול,

אמנון ארבל:
אבל יבוא לפה לאישור הוועדה,

יוחנן וייצמן:
בסדר, השאלה,

עמנואל זלטס:
אבל תגיד לי,

יוחנן וייצמן:
אז אל תגיד לי אישור, שהוא לא יבוא,

אמנון ארבל:
לא נגעתי בתקנון.

עמנואל זלטס:
אתה כן נוגע.

אמנון ארבל:
למה?

יוחנן וייצמן:
כי אני רוצה (לא ברור).

עמנואל זלטס:
לא, שנייה,

אמנון ארבל:
איפה אני נוגע? לא הבנתי.

עמנואל זלטס:
יש סעיף בתקנון נגיד נוסף שאומר – תותר בניית מרפסות זיזיות מעבר לקווי בניין.

אמנון ארבל:
אוקיי.

עמנואל זלטס:
עכשיו לפי מה שאנחנו אומרים פה לא ניתן מחוץ לקו הבניין,

יוחנן וייצמן:
שישנה את 29.

אמנון ארבל:
טוב, זה,

אליעזר ראוכברגר:
29, מה אתה רוצה? זה חזית מסחרית.

אמנון ארבל:
הבנתי. אז אני אוריד את הסעיף הזה.

אליעזר ראוכברגר:
מה הוא?

יוחנן וייצמן:
יופי, יופי, זה הכול, את הכול, גם את זה תוריד.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עד סוף הסעיף.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
27, מה זה?

<u>עמנואל זלטס:</u>
בדיוק, כן, כן, בדיוק.

<u>אמנון ארבל:</u>
בסדר. אוקיי.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מאה אחוז, תודה רבה. ממילא את הסעיף הבא לא רלוונטי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בסדר.

<u>עמנואל זלטס:</u>
גם, רגע, שנייה,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה מרפסות מקורות, זה משהו אחר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אז תכתוב, תכתוב,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה? של ה – 12 מטר? זה בסדר.

יוחנן וייצמן:
לא מעניין,

עמנואל זלטס:
לא, לא,

אמנון ארבל:
זה מרפסות מקורות.

עמנואל זלטס:
לא, אבל לא 1, אבל עד עומד של מטר וחצי, למה?

אמנון ארבל:
אבל זה מרפסות מקורות,

עמנואל זלטס:
אמי, אתה צודק לגבי ה – 12 ממוצע, בדיוק, מצוין.

יוחנן וייצמן:
לא, רשמת, לרבות מרפסות תוריד,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יוחנן וייצמן:
את הסעיף אחרי זה, גם כן, אפשר? אפשר להוריד את הסעיף אחרי זה?

אמנון ארבל:
פחות מ – 8 מטר בין בניינים אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
לא, היום,

יוחנן וייצמן:
בניינים נמוכים.

אליעזר ראוכברגר:
היום הבניינים של 25, 30,

אמנון ארבל:
טוב,

אליעזר ראוכברגר:
אמרנו 8 מטר לא טוב, אמרת, גם אתה אמרת שאם זה היה 10, לא היה בעיה.

אמנון ארבל:
כן, נעשה עכשיו עוד 2 מטר מרפסות בכל צד.

יוחנן וייצמן:
מטר וחצי.

אליעזר ראוכברגר:
אנחנו נותנים גם 6 מטר נתנו.

אמנון ארבל:
בגובה של 10 קומות?

אליעזר ראוכברגר:
לא, ב – 8, 10 כן, נתנו.

אמנון ארבל:
טוב,

אליעזר ראוכברגר:
זה מרקמי.

אדיר שוורץ:
רגע, יש לי גם כמה,

אמנון ארבל:
טוב.

יוחנן וייצמן:
כן,

אדיר שוורץ:
אחד,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
רגע מה ההפרשות שהוא מפריש?

עמנואל זלטס:
הפרשות יש פה, זהו.

אמנון ארבל:
הפרשות ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:
הנה פה גם מעל שתי כיתות גני ילדים, מצוין.

אדיר שוורץ:
300 מטר לקהילה חברה רווחה, נוער.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר.

אדיר שוורץ:
קידום נוער,

אמנון ארבל:
אין פה, אין פה הרבה יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:
בסדר גמור.

אדיר שוורץ:
אמי, מה הסיבה שיש פה כל כך הרבה דיוריות?

אמנון ארבל:
דיוריות? כמה יש פה?

אדיר שוורץ:
יש פה 27 דיוריות.

אמנון ארבל:
נותנים 20% תמיד, 20% מהדירות, 137 זה,

עופר איובי:
אגב זה רצית קטן, מה?

אליעזר ראוכברגר:
137, 13.7 כפול 2, מדבר על 27, 27 ארבע,

אדיר שוורץ:
יש פה דירות קטנות בתמהיל הרגיל הנורמאלי?

אליעזר ראוכברגר:
20% חייב,

אדיר שוורץ:
זה לא מופיע פה ב - ,

עופר איובי:
לא, אבל זה חלק,

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה מופיע בתקנון,

<u>עופר איובי:</u>
בתקנון,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש בתקנון כבר, בפנים.

<u>עופר איובי:</u>
(לא ברור) הוא חייב.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה בלית אין.

<u>עופר איובי:</u>
אבל 110 זה ממוצע,

<u>אדיר שוורץ:</u>
את זה אני מבין,

<u>עופר איובי:</u>
זה לא כל אחד 110.

<u>אדיר שוורץ:</u>
את זה אני מבין, ואני רוצה,

<u>עופר איובי:</u>
אז זה חייב 20%,

<u>אדיר שוורץ:</u>
כי הממוצע היום מאוד גבוה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה כבר חייב להיות.

<u>עופר איובי:</u>
מה זה קטנות?

אמנון ארבל:
לא, חייב להיות.

אליעזר ראוכברגר:
עד 80 מטר,

אדיר שוורץ:
אני רוצה,

עופר איובי:
עד 80 מטר,

אליעזר ראוכברגר:
או 70, אני כבר לא זוכר,

עמנואל זלטס:
כתוב, כתוב בהמלצה - 10% מהדירות עד 55, ועוד 10% עד 80.

עופר איובי:
זה ה – 20%, יפה, יפה מאוד.

אדיר שוורץ:
יופי.

עמנואל זלטס:
זה בהמלצה שלכם, של אמי.

עופר איובי:
יפה מאוד.

אדיר שוורץ:
אמי, לגבי העצים לכריתה, יש פה עצים שאי-אפשר להציל,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

אדיר שוורץ:
אבל יש פה עץ, שתי עצים גדולים בקצוות התוכנית שטוענים שאפשר להציל.

אמנון ארבל:
בוא נראה.

אדיר שוורץ:
ואז אחד אחרון.

אמנון ארבל:
מי זה טוענים?

אדיר שוורץ:
מה זה משנה?

אמנון ארבל:
טוב.

רלי חיים:
כל אחד יש לו את הפניות שלו.

אדיר שוורץ:
כן, כל אחד והפניות שלו,

אליעזר ראוכברגר:
הכול בסדר.

עופר איובי:
אתה כאילו אומר להציל,

אדיר שוורץ:
להציל, להציל.

אליעזר ראוכברגר:
מה אתה אומר?

אמנון ארבל:
אנחנו בעד.

עופר איובי:
מה שיש שני עצים שכן אפשר להציל שם.

אדיר שוורץ:
שנראה שאפשר להציל יותר,

אליעזר ראוכברגר:
כל מה שאפשר להציל, צריך להציל.

עופר איובי:
יוצל, כן, זה גם המדיניות.

אליעזר ראוכברגר:
קונצנזוס.

רלי חיים:
שנמצאים בחזית ה - , מה אמרת?

אדיר שוורץ:
בקצוות.

רלי חיים:
בקצוות.

אליעזר ראוכברגר:
מאה אחוז.

אסף שגיא:
אבל זה יהיה בהחלטה?

אמנון ארבל:
רגע, שנייה, איפה? באיזה קצוות תגיד?

עופר איובי:
אפשר לבדיקה,

אמנון ארבל:
איפה? אתה יכול להגיד לי?

עופר איובי:
להציל, כן, שם,

אדיר שוורץ:
איזה צבע זה כריתה?

אמנון ארבל:
צהוב.

אדיר שוורץ:
אוקיי, אז אני מניח ש - ,

עמנואל זלטס:
זה, לייזר,

אדיר שוורץ:
זה לא לצורך,

עמנואל זלטס:
הגיוני שזה,

אמנון ארבל:
לא, זה כן לצורך, יש לך קו בניין 3 מטר,

עמנואל זלטס:
כי חופרים,

אמנון ארבל:
כדי לשמור על עץ, צריך לשמור 3 מטר מרחק,

אדיר שוורץ:
או אלה,

אמנון ארבל:
כנ״ל, אותו דבר, קו בניין.

עמנואל זלטס:
תראה לי.

עופר איובי:
אדיר, אולי צריך מה שאפשר להציל, אולי שני אלה להקצות. על הקו.

עמנואל זלטס:
להוסיף סעיף, ככל הניתן,

עופר איובי:
ככל הניתן,

אדיר שוורץ:
ככל הניתן להציל, ודגש על קצוות החלקה, ואז אחד אחר.

עמנואל זלטס:
למה אתה לא רוצה לגעת? הפוך, שיהיה כמה שאפשר. ככל וניתן, למה להגיד חציי בקצה לא קצה?

רלי חיים:
בוא נגיד ככה,

עופר איובי:
לבדוק, לבדוק שוב, וכל מה שאפשר להציל, להציל.

אדיר שוורץ:
היזם ייתן לי תצ״א רגע, אני רוצה להציע לוועדה איזה מחשב.

אמנון ארבל:
שנייה רגע, תציג. ״לא (לא ברור) לשמור על חצי (לא ברור), והעצים הרבים הקיימים בה, וכן לאפשר שאלה של עצים בוגרים, יש לצמצם תכסית של מקומות חנייה המתקיים תיכף כך שלא יוצעו מתחת

לחצר זו, יש לתקן את המסמכים בהתאם. החזית המזרחית פונה כלפי רחוב מסוים, מופיע כלפי רחוב בגוש חמש, יש לשמור בצד 3 מטר״, אוקיי, הוראות התוכנית, ״שטח חצרות״, אוקיי, תשריט מוצע ישקף את כלל העצים הקיימים.

<u>אדיר שוורץ:</u>
תוסיף, הנה תוסיפו בסעיף הזה, תוסיפו בסעיף הזה, אחרי הבמקומו, אמי,

<u>אמנון ארבל:</u>
תיכף.

<u>עופר איובי:</u>
איזה מספר? תגיד איזה מספר?

<u>אדיר שוורץ:</u>
אחרי, ב – 23,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אחרי 23 חדש,

<u>אמנון ארבל:</u>
טוב,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אחרי המילה ״במקומו״, אחרי המילה ״במקומו״,

<u>אמנון ארבל:</u>
איפה ״במקומו״?

<u>עופר איובי:</u>
איפה (לא ברור),

<u>אדיר שוורץ:</u>
(לא ברור) זה ארבע,

<u>אסף שגיא:</u>
תחילת השורה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
יש לי עוד לקבוע בהוראות התוכנית,

<u>רלי חיים:</u>
הנה תנאי לטופס 4,

<u>אסף שגיא:</u>
שורה, תחילת השורה.

<u>רלי חיים:</u>
שורה לפני,

<u>אסף שגיא:</u>
סעיף 23,

<u>אדיר שוורץ:</u>
פה (לא ברור).

<u>רלי חיים:</u>
23,

<u>אסף שגיא:</u>
החדש.

<u>רלי חיים:</u>
23,

<u>אדיר שוורץ:</u>
פה.

<u>אמנון ארבל:</u>
רגע. פה במקומו, אוקיי,

אדיר שוורץ:
תוסיף באופן כללי כל עץ יש לצמצם את הפגיעה בעצים כל עוד שניתן להציל, לא משנה איך אתה מנסח. ואז תן תצ״א רגע. יש לי איזה טענה. גם הגבול תוכנית,

עמנואל זלטס:
גם אמי, יש שם כותבים פה סעיף,

אמנון ארבל:
הנה,

עמנואל זלטס:
שיכולים לשנות את המיקום של השטחים הציבוריים,

אמנון ארבל:
כן,

עמנואל זלטס:
זה הגיוני?

אמנון ארבל:
זה כלום, מה? זה התוכנית,

עופר איובי:
בסדר.

אדיר שוורץ:
רגע, תראה,

עופר איובי:
מה רצית עוד? אדיר.

אדיר שוורץ:
אני רוצה להגיד דבר כזה, מה? מה התוכנית עושה למפרץ חנייה הזה?

אמנון ארבל:

מבטלת אותו.

עמנואל זלטס:
לך לתשריט,

אדיר שוורץ:
מבטלת אותו, ו - ?

אמנון ארבל:
הופכת אותו ל - , הם הפכו את זה לשצ״פ, אנחנו טענו, זה מה שאמרתי בהתחלה, אנחנו ביקשנו פה, רגע.

עמנואל זלטס:
צריך בתשריט שלהם.

אמנון ארבל:
זה מה שהם מציעים, אנחנו, אנחנו הצענו, רגע, רגע,

עופר איובי:
יש מרתף חנייה שם?

אדיר שוורץ:
כי הוא מתייתר.

עמנואל זלטס:
כן, אבל 4 קומות,

עופר איובי:
כמה זה תקן?

עמנואל זלטס:
4 קומות.

אמנון ארבל:
הם הציעו את הבינוי בצורה כזאת, אנחנו ביקשנו את הבניין הזה ליישר לפה, כדי שהוא יהיה, יצא דופן רחוב, ואז להגדיל את השטח מאחורה הפנוי, אתה מבין? ביקשנו קו.

עופר איובי:
נו מה? יש שצ״פ?

אמנון ארבל:
ביקשנו לקחת את הבניין הזה שהוא פה, ולקחת אותו לפה, שיישב פה על הרחוב, ואז פה כזה, יהיה פנוי מעצים.

אדיר שוורץ:
וגם מייצר איזה חזית יותר פעילה.

אמנון ארבל:
נכון, כן,

עופר איובי:
אבל זה יהיה שצ״פ החלק הזה.

אמנון ארבל:
לא, פה ביקשנו מעבר שמחבר בין הרחובות, זה שווה ערך לגודל הזה. וכל השטח הזה הוא לא יהיה שצ״פ, לא נפקיע מהם.

עופר איובי:
מה הוא?

אמנון ארבל:
הוא יהיה משותף פתוח עם כל העצים וכל הדיירים.

עופר איובי:
ומי יתחזק אותו?

אמנון ארבל:
הם, שלהם.

עמנואל זלטס:
הדיירים, של הדיירים.

עופר איובי:
דיירים,

אמנון ארבל:
זה חצר פרטית,

עופר איובי:
אוקיי.

אמנון ארבל:
שלהם,

אדיר שוורץ:
גם היום הם מתחזקים אותו יפה.

אמנון ארבל:
גם היום מתחזקים, נכון.

עופר איובי:
כי זה אוכלוסייה טובה.

אמנון ארבל:
כן. טוב עוד הערות?

עופר איובי:
רגע, משהו עמנואל, אתה,

אמנון ארבל:
עמנואל סגור, זה בסדר. תוכנית 19 בסדר היום,

עופר איובי:
עמנואל, אני רואה שהוא שולט בך.

עמנואל זלטס:
אמי?

עופר איובי:
כן.

עמנואל זלטס:
בכולם.

עופר איובי:
מה?

אמנון ארבל:
תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית, חברים,

עופר איובי:
עד כאן,

אמנון ארבל:
151,

אליעזר ראוכברגר:
חברים בוא.

אמנון ארבל:
תוכנית,

רלי חיים:
יללה 19.

תוכנית 1513597

אמנון ארבל:
תוכנית 1513597, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה רחוב בני ברית בשכונת החבשים, שכונה לשימור, יש פה בניין מאוד יפה לשימור.

עופר איובי:
איזה מספר?

אמנון ארבל:
לא נראה, כל תיאום עם וועדת שימור, והתוכנית מציעה להוסיף 3 קומות על בית שבעצם משמש כדירה אחת, אנחנו חושבים שלא נכון, ולא ראוי להגיע בשכונת החבשים לכזה גובה, בטח בלי לתאם את נושא השימור, לכן ההמלצה היא לדחות את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:
למה?

עופר איובי:
אז כפוף לשימור?

יוחנן וייצמן:
אבל יש הוראות שימור ב – 4836,

עופר איובי:
זה שימור?

אמנון ארבל:
זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:
למה?

אמנון ארבל:
כי תיק בניין כזה, שאני אראה לכם אותו, שרוצים לעשות בו עכשיו כבר, להוסיף לו 3 קומות, צריך לעשות תיק תיעוד כמו שצריך.

יוחנן וייצמן:
לא, אני מסכים, לא, לא התווכחתי על תיק תיעוד, רק אני אומר,

אמנון ארבל:
וזה לא נעשה, ואני מעבר לזה אומר, היום הבניין זה שכונת החבשים.

עופר איובי:
למה לא הלכו? סתם פה במקרה הזה למה לא הלכו לשימור קודם לפני שמגיעים לפה? מה? זה, כאילו,

אמנון ארבל:
זה הבניין זה בניין מאוד יפה.

עמנואל זלטס:
אתם מפנים אותו? אמי,

אמנון ארבל:
אנחנו מפנים, לא תמיד הם הולכים. זה בניין מאוד יפה, תסתכל אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:
אני רואה, אני רואה,

אמנון ארבל:
זה בניין, סליחה וייצמן, לא אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
וייצמן, זה הבניין הזה, אמנם יש פה עבירות בנייה.

יוחנן וייצמן:
זה הבניין על השפיץ.

אמנון ארבל:
זה בניין מאוד יפה,

אליעזר ראוכברגר:
על הסיבוב, על הסיבוב,

אמנון ארבל:
בניין ברמה מאוד,

יוחנן וייצמן:
לא, הבניין ברמה גבוהה, ברור.

אמנון ארבל:
וגם להוסיף 3 קומות לבניין הזה ברקמה, זה לא מתאים, לכן אנחנו לא חושבים שזה נכון.

אליעזר ראוכברגר:
סע, קדימה.

תוכנית 1444389

אמנון ארבל:
תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1444389, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הנרי מורגנטאו 20 ברמות, תוכנית שמציעה הרחבות דיור, תוספת של שתי יחידות דיור, ושתי קומות, תוספת גשרים, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1217827

אמנון ארבל:
תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית 1217827, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יוזם התוכנית זה עצם העירייה, ותוכנית אב לתחבורה, יש שם בקשה לעשות חניון אוטובוסים בנחל אוג, אם אתם רוצים אני אראה לכם רגע, יש פה היום בשלב ראשון נמצא כרגע,

יוחנן וייצמן:
על ה - ,

אמנון ארבל:
על השטח שהיה אמור להיות,

עופר איובי:
על הבור הזה וזה מצוין,

עמנואל זלטס:
במקום מה שהיה אמור להיות בפסגת זאב?

אמנון ארבל:
כן, לא.

עופר איובי:
לא, לא,

אמנון ארבל:
כל מה שהיה אמור להיות, אתר פינוי לעודפי עפר, היה בוועדה מחוזית,

עופר איובי:
לא,

עמנואל זלטס:
פעם אושרה דוכיפת לצורך חניון אוטובוסים,

עופר איובי:
לא לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:
זה בכניסה.

עופר איובי:
זה היה אמור,

אליעזר ראוכברגר:
זה בכניסה ל - ,

עופר איובי:
של העפר.

אליעזר ראוכברגר:
לפני המחסום ליד המחסום.

עופר איובי:
אחרי קצת, אם אתה בא מפה.

אליעזר ראוכברגר:
תלוי.

עופר איובי:
כן.

אמנון ארבל:
לא, בכביש ירידה למעלה אדומים למעשה.

אליעזר ראוכברגר:
נכון.

אמנון ארבל:
מול התחנת דלק,

עופר איובי:
כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:
זה איפה שהדיפו.

עופר איובי:
זה חשוב.

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
הלאה.

אמנון ארבל:
לא, אני מראה לכם את זה שנייה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:
אחרי הדיפו.

אמנון ארבל:
לא,

עופר איובי:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
לא בהרבה, מה?

אמנון ארבל:
תוכנית אב לתחבורה,

אליעזר ראוכברגר:
בהמשך.

אמנון ארבל:
מגישים את זה,

אליעזר ראוכברגר:
בהמשך אחרי הדיפו. באותו צד של הדיפו, בצד שמאל.

עופר איובי:
זה נותן פתרון טוב גם לאוטובוסים, מה? אתה מחפש?

אליעזר ראוכברגר:
בצד שמאל.

אמנון ארבל:
תראו, זה, זה למעשה ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
היינו פעם, הוועדה הייתה שם בסיור ב - ,

עופר איובי:
נכון, נכון.

עמנואל זלטס:
לפני שהיית בוועדה,

עופר איובי:
לא, אני יודע, אבל אני יודע שהיו, זה עלה גם אצל משה. מה?

אמנון ארבל:
זה לא המצגת הנכונה.

עופר איובי:
אבל לא כתבת שם ראש העיר, לא כתבת זה, לא כתבת עירייה, לא כתבת כלום. איך אני אאשר את זה? למה?

אליעזר ראוכברגר:
הוא מדבר בטלפון? חשבתי שהוא מדבר פה לוועדה.

אמנון ארבל:
לא.

יוחנן וייצמן:
לא הבנו.

אליעזר ראוכברגר:
בשקט, בשקט, עופר בשקט.

אמנון ארבל:
(לא ברור) מה,

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא הבין את ה- ,

עמנואל זלטס:
בשקט.

עופר איובי:
כן, אני בודק ביי, תיכף אני אבקש אישור מלייזר.

אליעזר ראוכברגר:
לא אישור מאליעזר, אבל הקלטה, ככה התמליל משתגע.

אמנון ארבל:
תראו, זה המיקום למעשה, אתם,

אליעזר ראוכברגר:
התמליל משתגע,

אמנון ארבל:
אתם, אם אתם זוכרים היה פה תוכנית שקודמה לאתר עודפי עפר בכל האזור הזה, היא בסוף נפלה, ואושר קטע מאוד קטן כאן בחלק הזה, עדיין העירייה לא ידעה מהעניין הזה, כי יש לנו עדיין צורך מבחינת עודפי עפר, ונקדם את זה בהמשך. כרגע מוצע פה ממש, דיברתי על הכניסה לכל הדיפו הזה, זה כביש ירידה למעלה אדומים, זה התחנת דלק שיש בצד של עיסאוויה למעשה כאן, וכל השטח הזה כרגע מקודם כחניון אוטובוסים. שלב א׳, שזה השלב הזה כרגע מקודם במסגרת צו חנייה כבר בהיתרי בנייה, או, צו חנייה,

עופר איובי:
לא, לא היתר בנייה.

עמנואל זלטס:
(לא ברור) היתרי בנייה,

אמנון ארבל:
הינף היתרי בנייה צו חנייה, וזה השלב השני שגם מתוכנן, יש פה אפשרות גם להיכנס מכביש מעלה אדומים ימינה ימינה, או לעשות פה גשר למעשה מהקטע הזה.

עמנואל זלטס:
גשר? מי יעשה את הגשר?

אמנון ארבל:
תוכנית אב לתחבורה, לא מחויב, אבל הם מציעים את זה. עופר, מה?

עופר איובי:
אנחנו מכירים את זה, הם היו שם במקום, אתה גם,

אמנון ארבל:
אז תגידו שהכול מאושר, ונסיים. מה?

עמנואל זלטס:
רגע מאיפה יהיה הכניסות אבל, זה?

אמנון ארבל:
אמרתי יש כניסה אחת,

עופר איובי:
יללה,

אמנון ארבל:
פה יהיה גשר, וכניסה אחת מפה יהיה ימינה ימינה. סך הכול תוכנית שמתואמת, אנחנו מקדמים אותה,

עופר איובי:
בסדר,

אמנון ארבל:
תומכים בה כמובן, ממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:
טוב.

עופר איובי:
23, 4, 2,

אליעזר ראוכברגר:
22.

תוכנית 1315423

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1315423, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, טשרניחובסקי 74, זה גם תוכנית פינוי בינוי. יש לי גם מצגת להראות לכם.

<u>עופר איובי:</u>
כמה קומות בסוף שם? הם הגישו.

<u>אמנון ארבל:</u>
נראה לי שזה 9 קומות.

<u>עופר איובי:</u>
9? למה 9?

<u>אמנון ארבל:</u>
כי זה המדיניות פה.

<u>עופר איובי:</u>
אבל למה? טשרניחובסקי מה זה קשור?

<u>אמנון ארבל:</u>
יש פה תוכנית אב, כי תוכנית אב רסקו שאושרה פה, לא קבעה בנייה לגובה באזורים האלה, היא קבעה בינוי עד 10 קומות.

<u>עופר איובי:</u>
מה זה כמו העיר?

<u>אמנון ארבל:</u>
מה זה כמו העיר?

<u>עופר איובי:</u>
מרכז העיר?

אמנון ארבל:
מה זה קשור למרכז העיר?

עופר איובי:
מרכז העיר זה גם עד 10 קומות,

אמנון ארבל:
כן, בין 8 ל – 10, זה לא קשור, פה זה עשתה תוכנית אחרת, זה גם מתחם שלא צריך, לא צריך יותר,

עופר איובי:
בגלל שתוכנית האב,

אמנון ארבל:
תוכנית האב קבעה עקרונות, שכרגע תואם מדיניות,

אליעזר ראוכברגר:
מדיניות,

אמנון ארבל:
לפי תוכנית האב. זה המיקום שאנחנו נמצאים פה כרגע, אתם תראו, שני הבניינים האלה למעשה כאן, זה מתחם אחד וזה המתחם השני. זה הציר של הרכבת הקלה הקו הירוק שהולך הרצוג, והולך שמאלה, זה טיפה יותר יותר מזרחה, זה קצת ההגדלה, יש פה למעשה היום, זה התוכנית אב, מתחם B שקבעה את העקרונות כמו שאמרתי, התוכנית פה מציעה למעשה,

עופר איובי:
9 קומות?

יוחנן וייצמן:
מה?

אמנון ארבל:
כן בין 9 ל – 10 קומות, תלוי באיזה חתך.

עופר איובי:
טוב.

אמנון ארבל:
זה תוכנית שהעירייה קידמה בזמן מתן תוקף, אנחנו ב – 22.

אליעזר ראוכברגר:
22.

אמנון ארבל:
זה כרגע מה שמוצע פה 4 בניינים, אמרתי זה בין 8 ל – 10 קומות, יש פה הפרשות לצורכי ציבור, יש פה הרחבה של הבניינים.

עופר איובי:
מה את זה גבעת הורדים?

אמנון ארבל:
יחידות דיור?

עופר איובי:
זה השכונת רסקו? כאילו בנייני רסקו?

אמנון ארבל:
יש פה 43 יחידות דיור, והם מציעים 125, 2, 9,

יוחנן וייצמן:
לא (לא ברור),

אמנון ארבל:
זה,

אליעזר ראוכברגר:
קצת גבוה, אבל לא נורא,

אמנון ארבל:
לא נורא 2 ו – 9,

אליעזר ראוכברגר:

באזור הזה,

עמנואל זלטס:
לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:
זה אזור לא זול.

אמנון ארבל:
נכון, אבל בסדר, הלוואי, הלוואי בכל,

עופר איובי:
לא, זה לא בוסתנאי אבל.

אמנון ארבל:
זה הם מציעים פה הרחבה של הכבישים כמו שקובעת גם תוכנית אב, מציעים לדחות,

אליעזר ראוכברגר:
מה יש פה הפרשות?

אמנון ארבל:
יותר רחבות.

אליעזר ראוכברגר:
נותנים?

אמנון ארבל:
הפרשות, יש פה מה שאנחנו ביקשנו,

עמנואל זלטס:
כתוב פה שתי כיתות גני ילדים, יש פה שתי כיתות גני ילדים. זה הכול שתי כיתות?

אמנון ארבל:
כן, סך הכול תוספת של 82 יחידות דיור, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית קטנה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה החתכים, סך הכול זה תואם איתנו, היו פה חלופות אחרות, סך הכול אין פה משהו חריג, סך הכול בינוי שהוא הדמיה ככה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
סעיף 15,

<u>עמנואל זלטס:</u>
נראה כמה 15. יש לך 15, יש לך 16.

<u>אמנון ארבל:</u>
בגדול, סך הכול מתואם ומקובל.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זאת (לא ברור).

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, אבל זה לא, זה לא באמת, כי זה התכסיות האמיתיות, לכן ההדמיות אני לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה שיא רכבות.

<u>אמנון ארבל:</u>
אתה לא כל כך אוהב את הדמיות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
10 מטר,

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
10 מטר הוא ביקש להרחיק. אמי,

עמנואל זלטס:
לא, זה לא רק זה,

יוחנן וייצמן:
סעיף 15, אני רוצה שתשנה, לא, 16 זה המקורות.

אמנון ארבל:
רגע, רגע,

עמנואל זלטס:
אז שיכתוב את זה גם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:
מה?

עמנואל זלטס:
שיהיה כתוב,

יוחנן וייצמן:
אז הוא אמר זה מקורות.

אמנון ארבל:
רגע, אני אלך ישר להמלצה.

יוחנן וייצמן:
תרשום,

אמנון ארבל:
רגע, שנייה, שנייה.

יוחנן וייצמן:
כן.

אמנון ארבל:
תוכנית 22, כן? איזה סעיף 15?

יוחנן וייצמן:
15, כן, 15 הישן.

אמנון ארבל:
תיכף הוספתי פה את ההערות, שתיכף רותם ידבר עליהם.

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
כבר הוספתי אותם, וסעיף 15 זה, מה? זה? שטח ציבורי?

יוחנן וייצמן:
כרגע זה, כרגע זה 19 הוספת,

אמנון ארבל:
19. מרפסות?

יוחנן וייצמן:
כן, תכתוב למעט מרפסות סוכה,

אמנון ארבל:
לא, זה מרפסות מקורות, כמו שאמרתי.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, זה ברור,

אמנון ארבל:
זה בסדר.

יוחנן וייצמן:
סעיף אחד,

אמנון ארבל:
עכשיו קווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:
למעט צריך לעשות לא תותר,

יוחנן וייצמן:
למעט מרפסות סוכה,

אליעזר ראוכברגר:
למעט מרפסות בלתי מקורות.

רלי חיים:
אולי צריך להגיד להם שיעשו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
מרפסות סוכה איך שתקרא להם.

יוחנן וייצמן:
כן.

עמנואל זלטס:
הם כתבו, בתקנון הם כתבו משהו כזה.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

רלי חיים:
לא, לרפרנטים שלנו.

יוחנן וייצמן:
לא, תכתוב את זה בסוף הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:
בסוף הסעיף, למעט,

אליעזר ראוכברגר:
אז אני אוריד, זהו,

עמנואל זלטס:
לא, פשוט תעשה הפוך,

אמנון ארבל:
קווי בניין יכללו את כל מלמעלה, מרפסות,

עמנואל זלטס:
לצורך סוכה,

אמנון ארבל:
סוכה.

יוחנן וייצמן:
עכשיו גם אותו דבר תוסיף לסעיף 21 החדש.

אמנון ארבל:
21,

רלי חיים:
מרחק מינימאלי, איפה?

אמנון ארבל:
איפה?

יוחנן וייצמן:
מרחק מינימאלי למעט מרפסות סוכה,

רלי חיים:
מרפסות משהו.

יוחנן וייצמן:
זה מסתדר לך?

אמנון ארבל:
כן.

יוחנן וייצמן:
תודה רבה.

עמנואל זלטס:
לא, תכתוב יש להציע או שלא אבל?

אמנון ארבל:
אוקיי,

יוחנן וייצמן:
לא, שלא להציע שלא להציע.

עופר איובי:
אמי, כמה אמרת,

יוחנן וייצמן:
אנחנו,

עופר איובי:
על טשרניחובסקי?

יוחנן וייצמן:
אני מקבל את האוקיי,

עופר איובי:
כמה זה? כמה על כמה?

אמנון ארבל:
יחידות דיור?

עופר איובי:
43 על 100?

עמנואל זלטס:
מרפסות כולל (לא ברור) זו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
137.

<u>עופר איובי:</u>
זה 43?

<u>אמנון ארבל:</u>
יש 125 סך הכול, ובקיים 43.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אבל אתה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
137, 125,

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן, יוחנן,

<u>עופר איובי:</u>
125.

<u>אמנון ארבל:</u>
מה?

<u>עמנואל זלטס:</u>
יש פה למטה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ביוצא 125?

<u>אמנון ארבל:</u>
ביוצא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אמרת מקודם 137.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, 125.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אולי זה התוכנית הקודמת של,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בוסתנאי.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אמי, שנייה מעניין, בתוכנית זו בשימושים, מה השימושים שפה אנחנו קבענו? כי מה שהוא הגיש, הוא כותב - שלוחת מתנ״ס, טיפת חלב, ספרייה,

<u>אמנון ארבל:</u>
כן,

<u>עמנואל זלטס:</u>
מבנה קהילתי בית כנסת,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא משנה, הוא הציע, הוא הציע את זה לבד, אנחנו לא על דעת תכנון מה שנקרא.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, מה אנחנו אומרים לו?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אנחנו עובדים לפי הפרוגראמה שקיבלנו ממדיניות תכנון, זה שני גני ילדים, זה מה שצריך פה. וזה מה שביקשנו.

<u>עמנואל זלטס:</u>

טוב.

עופר איובי:
טוב.

אמנון ארבל:
טוב, תוכנית 23 בסדר היום,

רותם פסו:
רגע,

אמנון ארבל:
רותם, סליחה,

רותם פסו:
אני רק אגיד בקצרה, יש פה לא מעט השלמות שאתם צריכים לקבל, בעיקר בגלל ההתנהלות של היזם בהתרשמות מול בעלי הדירות התמונה הייתה סך הכול טובה.

עמנואל זלטס:
כתוב סעיף 9, מה שאתה רוצה להגיד.

אמנון ארבל:
נכון, הוא שלח את זה.

רותם פסו:
נכון, אבל אני רק, אני רק אומר בעיקר גם כל הנושא של הנציגות, עדיין לא קיבלנו למרות שתקשרנו, אני דיברתי עם היזם אתמול, בנסיבות אחרות היינו מבקשים לדחות את ההכרעה, אבל מאחר ואנחנו נפגשים בשבוע הבא בוועדה המחוזי,זה משובץ כבר, אז הכנסנו את ההערות האלה.

עופר איובי:
מה? מה?

רותם פסו:
גם את הנושא של השיתוף ציבור, גם הנושא של הנציגות, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אמי, אמי הוסיף את זה, בסדר .

עופר איובי:
יללה.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה. 23.

תוכנית 1147008

אמנון ארבל:
תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1147008, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הרב אליהו רא״ם 2 בית ישראל, תוכנית שמציעה תוספת שתי קומות ושתי יחידות דיור, קומת עמודים, תוספת 4 יחידות דיור, סך הכול 6, והמלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:
יש לי מספר הערות הבנתי.

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
סליחה שלא שלחתי לך.

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
על סעיף 1 שלך,

אמנון ארבל:
מבוא לתוכנית כן,

יוחנן וייצמן:

כן, מבוא לתוכנית, שולח אותי תוספת למידע תכנוני, יהיה, א׳, ההערה הזאתי יהיה, היא לא לא מוצדקת.

<u>אמנון ארבל:</u>
אני יודע,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הערה מספר 1, הוא אומר זה יושב על שטח ציבורי,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה דרך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון, דקה על ייעוד דרך, אומר - לא. אם תסתכל למה שכותב לך מידע תכנון עיר,

<u>אמנון ארבל:</u>
ראיתי,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
דקה, עכשיו אני אסביר מה קורה פה.

<u>אמנון ארבל:</u>
מידע תכנון התייחס לגבול החלקה, ולא ניוד הקרקע.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
נכון.

<u>אמנון ארבל:</u>
נו, אז מה אתה רוצה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, אבל עכשיו השאלה, אתה הולך כעת לעשות הפקעות, מה אתה הולך לעשות?

<u>אמנון ארבל:</u>
היום זה,

יוחנן וייצמן:
אבל היה שמה תוכנית ישנה משנת 1929,

אמנון ארבל:
רגע, תסתכל פה רגע חלקה 50, זה החלקה.

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
עצם העניין,

יוחנן וייצמן:
נכון,

אמנון ארבל:
בסדר? זה כרגע גבול החלקה, שהוא טוען שזה לא נכון, אבל כשמעלים את יעודי הקרקע,

יוחנן וייצמן:
כל העסק זז כמה מטרים.

אמנון ארבל:
לא, לזוז, הוא לא יכול, כי בצד השני אתה רואה שזה בסדר, זה לא יכול לזוז,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
אבל ייעודי הקרקע הם כאלה,

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, מה?

אמנון ארבל:
כל השטח הזה פה שהוא בחוץ, הוא ייעוד דרך היום.

עמנואל זלטס:
אז מה הוא רוצה?

אמנון ארבל:
כלום, הוא התעלם מהיעוד דרך, והפך את זה למגורים.

אליעזר ראוכברגר:
יש על זה על דרך,

אמנון ארבל:
בלי אישור תושי״ה.

עמנואל זלטס:
אבל זה קיים כבר, לא?

אמנון ארבל:
לא, מה זה קיים? עוד לא הופקע, נכון.

עופר איובי:
זה לשלב ב׳ ב - ,

יוחנן וייצמן:
לא הופקע,

אמנון ארבל:
פה (לא ברור), אני לא יכול לבטל את זה.

יוחנן וייצמן:
הפקעה ב - ,

עמנואל זלטס:
אז אני לא צריך את ההפקעה, הוא לא ביצע אותה?

יוחנן וייצמן:
לא ביצע.

אמנון ארבל:
מה שהוא אמר לי שהוא יבצע את ההפקעה, (לא ברור) היא תאושר.

יוחנן וייצמן:
אז אפשר ככה,

אמנון ארבל:
(לא ברור) שום דבר.

עמנואל זלטס:
אפשר לאשר אותו,

אמנון ארבל:
אם יאשרו את הביטול, אין לי בעיה, אבל אין לי חוות דעת.

יוחנן וייצמן:
אז אפשר לאשר כפי שהוא,

עמנואל זלטס:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
אם תושי״ה יאשר שאין צורך, בוודאי.

עמנואל זלטס:
ברור, ברור.

יוחנן וייצמן:
יכול להיות שתושי״ה יאשר שאין בכוונתו להפקיע, זה בסדר.

אמנון ארבל:
מהיכרותי תושי״ה לא מוותרים כל כך מהר על דרך, אבל,

יוחנן וייצמן:
כן, זה לא מקום ש - , הבניין ליד סגור, הבניין ליד סגור, מה הולכים לעשות בו? זה לא,

אמנון ארבל:
אני לא מתווכח, אני אם הייתה לי פה לצורך העניין, אני יכול לכתוב פה, ככל, רגע, ככל והתקבל,

עמנואל זלטס:
לא, תעשה את זה על הסעיף 1, למה? אמי.

אמנון ארבל:
כי זה הכול, זה,

עמנואל זלטס:
הבנתי.

אמנון ארבל:
זה א׳, ב׳, ג׳, זה לא,

עמנואל זלטס:
כן, כן,

אמנון ארבל:
ככל ויתקבל אישור תושי״ה בביטול,

עמנואל זלטס:
ההפקעה,

אמנון ארבל:
זכות הדרך המאושרת ניתן יהיה,

עמנואל זלטס:
ניתן לאשר,

אמנון ארבל:
לשנות את הייעוד המגורים,

עמנואל זלטס:
ולאשר את המבוקש, כן כמבוקש.

אמנון ארבל:
אוקיי. מה עוד?

יוחנן וייצמן:
לא, חייבים מרפסות,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
הוא טוען ש - , הרי העצים הוא טוען שחלק זה שיחים, השאלה איך אתה רוצה לעבוד עם זה?

אמנון ארבל:
אנחנו כתבנו מרפסות ככה, לכל דירה תהיה מרפסת, מרפסת אחת, ושטחים ע״פ,

עמנואל זלטס:
למה?

יוחנן וייצמן:
למה? זה אפשר להוריד,

עמנואל זלטס:
מה אכפת לנו?

אמנון ארבל:
הם חורגים בקווי בניין, למה? למה מה אכפת לנו?

עמנואל זלטס:
לא, בתכנון נכון,

יוחנן וייצמן:
מרפסת אחת, זה לפעמים 2 מטר,

עמנואל זלטס:
כן אפשר,

אמנון ארבל:
אם המרפסות חורגות מקו הבניין, הן חורגות מקו הבניין.

עופר איובי:
זה לא יפה.

יוחנן וייצמן:
נכון.

עמנואל זלטס:
אם זה מגעיל זה לא טוב, אם זה,

יוחנן וייצמן:
מה הדרך,

עופר איובי:
יש אדריכלים,

אמנון ארבל:
שייבנו בקו בניין אפס.

יוחנן וייצמן:
מה?

עופר איובי:
אדריכלית העיר שתגיד,

אמנון ארבל:
זה לא בקו בניין אפס, זה הבנייה, המרפסות,

יוחנן וייצמן:
השאלה, השאלה כבר מה אתה (לא ברור) את הבניין, אתה תופס את הבן אדם בשני האוזניים,

אמנון ארבל:
לא, אני שואל אותך,

יוחנן וייצמן:
אף אחד אומר לו, אל,

אמנון ארבל:
אז בוא, אני אשאל אתכם שאלה עקרונית, יש שם קווי בניין, גם במרפסות, אבל כל התוכנית הוגשה וחרגנו את המרפסות,

יוחנן וייצמן:
כן,

אמנון ארבל:
כי חשוב נורא מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:
ברור, ברור.

אמנון ארבל:
(לא ברור) של דירה ישנה של מרפסות סוכה, נכון?

עמנואל זלטס:
לא יהיה,

יוחנן וייצמן:
תלוי מה הגודל?

עמנואל זלטס:
אם זה לא מפריע תכנונית, מה אכפת לנו?

אמנון ארבל:
מפריע תכנונית, כי זה חורג מקו בניין.

יוחנן וייצמן:
דירה צריכה, דירה באזור הזה,

עופר איובי:
למה צריך יותר ממרפסת סוכה אחת?

יוחנן וייצמן:
אז אני לא, צריך מטרים, לפעמים האילוץ, לא נותן.

אליעזר ראוכברגר:
השאלה מה הגודל,

עמנואל זלטס:
אם אתה,

אליעזר ראוכברגר:
יש מרפסת סוכה, נאמר סתם לצורך השיחה,

יוחנן וייצמן:
14 מטר,

אליעזר ראוכברגר:
6 מטר, 7 מטר, זה משהו אחד, ואם יש לך מטר וחצי,

יוחנן וייצמן:
2 מטר במקום,

עופר איובי:
כמה שמה הסוכות לפי התוכנית?

עמנואל זלטס:
עכשיו לא, יותר מזה, אם אתה יכול למישהו בשתי חזיתות,

יוחנן וייצמן:
כן,

עמנואל זלטס:
ואז אתה משחק בדירוג יותר לכל הדיירים, זה גם טוב.

יוחנן וייצמן:
זה טוב, גם יוצא תוצאה,

עופר איובי:
אדריכלית, אם אמי,

אליעזר ראוכברגר:
זה בתועלת.

עופר איובי:
אם מבחינה אדריכלית זה עובר?

אמנון ארבל:
מה זה? הבניין הזה נראה כמו הצרות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:
אבל אתה יודע,

עופר איובי:
בנראות.

אליעזר ראוכברגר:
זה בדיוק כמו, (לא ברור) טוב.

עופר איובי:
שלא, מה?

אמנון ארבל:
מבחינה אדריכלית, הבניין נראה כמו הצרות שלנו.

עופר איובי:
באמת?

עמנואל זלטס:
נו, עכשיו משפרים את הצרות שלנו.

עופר איובי:
עם אחד, עם מרפסת אחת?

אליעזר ראוכברגר:
לא, לא, הוא אומר,

אמנון ארבל:
הבניין קיים,

אליעזר ראוכברגר:
זה סגנון הדיבור של אמי, הבניין קיים. ועכשיו משפרים, אבל זה בדיוק כמו, רואה חשבון, עו״ד, אין חוות דעת שאתה מבקש, זה מה שיוציאו לך, תבקש ממנו חוות דעת שהיום פרופורציות מצוינות שם,

עופר איובי:
לא, אני מאמין שה - , אדריכלית העיר פה היא בעד ירושלים, היא לא,

אמנון ארבל:
כולנו בעד ירושלים.

רלי חיים:
האדריכלית.

אמנון ארבל:
כולנו בעד ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:
שמענו עליהם.

עופר איובי:
לא, לא, היא בסדר.

אדיר שוורץ:
כל מי שבארץ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, דיירים שני, שלישי, ורביעי כבר פחות, וחמישי ככה,

<u>עופר איובי:</u>
אני, מה אמרת? לא, לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה? לא קריטי המרפסות?

<u>עופר איובי:</u>
מי שבא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עוד דבר, המחסן מתחת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
חלון, 25.

<u>אמנון ארבל:</u>
מה? מה? עוד פעם? מחסן מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
גם (לא ברור) מרפסות ר׳?

<u>אדיר שוורץ:</u>
הוא הבין (לא ברור).

<u>עמנואל זלטס:</u>
בסדר, הוא מוריד את זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

לא, לא,

עמנואל זלטס:
לא הורדת?

אמנון ארבל:
זה לא אופייני לאזור הזה.

יוחנן וייצמן:
לא אופייני לאזור הזה ר׳?

אליעזר ראוכברגר:
עוד פעם ויכוחים בין אדריכלים,

יוחנן וייצמן:
בסדר, אז,

אמנון ארבל:
מה המחסנים? מוצע מחסן עכשיו מתחת?

עמנואל זלטס:
רגע, רגע, אמי יגידו,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) הוא בונה.

עמנואל זלטס:
שנייה רגע,

אמנון ארבל:
אין שמה גובה למחסן, זה סתם חלל שהוא לא,

יוחנן וייצמן:
זה חלל שמשתמשים בו כמחסן.

אמנון ארבל:

אבל אי-אפשר, יש תקנות, תקנות, שטח שירות צריך להיות 1.80 מטר.

יוחנן וייצמן:
תראה,

אמנון ארבל:
סליחה, מעל 2.20 מטר,

יוחנן וייצמן:
כן, לא, מתחת.

אליעזר ראוכברגר:
אתה מדבר על מחסן.

עמנואל זלטס:
אל תדאג,

אליעזר ראוכברגר:
לא מדבר.

אמנון ארבל:
לא, לא יכול לאשר את זה,

יוחנן וייצמן:
לא, אני אסביר, אמי,

אליעזר ראוכברגר:
מתחת.

יוחנן וייצמן:
יש מדרגות,

אמנון ארבל:
מתחת אי-אפשר.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה, יש לנו מדרגות, המדרגות עם (לא ברור) בגובה קומה.

אמנון ארבל:
אני לא יכול לחשב את זה, ע״פ תקנות חישוב שטחים, ישתמשו בזה חלל מה שהם רוצים.

עופר איובי:
כתב לך, שישתמשו מעיד על זה,

אמנון ארבל:
אני לא יכול לחשב את זה, כי זה מתחת לגודל המינימאלי,

עופר איובי:
ישתמשו,

אליעזר ראוכברגר:
מה שהוא אומר לך, תעשה ככה,

עופר איובי:
כן? למה לא? מה?

אמנון ארבל:
אני לא יכול לתת שטחי בנייה, זה מתחת לתקנות, מה בחייך?

יוחנן וייצמן:
תאשר סגירה, תכתוב שטחים. מה?

עופר איובי:
הוא לא, הוא לא,

אמנון ארבל:
עזוב שטויות, נו.

עופר איובי:
אתה יודע מה? אתה עכשיו, אתה פוגע בתושבים.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר,

עמנואל זלטס:
מתחת יש,

יוחנן וייצמן:
גם ג', גם ג',

אליעזר ראוכברגר:
זה יותר מידי כבר לשטויות.

עמנואל זלטס:
את זה אמי, את ג',

אמנון ארבל:
לא, לא, מרפסות מקורות, למה לאשר מרפסות מקורות חורגות?

אליעזר ראוכברגר:
נכון, נכון.

אמנון ארבל:
הם ייבנו לא מרפסות סוכה,

עמנואל זלטס:
לא, אז אני אומר, למה, למה לבטל? להכשיר אותו, להסדיר את זה,

אמנון ארבל:
כי הם בקו בניין בעייתי,

יוחנן וייצמן:
עד איזה קו בניין?

עמנואל זלטס:
אבל זה קיים אתה אומר, אמי,

אמנון ארבל:

מה זה קו?

עמנואל זלטס:
נו, להרוס את זה?

אמנון ארבל:
חס וחלילה, אווי ווי.

יוחנן וייצמן:
מרפסות מקורות בהיתר, מה?

אמנון ארבל:
שום ושמיים. יללה לא אכפת לי מרפסות.

יוחנן וייצמן:
יללה, מאה אחוז תודה.

אמנון ארבל:
יללה, לא משנה.

יוחנן וייצמן:
עוד דבר,

אמנון ארבל:
תבקשו סליחה ביום כיפור.

יוחנן וייצמן:
הסעיף האחרון 8, של ה - , של שפ״ע, כבישים, גננות, תושי״ה,

אמנון ארבל:
כן,

יוחנן וייצמן:
אפשר להשאיר את זה להיתר, או חייבים את זה לתוכנית?

עמנואל זלטס:

לא, הכביש אתה חייב פה להפקעה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה? תושי״ה בגלל ההפקעה, נכון.

<u>אמנון ארבל:</u>
תברואה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה שצריך, מה שלא צריך, לא צריך, זה מה שהתכוונתי. מה?

<u>עופר איובי:</u>
חיים, איפה היית כל היום? חיים. כן. אתה בש״ס כל היום?

<u>עמנואל זלטס:</u>
מה פתאום.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מי אדוני? נעים מאוד.

<u>עמנואל זלטס:</u>
שלום.

<u>אמנון ארבל:</u>
יללה, הלאה, אפשר?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
בבקשה.

תוכנית 1484658

<u>אמנון ארבל:</u>

תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 1484658, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, קוסטה ריקה 11 עיר גנים. זה עוד תוכנית פינוי בינוי בקריית יובל,

רותם פסו:
קריית מנחם.

אסף שגיא:
מנחם כן.

יוחנן וייצמן:
148,

עמנואל זלטס:
מה הבעיה 148?

יוחנן וייצמן:
465,

אסף שגיא:
קוסטה ריקה?

(מדברים ביחד ברקע)

רלי חיים:
מה אתה מחפש, אמי?

אמנון ארבל:
את המצגת.

רלי חיים:
בזה, הם שלחו, הם לא הטמיעו?

עופר איובי:
איפה אנחנו עומדים?

אמנון ארבל:

שנייה אני רוצה להראות לכם את המצגת של התוכנית, עוד רגע.

עופר איובי:
למה צריך?

אמנון ארבל:
זה פינוי בינוי, זה תוכנית, לא,

עופר איובי:
אתה מדבר, עברנו?

רלי חיים:
.25

עופר איובי:
יללה, בית חנינה?

אמנון ארבל:
לא, לא,

רלי חיים:
לא, לא, 24,

אמנון ארבל:
קריית יובל.

רלי חיים:
בעיר גנים,

עופר איובי:
מה?

רלי חיים:
בקוסטה ריקה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה הוא? באיזה תוכנית?

עופר איובי:
עיר גנים.

רלי חיים:
בית חנינה, אתה רואה עופר, שלפעמים רשום תיקון החלטה, לא הפקדה.

עופר איובי:
מה זה אומר?

רלי חיים:
תיקון קטן,

אמנון ארבל:
אוקיי, תראו, קוסטה ירקה יש לנו, אנחנו נמצאים פה, בקריית, בקריית מנחם,

רלי חיים:
כל אלה,

אמנון ארבל:
זה כל,

עופר איובי:
קוסטה ריקה זה לא, רק ל - , להבהיר,

אמנון ארבל:
מה?

עופר איובי:
קוסטה ריקה זה לא קריית מנחם, זה עיר גנים.

אמנון ארבל:
עיר גנים, אוקיי.

אריאל גולן:

אותו דבר.

עופר איובי:
ממש לא אותו דבר. אני (לא ברור) בקריית מנחם, אל תגיד לי מה זה, תעשה לי טובה.

עמנואל זלטס:
כן.

עופר איובי:
אני גרתי בקריית מנחם, למדתי בקריית מנחם, למדתי חב״ד עיר גנים, ברחוב הנורית.

אמנון ארבל:
זה מסביר הרבה דברים.

עופר איובי:
זה מסביר הרבה דברים, אתה יודע מהצד ה - ,

חיים כהן:
חלק מהצד,

עופר איובי:
שאני לא אגיד לך,

אמנון ארבל:
זה המתחם, תראו יש לנו פה רצועה צרה וארוכה, יש פה 1, 2, 3, 4, 5, 6, מבנים, פה יש שטח חום קטן, שטח חום גדול מאחורה, ושטח ירוק בצד מערב. זה כל התוכניות של מתחם נורית, אתם רואים מאחורה את המתחם שלנו, זה הבניינים הקיימים פה היום, יש פה סך הכול היום 96 יחידות דיור.

עופר איובי:
כמה יוצאות?

אמנון ארבל:
התוכנית מציעה, הם כרגע מציעים 486.

עופר איובי:
כמה?

<u>אמנון ארבל:</u>
התוכנית למעשה שהוגשה זה היה בכביש החדש, שהולכים לבצע חיבור לכל השכונה, לכיוון כביש אורה משואה, שזה תנאי לתוכנית הותמ״ל של רחוב הנורית. התוכנית למעשה מציעה, עכשיו התוכנית שעמדה בתנאי סף למעשה הציגה את זה, ו – 6 בניינים, בעצם לבנות על כל הבניינים בניין שכמעט 40 קומות ועוד 5 בניינים נמוכים, אנחנו באנו ואמרנו להם, שהתוכנית למעשה לא תואמת למדיניות של תוכנית האב הכתומים, ולכן צריך לשנות פה את התוכנית, ובתיאום עם אדריכל בעצם התוכנית שונתה ומציעה הפרשה יותר משמעותית לצורכי ציבור. הם כרגע מציעים ארבעה בניינים במקום שישה, שני בניינים שהם מציעים כרגע 38 קומות, ושני בניינים של 10 קומות. אנחנו חושבים שהמכפיל פה יחסית קצת גבוה, יש פה מכפיל של 5, כשהתוכנית שליד, של תוכנית בביצוע כבר יש את המכפיל של 3.95,

<u>עופר איובי:</u>
יש לך, דו״ח שמאי,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון, אבל עדיין אנחנו,

<u>עופר איובי:</u>
נו אז מה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
דו״ח שמאי,

<u>אמנון ארבל:</u>
עופר זה חוזר על עצמו בכל הישיבות.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
פשוט מצחיק.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא משנה, המכפיל פה הוא גבוהה.

<u>אריאל גולן:</u>
(לא ברור).

עמנואל זלטס:
תראה,

עופר איובי:
לא נכון, לא נכון. לא נכון, מה?

יוחנן וייצמן:
זה התוכנית?

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
לא, זה התוכנית שהוגשה בעמידה בתנאי סף, אמרתי אנחנו בתוכנית האב בכתומים, ולכן אנחנו לא יכולים לעשות פה תוכנית שלא נותנת פה הפרשה לצורכי ציבור, מציעה מגדלים. בנוסף הם לקחו את השטח הזה, שהוא שטח חום שלא ניתן לקחת אותו, כי השטח הזה הוא מגרש ראשון שהעירייה צריכה להשתמש בו עבור פינוי בינוי ברחוב במתחם הנורית, לכן ביקשנו,

עופר איובי:
זה איפה שהזה של בראשית?

אמנון ארבל:
לא,

עופר איובי:
זה איפה שהבית ספר בראשית?

אמנון ארבל:
לא, בראשית מעבר,

עופר איובי:
בצד השני הבראשית,

אמנון ארבל:

בצד השני, בצד השני. לכן כרגע אנחנו מציעים חלופה כזאתי שמציעה הגדלה של השטח החום, ומציעה רק ארבעה בניינים ולא שישה. שכרגע 38 ו – 10, אבל לפי החישוב שלנו, לפי דעתי ברגע שנראה מכפיל פה שהוא סביר, זה יהיה סדר גודל של 10, שניים של 10, ושניים של 30.

עמנואל זלטס:
שנייה, שנייה, שנייה תחזור שנייה.

אמנון ארבל:
כן.

עמנואל זלטס:
לייזר, לייזר,

יוחנן וייצמן:
לייזר, תראה מה (לא ברור).

עמנואל זלטס:
זה החלופה של אמי,

יוחנן וייצמן:
המוצעת,

עמנואל זלטס:
תלך לקודמת עכשיו,

יוחנן וייצמן:
זה מוצעת.

עמנואל זלטס:
זה עכשיו, תלך לקודמת, תראה מה,

יוחנן וייצמן:
שמה בתנאי סף.

עמנואל זלטס:
איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:
מה?

עמנואל זלטס:
זה, זה עמד בתנאי סף. לא, לחזור אחורה.

אמנון ארבל:
זה,

יוחנן וייצמן:
לא, לא, איפה שהחתכים,

אמנון ארבל:
זה מה שעמד בתנאי סף.

יוחנן וייצמן:
כן, אבל תראה את החתכים,

עמנואל זלטס:
הקומות ה - ,

יוחנן וייצמן:
לא את זה,

אמנון ארבל:
זה?

יוחנן וייצמן:
כן.

אליעזר ראוכברגר:
זה הדמיה.

יוחנן וייצמן:
לא, הדמיה,

עמנואל זלטס:
הנה זה,

יוחנן וייצמן:
יופי,

עמנואל זלטס:
זה עמד בתנאי סף.

אמנון ארבל:
נכון. אבל אמרתי זה מתחם כתום בתוכנית האב, שאני לא יכול לאפשר,

עופר איובי:
כן, אבל הוא (לא ברור) את השטחים האדומים, מה?

אמנון ארבל:
נכון,

עופר איובי:
בוא.

יוחנן וייצמן:
בנייה צנועה,

אמנון ארבל:
אנחנו ביקשנו לצמצם את זה ל - ,

יוחנן וייצמן:
שלוש בניינים של 10,

אמנון ארבל:
שני, לא, הצענו,

עופר איובי:
לא, שתיים ושתיים.

<u>אמנון ארבל:</u>
הצענו במקום ארבעה, שישה מגדלים רק ארבעה בניינים, שניים גבוהים, ושניים נמוכים, והגדלה של שטח החום שהם כרגע הוציא בקו הכחול,

<u>עופר איובי:</u>
שתיים, שתיים,

<u>אמנון ארבל:</u>
ומכפילים אותו פה, לצורך העניין מציעים שני מגדלים, שני בניינים גבוהים, לפי החישוב שלי, אני שוב אמרתי, המכפיל הוא כרגע הוא מעל 5, 5.09,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כמה היה פה של 10? 5, 6?

<u>אמנון ארבל:</u>
5,

<u>אסף שגיא:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
50 פלוס 42, 92. כמה יש לך פה?

<u>אמנון ארבל:</u>
אני להערכתי, שוב אני אומר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
96,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני חושב שאם פה מכפיל שהוא כן סביר, של סדר גודל של ארבע, זה יכול לרדת 30 שניים 30,

<u>עמנואל זלטס:</u>
30 כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
ושניים של 10.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני רוצה לראות יותר בניינים נמוכים, אתה יכול, בוא נחשוב על זה ביחד,

<u>אמנון ארבל:</u>
אין לי, בלי לתת קרקע,

<u>עופר איובי:</u>
בוא, אתה חושב,

<u>אמנון ארבל:</u>
אי-אפשר גם לתת קרקע, אני אומר זה מזכיר,

<u>עופר איובי:</u>
גם וגם.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא אדום בתוכנית האב, זה כתום בתוכנית האב, התחייבנו כולנו בכתומים, שאי-אפשר לתת מגדלים בלי לתת תמורה לצורכי ציבור משמעותיים, זה,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אני לא רוצה מגדלים, לכן אני רוצה מרקמי, 10.

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל אין, איפה? תן, תציע הצעה, איפה?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תחזור ל - , להעמדה הזאתי של ה – 10, ונדבר עליה.

<u>אמנון ארבל:</u>
אז פה (לא ברור) מה? צורכי ציבור.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא נראה מה אפשר לעשות.

אמנון ארבל:
אין מה לעשות,

יוחנן וייצמן:
שנייה, תחזור ל - , חיים, את המסתיר לנו,

אמנון ארבל:
זה?

יוחנן וייצמן:
לא זה, לא זה, מקודם היה לך ממש,

עופר איובי:
וייצמן, זה אוכל שטחים כתומים.

יוחנן וייצמן:
בוא נראה.

אמנון ארבל:
אותו דבר.

יוחנן וייצמן:
בסדר. תראה תמיד לגובה, התוכנית פה הרבה יותר נורמאלית.

עופר איובי:
אבל תעשה חשבון שטחים חומים, אי-אפשר.

אמנון ארבל:
אבל היא לא תואמת למדיניות, ולא מאפשרת לבנות את המגרש החום,

עופר איובי:
אי-אפשר, אז מה?

אמנון ארבל:
וייצמן,

עופר איובי:
אז לא יהיה כלום.

יוחנן וייצמן:
לא מאפשר מגרש חום?

עופר איובי:
לא.

יוחנן וייצמן:
ננסה לעשות.

אמנון ארבל:
היא כרגע דורשת את המגרש החום המאושר, מעבירה לצד השני, זה בלתי אפשרי, כי אמרת צריכים את המגרש הזה,

יוחנן וייצמן:
כרגע יש,

אמנון ארבל:
מגרש חלוץ בשטחים חומים. מה?

יוחנן וייצמן:
כרגע יש מגרש חום מאושר?

אמנון ארבל:
כן, הסברתי, זה המצב המאושר.

עופר איובי:
כן, כן,

אמנון ארבל:
הוא מאושר, למתחם אחר.

אמנון ארבל:

זה המצב המאושר היום, והמגרש החום הזה, משמש כמגרש חום, שימושים שצריך להעביר אותו, ולכן אי-אפשר לגעת בזה.

<u>עופר איובי:</u>
וזה בכלל לעשות שינוי,

<u>אמנון ארבל:</u>
כרגע לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תב״ע 2, זה בסדר,

<u>עופר איובי:</u>
טוב,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אי-אפשר להעביר, אי-אפשר להעביר אותו, איך אני יכול לבנות בשתיים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה אמור להיבנות עליו?

<u>אמנון ארבל:</u>
אמרתי, להעביר לו פה שימושים ציבוריים, פינוי בינוי למקום אחר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
שימושים ציבוריים,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה שטח חום,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הבנתי.

<u>אמנון ארבל:</u>
צריך אותו כשטח חום כ - ,

יוחנן וייצמן:
מה הגודל שלו?

אמנון ארבל:
סוג של חלוץ, זה,

עופר איובי:
החלטה להפקדה?

יוחנן וייצמן:
מה הגודל שלו?

אמנון ארבל:
רגע, אי-אפשר לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה.

יוחנן וייצמן:
בוא ננסה לחשוב שתי דקות.

אמנון ארבל:
אנחנו חשבנו על זה ארבע פגישות,

יוחנן וייצמן:
בסדר, תן לי את ה – 5 דקות שלי.

עופר איובי:
רלי, מה זה כל,

אמנון ארבל:
קח.

עופר איובי:
התיקוני החלטה? מה זה?

רלי חיים:
תיקוני החלטה, עכשיו אמי יסביר.

יוחנן וייצמן:
איפה היינו דברים כאלה.

עופר איובי:
זה כבר אושר?

יוחנן וייצמן:
תחזור העמדה שלה,

אמנון ארבל:
רגע, רצית לדעת מה הגודל המגרש החום,

רלי חיים:
כן,

אמנון ארבל:
הוא שאל,

עופר איובי:
מה?

רלי חיים:
כן, כן,

אמנון ארבל:
אז אני מודה.

רלי חיים:
תוכניות שאושרו,

עופר איובי:
אז מ – 25,

אמנון ארבל:
כן,

עופר איובי:
עד 31.

רלי חיים:
כן, ואנחנו שמים את זה בסוף.

עופר איובי:
זה נגמר צ׳יק צ׳ק.

רלי חיים:
כן, ויש גם הצטרפות.

עופר איובי:
32,

אמנון ארבל:
800 מטר, אנחנו מכפילים את הגודל, שייתן, שזה חיובי סך הכול,

רלי חיים:
לא עד הסוף בעצם, מ – 32,

אמנון ארבל:
אבל יש שני מגדלים, שני בניינים נמוכים, זה מספיק הוגן, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
מה?

אמנון ארבל:
שני בניינים נמוכים, שני בניינים גבוהים,

יוחנן וייצמן:
למה? שאנחנו (לא ברור),

אמנון ארבל:
כי אנחנו צריכים לעמוד בהחלטה שלכם בתוכנית האב, של מתחמים כתומים, צריך תרומה ציבורית, אני לא יכול תרומה ציבורית, ולתת מגדלים,

יוחנן וייצמן:
תרומה ציבורית, בניין מרקמי זה כבר,

עמנואל זלטס:
אפשר גם מבונה,

אליעזר ראוכברגר:
אם אני עושה, אם אני עושה 4, 10, ו – 2,

אמנון ארבל:
עושים מה?

עופר איובי:
כן?

אליעזר ראוכברגר:
4, ו – 10, ושתיים מגדלים?

עמנואל זלטס:
לא 5, 4.

אמנון ארבל:
מה זה 2, 10, ו – 4 מגדלים?

אליעזר ראוכברגר:
4, 10, אתה מדבר עכשיו על שתיים שתיים, אני מדבר עכשיו לעשות, סליחה, 3, 10, ושתי מגדלים.

אמנון ארבל:
אז זה אומר שצריך להוסיף עוד בניין, איפה נוסיף אותו?

עמנואל זלטס:
לך לקודמת, תראה.

אמנון ארבל:
אבל לא אותה שטח ציבורי,

יוחנן וייצמן:
בוא נדרוש מהם הפרשות מבונות, בקומת הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה,

עופר איובי:
זה תלוי,

אליעזר ראוכברגר:
שתיים,

אמנון ארבל:
עזוב את המגדל חמש,

יוחנן וייצמן:
שנה טובה.

אמנון ארבל:
איפה הוא מוסיף עוד בניין,

עופר איובי:
בעזרת השם מלא,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

עו״ד אילנית מיכאלי:
לא, אבל זה משתנה (לא ברור).

עופר איובי:
אחרי הבחירות.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אחרי יום כיפור.

יוחנן וייצמן:
אם אני לוקח את ההפרשה לצורכי ציבור נוספת כאן, וזה מתחבר לשטח החום הזה, שפה חצרות של גני ילדים, אין לי מקום להוסיף עוד מגדל.

עמנואל זלטס:
לך שנייה (לא ברור) הראשונה בתנאי סף, בוא נראה שנייה שמה,

יוחנן וייצמן:
לשחק,

עמנואל זלטס:
שנייה, שנייה בוא נראה אותה, הנה פה נראה, כן. הנה פה, כמה יש בין זה לזה, 6?

אמנון ארבל:
מרחק?

עמנואל זלטס:
האזור אומר נגיד,

יוחנן וייצמן:
בוא ניקח את כל קומות הקרקע,

עמנואל זלטס:
שנייה, שנייה, קח בניין אחד מפה, מאלה, זרוק אותו עליו, ופה יהיה במקום 4, 3,

אבל זה כרגע דורס את המגרש החום שיש לו, שאנחנו לא יכולים לדרוס אותו.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) הוא רוצה להוריד, אז את ה – 42 להעביר ל – 10,

אמנון ארבל:
רגע, אי-אפשר.

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
או שאתה נותן, או שאתה נותן שטח ציבורי, או שאתה לא נותן שטח ציבורי.

עופר איובי:
אומר לך בדקנו, אי-אפשר, נו מה?

יוחנן וייצמן:
את 42 חייבים לפנות.

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
20, 10, 10, 32.

אמנון ארבל:
עזוב את הקומות, לא משנה כמה קומות, איפה הן מוסיפו בניין.

אליעזר ראוכברגר:
לא, זה משנה.

אמנון ארבל:
לא משנה את הקומות, אני אומר לך לא משנה הקומות רגע, זה הסכמה כרגע שהגענו אליה,

אליעזר ראוכברגר:
בקטנים אתה רוצה, מרחקים של,

אמנון ארבל:
תסתכל רגע בבקשה פה.

עמנואל זלטס:
למה? אבל לא צריך 10 פה,

אמנון ארבל:
זה כרגע חלופה של 4 בניינים, איפה נוסיף עוד בניין אני שואל,

עמנואל זלטס:
אמי, שנייה אם אתה שם את זה נגיד פה,

אמנון ארבל:
מה זה פה?

עמנואל זלטס:
שתיים של 10,

אמנון ארבל:
נו,

עמנואל זלטס:
לא צריך אותו מרחק,

אמנון ארבל:
אין בעיה אבל להוסיף עוד בניין, זה ארבעה בניינים, אתה רוצה חמישה בניינים,

עמנואל זלטס:
זה לפה,

יוחנן וייצמן:
לא, אתה רוצה,

אמנון ארבל:
נו,

יוחנן וייצמן:
אנחנו מבקשים ב – 5, להוריד מ – 6 ל – 5, לא מ – 6 ל – 4,

אמנון ארבל:
אז זהו, שלא יהיה הפרשה לצורכי ציבור.

יוחנן וייצמן:
אני אקח את כל הקומות, אקח אותם.

עופר איובי:
לא, לא, מיטב כיכולתי.

אמנון ארבל:
אני, שוב אני אומר, זה מרחב גדול מתוכנית האב, צריך לעמוד,

עופר איובי:
לא, ניקח ממנה אבל,

אמנון ארבל:
אבל דיברנו על הפרשת קרקע בתוכנית האב,

יוחנן וייצמן:
אז אני לוקח מהפרשות מבונות, יותר טובים מקרקע,

אמנון ארבל:
אבל זה לא מה שהוחלט, תוכנית האב, היינו שלוש פעמים בבתי משפט עם הדבר הזה, עלו בכתובים שאנחנו עושים נזק, ומאשרים מגדלים כמו האדומים, שהם צדקו, שעשינו את זה,

יוחנן וייצמן:
אני מסכים עם זה,

אמנון ארבל:
בסדר, אתה לא יכול גם וגם, אין,

יוחנן וייצמן:
אמרתי אחד של 10,

אמנון ארבל:
איפה הם ישימו אותו בלי לקחת את השטח הציבורי אבל.

יוחנן וייצמן:
אני אומר לך תיקח שטח ציבורי, קח את כל קומות הקרקע,

אמנון ארבל:

בסדר,

יוחנן וייצמן:
יעשו גני ילדים.

אמנון ארבל:
תחליטו מה שאתם רוצים. או שנותנים שטח ציבורי,

יוחנן וייצמן:
אתה יודע מה? ההצעה שלי, למה הצעה שלי,

אמנון ארבל:
כי אתה לא יכול לקחת, לתת עוד בניין, בלי לשמור על השטח הציבורי, נכון?

יוחנן וייצמן:
אז אני, אם אני לוקח קומות הקרקע עושה פה,

אמנון ארבל:
זה לא קשור לכל קומות הקרקע, כי אם אתה עכשיו לצורך העניין, תבטל לו הפרשה מבונה גדולה לצורכי ציבור,

יוחנן וייצמן:
נכון,

אמנון ארבל:
אז זה יעלה לך בכלכליות עוד קומות להוסיף פה, נכון?

אסף שגיא:
יותר קטנות.

אמנון ארבל:
זה מעגל שהוא לא ייגמר.

עמנואל זלטס:
אז הוא אומר שלא, קרקע, תן לי,

אמנון ארבל:
אבל זה עולה לבנות את השטח הציבורי, נכון.

עמנואל זלטס:
במקום קרקע,

אמנון ארבל:
קרקע לא עולה לו, (לא ברור) את הקרקע.

יוחנן וייצמן:
הוא משאיר אותה ריק, זה מה שאמי אומר.

עמנואל זלטס:
לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:
לא,

אמנון ארבל:
זה חצרות של, יש קצת בנייה, חצרות. לא, בסדר, זה לא העניין.

עמנואל זלטס:
אגב אם (לא ברור) מה התמורה שהוא נותן.

יוחנן וייצמן:
אבל השטח חום בצד השני יהיה,

עמנואל זלטס:
אתה אומר,

אמנון ארבל:
לא, אני מגדיל אותו פי 2, חבר׳ה זה השטח, זה יצא מהקו הכחול, והוא פה נותן לי את כל זה.

עופר איובי:
לא,

עמנואל זלטס:
אז אם ככה, אז תיקח חלק,

יוחנן וייצמן:
אז אני לא הבנתי,

עמנואל זלטס:
שנייה אמי, רק חלק פה, נגיד עד לפה.

אמנון ארבל:
שאין לי מקום להוסיף עוד בניין אבל,

יוחנן וייצמן:
למה? תצופף טיפה,

אמנון ארבל:
מה זה קצת לצופף. אתם תראו,

אליעזר ראוכברגר:
חיים, מה שהוא אומר ואמרנו את זה היום, מעדיפים לקבל,

אמנון ארבל:
אני יודע, פינוי בינוי יש לזה עלויות, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:
רגע בסדר. במקום 10 עוד אחד, עוד קומה,

אמנון ארבל:
זה יהיה עוד 10 קומות, לא רק קומה אחת. כמה מטר להוסיף עכשיו לצורכי ציבור?

יוחנן וייצמן:
את המגדל,

אמנון ארבל:
אני על המגדל עכשיו 6 קומות, 2000 מטר, נכון?

יוחנן וייצמן:
תעשה 10, 12,

אליעזר ראוכברגר:
תעשה 11, או 2 (לא ברור), לא יודע, שתעשה במקום ה – 30, 32?

יוחנן וייצמן:
40.

אליעזר ראוכברגר:
תעשה 40,

יוחנן וייצמן:
ושמה שיורידו.

אמנון ארבל:
אז אנחנו לא עומדים בהנחיות של תוכנית האב, שאמרה שבכתומים, לא לאשר מגדלים בלי תרומה ציבורית משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:
תרומה,

אמנון ארבל:
בקרקע, לא בשטחים מבונים, זה החלטה בתוכנית האב, אפשר להחליט אחרת.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא בטוח, אני לא בטוח כשהיה, (לא ברור) משפטיים, מדובר אנחנו מעדיפים לקבל קצת פחות במבונה, מאשר קרקע, קרקע לא נותן לי כלום, אולי להשתמש בזה עוד 30 שנה, יש פה בעיקר קרקעות חומות של 30, 40 שנה לא ניצלו אותם, לעומת זאת אם אני מקבל מבונה, אם אני מקבל מבונה, גן ילדים, מעון יום, ספרייה,

אמנון ארבל:
אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:
טיפת חלב, בית כנסת, לא משנה מה, יש לי את זה, מה?

אמנון ארבל:
אבל זה משלים, להגיד לו עכשיו תבנה לי עוד 2000 מטר שטח חום בתוך המבנה שלך, יש לזה עלויות כלכליות בתי כנסת,

עמנואל זלטס:
שייתן שתי קומות פה,

אמנון ארבל:
תקן 21, אבל זה לא שתי קומות, זה יהיה עוד 10 קומות, זה מה שאומר לך, שתי קומות,

עופר איובי:
זה השיטה שיבוא כמו שלייזר אמר, לייזר ביקשת את זה,

יוחנן וייצמן:
אז בוא ניתן לו עוד 10 קומות,

עופר איובי:
תעלו לי עוד קומות,

עמנואל זלטס:
אין בעיה,

עופר איובי:
אבל כמה אפשר לעשות שם?

אמנון ארבל:
החיבור יש בעיה,

עופר איובי:
38,

יוחנן וייצמן:
עוד 10 קומות,

עמנואל זלטס:

דרך אגב,

<u>אמנון ארבל:</u>
חבר׳ה אני,

<u>עופר איובי:</u>
זה נורמאלי 30, 30, 10, 10,

<u>עמנואל זלטס:</u>
יש פה רק שלוש כיתות מעון, ככה ייתן לך,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן ייתן את כל האזור, ייתן מענה,

<u>עופר איובי:</u>
אבל זה עוד פעם, זה הכול פה, על ה – 10, 10, שים עוד 10, 10, וכל אחד שיהיה 20, 20, 20, להוסיף בית ספר, מה? אבל אתה לא רוצה להגיע לזה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, זה שטח חום תקן אותי,

<u>עופר איובי:</u>
שיהיו גם,

<u>אמנון ארבל:</u>
אנחנו ביקשנו הפרשות של שלוש כיתות גני ילדים, שוב, יש פה הרבה מאוד יחידות דיור, אנחנו ביקשנו כבר לא מה שהוא הציע, שלוש כיתות גני ילדים, שלוש כיתות מעון יום, ובית כנסת 300 מטר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה (לא ברור).

<u>אמנון ארבל:</u>
ופה זה הוא צריך לתת רק פרוגראמה שלו, עכשיו להוסיף על זה עוד 1000, 2000 מטר מבונה, מה אני אגיד לכם, לא סביר בעיני, מוגזם.

<u>יוחנן וייצמן:</u>

2000 מטר,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה לא הגיוני.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
גם אני הייתי מוסיף רק עוד נושא, עוד בית כנסת אחד, במקום 300, 250, להוסיף עוד אחד של 250. שתי בתי כנסת שיהיה, תאמין לי,

<u>אמנון ארבל:</u>
אוקיי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
יש שתי מגזרים, של עדות, בוא, תמיד אנחנו בעד. ויש את הסעיף (לא ברור) פה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
איזה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
את הסעיף ה - ,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
הרגיל.

<u>אמנון ארבל:</u>
רגיל?

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, סעיף. לא, תוסיף את זה, תשאיר, תשאיר אמי,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, אבל הם כתבו פה, אני לא שמתי לב שזה לא (לא ברור) כאן. שלא יהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:
ברור, ברור.

עמנואל זלטס:
לא, אבל, אתה יכול להגיד, אתה יכול לחלק את זה לפי בניינים.

יוחנן וייצמן:
בוא, בוא ננסה לחשבן, 2000 מטר, תן לי לחשוב, 2000 מטר בוא נגיד שהוא צריך לתת על זה, הוא יקבל מאיתנו עוד 2000 מטר בערך, כן?

עמנואל זלטס:
שנייה, כהפשרה, אמי תכתוב,

יוחנן וייצמן:
בן אדם בונה,

עמנואל זלטס:
כמו למעלה, לא, למעלה הפרשה מבונה,

אמנון ארבל:
יש את ההפרשות,

עמנואל זלטס:
אני יודע, הפרשה מבונה,

רותם פסו:
לא, אני רוצה לראות את ה- ,

עמנואל זלטס:
שזה כן ולא,

יוחנן וייצמן:
וגם שייתן לנו עוד 2000 מטר, יקבל, צריך לשלם לו על זה בערך ב- , עוד 2000 מטר, כאילו 4000 מטר.

אמנון ארבל:
איך הגעת לזה?

יוחנן וייצמן:
אתה רוצה שאני אכנס לדו״ח הכלכלי כעת פתוח זה פה, אבל בגדול עם עלויות בנייה, עם 7,700 או 30, אז מה (לא ברור) יותר מבונה, זה פחות או יותר הדברים.

אמנון ארבל:
לא מבין בזה, אבל נניח.

עמנואל זלטס:
מאוחר כבר.

אמנון ארבל:
אני חושב שלהעמיס על פרויקט כזה, גם אמרתי, גם שלושה, שלוש מעונות יום, וגם שתי בתי כנסת, וגם שלושה גני ילדים, וגם עוד 2000 מטר מבונה בפינוי בינוי, זה לא סביר, נו מה? אנחנו לא עושים את זה באף תוכנית, לא עשינו את זה גם באף תוכנית.

יוחנן וייצמן:
כן, אבל אתה אמרת,

אמנון ארבל:
זה כמו שאמרתי,

יוחנן וייצמן:
בכתומים, אנחנו,

אמנון ארבל:
מתחם כתום זה לא מתחם אדום.

יוחנן וייצמן:
אבל אתה אומר בכתומים אני רוצה ממנו תמורה.

אמנון ארבל:
אבל בקרקע, אנחנו דיברנו על קרקע לא על, לא על הפרשות מבונות.

יוחנן וייצמן:
כתוב קרקע?

אמנון ארבל:
אין אף תוכנית פינוי בינוי שאנחנו עשינו בקריית יובל, (לא ברור) לא באדומים ולא בכתומים, נתנו כן הפרשות לצורכי ציבור,

יוחנן וייצמן:
כן, אבל אני רואה,

אמנון ארבל:
שמעבר ל - , שמעבר לפרוגראמה.

יוחנן וייצמן:
בן אדם הציג תוכנית, והוא סיכם אותה עם הדיירים, על בניינים נמוכים,

אמנון ארבל:
הוא סיכם איתנו החלופה הזאתי.

עמנואל זלטס:
לא, הוא סיכם עכשיו עם התנאי סף.

אמנון ארבל:
לא, זה חלופה שהוא הגיש, מה אני עשיתי את זה?

עמנואל זלטס:
כי אנחנו אמרנו לו,

אמנון ארבל:
אבל זה, היזם מקובל, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:
היזם מקובל עליו?

אמנון ארבל:
ברור, הוא הגיש את החלופה מה זאת אומרת?

עמנואל זלטס:

לא,

יוחנן וייצמן:
לא,

עמנואל זלטס:
שלהם (לא ברור) סעיף,

יוחנן וייצמן:
את החלופה אני יודע,

עמנואל זלטס:
אחרת הוא, מה שעמד בתנאי סף בדרך כלל זה (לא ברור).

אמנון ארבל:
חבר׳ה אני חושב שזה הגיוני ומאוזן, אני,

יוחנן וייצמן:
הייתי מנסה לפחות על בניין אחד,

אמנון ארבל:
אז זה לבטל את השטח הציבורי, נורא פשוט, אין לי דרך אחרת, אני לא יכול להמציא עוד בניין. זה או זה, או זה. אין אפשרות אחרת. אני חושב שזה לא הגיוני.

עמנואל זלטס:
אתה רואה אמי, כבר מרפסות, רגע, לגבי הבית כנסת תוסיף קו בניין, הם יקבלו אז לפחות להגיד.

אמנון ארבל:
אתה מכיר תוכנית אחת שהוועדה המחוזית הכניסה את הסעיף הזה?

עמנואל זלטס:
צריך לחפש את זה,

יוחנן וייצמן:
מה?

עמנואל זלטס:
קו בניין לכל,

אמנון ארבל:
הוועדה המחוזית באיזה שהיא תוכנית הוסיפה קו בניין לארון קודש?

אליעזר ראוכברגר:
כן,

יוחנן וייצמן:
כשאני הייתי היה.

אמנון ארבל:
כן?

יוחנן וייצמן:
אני לא יושב בנקודתית, אני יושב ב - , אתה יודע,

אמנון ארבל:
לא, בתוכניות האלה של פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:
כן, כן,

אמנון ארבל:
כן?

יוחנן וייצמן:
אני גם פינוי בינוי לא יושב.

אמנון ארבל:
אליעזר יושב, טוב.

עמנואל זלטס:
עכשיו לגבי מרפסות.

אמנון ארבל:
הוא לא רוצה לכתוב,

עמנואל זלטס:
מתרגש מהקוד, מרפסות בלתי מקורות, אז בוודאי בבנייה של 10 קומות,ף

אמנון ארבל:
יש סעיף?

עמנואל זלטס:
לא יודע, אם יש סעיף לא סעיף, כי בתקנון שלהם,

אמנון ארבל:
מה כתוב בתקנון?

עמנואל זלטס:
אתה באמת רוצה לראות?

אמנון ארבל:
כן.

עמנואל זלטס:
תסתכל,

אמנון ארבל:
זה נורא ואיום, איזה זה? (לא ברור) בתוכנית.

עמנואל זלטס:
ככה, ראית פעם אבל? סתם,

אמנון ארבל:
לא,

עמנואל זלטס:
זהו.

אמנון ארבל:
ראיתי דברים יותר מזעזעים,

עמנואל זלטס:
אני מסכים איתך, מסכים איתך. לא, אפשר לחלק את זה לבניינים, לבניינים של עד 10 קומות, זה משהו אחר, זה אפשר, כולם מפנים.

אמנון ארבל:
התוכנית תציע מרפסות,

עמנואל זלטס:
סוכה.

אמנון ארבל:
סוכה.

עמנואל זלטס:
לא, בניינים,

אמנון ארבל:
בניינים הנמוכים,

עמנואל זלטס:
לא, זה לפחות, לפחות 25% בבניינים הגבוהים. לפחות.

אמנון ארבל:
טוב, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
בסדר, נו,

אמנון ארבל:
עברו 5 דקות הלאה.

יוחנן וייצמן:
קיבלתי נו.

אמנון ארבל:
בסדר, תודה.

רותם פסו:
אמי, הכנסת את כנס?

יוחנן וייצמן:
הרמתי ידיים בלי להשתכנע.

אמנון ארבל:
מה? הכנסת?

רותם פסו:
את הכנס?

אמנון ארבל:
הכנסתי מה ש - ,

רותם פסו:
כנס פרונטאלי, שיתוף ציבור?

אמנון ארבל:
אם ביקשת, אז אני הוספתי, בוא נחפש את זה רק.

עופר איובי:
אין פה.

אמנון ארבל:
פה ביקשת בתיק הזה?

רותם פסו:
כן, אז רגע. בעיקרון זהו, זה רק הגברת עדכונים, לכנס שיתוף ציבור, רק חשוב שיהיה כתוב לגבי כנס שיתוף ציבור פרונטאלי, והצגת התכנון.

אמנון ארבל:

הנה הכנסתי.

<u>רותם פסו:</u>
הנה, הכנסת תודה.

תוכנית 1385590

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1385590, תוכנית תיקון החלטה להפקדה, התוכנית הוחלט להפקיד אותה ביקשו להוסיף קומת חנייה בתת-הקרקע, ואין לנו בעיה עם זה. 25,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הלאה.

תוכנית 1507979

<u>אמנון ארבל:</u>
26 בסדר היום, תוכנית 1507979, תיקון החלטה להפקדה, זה תוכנית שכבר הייתה בהחלטה להפקדה בנווה שאנן, אנחנו כתבנו בתוכנית שזכויות הבנייה יהיו לפי היתרי בנייה שקודם, פלוס 100 מטר, הסתבר שלא מקודמת היתר בנייה, ולכן לא היה לנו על מה להסתמך, אנחנו מאשרים את שטחי הבנייה שהם ביקשו בעצם.

תוכנית 1485986

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 1485986, תיקון החלטה להפקדה, סמכות מקומית, הרב סרנה יחזקאל, תוכנית בשטח חום, ישבו איתי, והיה להם כמה הערות נקודתיות, לגבי רוחב מדרכה, ולגבי כניסות, וקווי בניין, ותיקנתי כמו שרשום בהמלצה קיבלתי את כל מה שהם ביקשו. תוכנית 28 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:
מי זה ביקשו?

אמנון ארבל:
המתכננים, אדריכל התוכנית,

עמנואל זלטס:
מה? מה כתוב פה תוספת אגף, ותוספת שימושים? מה זה תוספת שימושים?

אמנון ארבל:
באיזה תוכנית?

עמנואל זלטס:
אנחנו ב – 27,

אמנון ארבל:
27, יש שם בית ספר בזה,

עמנואל זלטס:
איזה שימושים? איזה שימושים?

אמנון ארבל:
לא, עכשיו לא מבקשים שינוי תוספת שימושים.

עמנואל זלטס:
כתוב תוספת שימושים,

אמנון ארבל:
זה מטרת התוכנית שהוחלט להפקיד אותה,

עמנואל זלטס:
נכון,

אמנון ארבל:
אמרתי שכרגע רק החלטה,

רלי חיים:
הנושא של התוספת שימושים,

אמנון ארבל:
כמה נושאים שצריך לתקן, של קווי בניין, וכל מיני דברים כאלה.

עמנואל זלטס:
אלה שימושים הוסיפו בהפרשה?

אמנון ארבל:
בית הספר, אמרתי,

עמנואל זלטס:
בית ספר?

אמנון ארבל:
של שני בתי ספר חדשים.

תוכנית 1437482

אמנון ארבל:
תוכנית 28, 1437482, זה גם תיקון החלטה להפקדה, סמכות מקומית, ים סוף אחד, כתבנו בהחלטה, אולי בטעות כמה עצים צריך לעקור, מסתבר שיש שם עוד הצרחה, ולכן אנחנו מתקנים את זה.

אליעזר ראוכברגר:
רק שנייה,

עמנואל זלטס:
שנייה זה כאילו ה - ,

אמנון ארבל:
27?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא 27, 28.

<u>אמנון ארבל:</u>
28?

<u>עמנואל זלטס:</u>
שנייה כן.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אנחנו ב – 28 עכשיו.

<u>אמנון ארבל:</u>
ים סוף אחד.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
28.

<u>אמנון ארבל:</u>
רק לעניין העצים,

<u>עמנואל זלטס:</u>
שזה יהיה 4 עצים.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון.

<u>עמנואל זלטס:</u>
במקום 3 עצים, הם עוקרים 4 עצים.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון,

<u>עמנואל זלטס:</u>

זה בסדר.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון.

<u>עמנואל זלטס:</u>
עכשיו פה, לגבי נטיעת עצים, זה כתוב ככל האפשר ביחס לבינוי. מה שהם פנו האדריכלית עורכת התוכנית, אתה צודק.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה שטח חום,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אני חשבתי שזה, אני חשבתי שזה בדיוק תואם לשלכם.

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל לא אלי,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
עצים,

<u>רלי חיים:</u>
להוסיף ככל הניתן?

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן עברנו פה זה בעצים, זה האדום.

<u>אמנון ארבל:</u>
עצים בוגרים ככל הניתן, מה הבעיה של העצים? אני לא מבין,

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, ככל הניתן ביחס לבינוי.

<u>אמנון ארבל:</u>
מה? אין בעיה,

עמנואל זלטס:
ישבו איתך אחר כך וזה, אבל לא נקבע כמה צריך,

אמנון ארבל:
לא קבעתי כמה,

עמנואל זלטס:
לא, מקודם כן היה כתוב. אתה רוצה אני אסתכל בקודם?

אמנון ארבל:
כן, בהחלטה הקודמת?

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
לא יכול להיות, לא יודע. עצים, עצים, במקום עצים שמוצעים לעקירה.

עמנואל זלטס:
מציעה גם עקירה, יש להציע שתילת עצים בוגרים, הנה, במקום, בעצם שלוש, או ארבע.

אמנון ארבל:
הם נותנים ארבע,

עמנואל זלטס:
אז אני אומר, אבל אם אפשר, אם אי-אפשר, אי-אפשר, שתיים. לא, אתם כתבתם פה, תסתכל, זה אחד לאחד כנראה, שיהיה כתוב ככל הניתן ביחס לבינוי, למה?

אמנון ארבל:
כי , אני לא יודע, לא,

עמנואל זלטס:
לא נכון, אני אף פעם לא. חס וחלילה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב, הלאה.

עמנואל זלטס:
שנייה, שנייה,

רותם פסו:
שנה טובה,

עמנואל זלטס:
מספר,

עו״ד אילנית מיכאלי:
שנה טובה.

רלי חיים:
שנה טובה, שנה טובה.

עמנואל זלטס:
העצים החלופיים,

אליעזר ראוכברגר:
שנה טובה וכתיבה וחתימה טובה.

עמנואל זלטס:
ככל האפשר ביחס לבינוי.

עו״ד אילנית מיכאלי:
זה הכי חשוב.

אמנון ארבל:
חדשים,

עמנואל זלטס:
חדשים ככל האפשר ביחס לבינוי. טוב, כתבתם פה משהו ב - , סגירת מרפסות בחזית הצפונית, מה כתבנו אז? איפה המרפסות, סוגי המרפסות?

אמנון ארבל:

פה.

רלי חיים:
אין לנו קוורום.

עמנואל זלטס:
אולי פה. אני זוכר מה היה אז,

אמנון ארבל:
לא,

עו״ד אילנית מיכאלי:
שיהיה מהר, כי עוד מעט הוא רוצה לצאת.

אדיר שוורץ:
מחזיקות אותי פה בן ערובה, בוא נתקדם.

רלי חיים:
לא, כי אין קוורום אחר כך.

עמנואל זלטס:
לא, בסדר.

אמנון ארבל:
29 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור).

רלי חיים:
הוא יכול ללכת?

אליעזר ראוכברגר:
הוא לא הולך לשום מקום, הוא הלך לשתות מים.

עו״ד אילנית מיכאלי:

הוא לא הולך לשום מקום,

אליעזר ראוכברגר:
הולך לשתות מים,

אמנון ארבל:
תוכנית 29,

אליעזר ראוכברגר:
מה נשאר? עוד 5 תוכניות, אחד אנחנו מורידים מה?

עו״ד אילנית מיכאלי:
בחדר הבא יש, אדיר,

תוכנית 1523240

אמנון ארבל:
תוכנית 29 בסדר היום, תוכנית 1523240, זה גם תיקון החלטה להפקדה,

אדיר שוורץ:
הוא רוצה לסכסך בינינו,

אמנון ארבל:
אנחנו ביקשנו סקר עצים, ואין צורך, כי יש פה למעלה רק על הגג, ועל הקרקע, ולכן אין צורך.

תוכנית 1490655

אמנון ארבל:
תוכנית 30 בסדר היום, 1490655, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בגבעת רם, קמפוס, בית ספר בעצם שיוצאים מקמפוס גבעת רם, ויש להעביר תיאומים בשלב היתר הבנייה במקום בהפקדה, וגם זה קיבלנו.

תוכנית 1491000

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 31 בסדר היום, 1491000, זה גם תיקון החלטה להפקדה בתל – ארזה, זה תוכנית שחזרה לדיון לבקשת יושב ראש הוועדה,

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן, כן, זה,

<u>אמנון ארבל:</u>
תסביר עמנואל,

<u>עמנואל זלטס:</u>
אני אסביר לא, יש פה מרפסות קיימות כבר, שפונות לכיוון מוסד. הן כבר קיימות. אנחנו אמרנו אז לשמור על 3 מטר, אבל הדברים שהם קיימים, וגם מוסד ליד הוא גם עם קיר אפס, עם בלי חלונות, אם קיר אטום, אמרנו את זה כן להכניס, זאת אומרת מה שכתוב הגבלה 3 מטר, לא לגבי מה שרלוונטי למול המוסד ליד, כי שם זה, זה גם קיים, וגם זה, זה קיר אטום שמה, לכיוון המוסד. הנה פה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה בעצם עמודת ממ״דים ומרפסות.

<u>עמנואל זלטס:</u>
אז מה כן וגם? אם (לא ברור) מטר, אז מה אתה כן לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, תוספות שהם חדרים, ולא, מוסיף גם ממ״דים.

<u>יוסי פרחי:</u>
בסדר, לא משנה.

<u>אמנון ארבל:</u>
בסדר.

תוכנית 1541713

אמנון ארבל:
32 בסדר היום, תוכנית 1541713, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אבשלום חביב 11, זה תוכנית שהעירייה יוזמת, אנחנו אגף התכנון, עבור אתר מיץ פטל, כדי לקבל אותו כשטח ירוק, יש שמה ביטול דרכים, ולקבוע ייעוד, ואנחנו מציעים כמובן,

אליעזר ראוכברגר:
יש לי שאלה,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
אני רואה שזה כתוב בסמכות הוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:
נכון. יש שם ביטול דרך,

אליעזר ראוכברגר:
אם אנחנו, מה?

אמנון ארבל:
למשל ביטול דרך שהוא עובר באמצע שם.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שנייה, אני שואל, אם אנחנו נעשה החלפת שטחים,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
זאת אומרת אני לא, אני לא רוצה לתת את זה בחינם, אני רוצה להרוויח עם זה משהו.

אמנון ארבל:

החלפת שטחים בין מה למה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני רוצה מקום אחר שיש ירוק, כן ויש צורך למשל,

<u>אמנון ארבל:</u>
ירוק, השטח הזה הוא ירוק, לא תכנון, זה לא שהוא מיועד לבנייה או משהו.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה עמ/9 נתנה עליו?

<u>אמנון ארבל:</u>
לא יודע.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה אתר טבע?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, אני רוצה להרוויח משהו, אני נותן לו היום ירוק, מצוין, אני בעד.

<u>אדיר שוורץ:</u>
מי זה לו?

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, בדיוק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
על השטח, על השטח.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני נותן לשטח ירוק, אני בעד.

<u>אמנון ארבל:</u>

זה השטח.

אליעזר ראוכברגר:
אבל בוא נרוויח מקום אחר, שיש לנו ירוק, ואני צריך חום, אז נעשה החלפה.

אדיר שוורץ:
רגע אתה לוקח ירוק,

אמנון ארבל:
לא הבנתי מה זה שטח חום.

אליעזר ראוכברגר:
לא, אני לא לוקח, אני נותן, לא, אני נותן.

אמנון ארבל:
לא, אנחנו בעיקר,

אליעזר ראוכברגר:
אני נותן ירוק,

אמנון ארבל:
מקבלים פה את הייעוד,

אליעזר ראוכברגר:
לשטח הזה, היום השטח הזה הוא,

אמנון ארבל:
אבל גם היום הוא לא מיועד לבניה, זה,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, כלום.

אמנון ארבל:
קרקע מאושרת.

אליעזר ראוכברגר:

אני עושה אותה, אני רוצה לקבל אותה ירוק, אז אני רוצה להרוויח משהו, במקום אחר שיש לי מצוקה, ושיש לי צורך, ניקח אותם נהפוך אותו לחום, או לא משנה מה, לא יודע מה, במקום כאן, ופה אני אתן ירוק, נעשה את זה החלפה, על ירוק אחר.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
להרוויח משהו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
להרוויח.

<u>אדיר שוורץ:</u>
אולי זה עוזר.

<u>אמנון ארבל:</u>
מה זה להרוויח? לא הבנתי מה להרוויח. זה שיש עבירות בנייה בשום מקום, אנחנו רוצים לקבל על זה, ולבטל את הדרך שמה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני אומר אדוני, אתה רוצה ירוק דונם מצוין,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
למה הוא לא במתאר (לא ברור) לו?

<u>אמנון ארבל:</u>
מה הם,

<u>אדיר שוורץ:</u>
עיריית ירושלים.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, המתאר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אני אומר, (לא ברור).

<u>אמנון ארבל:</u>

זה ארמון הנציב,

יוחנן וייצמן:
זה ארמון הנציב?

אליעזר ראוכברגר:
אני,

יוחנן וייצמן:
עמ/9,

אליעזר ראוכברגר:
אני רוצה להרוויח, אני רוצה להרוויח פה, אני נותן שטח ירוק לציבור,

אמנון ארבל:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
מצוין, מקום אחר יש שטח ירוק, תמיד יש לי מצוקה, ואני רוצה לקבל שמה חום, עכשיו שתיים ירוק להפוך אותו לא ייתנו לי, אז פה,

אמנון ארבל:
אז לא שאתה הופך פה לחום,

אדיר שוורץ:
יש את המחשבה, שטח ירוק יש לו ערכיות רק ביחס לנסיבות והקשר, זאת אומרת זזה שאתה,

אליעזר ראוכברגר:
ברור.

אדיר שוורץ:
לוקח מהשני.

יוחנן וייצמן:
אני אגיד לך יש מקומות,

אליעזר ראוכברגר:
נכון,

יוחנן וייצמן:
שהשטח הירוק הוא לא בא בטוב. הוא מופיע בייעוד ירוק,

אליעזר ראוכברגר:
לפעמים שהוא כלוא, לפעמים שאין בזה שום יכולת להשתמש בו, אבל עדיין הסטטוטוריקה מפריעה לי.

אדיר שוורץ:
תראו, בוא נהיה ספציפיים,

אליעזר ראוכברגר:
נכון, זה אני לא יודע, זה בדיוק מה ש - ,

יוחנן וייצמן:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
הרמתי איך אומרים? דגל, ואני רוצה לתת פתרון לאמי, אמי הוא היה (לא ברור) שלי, בתוך העניין,

אמנון ארבל:
כן, אבל לא הבנתי מה ההקשר, אני לא מצליח להבין. יש פה היום שטח שלא מיועד לבנייה, הוא משמש היום כאתר טבע, למה אנחנו רוצים רק להנציח אותו, ולתת את הדרך הזאתי ולקבע איפה שאין היום שטח בכלל ייעוד, ואף אחד לא חשב שיהיה ייעוד אחר, להפוך אותו לירוק, בעצם לקבע את הירוק.

יוחנן וייצמן:
כן, אבל מה ש - ,

אמנון ארבל:
מה זה קשור לאזור אחר, שהיום מיועד לירוק שנהפוך אותו לחום, לא הבנתי. אם יש שטח אגב שמיועד לירוק,

יוחנן וייצמן:

חילופי שטחים מותר לנו?

<u>אמנון ארבל:</u>
חילופי שטחים,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יש לנו מלא מקומות שאנחנו רוצים ירוק,

<u>אמנון ארבל:</u>
עם מה, עם מה חילופי שטחים אבל?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה? פה אם,

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל זה שטח שלא מיועד,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
יש בבית ישראל מקום שרשום עליו ירוק,

<u>אמנון ארבל:</u>
שנייה, שנייה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בעצם יש עליו בית ספר.

<u>אמנון ארבל:</u>
וייצמן, זה לא, אתה לא יכול לעשות תוכנית (לא ברור).

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
ברמת אשכול, אני לא זוכר שהיה לנו בית ספר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

כן,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא בית ספר, בית כנסת ו - , ועוד משהו טיפת חלב או משהו שהיה על ירוק, והפכנו אותו לחום,

<u>אמנון ארבל:</u>
אין בעיה נהפוך אותו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כי פעם בנו גם על ירוק.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, להפוך מחום לירוק, הירוק לחום אפשר לעשות, אנחנו עושים את זה בתוכניות,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון,

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל זה שטח שלא מיועד לחום שאתה הופך אותו לירוק, הוא ירוק ממילא. הוא רק לא צבוע כירוק,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב יללה. קדימה, הלאה סע.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תסתכל תפתח את עמ/9.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הוא אומר, הוא אומר,

<u>אמנון ארבל:</u>
עמ/9?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
עמ/9 זה אתר טבע, זה מופיע בתשריט של עמ/9, ולכן אני,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>

טוב.

יוחנן וייצמן:
יכול להיות שאני טועה,

אליעזר ראוכברגר:
אם זה, אם זה, אני לא יודע.

אמנון ארבל:
עמ/9 שנייה.

אליעזר ראוכברגר:
אני רק העליתי דבר שאיך אומרים, אם אנחנו עושים פעולה טובה, נכונה, אני מסכים לפעולה הזאת.

אמנון ארבל:
עושים פה פעולה מצוינת.

אליעזר ראוכברגר:
אז בוא נרוויח עם זה משהו במקום אחר.

יוחנן וייצמן:
לא, לא, חלילה, אני לא נגד. שלא יהיה,

אמנון ארבל:
יש פה פעולה מצוינת, וזה לא קשור.

אליעזר ראוכברגר:
אני מסכים איתך,

אמנון ארבל:
בסדר.

אליעזר ראוכברגר:
אין ויכוח.

אמנון ארבל:

נשאר וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:
לא, נשאר גם אני. כי אני רוצה להרוויח במקום אחר, שזה גם כן,

אמנון ארבל:
יהיה במקום אחר,

אליעזר ראוכברגר:
אבל לא ייתנו לי את זה, בוא ככה,

אמנון ארבל:
אם היה לו מקומות שאמרנו שהם ירוקים, אמרנו שנכון להפוך אותם לחומים, עשינו את זה.

יוחנן וייצמן:
במחוזית.

אמנון ארבל:
מחוזית,

יוחנן וייצמן:
כך מקומית,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
לא, זה לא במקומית, מה הקשר?

יוחנן וייצמן:
אבל יכול לעשות את זה מקומית.

אמנון ארבל:
אבל זה במילא מחוזית.

יוחנן וייצמן:

אבל להחליף, אז אני יכול, לי חסר כרגע שטח, יש, אני נותן דוגמא נגיד, יש שטח ירוק שיושב על הבית ספר בית וגן, בבית ישראל, בכל מקום שהוא, אנחנו יכולים הרגע להחליף,

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל אתה לא מחליף פה כלום בכלום,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
למה?

<u>אמנון ארבל:</u>
כי זה לא שטח חום שאתה הופך אותו לירוק.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בוא נראה מה הייעוד בו,

<u>אמנון ארבל:</u>
אז אוקיי, תסתכל מה יהיה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לכן ביקשתי זה כל ה - , זה כל הסוגיה. אני, היות ולא הצלחתי למצוא, אני יודע שאתה מומחה, אם הייתי יודע את התשובה, אני פתחתי את התשריט, אני פשוט לא יודע לחפש את השטח. לכן אני צריך אותך.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה הר הצופים בכלל.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא.

<u>אדיר שוורץ:</u>
כן, אתה צריך לדעת.

<u>אמנון ארבל:</u>
העיר העתיקה סליחה, זה צד שני, נכון סליחה. טיילת בארמון הנציב.

<u>אדיר שוורץ:</u>

זה הקדרון, אז אתה, רד עוד למטה, לא,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
לא, (לא ברור).

<u>אמנון ארבל:</u>
איפה הרכס ארמון הנציב,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה אבו – תור, הנה זה אבו – תור,

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה אבו – תור,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה אבו – תור מצד ימין, זה המנזר, זה המנזר, יפה, אנחנו עוד יותר למטה. זה כבר,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
השטח הזה,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה מטה משקיפי האו״ם לצורך העניין,

<u>אדיר שוורץ:</u>
כן,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
תמשיך הלאה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא בשטח,

<u>אמנון ארבל:</u>

לא, זה לא, זה לא ב – עמ/9. לא,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, זה לא היה בשטח ישראל.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא עמ/9.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה לא ב – עמ/9?

<u>אמנון ארבל:</u>
זה פה, בשטח הזה לדעתי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא היה בשטח ישראל.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה לא ב – עמ/9.

<u>אדיר שוורץ:</u>
הנה זה חוות ה - , איך קוראים לזה?

<u>אמנון ארבל:</u>
חוות האלמות?

<u>אדיר שוורץ:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה מחוץ ל – עמ/9. בסדר.

<u>אמנון ארבל:</u>

כן.

<u>אדיר שוורץ:</u>
טוב.

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית טובה חשובה.

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בסדר, גם לא, בסדר,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אני מציע שנזכור,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
אנחנו בעד התוכנית הזאת,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נזכור, (לא ברור),

<u>אדיר שוורץ:</u>
נכון,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
זה לא עובד אבל,

<u>אמנון ארבל:</u>
תרמתי בבית.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, טוב יללה קדימה.

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 33,

<u>יוחנן וייצמן:</u>

בסדר.

תוכנית 1421205

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 33, תוכנית 1421205, דרך, זה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה שטח חום, אגב אונר״א זה בדיוק מתחם אונר״א, זה מתחם אונר״א למעשה בכפר - עקב, שכרגע, דיברו עליו, והם פינו אותו למעשה, אנחנו רוצים להוסיף שם זכויות בנייה ושימושים, ולהפוך את המתחם הזה למתחם עירוני,

<u>יוחנן וייצמן:</u>
מה השטח היום?

<u>אמנון ארבל:</u>
בדיוק פינו שמה היום את כל ה - , לפני שבועיים דיברו על זה שפינו שמה את כל ה - ,

<u>עמנואל זלטס:</u>
וחוץ מזה,

<u>אמנון ארבל:</u>
את כל הזה, וכרגע זה אמור להיות מוחזק ע״י עיריית ירושלים,

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה מאוד מאוד חשוב.

<u>אמנון ארבל:</u>
התוכנית מציעה שם תוספת שימושים משמעותיים עבור צורכי ציבור, עבור כל השכונה, ואנחנו בעד כמובן ש - ,

<u>אדיר שוורץ:</u>
אבל אתה לא רוצה בית כנסת?

<u>יוחנן וייצמן:</u>
בטח שאני רוצה.

אליעזר ראוכברגר:
יש,

אמנון ארבל:
תוכנית 34 ירדה מסדר היום. תוכנית 35,

אליעזר ראוכברגר:
היה, היה.

אמנון ארבל:
הוא היה.

רלי חיים:
היה.

אליעזר ראוכברגר:
36.

תוכנית 1336551

אמנון ארבל:
תוכנית 36 בסדר היום, 1336551, הצטרפות לתוכנית שמסדירה דרך, קיבלנו פה פנייה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:
כן.

אדיר שוורץ:
עמנואל, אני (לא ברור) לך את הבית.

יוחנן וייצמן:
כן,

עופר איובי:
למה?

יוחנן וייצמן:
הוא בורח מפה. אתה רוצה לתוך ה - ,

אמנון ארבל:
אליעזר, קיבלת פה מכתב שמתנגד להצטרפות מ - , מאריה קינג נדמה לי, אני פותח את זה,

אליעזר ראוכברגר:
לא, מאלדד.

אמנון ארבל:
מושך, אני,

אליעזר ראוכברגר:
יש פה את אילנית, מה?

אמנון ארבל:
אני חושב שזה תוכנית שמסדירה דרך קיימת, אין שום בעיה להסדיר אותה, ולכן אנחנו מבקשים להסדיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:
(לא ברור) ואילנית מסכימה, אין לי בעיה.

אדיר שוורץ:
בסדר גמור. 37.

תוכנית 509ב

אמנון ארבל:
37, תוכנית 509ב.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, רגע, 37 לא יודע, אני, עכשיו הראה לי עמנואל משהו שאני לא ידעתי על זה קודם.

אמנון ארבל:
מה? אלדד שהוא מתנגד להצטרפות של הסדרת כביש קיים במזרח העיר.

עו״ד אילנית מיכאלי:
למה?

אמנון ארבל:
פתחתי זה בדיוק רציתי לפרט את הפנייה.

אליעזר ראוכברגר:
למה? מנימוקי אלדד.

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
לא,

אליעזר ראוכברגר:
בעלויות,

עופר איובי:
הוא טען טיעונים,

אליעזר ראוכברגר:
בעלויות,

אמנון ארבל:
אני לא חושב,

עו״ד אילנית מיכאלי:
הוא אמר, סליחה, זה משהו שהוא פנה, ואז הוא אמר שאנחנו בעצם, זאת דרך להתגבר על בעיות בבעלויות.

אמנון ארבל:
נכון, אבל זה כביש קיים שבפועל הוא קיים ככביש, ואנחנו עושים כאלה הסדרה,

עו״ד אילנית מיכאלי:
וכל מה שעושים זה מסדירים את הכביש.

אמנון ארבל:
נכון.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אז בסדר, אז ממ״דים.

אמנון ארבל:
סבבה.

אליעזר ראוכברגר:
טוב. בסדר, אישרנו.

אדיר שוורץ:
מה (לא ברור).

אמנון ארבל:
מה עם 37?

אליעזר ראוכברגר:
מאה אחוז. לא, מה שהציגו לי מבחינת העומס הבנייה והמטרים זה לא מה שאני מבין עכשיו שיש בתוך התוכנית בינוי הזאת.

אמנון ארבל:
מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:
דיברו איתי על בית ספר, אז היה לנו ויכוח על הבית כנסת, היה ויכוח על הבית כנסת.

אמנון ארבל:
אתה ביקשת, הם, הם הגישו תוכנית בינוי בלי בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני ביקשתי להוסיף.

<u>אמנון ארבל:</u>
הוספנו.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
נכון,

<u>אמנון ארבל:</u>
ופתרנו את זה, ופתרנו את זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה שדיברנו איתי על בית ספר, דיברו איתי על בית ספר, ודיברו איתי על מועדון נוער, ופתאום עכשיו אני מבין שיש שם איזה 3 או 4 בתי ספר, משהו אקולוגי,

<u>אמנון ארבל:</u>
אבל התוכנית קובעת את כל השימושים המותרים במגרש, שתואמת תוכנית מאושרת, מה זאת אומרת? יש שם תוכנית מאושרת אליעזר.

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה שניים נראה לי.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה תואם לתוכנית המאושרת, חברים.

<u>עמנואל זלטס:</u>
לא, בסדר, זה משהו אחר.

<u>אמנון ארבל:</u>
משהו אחר.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
מה זה נקרא הוא תואם את התוכנית המאושרת?

<u>אמנון ארבל:</u>
תואם לתוכנית המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:
תוכנית מאושרת ל - ,

אמנון ארבל:
למגרש החום הזה.

אליעזר ראוכברגר:
למתחם הזה בלבד?

אמנון ארבל:
ברור.

אליעזר ראוכברגר:
כל תוכנית נקודתית,

אמנון ארבל:
כן. אני חושב,

עמנואל זלטס:
אגב גם עברתי תוכנית בינוי,

אמנון ארבל:
שנייה, שנייה,

עמנואל זלטס:
עברתי על תוכנית בינוי,

אמנון ארבל:
כי לדעתי התוכנית קבעה את זה, אבל בוא נבדוק.

אליעזר ראוכברגר:
נבדוק את זה.

אמנון ארבל:
רגע.

עו״ד אילנית מיכאלי:
אבל הוא אומר, אמי, הוא אומר שלא, אי-אפשר יהיה לממש תב״ע?

אמנון ארבל:
זה לא קשור, כרגע יש מגרש שיכול להישאר על כביש הזה, יש לו חתכי,

עו״ד אילנית מיכאלי:
כי הוא כותב,

אמנון ארבל:
שכדי לממש אותו, אתה צריך לבצע את הכביש.

עו״ד אילנית מיכאלי:
על פניו נראה שיש ניסיון להכניס חתימת בעלים, וזה לא, כי אנחנו צריכים להסדיר כביש.

אמנון ארבל:
נכון.

עו״ד אילנית מיכאלי:
בנוסף החלפת (לא ברור).

אמנון ארבל:
הוא טוען שישי שם תוכנית מאושרת אחרת.

עו״ד אילנית מיכאלי:
לא תאפשר מימוש תב״ע משמעותית שקיבלה תוקף.

אמנון ארבל:
לא, זה לא קשור. ההיא נשענת על כביש שלא מבוצע,

עו״ד אילנית מיכאלי:
רגע, יש החלפת מיקום דרך?

אמנון ארבל:
לא. אני אסביר לך,

עו״ד אילנית מיכאלי:
אז יש לו טעות.

אמנון ארבל:
תקשיבי לי, לא, הוא לא, אין לו טעות, אני אראה לך את זה תיכף שנייה, עזבי, אני אראה לך את זה תיכף, שמורת פרחי הבר זה מגרש, זה זה. תחילת 2019 כן.

עמנואל זלטס:
לא, זה התוכנית של הפינוי בינוי, אמי, זה לא חל על זה,

אמנון ארבל:
שנייה,

עמנואל זלטס:
זה לא חל על זה,

אמנון ארבל:
שמורת פרחי בר זה לא זה?

עמנואל זלטס:
לא, קח קוראים, של מנדי רוזנפלד.

אמנון ארבל:
אני אראה את זה.

עמנואל זלטס:
זה (לא ברור) בתוכנית מקורית של נווה יעקב, אחרת לא הייתה תוכנית בינוי.

אמנון ארבל:
יש בסך הכול 6780 מטר, עבור תלמוד תורה, ובתי ספר לבנות,

עמנואל זלטס:
לא, גם זה,

אמנון ארבל:

מרכז (לא ברור) ולבית כנסת, הצפוני,

עמנואל זלטס:
גם, וגם זה.

אמנון ארבל:
זה כן תב״ע, זה כן כלול בתוכנית, לפי מה שרשום פה.

עמנואל זלטס:
התב״ע הזאת גם בשטח חום מצד ימין.

אמנון ארבל:
אולי טעו.

עמנואל זלטס:
אני זוכר שהגדיל, אני זוכר שהגדלנו את השטח חום.

אמנון ארבל:
טוב, זה אני זוכר.

עמנואל זלטס:
ושם עשינו 5 קומות,

אמנון ארבל:
זה עכשיו הרסו, אני יודע.

עמנואל זלטס:
שם עשינו 5 קומות.

אדיר שוורץ:
לא, לא, מסיימים עוד רגע.

יוחנן וייצמן:
שלא מפקיעים.

עמנואל זלטס:

כן, כן, אתה צודק, אמי.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הבא, האחרונה היא טכנית.

<u>עמנואל זלטס:</u>
הנה זה פה, אמי, תראה זה התשריט.

<u>אמנון ארבל:</u>
אז כן כוללת את זה, נו.

<u>עמנואל זלטס:</u>
זה התשריט של התב״ע.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה התוכנית, זה לא התוכנית פינוי בינוי, זה טעית, זה התוכנית פינוי בינוי. זה התוכנית של המגרש החום, והיא קובעת אותה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
שנייה, אבל זה התשריט,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה התוכנית של המספר הזה. הנה, זה התוכנית, מוצעת פה, שימושים. זה התוכנית שאנחנו עשינו רק לשימושים החומים, גם המגרש הזה, וגם המגרש הזה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אוקיי,

<u>אמנון ארבל:</u>
כרגע התוכנית המוצעת לבניין הזה, והיא תואמת את השימושים והזכויות הבנייה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אבל זה לא בניין אחד, אני מבין שיש שם 3, 4 בניינים,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון, אבל זה מה שיש בתוכנית. אני יכול להראות את התוכנית, זה התקנון של התוכנית.

עו״ד אילנית מיכאלי:
החלפת מיקום,

אמנון ארבל:
לא מחליפים,

עו״ד אילנית מיכאלי:
יפגע בתב״ע, והמימוש,

אמנון ארבל:
רגע, אבל רגע משהו אחר, שנייה. את מתבלבלת.

עו״ד אילנית מיכאלי:
לא, לא,

אמנון ארבל:
אני עדיין בזה, כן. איזה מספר מגרש זה? מספר מגרש? זה תוכנית שאנחנו יזמנו, העירייה הרי, לא קשור לפינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:
לא,

אמנון ארבל:
יש, לא, זה שטח 200.

אליעזר ראוכברגר:
200,

אמנון ארבל:
200. זה שטח 200, נתנו 7000, כמעט 8000 מטר כן, 9870 מטר, עם כל השימושים שיש פה, זה תואם לתוכנית. מצוין, למה רישוי עסקים? זה בסך הכול 200 אחוזי בנייה, זה לא כזה דרמטי, אבל מגרש חנייה 200 אחוזי בנייה זה בסדר.

אדיר שוורץ:
אתה רוצה יותר או פחות?

אמנון ארבל:
לא, הוא חשב שיש פה פחות, אבל זה תואם תוכנית, זה לא משהו שכרגע עשו,

אליעזר ראוכברגר:
זה מה שהציגו לי בשעתו,

עמנואל זלטס:
כן,

אמנון ארבל:
זה את מה שהציגו לך,

אליעזר ראוכברגר:
זה משהו אחד,

עמנואל זלטס:
לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:
ועכשיו אני רואה פה משהו אחר. זה מה שהציגו לי.

עמנואל זלטס:
לא,

אדיר שוורץ:
זה לא תקין, אבל אם זה יותר.

עמנואל זלטס:
לא, בית ספר לבנות.

אמנון ארבל:
השנה ישבנו איתך, הצגנו את מה שמוצג בבינוי פה, אליעזר.

אדיר שוורץ:
אתה צריך שמה אינסוף שטחים.

אמנון ארבל:
כן, נכון,

אדיר שוורץ:
אבל למה צריך פה תוכנית בינוי אם זה (לא ברור).

אמנון ארבל:
כי כנראה שהתב״ע קבעה את זה, אפשר לבדוק רגע, תנאי להיתר תב״ע בתוכנית בינוי. זה הבעיה היה משהו כללי, זה ציבור.

אדיר שוורץ:
נשמע כזה רומנטי, מתחם פרחי בר.

אמנון ארבל:
נכון? ואין שם שום פרחים אגב.

אדיר שוורץ:
ברור.

אמנון ארבל:
בתא שטח 200 יותר מבנה דת, חינוך, רווחה, קהילה, מרכז אקולוגיה, נוער, חווה חקלאית, תחום קווי בניין, תחום זה, חלקה זה, חנייה, הוראות בינוי.

עמנואל זלטס:
כתוב מה שצריך, 45/ג,

אמנון ארבל:
כן, אנחנו לא עושים סתם.

עמנואל זלטס:
אבל השאלה, לא כתוב תנאי,

אמנון ארבל:
4.5?

עמנואל זלטס:
4.5, לא, זה, כן.

אמנון ארבל:
.4.5

עמנואל זלטס:
זה על הדרך תסתכל, תראה את זה,

אמנון ארבל:
לא, רגע.

עמנואל זלטס:
בסדר, מה יש לך? אתה רואה.

אמנון ארבל:
תנאי למתן היתר בנייה אישור תוכנית בינוי, הנה בבקשה, עמנואל, פה תסתכל,

עמנואל זלטס:
כן, כן,

אמנון ארבל:
תנאי למתן היתר בנייה ראשון, אישור תוכנית בינוי קנה מידה וועדה מקומית, שיכלול את כל השימושים,

אליעזר ראוכברגר:
טוב,

אמנון ארבל:
וזה מה שהם עושים,

אליעזר ראוכברגר:
אוקיי טוב.

אמנון ארבל:
תודה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הלאה אחרון.

תוכנית 1152743

<u>אמנון ארבל:</u>
תוכנית 38 בסדר היום, תוכנית 143, זה תוכנית שלמעשה תוכנית פינוי בינוי, בבית וגן, שהוצגה במסגרת הוועדה לפני באמת תקופה די ארוכה, והוועדה בחרה חלופה וגם הצטרפה אליה, מה שקרה אחרי זה בתיאום מול הוועדה המחוזית, למעשה התוכנית השתנתה. אז אני בהתייעצות עם אליעזר, אמרנו שנציג לכם את התוכנית. נציג את זה רגע.

<u>אדיר שוורץ:</u>
זה צמוד לשערי צדק.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן, כן, מאחורה.

<u>אדיר שוורץ:</u>
כן. הבניינים שם הם שלהם?

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה זאב חקלאי.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה בניין אחד שיכון שהם עושים למעשה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, זה שיכון, זה זאב חקלאי,

<u>אדיר שוורץ:</u>

אני אגיד לך למה אני שואל, כי אסור לי להשתתף בדיונים של שערי צדק.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לא, זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה בכלל שטח פרטי,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
התנגדו לו,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא, לא, זה שטח פרטי.

<u>אמנון ארבל:</u>
מגרש מגורים,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה לא קשור לאשר את אלה, זה שטח פרטי של דיירים, ש - ,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה שטח התוכנית, זה השיכון שלמעשה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה דרך אגב זה גם אושר גם פה, גם פה במחוזית, אבל בגלל שעשו שינוי,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
אז זה עובר דרכנו עוד סיבוב.

<u>אדיר שוורץ:</u>

האמת שגם אימא שלי כבר יצאה לפנסיה באמת, זה היה מטומטם מלכתחילה, ועכשיו זה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
הנה אתה רואה? זה השביל,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה הבניין,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
זה בניין שיכון שחייב פינוי בינוי.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
אדיר, אתה יכול לתקן את זה.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה זה, זה התוכנית, זה,

<u>אדיר שוורץ:</u>
צריך להרים, להוריד,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה התוכנית שכרגע מוצגת ע״י ה - , זה התוכנית שאושרה והוצגה לנו בזמנו, שדיברה על ה - , על ארבעה בניינים. זה תוכנית שרגע תואמה מול הוועדה המחוזית, התוכנית הזאתי, הגדילו את הקו הכחול. יוצרים פה שטח,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
היא קיבלה תוקף.

<u>אמנון ארבל:</u>
זה הופקד,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
לא,

<u>אמנון ארבל:</u>
תנאי להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:
זה החלטה להפקדה, סליחה.

אמנון ארבל:
נכון, נכון, אבל אמרתי בגלל שהוועדה המקומית אמרה, אני מצטרפת לחלופה שהוצגה בפניה, אמרנו נציג את זה לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:
הוא אומר להצטרף לחלופה הזאת,

אמנון ארבל:
וזה, זה התוכנית שמציגה פה חמישה בניינים, בשטח הציבורי משמעותי, עם שטח חום פה לצורך העניין. יש פה קצת, הנה, זה הבניין קיים היום. סליחה, זה הבניין קיים היום, פה יש איזה שהיא שצ״פ קטן, ובעיקר דרכים, ושטחים לא מפותחים, התוכנית מציעה לקחת גם את השטח הזה שנמצא כאן, שהוא חניון, להציע פה שטח חום, להציע פה כביש אגב חיבור חדש לשדרות הרצל שהיועץ המשפטי, סליחה יועץ התנועה של הוועדה מאוד רצה שיהיה גישה גם מכאן לכביש הזה, והוא כרגע מחבר אותו.

אליעזר ראוכברגר:
הוא עשה שמה בעיות, רן שמל בגלל הרכבת.

אמנון ארבל:
(לא ברור) אישר את זה, וזה המצב המאושר היום,

אדיר שוורץ:
לטפל בחזית לכיוון הרצל?

אמנון ארבל:
כן, הם מציעים פה בינוי הוא יחסית לא גבוה כמובן, כי זה לא, הנה זה הייעודי רגע,

אדיר שוורץ:
מה זה סימן משמיים שהוועדה הזאת באמת מיצתה.

עמנואל זלטס:
ראית מה קורה,

<u>אמנון ארבל:</u>
לא זז שנייה.

<u>עמנואל זלטס:</u>
כן מה? מה הם עושים? מה עשו בלעז, יחד עם (לא ברור.

<u>אמנון ארבל:</u>
הנה זה ייעודי הקרקע החדשים, יש פה שצ״פ גדול והוא משמעותי, פה שטח חום, זה החיבור של הכביש, ו – 5 בניינים שנמצאים כאן, בסך הכול תוכנית שמטיבה עם המרחב הציבורי, זה העמדה של הבניינים, 1, 2, 3, 4, חמישה בניינים, שטח ירוק משמעותי, זה כניסה לחנייה, זה שטח חום, בהדמיות זה נראה ככה, מישהו רוצה, מישהו אוהב הדמיות. סך הכול תוכנית ש - , יש לה היגיון, וגם נותן שטחים חומים, גם שטחים ירוקים, גם,

<u>אדיר שוורץ:</u>
(לא ברור) בהדמיות.

<u>אמנון ארבל:</u>
כן, אה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
טוב,

<u>אמנון ארבל:</u>
זהו.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
רגע, רגע, שנייה,

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
כן,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
לתיק הזה של אלדד רק, מה הוא,

<u>אמנון ארבל:</u>

אני אראה לך, אני אראה לך,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
שהוועדה מסוכנת,

<u>אמנון ארבל:</u>
אני אראה לך, אני אראה לך, לא שהיא מסוכנת.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
הוא אומר ככה,

<u>אמנון ארבל:</u>
אומר על תב״ע אחרת.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
קודם כל אתם מחליפים בעלים בכל, לנהל איתו משא ומתן, זה לא עניין שלנו.

<u>אמנון ארבל:</u>
לא, זה גם לא, אנחנו מסדירים הרבה מאוד כבישים קיימים במזרח העיר, זה לא,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
בסדר, הוא גם יוכל עכשיו להתנגד, נכון? כי זה בהפקדה.

<u>אמנון ארבל:</u>
כמובן, כמובן. 133,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
השאלה היא,

<u>אמנון ארבל:</u>
6551, אני אגיד לכם, אני אסביר לכם מה הוא אומר, זה התוכנית לצורך העניין, שכרגע מדובר עליה, אילנית, תסתכלי,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
זה התוכנית שכרגע מדובר עליה, שהיא למעשה נשענה על הכביש הזה שלא קיים בפועל,

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
כן,

<u>אמנון ארבל:</u>
אפשר לראות שהכביש הזה לא קיים היום בפועל, פה יש כביש קיים, אנחנו אמרנו פשוט את הכביש הזה להסדיר ככביש, וייכנס מכאן. הוא דיבר על פרויקט שנמצא כאן, ואושר בוועדה המחוזית שהוא נמצא כאן, שהגישה היחידה אליו, זה הכביש הזה. וזה תנאי שלו, אז אם יבוצע כביש זה מתי שהוא בעתיד, יוכלו לגשת אליו. אבל זה שאנחנו מאשרים את הכביש הזה כגישה לזה, לא מסכן מהבחינה הזאתי.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
זה לא מפריע,

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון,

<u>אדיר שוורץ:</u>
בסדר גמור.

<u>עו״ד אילנית מיכאלי:</u>
אבל בכל מקרה, עכשיו זה הפקדה.

<u>אמנון ארבל:</u>
נכון, הפקדה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

<u>אמנון ארבל:</u>
תודה רבה.

<u>אליעזר ראוכברגר:</u>
שנה טובה.

יוחנן וייצמן:
שנה טובה לכולם.

אמנון ארבל:
שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:
ובהצלחה הלאה.

יוחנן וייצמן:
אמי, מה עם מע״ר צפון?

אליעזר ראוכברגר:
גם בשנה הבאה.

אמנון ארבל:
מה? עם מה?

יוחנן וייצמן:
מע״ר צפון.

אליעזר ראוכברגר:
תודה רבה.

אמנון ארבל:
אני כבר כתבתי.

סיום הדיון